

Giới thiệu Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh

Người ngoài xem cô là một nam sinh cao trung bị cong. Trên thực tế, cô là hacker Z chuyên sử dụng internet để đuổi bắt tội phạm.

Giả dạng nam sinh, hoành bá trò chơi, trừng trị kẻ ác, nắm trong tay kỹ thuật trêu chọc bạn học nữ hạng nhất.

Đến lúc mọi người biết “hắn” là nữ sinh, toàn dân sôi trào!

Phó Cửu: “Tần đại thần, anh đang có bạn gái phải không?”

Tần Mặc bỏ xuống notebook* đang cầm trên tay: “Không có.”

Phó Cửu thấp giọng nói một cách rõ ràng: “Vậy thì từ đây trở về sau, bạn gái của anh chính là em.”

Tần Mặc nghe vậy, bá đạo cúi người!

Phó Cửu ngậy người: “Khoan đã, anh định làm gì!”

Tần Mặc: “Thực hiện nghĩa vụ của người làm bạn trai!”

Thể loại: Xuyên không, ngôn tình, hiện đại, sạch, sủng, HE

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Nữ vương hacker trở thành học sinh cao trung

“Cậu là ai?”

Sau khi Phó Cửu nói xong câu này, người được hỏi giống như nghe tiếng sấm đánh, nhanh chóng chạy ra ngoài cửa, kêu lên: “Bác sĩ, bác sĩ! Đầu óc của thiếu gia nhà ta hỏng rồi!”

Thiếu gia? Là đang nói cô sao?

Phó Cửu phát hiện có chỗ nào đó không đúng, nhú chặt lông mày.

Trong phút chốc hoảng hốt, hình như đang có cái gì muốn vọt vào trong não cô.

Cô lắc mạnh cái đầu đang phát đau của mình, ánh mắt mê mang nhìn chiếc gương to ở đối diện.

Hình ảnh trong gương là một thiếu niên, dáng người cao gầy, khoảng mười bảy tuổi, một đôi mắt xinh đẹp, đường cong rõ ràng mà lưu loát.

Khi híp mắt, lông mi nhẹ nhàng khép lại đến lúc chạm tới mí mắt tạo thành cánh quạt nhỏ.

Diễm hoàn mỹ nhất chính là làn da trắng như tuyết, từ mũi đến cằm đều xinh đẹp không thể bắt bẻ.

Đầu tóc ngắn màu bạc bị rối tung không những không làm giảm vẻ đẹp vốn có, ngược lại tăng thêm khí chất xa hoa tôn quý, tựa như quý tộc mà cả rông ở Phương Đông.

Trên tai thiếu niên còn mang khuyên tai màu đen dạng viên cầu nhỏ, tỏa ra một chút bí ẩn.

Đàng hoàng, kiêu ngạo, đẹp trai!

Đây là cảm giác đầu tiên khi mọi người nhìn thấy thiếu niên.

Trong ánh mắt hoàn mỹ mà xa lạ của cô lộ ra tia nghi hoặc, nhìn như hòa đồng lại không dễ thân cận.

Nếu không phải cô đang soi gương, ngay cả Phó Cửu đều sẽ cảm thấy hình ảnh trong gương là một đứa con trai.

Nhưng mà cô biết rất rõ, không chỉ riêng cô, mà cả thân thể hiện tại này đều là con gái.

Phó Cửu nhìn chính mình trong gương, bỗng nhiên nhắm hai mắt lại, vài giây sau mở ra, ánh mắt khiến cho người ta cảm giác thần bí khó lường.

“Thiếu gia!” Người vừa mới chạy ra ngoài giờ lại đi vào, tay còn kéo theo một bác sĩ: “Mau, mau xem thiếu gia nhà ta, đầu óc của hắn có phải hay không bị hư!”

Bác sĩ tay cầm đèn nhỏ chiếu sáng, tay nhẹ nhàng vạch mắt Phó Cửu, cẩn thận xem xét.

Phó Cửu ngồi im một chỗ, cũng không phản kháng hành động của bác sĩ.

Cô đang tiếp thu tin tức không ngừng truyền đến đại não.

Thân thể này tuy rằng trùng tên trùng họ với cô, nhưng hoàn cảnh lại hoàn toàn khác nhau.

Rõ ràng là con gái, từ nhỏ mẹ của “cô” lại giả dạng “cô” thành nam sinh.

Nuôi thể nào cũng không thay đổi được chuyện “cô” thích con trai.

Đến năm cao trung, mỗi thiếu nữ đều sẽ bắt đầu động tâm.

“Cô” động tâm mãnh liệt, lại không có bản tính rụt rè của con gái, thấy trai đẹp đều trực tiếp tiến tới làm quen.

Vì thế nên mọi người đều hiểu lầm “cô” là cong, bị người ta đánh tới mức phải nhập viện.

Đến lúc Phó Cửu nhớ tới khoảng thời gian này, sắc mặt rất khó coi.

Cô đã từng sử dụng một máy tính phá tan Lầu Năm Góc*.

* Lầu Năm Góc (Ngũ Giác Đài) là trụ sở của Bộ Quốc phòng Hoa Kỳ. Cơ sở này tọa lạc ở địa chỉ 48N. Rotary Road, Arlington, Virginia 22211. Lầu Năm Góc được dùng là biểu tượng của Quân đội Hoa Kỳ và khi nói đến Bộ Quốc phòng Hoa Kỳ thì tên tòa nhà này dùng như đồng nghĩa. Ngũ Giác Đài khánh thành ngày 15 tháng 1 năm 1943 với kiến trúc phức hợp văn phòng, có công suất sử dụng cao nhất thế giới và cũng là tòa nhà văn phòng rộng nhất thế giới xét về diện tích sàn. Ngũ Giác Đài có 23.000 nhân viên (quân nhân và dân sự) và 3.000 người giúp việc. Về mặt kiến trúc đúng ra là 5 bình đồ hình ngũ giác đồng tâm lồng vào nhau, có 5 cạnh, cao 5 tầng (cộng thêm 2 tầng hầm). Chiều dài các hành lang cộng lại đo được 28 km. Trong vụ khủng bố ngày 11/9, Ngũ Giác Đài là một mục tiêu của nhóm Al-Qaeda. Nhóm khủng bố này đã cướp chiếc máy bay dân sự Boeing 757 cất cánh từ Boston, Massachusetts rồi phóng đâm vào một góc Ngũ Giác Đài, gây nhiều thương vong.

Nguồn: Wikipedia

Cảnh sát quốc tế vì bắt cô đều đã dùng qua mỹ nam kế mỹ nữ kế, mười người da đen đều đánh không lại cô.

Việc bị người đánh tới mức phải nhập viện như thế này... Thật là gây cười cho người khác.

Mà thực ra Phó Cửu cũng bật cười, chẳng qua đôi mắt kia vẫn lãnh, sâu bên trong lộ ra một tia tà nịnh.

“Thiếu gia?” Trần Hiểu Đông nghi hoặc nhìn cô.

Phó Cửu không thèm nhìn hắn, nâng tay vuốt tóc đang ướt ra sau đầu, lộ ra khuôn mặt hoàn mỹ như được thượng đế ban tặng.

“Hửm?”

Giọng nói cũng hoàn mỹ không thể bắt bẻ, không quá thấp cũng không quá cao, mang theo nét đặc trưng của thiếu niên, dịu dàng mà từ tính.

Rõ ràng đây chỉ là động tác bình thường, cô làm ra lại có phần ương ngạnh, không phải cô làm thì không thể có hương vị như vậy.

Trần Hiểu Đông sững sốt, hắn cảm thấy thiếu gia bây giờ có chỗ nào đó không giống như lúc trước.

Trước kia thiếu gia động hay không động đều sẽ phát giận, xài tiền không lo tiền hết, cả người tràn ngập hơi thở ta là “nhà giàu mới nổi”.

Nhưng hôm nay lại khác, hắn thấy trên người thiếu gia toát lên hai chữ quý khí..

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Phó Cử thay đổi, rất tàn khốc

Ba ngày tiếp theo, Phó Cử đều nằm ở bệnh viện làm kiểm tra. Cho đến ngày thứ tư, cô mới không tiếp tục sắm vai mỹ thiếu niên trong trang phục bệnh nhân.

Từ trước đến nay, Phó Cử là người có năng lực tiếp thu rất mạnh.

Nhưng mà có một chuyện cô muốn điều tra rõ ràng.

Là ai ở sau lưng hại cô!

Phó Cử nhú chặt lông mày, nhiệt độ trong phòng bệnh phút chốc giảm xuống âm độ.

Tiếp đó cô lại nở nụ cười, khoe môi gọi lên độ cong hoàn mỹ.

Người này giống như cô, cả người tràn ngập tính nguy trang.

Cô là một hacker, danh hiệu Z.

Chỉ cần đưa cô một chiếc máy tính, tất cả những gì người muốn cô đều có thể làm được.

Người như vậy, lại trùng sinh thành một học sinh cao trung.

“Thiếu gia, tất cả quần áo của cậu tôi đều đem đến đây, cậu muốn thay bộ này hay là bộ kia?” Trần Hiểu Đông giống như đang tranh giành công lao, nhìn mỹ thiếu niên đang ngồi trên ban công cạnh cửa sổ: “Cả hai bộ này đều là mẫu mới nhất của Kỳ Phạn Hi.”

Phó Cử hai tay chống, từ trên ban công nhẹ nhàng nhảy xuống, trong miệng cô còn ngậm một cây kẹo que, mái tóc do ngồi đón gió mà hơi bị rối nhìn có chút lười biếng, lông mày đẹp chết người, môi mỏng của cô hơi nhếch lên, tay trái rút túi quần, chậm rãi đi tới gần Trần Hiểu Đông.

Bộ dáng cô lười biếng như vậy rất giống quân gia ác ma, khốc tể! (1)

(1) Khốc: tàn khốc; tể: nổi cáu, giận.

Trần Hiểu Đông nhìn đến ngáy người, hiện tại thiếu gia ra đường với bộ dạng này, đừng nói là nữ sinh, ngay cả nam sinh... Không, không thể nghĩ như vậy!

Không thể nghĩ ngờ, hần chính là cổ vũ thiếu gia một thân oai phong tà khí. Hần còn chưa quên lý do lần này thiếu gia bị đánh đến mức phải nhập viện!

Nếu để ông chủ biết chuyện thiếu gia còn ý nghĩ muốn Tàn thiếu, chắc chắn thiếu gia sẽ bị đánh gãy chân!

“Ngoại trừ hai bộ này còn bộ nào khác hay không?” Phó Cử nhìn hai bộ đồ màu sắc rực rỡ trước mắt, nhú mày.

Trần Hiểu Đông lập tức xoay người, vội đầu tìm kiếm trong đồng quần áo mà hần đem tới: “Tôi còn mang đến bộ HOT BOY mà thiếu gia thích nhất!”

HOT BOY?

Cậu xác định đây không phải là hàng châu báu giá rẻ? Thẩm mỹ của nguyên chủ cũng thật là kỳ lạ.

Phó Cử nhìn đồng quần áo màu sắc rực rỡ trước mắt, hai tay mở cúc áo của bộ đồ bệnh nhân đang mặc trên người, giọng nói nhàn nhạt: “Lấy đồng phục của tôi lại đây.”

“Hả? Bình thường không phải cậu không thích mặc đồng phục hay sao?” Hai mắt của Trần Hiểu Đông tròn to, hiển nhiên là bị lời nói của Phó Cử làm cho kinh ngạc.

Phó Cử liếc mắt quét qua người hần, chỉ nói hai chữ: “Đi lấy.”

Không có lời giải thích nào, thái độ tàn ác làm hần sợ đến nhũn cả hai chân, xem tí không đứng vững, đây có phải là thiếu gia nhà giàu mới nổi của nhà bọn họ sao?

Trường cao trung Giang Thành, lịch sử lâu đời, số lượng giáo viên hùng hậu, trong đây đều là nhân vật lợi hại chẳng hạn như nhân văn Trạng Nguyên gì đó, tất nhiên trong mỗi trường như vậy đều có một ít học sinh không có ý chí vươn lên, ví dụ điển hình là Phó Cử.

So sánh độ nhay bén của một người giàu, bản thân cô không phát hiện ra mình cần phải chữa trị, bởi vì cô luôn thích ảo tưởng, ngồi xe thể thao vào trường học, xem mình như ông chủ của một mỏ than đá.

Tuy rằng nhà cô đúng là khai thác mỏ than, nhưng cô mang bộ dạng như cha mình phát huy tại trường học, rõ ràng là không thích hợp.

Còn có cách ăn mặc của cô, lúc nào cũng tự nhận mình rất đẹp trai, thực chất trong mắt người khác cô chính là người mới từ dưới đất chui lên chứ không phải người làm chủ xu hướng thời trang.

Cẩn thận nhớ lại, Phó Cửu cũng không làm chuyện gì đặc biệt khác người.

Nhưng một người như vậy tồn tại chính là muốn bản thân bị chê cười, có ai sẽ thích?

Chỉ là hôm nay, chủ nhiệm lớp nhìn mỹ thiếu niên phong cách mới mẻ, vẻ mặt dò hỏi: “Phó Cửu?”

“Là em, thầy Trần, em tới điểm danh.” Phó Cửu cười nhạt.

Thầy Trần ngẩng ra một lúc mới nói: “Được, thầy đã biết, em trở về lớp học đi, về sau không được đánh nhau, đầu óc tập trung trong việc học tập một chút.”

“Vâng.”

Thầy Trần kinh ngạc nhìn thiếu niên xoay người rời đi.

Nhập viện một lần nên có thay đổi lớn như vậy?

Chuyện này đúng là “về lò nấu lại” (2)!

(2) Kiểu như được sinh ra lần nữa, thay đổi hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Gặp mặt kẻ thù cũ

Lại lần nữa bước lên sân trường quen thuộc, Phó Cửu có loại cảm giác nói không nên lời, chiếc loa còn đang phát quảng cáo, không biết chút nữa có dùng để tập thể dục theo nhạc hay không...

“A, bạn học đẹp trai kia là ai? Học sinh mới tới sao? Tại sao chưa nhìn thấy lần nào nhỉ?” Nữ sinh lời kéo người bên cạnh, làm họ chú ý tới Phó Cửu.

“Cậu ấy vừa mới cười với tớ! Răng nanh kia thực đáng yêu nha!”

“Khoan đã, tớ cảm thấy cậu ta rất quen mắt! Cậu ta là Phó Cửu?!”

Đi đến gần, mấy nữ sinh hoàn toàn tròn tròn mắt!

Mỹ nam như vậy tại sao lại là tên Phó Cửu nhà giàu mới nổi?

Nhưng hướng cậu ta đi chính là ban của các cô!

Phó Cửu đặt cặp sách ở trên bàn gỗ, chân dài khụy gối ngồi xuống, định lấy tập sách vở ra ngoài.

Liền nghe phịch một tiếng!

Ghế dựa cạnh cô bị người kéo ra, sắc mặt âm trầm nhìn cô: “Dọn đồ của mày đi chỗ khác, tao không muốn ngồi cùng mày dù chỉ một giây, thẳng biến thôi!”

Người này là bạn cùng bàn với Phó Cửu, tên là Trương Phi Dương, nam sinh đẹp trai nhất ban D, cũng là chủ lực trong đội bóng rổ của trường, làm xao xuyến trái tim của rất nhiều nữ sinh.

Ngay cả bản thân Phó Cửu cũng đã từng theo đuổi hắn.

Đã theo đuổi, một khi nghĩ đến ba chữ này, Phó Cửu cảm thấy có chút đau đầu.

Nhưng mà từ trước đến nay, cô cực kì không thích có người lớn tiếng trước mặt cô.

“Không muốn ngồi?” Giọng nói của Phó Cửu lạnh nhạt, tay chống cằm nhìn hắn: “Vậy thì rút.”

“Mày nói cái gì!” Trương Phi Dương lập tức ra tay, hắn định nắm cổ áo Phó Cửu.

Không ngờ hần vừa mới đưa tay thì chụp vào khoảng không, cả người nằm sấp trên mặt bàn, do đụng mạnh mà cái cằm phát đau.

Mà Phó Cửu đứng bên cạnh, khoe miệng mỉm cười nhìn hần: “Gần đây tao rất không thích đánh nhau. Vì thế bạn học Tường, tốt nhất chúng ta vẫn nên hòa hợp mà ở chung, mầy cảm thấy thế nào?”

Tất cả mọi người đều cho rằng bọn họ giống như anh em tốt đang nói chuyện với nhau.

Chỉ riêng Tường Phi Dương mới biết, cánh tay đè trên lưng hần dùng bao nhiêu sức lực, đau đốn cỡ nào. Hần cắn chặt răng, do tức giận mà hai mắt đỏ lên, không thể tin được mình lại thua bởi một tên yếu đuối cận bã.

“Thật là kỳ quái. Trước kia, chỉ cần Tường Phi Dương nói với Phó Cửu một câu, Phó Cửu sẽ đỏ mặt hơn nửa ngày. Tại sao hôm nay lại khác?”

“Không có kỳ quái là bình thường, hiện tại ánh mắt của Phó Cửu đều đặt trên người Tần thiếu, làm gì có thời gian nhìn người khác.”

“A, đúng thật là mặt dày, ngay cả Tần thiếu hần cũng muốn nhúng chàm.”

“Chờ xem, cuối cùng sẽ có người dạy dỗ hần.”

Trong một mảnh ồn ào, Phó Cửu hạ mắt, mở ra sách vật lý ở trên bàn.

Tường Phi Dương lắc lắc cánh tay đau, hừ lạnh một tiếng: “Nghe rõ chưa, mầy sống cũng không được bao lâu nữa. Không tính Tần thiếu, chỉ cần đội bảo vệ Tần thiếu ở trường cũng có thể giết chết mầy.”

Nghe vậy, Phó Cửu lại cười, ánh mắt đang chăm chú xem sách vật lý chợt nâng lên nhìn hần: “Tao có chết hay không là chuyện sau này. Nếu mầy nói thêm một câu nữa, tao lập tức đánh rớt cằm của mầy!”

Tường Phi Dương: “...”

Mẹ nó, tại sao hần lại có cảm giác bị chần trệ?!

Ánh mắt vừa rời của tên cận bã này thật sự rất đáng sợ!

Tiếng chuông vào lớp vang lên, cuối cùng Phó Cửu cũng có chút thời gian an tĩnh.

Nhưng mà tới thời gian cơm trưa, phiền toái cần tới rồi cuộc cũng phải tới.

Một đám nữ sinh mặc váy ngắn vây trong Phó Cửu ở chính giữa, trong lời nói mang theo tia xảo quyệt không dễ chọc.

“Nhà họ Phó tại sao lại sinh ra một tên gay nhà giàu mới nổi, thật là ghê tởm!”

Phó Cửu đang đói bụng cứ thế bị ngăn lại, ánh mắt bắt đầu lạnh xuống.

Hiện tại nghe đối phương nói xong, cô chợt ngẩng đầu lên, khoe miệng nhẹ gọi lên ý cười lạnh lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Trực tiếp vả mặt, quá soái!

Phó Cửu cười như vậy khiến cho trái tim của các nữ sinh vây quanh cô đập thình thịch.

Nhưng không phải ai cũng giống nhau. Đặc biệt là nữ sinh đi đầu tên gọi Hoắc Tư Vũ. ả ta híp mắt, ánh mắt nhìn Phó Cửu tràn ngập chán ghét: “Lần trước tao đã cảnh cáo mầy, khuyên mầy cách xa Tần thiếu một chút. Tao đã nghĩ rằng mầy sẽ ngoan ngoãn nghe lời, không ngờ vẫn chưa hiểu như thế nào gọi là giáo huấn? Ngay cả nhà ăn mầy cũng dám đến, còn muốn bị xối nước sao?”

Đối với tên nhà giàu mới nổi này, ả đã bắt mắt từ lâu. Nghĩ đến một người như hần lại dám nhớ thương nam thần mà ả thích, ả liền muốn buồn nôn!

“Mau lòi hần vào trong nhà vệ sinh! Hôm nay tao sẽ cho hần biết rõ nơi nào nên tới, nơi nào không nên tới.”

Trong trường học, Hoắc Tư Vũ nổi tiếng là nhờ vào thủ đoạn của ả. Đối với người ả chán ghét, trong tình huống bình thường đều dùng cách như vậy, những người bị chính khổ mà không nói nên lời.

Nghe nói còn bị ấn đầu vào bồn cầu.

Lần này Phó Cửu lại gặp xui xẻo!

Haizz, mới xuất viện giờ lại muốn nhập viện, thực là quá đáng thương.

Đây là suy nghĩ chung của tất cả mọi người trong nhà ăn.

Chỉ thấy Phó Cửu một tay đút túi quần, nhắc một chân đá Hoắc Tư Vũ ngã nhào trên mặt đất.

Rầm!

Động tác kia vừa nhanh lại vừa mạnh, khiến người khác không thấy rõ ràng cô làm thế nào được.

Lúc Hoắc Tư Vũ ngã xuống, lục phủ ngũ tạng đều đau đớn. Lại không dám tin tưởng mình bị Phó Cửu đạp, con giận nhanh chóng bùng phát: “Mày, thằng biến thái, lại dám đá tao!”

Phó Cửu bị mắng như vậy lại không chút hoang mang, mở nắp chai nước khoáng đang cầm trên tay, sau đó bước tới bên cạnh bọn họ, tay vẫn đút túi quần, môi mông khê mở: “Trước kia mày đối xử với tao như thế nào, hiện tại đều trả toàn bộ cho mày.”

Xôn xao!

Phó Cửu vừa nói xong.

Một chai nước khoáng đổ xuống đầu Hoắc Tư Vũ!

Phản ứng đầu tiên của Hoắc Tư Vũ là sùng sốt, sau đó giống như phát điên: “Phó Cửu, mày chờ cho tao. Người như mày lại dám mơ tưởng Tần thiếu, anh ấy sẽ bỏ qua cho mày sao? Mọi người trong trường gặp mày đều cảm thấy ghê tởm đến nỗi muốn phun ra. Tần thiếu chỉ là cảm thấy chán ghét, không thèm nghĩ đến chuyện ra tay với mày!”

Nghe vậy, Phó Cửu nhẹ nhàng nở nụ cười, hơi nghiêng mình, vươn tay vỗ nhẹ mặt Hoắc Tư Vũ, chỉ như vậy lại vô cùng đẹp trai: “Chuyện lớn lắm à. Này em gái, nghe cho rõ, lúc nào tao cũng có thời gian ngược mày.”

“Mày!” Hoắc Tư Vũ có ý tưởng muốn xé rách mặt Phó Cửu.

“Hừ.” Phó Cửu dùng ngón trỏ dè dặt vào mũi Hoắc Tư Vũ: “Tính tình của tao không được tốt lắm. Không nên ép tao có ý định muốn đánh người. Còn nữa, dù tao có thích con trai, cũng sẽ không thích vị Tần thiếu trong miệng mày. Hắn muốn đến, tao lúc nào cũng hoan nghênh.”

Nói ra một câu tựa như bom rơi, Phó Cửu giống như một người không liên quan đi ra khỏi nhà ăn.

Đối với những nơi ồn ào nhốn nháo, trên cơ bản cô đều không muốn ở lại làm kẻ ngốc.

Sau khi cô rời đi, tại một góc khuất nhưng có tầm nhìn tốt trên hành lang lầu hai xuất hiện hai bóng dáng thon dài.

Trong đó một người ngồi trên lan can, nâng cằm về bóng người ở phía sau, giọng nói mang đầy ý sâu xa: “Khai giảng vừa rồi còn đuổi theo ngài nói không phải ngài sẽ không gả. Bây giờ lại nói hắn nếu có thích con trai cũng sẽ không thích ngài. Xin hỏi Tần đại thiếu gia, hiện tại ngài có cảm giác như thế nào?”

Người được nói đến dáng người cao to, gương mặt như điêu khắc, cả người nghiêng dựa vào cửa sổ, hai chân thon dài, cúi đầu chăm chú nhìn vở đang cầm trên tay, ở phía sau hắn là toàn bộ phong cảnh trường học, lấp lánh rực rỡ.

Nghe người kia nói vậy, hắn cũng không có đáp lại, chỉ nâng mắt lên nhìn thoáng qua phương hướng mà Phó Cửu vừa rời đi...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Bao nuôi nam thần của trường?

“Thiếu gia, cậu không sao chứ?”

Phó Cửu vừa mới đi xuống lầu liền thấy tiểu quân gia Trần Hiểu Đông thở hổn hển chạy về phía cô, ánh mắt nôn nóng thể hiện rất rõ ràng.

“Cậu có bị thương chỗ nào không? Đám người Hoắc Tư Vũ có phải lại...”

Không đợi Trần Hiểu Đông nói hết câu, Phó Cửu liền mở miệng: “Bị tôi đánh một trận.”

“Cái gì?!” Trần Hiểu Đông cảm thấy mình lo lắng chạy thẳng đến đây, hai lỗ tai đều có vấn đề, gian nan hỏi: “Thiếu, thiếu gia nói là, cậu không bị đánh?”

Phó Cửu nhướn mày: “Nhìn tôi giống như vừa mới bị đánh lắm sao.”

Nếu là cậu của ngày trước, chuyện đúng là như vậy!

Trần Hiểu Đông nói thầm ở trong lòng một câu. Hắn biết thiếu gia nhà hắn từ sau khi tỉnh lại có chút thay đổi.

Đầu tiên là khí chất vô cùng động lòng người, nhưng chuyện này không bao gồm việc hắn có thể đối phó đám người Hoắc Tư Vũ kia nha...

“Vậy vừa rồi cậu có gặp Tần thiếu hay không?” Trần Hiểu Đông cẩn thận hỏi.

Phó Cửu lười biếng duỗi thẳng người: “Không có.”

“Không có vậy thì tốt!” Trần Hiểu Đông nhẹ nhõm thở dài một hơi.

Phó Cửu cảm thấy kỳ quái. Tại sao đám người này nhìn giống như rất sợ cô gặp được vị Tần thiếu kia: “Nếu như tôi gặp được hắn vậy thì có chuyện gì?”

“Tôi sợ cậu sẽ trực tiếp ôm lấy chân hắn không chịu buông.” Trần Hiểu Đông vừa nói xong, gương mặt đầy vẻ u oán liếc mắt Phó Cửu một cái: “Thiếu gia, cậu thực sự quên chuyện đã làm trước kia à?”

Trần Hiểu Đông không nhắc nhở thì tốt. Cậu ta vừa nói xong đúng thật là có ký ức không cam lòng trực tiếp hiện lên trong đầu Phó Cửu.

Giống như hiện tại ở nhà ăn.

Lần đầu tiên gặp Tần đại thần liền nhất kiến chung tình.

Sau đó thì... nói rằng muốn bao nuôi người ta!

Phó Cửu là loại người hiếm khi xấu hổ, hiện tại lại có ý định lấy tay che mặt.

Dù sao cô cũng là nữ vương hacker, vẫn muốn chứng minh mình trong sạch: “Người lúc trước muốn bao nuôi hắn không phải là tôi.”

Về mặt của Trần Hiểu Đông như muốn nói “Cậu nghĩ đôi mắt của tất cả giáo viên học sinh chúng ta đều bị mù sao.”

Lại cố ý dẫn dò Phó Cửu một câu: “Thiếu gia, cậu nghe tôi nói, nếu cậu có thích nam sinh cũng đừng động tay động chân với Tần thiếu. Thân phận của hắn cao hơn vài cấp bậc, chỉ bằng nhà họ Phó chúng ta cũng không dễ dàng trêu chọc!”

“Ừm.” Phó Cửu trả lời vô cùng có lễ.

Trần Hiểu Đông dừng bước, vẻ mặt nghiêm túc như hiểu chuyện gì nên làm chuyện gì nên nói bằng lời: “Thiếu gia, cậu không thể thích con gái sao? Vì chuyện này nên ông chủ có ý kiến với cậu, không cho tiền tiêu vặt còn nhắc cậu tự sinh tự diệt ở trong trường. Về sau chuyện thừa kế công ty cậu chắc chắn không có vẻ, mà cơ hội sẽ thuộc về hai chị em con riêng của ông chủ, thiếu gia không nóng nảy sao? Mà nếu là vì phụ nhân, một người con trai vô dụng thì giúp được gì?”

Nghe vậy, Phó Cửu dừng chân, đôi mắt phủ lên một lớp mỏng lạnh lùng.

Chuyện của cô ngày trước bình thường đều do hai chị em kia ở trước mặt cha thêm mắm thêm muối.

Lúc đầu Phó Trung Nghĩa đối với Phó Cửu rất tốt, xem cô là đứa con trai duy nhất của mình.

Nhưng sau này, lời nói như gió thoảng bên tai mỗi ngày một nhiều.

Thái độ của Phó Trung Nghĩa đối với Phó Cửu ngày càng xấu. Đến lúc biết được chuyện Phó Cửu có khả năng bị cong liên chặt đứt nguồn cung cấp kinh tế của cô.

Việc liên quan đến gia đình đều không cho tham gia, đối với Phó phụ nhân đã từng cùng hắn chia sẻ hoạn nạn cũng chỉ là sự khinh thường.

Phó Cửu nghĩ đến người đàn ông cận bã như vậy không hề có chút thiện cảm.

Lúc trước Phó Trung Nghĩa có thể thành lập công ty, tất cả tài lực đều dựa vào mẹ cô cung cấp.

Hiện tại Phó Trung Nghĩa cái gì cũng có, liền có ý tưởng ăn cháo đá bát?

Trên đời này làm gì có chuyện tốt như vậy?

Nếu như cô đã tiếp nhận thân thể này, vậy những gì thuộc về bọn họ đều lấy lại tất cả!

Chương 6: Hacker ra tay, gặp được Tần Mặc trong game

Hiện tại, điều cần thiết nhất là cô phải kiếm chút tiền mua linh kiện điện tử, lắp ráp một cái máy tính chức năng cao cấp.

Cô đã kiểm tra qua máy tính ở nhà, miễn cưỡng đánh một trận game còn được. Muốn phá một trang web không tránh khỏi việc lưu lại dấu vết.

Vì vậy kiếm tiền là nhiệm vụ ưu tiên hàng đầu...

“Cậu nói cái gì? Kiếm tiền ư?”

Sau khi Trần Hiểu Đông nói ra câu này, đến cả tài xế cũng bị kinh ngạc, lập tức ngừng xe lại. Hai người nhanh chóng quay đầu nhìn Phó Cửu, vẻ mặt giống như vừa gặp được người ngoài hành tinh.

Tay trái Phó Cửu còn cầm một chai nước trái cây, mỉm cười nhìn lại: “Như thế thì làm sao? Tôi nói kiếm tiền rất kỳ quái à?”

“Đúng là có một chút.” Trần Hiểu Đông khẩu phật tâm xà, quá kỳ quái thì có!

Trước kia mỗi ngày cậu đều xài hơn một ngàn, đến triển lãm phô trương khí chất mình là nhà giàu mới nổi, khiến người khác đều muốn đánh cậu. Hiện tại cậu lại nói cho chúng tôi cậu muốn bắt đầu kiếm tiền, này không phải đùa người thì là gì?

Phó Cửu cười nhạt: “Mỗi người đều phải có thay đổi. Gần đây kinh tế có chút khó khăn, tất nhiên là muốn tìm việc làm rồi.”

“Thiếu gia!” Tài xế già chớp mắt hai cái, giống như vô cùng cảm động: “Nếu như phu nhân nghe được những lời này của cậu, tối hôm nay nhất định có thể ngủ ngon.”

Phó Cửu uống một ngụm nước trái cây: “Mẹ tôi ở bên ngoài tỉnh còn rất nhiều việc cần làm, hai người đừng làm phiền bà ấy. Kiếm tiền yêu cầu thời gian, ngày mai Vương thúc đến trường học xin cho tôi nghỉ hai ngày là được.”

Vương tài xế, Trần Hiểu Đông: “...”

Nói nhiều như vậy, cậu vẫn là vì muốn xin nghỉ!

“Thiếu gia, cậu muốn ở nhà nghỉ ngơi thì cứ nói thẳng, còn gạt chúng tôi cái gì mà cậu muốn kiếm tiền.” Trần Hiểu Đông nhỏ giọng nói thảm một câu.

Phó Cửu nghe vậy bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Cô phát hiện mặc cho cô nói cái gì, những người xung quanh đều sẽ không tin tưởng.

Rất cuộc trước kia cô một thân nhà giàu mới nổi, không học vẫn không nghề nghiệp, suốt ngày chỉ mơ tưởng đến soái ca!

Nhưng mà như vậy cũng không tòi.

Có thể dùng làm nguy trang rất tốt...

Buổi tối, lầu hai ở nhà họ Phó.

Phản chiếu trong gương chỉ thấy trên chiếc bàn phím đời cũ, một đôi tay thon dài trắng nõn di chuyển qua lại, tốc độ rất nhanh khiến người ta như nhìn thấy ảo ảnh. Nếu là một người thường xuyên chơi game, chắc chắn sẽ nhìn ra đây là một người cực kỳ xinh đẹp!

“Àm.” Một âm thanh vang lên!

Đại chiêu phóng ra!

BOSS đã chết, chỉ dựa vào một chiêu!

“Mẹ kiếp! Đây là loại chức nghiệp gì? Làm sao có thể thông qua màn BOSS âm u?”

“Không cần biết chức nghiệp gì, ta bỏ tiền thuê hán mang ta vượt qua bản đồ này. Không ngờ hán lại chỉ cần một chiêu, cũng làm ta quá chấn kinh (1) rồi!”

(1) Chấn động, kinh ngạc.

“Ta cũng muốn mướn hần. Hần là người nơi nào, tên gọi là gì, trang bị có mạnh hay không?”

“Ừ, hần không có trang bị. Hình như là người mới, bộ dáng rất thiếu tiền.”

“Người muốn lừa ai, một người mới có thể giết chết BOSS àu?”

“Đây là thật, ta vừa mới nhận được thông tin của hần. Hần lại đưa đoàn Diệt Tư Sinh, hiện tại đang đánh lần thứ hai, các người đợi một chút đọc thông báo đi.”

Người này vừa nói xong, toàn sever lại phát lên thông báo một chiêu giết BOSS.

Tiếp đó lại là lần thứ ba, lần thứ tư, lần thứ năm... Lần thứ mười!

Mỗi một lần như vậy cái tên “Hắc Đào Z” đều được treo cao phía trên màn hình.

Hần tựa như sử dụng thêm thao tác đặc biệt, mọi người xem đều nhiệt huyết sôi trào!

Một thiếu niên gương mặt siêu cấp đáng yêu chức nghiệp liên đội kích động kêu lên: “Tần thiếu, ngại nhìn xem tên Hắc Đào Z này. Quá soái! Chúng ta kéo hần về đội mình đi, kéo hần về đi!”

Hai chân Tần Mặc gác lên nhau, nghiêng mặt qua, đôi mắt đen nhánh, làn da trắng nõn, nhìn hần như một quý tộc hút huyết quý. Đặc biệt hần còn mặc đồng phục chức nghiệp liên đội của đội hần, hơi thở lạnh băng lại lười biếng: “Người mới?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Tần thiếu nhướng mày, từ chối thêm bạn hần?

“Là một tân thủ, nhưng mà thao tác lại không giống như một người mới chơi, mười lần liên tiếp giết chết BOSS. Nhớ năm đó đội trưởng chỉ thắng được chín lần...” Nói tới đây, miêu hệ thiếu niên lập tức sửa lại câu chuyện: “Hần không có lợi hại hơn đội trưởng, nhưng cũng không tồi. Có đội trưởng lại có thêm hần, Đế Minh của chúng ta sẽ tuyệt đối vô địch!”

Tần Mặc nhìn nhân vật trong trò chơi trên màn hình. Lúc đầu còn không có nói chuyện, đợi đến khi người nọ vừa thay đổi vũ khí, khói bay mù mịt, mày nhướn một cái: “Gửi kết bạn với hần.”

Miêu hệ thiếu niên nhận được mệnh lệnh, hai mắt tỏa sáng, trong tay đang ôm thỏ bông, nhanh chóng gửi lời mời kết bạn cho Hắc Đào Z, cũng chính là Phó Cửu.

Chỉ là có một chuyện hần không bao giờ nghĩ đến đó là... Đối phương lại từ chối thêm bạn với hần!

Từ chối?!

Miêu hệ thiếu niên miệng há to vừa đủ nhét một quả trứng gà, tất nhiên là đã chịu đả kích rất lớn!

Phải biết rằng tên của hần trong trò chơi nổi tiếng không ai không biết, tại sao lại bị người khác từ chối?

Lúc này không thể không nói một chút, miêu hệ thiếu niên tên thật là COCO, biệt danh trong trò chơi cũng như vậy, hần thuộc top 10 những game thủ có kỹ thuật thao tác mạnh nhất!

Nhưng điều này không đáng nhắc tới, quan trọng hần cũng là một đại thần danh tiếng vang xa. Mỗi lần phát sóng trực tiếp đều có trên nghìn người theo dõi, người này lại dám từ chối thêm bạn với hần?

“Lại thêm lần thứ hai, hần không thể từ chối tiếp!” Trên đầu COCO vang lên tiếng ong ong, cả người chán chường, nhanh chóng đăng xuất tài khoản: “Đội trưởng, mặt kháu của người là gì?”

Tần Mặc cũng không ngăn cản hần, môi mòng hé mở nói ra một dãy số.

COCO lại lần nữa đăng nhập vào giao diện trò chơi. Vừa mới vào trang chủ, tinh thần của tất cả game thủ đang online đều sôi trào lên!

“Ta đang nhìn thấy cái gì! Đó là đại thần! Đâu má, đúng thật là đại thần!”

“Aaaa! Nhanh nhanh, tìm tọa độ của đại thần!”

“Hình như hần ả rồi...”

Tất nhiên COCO sẽ ả tọa độ.

Dùng tài khoản của đội trưởng đăng nhập vào trò chơi, chuyện này sẽ làm cho internet bị tê liệt!

Hần lại gửi lời mời kết bạn tới Phó Cửu một lần nữa.

COCO ôm con thỏ bông trong ngực, mặt tràn đầy vẻ đắc ý. Lúc này chần chẫn hần (Phó Cửu) sẽ quỵ xuống la to!

Nhưng thực tế lại khác, hệ thống thông báo đối phương lần nữa từ chối thêm bạn!

Tiếp tục từ chối?

Hắc Đào Z, rốt cuộc ngươi đang muốn quây kiểu nào?!

COCO cắn lỗ tai con thỏ, phần nộ quát: “Bình thường người chơi “Anh hùng” tất nhiên sẽ biết Tần thiếu, người duy nhất phát sóng trực tiếp được chiếu trên mạng kể cả TV. Hần lại không biết chuyện này?”

Tần Mạc buông sách vật lý đang cầm trên tay xuống, tay phải đặt trên bàn phím, gửi kết bạn lần nữa kèm theo tin nhắn: “Ta là Tần Mạc.”

Phó Cửu còn đang kiểm tra tốc độ tay của mình, lại có người gửi kết bạn liên tục. Thấy đối phương không ngừng nhắn gửi, trong miệng Phó Cửu ngậm kẹo que, lười biếng trả lời một câu: “Vậy thì sao?”

Vẫn là thông báo từ chối, chỉ là lúc này lại thêm một câu.

COCO đọc xong nội dung tin nhắn, hoàn toàn tròn tròn mắt: “Hần, hần có ý gì? Biết rõ đây là Tần thiếu lại dám từ chối?”

Mắt phượng hẹp dài của Tần Mạc híp lại, bộ dạng lúc này là bắt đầu hứng thú, khóe miệng cũng từ từ kéo lên.

Không thể nào? Tần thiếu đang cười?

Nhất định là hần nhìn lầm rồi!

Vì dòi đi lực chú ý, COCO một tay cướp bàn phím đến trước mặt hần: “Ngươi biết còn không chấp nhận?!”

Không phản ứng?

Đối phương offline?

Offline!

COCO giống như vừa bị thứ gì dọa, cả người cứng ngắc, người dọa hần lại không còn nữa!

“Tần thiếu...” COCO xoay đầu nhìn về phía Tần Mạc, vẻ mặt như vừa mới bị người khác đánh, cực kì ủy khuất!

Chương 8: Đại thần thì làm sao?

Tần Mạc đứng dậy, ấn điều thuốc còn đang dang dở vào trong gạt tàn, trên người mặc đồng phục màu đen của đội, khóe miệng mang theo nụ cười tàn nhẫn, tóc mái màu đen rũ xuống che lại hai mắt của hần, làm người khác không nhìn rõ gương mặt của hần.

“Đợi lần sau hần online, bảo Mập Mập điều tra địa chỉ IP của hần.”

Nghe vậy, khuôn mặt nhỏ của COCO lập tức thay đổi: “Vẫn là đội trưởng thông minh. Ta gọi người trong công ty luân phiên theo dõi động tĩnh của hần. Hừ hừ! Như vậy chỉ sợ hần không online, một khi online sẽ tìm thấy!”

Một nơi khác, Phó Cửu còn đang ở trong trò chơi kiếm tiền, cũng không biết mình đã bị theo dõi.

Loại máy tính cơ bản này không thích hợp để chơi game. Mỗi lần chơi lâu liền phát ra tiếng ong ong đau cả đầu.

Nghĩ đến nguyên chủ chắc chắn là chỉ thích những loại đất tiền có thể mang ra ngoài. Loại máy tính như này chắc hẳn đã bị vứt vào xó xỉnh nào rồi, để giờ cô phải chịu đựng tình huống này.

Trước đây Phó Cửu đều sử dụng các loại máy tính giá cao, xài rất tốt, di động bình thường cũng phải là loại “quả táo” mới nhất.

Bây giờ đáng tiếc là không có notebook, máy tính bàn lại quá cũ, hệ thống vẫn là đời trước.

Mặc dù tới tay Phó Cửu đều có thể trở thành một loại vũ khí sắc bén, cô cũng không nghĩ đến chuyện dùng kỹ xảo của hacker tiến hành công kích. Tuy rằng người khác không thấy được nhưng vẫn để lại một ít dấu vết. Từ trước đến nay cô đều theo chủ nghĩa hoàn mỹ, đối với những chuyện không chắc chắn, cô sẽ không dễ dàng thực hiện.

“Một ngàn tám trăm sáu mươi sáu.” Phó Cửu đọc số tiền trong thẻ ngân hàng của mình, đây là thành quả lao động của cô sau bốn giờ. Có lẽ so với một phút đồng hồ kiểm tiền của cô trước kia sẽ ít hơn. Nhưng Phó Cửu chính là người rất dễ thích ứng với hoàn cảnh, dù kiếm được hơi ít nhưng vẫn có cảm giác đạt được thành tựu.

Chút tiền ấy muốn đem đi mua trọn bộ linh kiện dùng một lần là không có khả năng.

Đầu tiên cô cần một bàn phím tốt, ít nhất không được giống cái hiện tại, nút cứng ngắc, ảnh hưởng nghiêm trọng tới tốc độ tay của cô.

“Ngày mai sau khi tan học đi đến cửa hàng máy tính gần trường xem có cái gì tốt hay không.” Nói tới đây Phó Cửu đột nhiên cười, chiếc gương đối diện hiện lên gương mặt xinh đẹp động lòng người nổi lên một ít tà mị: “Phải làm một học sinh cao trung yêu học tập đúng thật là rất khó.”

Nói xong cô liền vào nhà tắm.

Cô cởi ra áo thun màu đen đang mặc trên người, bởi vì động tác của cô mà tóc ngắn màu bạc hơi rối loạn, nhưng chính vì điều này lại làm cô nhìn đã đẹp càng khiến người muốn thét chói tai.

Trong gương, trên cổ cô đeo sợi dây chuyền mặt hình chữ thập, khuyên tai đá quý màu đen lóe lên ánh sáng, khắp người tràn ngập hơi thở tà mị!

Nhìn thế nào cũng thấy cô là một thiếu niên. Ngón tay vừa động thào ra mảnh vải trắng bọc xung quanh ngực, một đôi thỏ ngọc trắng nõn mềm mại thuộc về thiếu nữ liền muốn nhảy ra ngoài, đáng người thon thả cứ thế trần trụi.

Nếu muốn đi học thật tốt, phải giải quyết đôi nhân nhi trước ngực này.

Ngày hôm sau Phó Cửu dậy rất sớm, tóc còn hơi ẩm ướt như mỹ thiếu niên vừa được sinh ra, làm Trần Hiểu Đông hung hăng lấp bấp kính hãi: “Thiếu gia, cậu, cậu làm sao lại dậy sớm như vậy?”

“Tám giờ rưỡi vào lớp, bảy giờ rưỡi dậy thì rất sớm sao?” Phó Cửu vừa nói, tay vừa cầm bánh quẩy ngâm trong miệng.

Trần Hiểu Đông cảm thấy thiếu gia của hắn nhất định là có vấn đề.

Ngày trước bình thường đều ngủ đến giữa trưa mới rời giường, hắn làm sao có thể nói ra những lời này!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Phó Cửu và Tàn Mạc chính thức gặp mặt

Nhưng mà Trần Hiểu Đông vẫn không quên nhiệm vụ phụ nhân giao cho lúc nghe điện thoại: “Nếu thiếu gia thật sự thiếu tiền, đợt thi lần này cố gắng đạt thành tích tốt một chút, phụ nhân chắc chắn sẽ cho thiếu gia một số tiền lớn. Cả ngày trốn trong phòng chơi game nhiều quá sẽ ảnh hưởng xấu đến mắt, hơn nữa trước kia không phải thiếu gia không thích chơi game sao? Thiếu gia, không phải tôi muốn đá kích cậu. Tuy rằng cậu muốn thông qua trò chơi để tiếp cận Tàn thiếu. Nhưng mà Tàn thiếu chính là đại thần của game “Anh hùng” trong cả nước, dù cậu có luyện trên mười năm cũng không thể với tới hắn.”

“Ý của cậu là tôi chơi game chỉ vì muốn theo đuổi cái tên Tàn thiếu kia?” Phó Cửu uống một ngụm sữa đậu nành, nhướn mày hỏi: “Ai làm cho cậu có loại ảo giác này?”

Bộ dạng Trần Hiểu Đông như rất đau lòng, lắc đầu: “Thiếu gia, đã đến nước này rồi, cậu muốn lừa ai thì lừa, không nên gạt tôi. Tôi tới nhà họ Phó đã ba năm, còn không hiểu cậu sao? Cậu chẳng bao giờ vì một cái gì mà quên ăn quên uống, ngoại trừ con trai.”

Phó Cửu: “...”

“Thiếu gia, cậu nên thừa nhận đi.” Trần Hiểu Đông vẻ mặt nghiêm túc nói: “Chỉ cần cậu đáp ứng phụ nhân trở thành một người có tiến bộ, tôi sẽ không lên kút báo cáo phụ nhân những chuyện xấu mà cậu làm.”

Cô vẫn nên im lặng. Nếu cô càng muốn giải thích thì chuyện sẽ thêm loạn.

Làm một người có tiến bộ, điều kiện này thật ra có thể đáp ứng. Phó Cửu lười biếng chống cằm: “Những lần trước tôi thi xếp hạng thứ mấy?”

Trần Hiểu Đông: “Vị trí thứ nhất đếm ngược từ dưới lên trên.”

Phó Cửu không nói gì, qua nửa ngày mới lên tiếng: “Cậu xác định mẹ tôi nói chỉ cần tôi nhảy lên một người?”

“Đúng vậy, phu nhân nói chỉ cần cậu xếp hạng thứ hai đếm ngược từ dưới lên trên, bà liền khen thưởng.” Trần Hiểu Đông trả lời chắc chắn như đinh đóng cột!

Phó Cửu: “Mẹ vẫn là người tốt nhất, tôi đáp ứng.” Hạng thứ 2 đếm ngược từ dưới lên trên còn không làm tốt sao? Mặc dù cô không học được môn vật lý và hóa học nhưng vẫn còn tiếng Anh và toán, đây là hai môn giỏi nhất của một người hacker như cô.

Trần Hiểu Đông thấy Phó Cửu đáp ứng không có thỏa mãn, ngược lại lo lắng: “Phu nhân còn nói, không được hối lộ để đạt được vị trí thứ hai đếm ngược từ dưới lên. Biện pháp như vậy không được dùng, nếu không sẽ không được khen thưởng.”

Phó Cửu nhướn mày: “Tại sao lại muốn hối lộ, tôi trực tiếp dùng nắm đấm uy hiếp không phải càng tốt hay sao?”

“Thiếu gia, cậu đừng nói giỡn. Đến cả con gái cậu đều không đánh lại, sao có thể đánh thắng một đứa con trai.” Trần Hiểu Đông cười ha ha, tay chụp một cái trên vai Phó Cửu, bộ dáng vô cùng giống Tổng Tiểu Bảo. (1)

(1) Danh hài của Trung Quốc. Tra google để tìm hiểu rõ hơn.

Phó Cửu ngược mắt lên, chậm chậm buông đôi đũa gỗ đang cầm trong tay, ánh mắt lạnh lùng quét qua người hắn.

Trần Hiểu Đông cả người lập tức cứng ngắc. Tại sao hắn cảm giác được trên người thiếu gia có sát khí?

Chuyện này thật không khoa học!

Nhưng mà thật sự rất đáng sợ!

Phó Cửu thật ra không có ác ý với hắn, dù sao đứa nhỏ này vẫn luôn đối với cô rất tốt.

Nói thật thì cô trước kia yếu đến cỡ nào, đến cả một đứa con gái cũng không đánh lại,

một người có bộ dạng tốt như vậy lại ngu ngốc mờ mịt.

Mặc kệ thế nào, Phó Cửu vẫn mang bộ mặt đẹp trai phong độ mà đi học. Cả người mặc đồng phục trắng đen, cặp sách treo trên vai, gương mặt thiếu niên trắng nõn, lúc ánh nắng mặt trời chiếu rọi xuống nhìn giống như cây sáo trúc, trong sáng thanh thiện mà lại xa cách.

Trong trường học không ít người dừng bước chân, ánh mắt dán vào người thiếu niên.

“Các cậu có cảm thấy Phó Cửu trở nên rất khác so với trước đây?”

“Có cảm giác... Rất đẹp trai!”

Nghe được có người khen mình, Phó Cửu chuyển mắt nhìn, miệng cười cười: “Cảm ơn, các cậu cũng rất xinh đẹp.”

Cười như vậy nên nói thế nào nhỉ, quá dụ hoặc!

Các nữ sinh được chào hỏi lập tức đỏ mặt, hét to!

Trần Hiểu Đông đi theo sau Phó Cửu, biểu tình giống như thấy quỷ: “Thiếu gia, cậu vừa... Cậu vừa mới phóng điện tới các nữ sinh!”

Phó Cửu nhướn mày: “Có vấn đề sao? Các bạn học nữ dễ thương thế mà.”

“Cậu không phải nói trời sinh cậu chính là yêu thích con trai sao!” Trần Hiểu Đông dè dặt giọng.

Phó Cửu lười biếng hỏi lại: “Chuyện này cùng tôi phóng điện tới các nữ sinh có quan hệ sao?”

Trần Hiểu Đông: “...”

Hắn thật sự không biết nên nói gì!

Chỉ là thiếu gia cậu khi nào học được cách quyến rũ người ta. Trước kia chẳng phải cậu chán ghét con gái, hận không thể nhìn thấy bọn họ liền bỏ chạy.

Cậu nhìn xem cậu hiện tại!

Quả thực chính là một cao thủ chọc gái!

Phó Cửu không để ý người khác cảm thấy cô như thế nào, đặc biệt là bạn cùng bàn Tường Phi Dương sau khi thấy thái độ của Phó Cửu đối với các nữ

sinh, hai mắt đều mở to!

Cái tên tiểu nhược tra (2) rốt cuộc là có chuyện gì?

(2) Yếu đuối, cần bã.

Đang muốn cướp bạn gái người ta sao?

Hai mắt Tường Phi Dương nhanh chóng nổi lửa nhỏ, nhìn đáng vẻ kia lại cảm thấy tay mình không muốn an phận.

Phó Cửu tùy ý ném cặp sách lên bàn, cứ như vậy cho một tay vào túi quần nhìn hẩn.

Chỉ thấy khí thế của Tường Phi Dương yếu dần, yếu dần đi... Cuối cùng rút cổ lại, tránh sang bên để đường cho Phó Cửu đi.

“Haha.” Phó Cửu cười nhẹ một tiếng, sau khi ngồi vào chỗ liền mở bọc một cây kẹo que cho vào miệng, rất có bộ dáng một thiếu gia ăn chơi trác táng.

Hai tay Tường Phi Dương nắm chặt đặt ở trên bàn, trước sau không có bỏ xuống, bởi vì hẩn thật sự đánh không lại đối phương.

Tại sao tên tiểu nhược tra luôn luôn đuổi theo hẩn lại đột nhiên biến thành tiểu ma đầu? Cuộc sống này đúng là rất khó hiểu!

Đệ nhất soái ca lớp 013 ban D còn đang buồn rầu, giáo viên tiếng Anh đã từ bên ngoài đi vào.

Phó Cửu vừa thấy là môn học cô am hiểu, ngón tay trên bàn học nhanh chóng di chuyển, lấy bàn phím cứng gác đã chuẩn bị tốt ra.

Sách giáo khoa tiếng Anh dựng đứng, che khuất bàn phím đặt bên trên bàn học. Dù sao cô cũng không ngu ngốc, gõ phím không cần cúi đầu nhìn.

Nhanh chóng đăng nhập vào giao diện trò chơi.

Phó Cửu không bấm vào xem thông báo, lại thấy lời mời kết bạn lần trước vẫn còn đó.

Tần Mạc?

Cô vừa định từ chối lần nữa, Tường Phi Dương ngồi bên cạnh đang nhìn giao diện trên màn hình của cô, không ché không được kêu lên: “Tần, Tần thiếu!”

Lời này tựa như gió xoáy thổi quét toàn bộ phòng học.

“Cậu ta vừa nói ai? Tần thiếu?”

“Tần thiếu tới đây sao?!”

“Sao có thể! Nếu trường học không mời, nam thần sẽ không đến đây, một năm nhìn thấy không tới hai lần!”

“Vậy Tường soái ca vừa mới kêu tên ai?”

“Không biết nha, rốt cuộc tại sao lại như vậy?”

Ngón tay Tường Phi Dương còn đang chỉ vào sách giáo khoa của Phó Cửu. Trên thực tế chính là ngón tay hẩn cứng ngắc, môi có chút run run: “Tần thiếu anh ấy...”

“Thưa cô!” Không đợi Tường Phi Dương nói xong, Phó Cửu liền mở miệng chặn lại, hai mắt nhìn lên bực giảng: “Tường Phi Dương nói lung tung ầm ĩ trong lớp học, rõ ràng là không tôn sư trọng đạo.”

Trên trán giáo viên tiếng Anh đã sẫm nổi gân xanh, hiện tại lại nghe Phó Cửu nói, lập tức quát: “Các bạn khác tiếp tục tự học. Tường Phi Dương, em theo tôi tới văn phòng một chuyện!”

Tường Phi Dương biểu tình bị oan, tay chỉ Phó Cửu, sốt ruột nói với giáo viên tiếng Anh: “Thưa cô, không phải em, là cậu ta...”

“Em ấy làm sao?” Giáo viên tiếng Anh đi tới gần, ánh mắt đặt trên sách giáo khoa đang dựng đứng của Phó Cửu.

Sau đó gờ tay lên...

Phía dưới ngoại trừ cây bút bi, cái gì cũng không có.

Giáo viên tiếng Anh híp híp mắt, cảm thấy mình là bị học sinh tên Tường Phi Dương này đùa giỡn.

Gương mặt xinh đẹp của Phó Cửu ngược lên, biểu hiện mờ mịt không hiểu gì.

Giáo viên tiếng Anh thấy thế, trong lòng liền nổi lửa lớn, quay đầu nhìn Tường Phi Dương nói: “Em không lắng nghe tôi giảng bài còn muốn làm cho bạn học gánh tội thay? Em đi ra ngoài cho tôi!”

Tường Phi Dương không nghĩ đến kết cục của mình lại thế này. Tên tiểu nhợc tra kia rõ ràng là đang chơi game, sao lại nhanh tay giấu đi như vậy.

Hơn nữa... Kia rõ ràng là tên của Tần thiếu trong trò chơi không phải sao?

Chẳng lẽ là mình nhìn lầm?

Người vướng bận vừa đi khỏi, Phó Cửu mới cúi đầu lấy ipad ra. (Giải thích đôi chút: Phó Cửu không có notebook, lại không thể xách cái máy tính bàn đến lớp được nên mới dùng ipad. Mà chơi game này cần bàn phím nên mới lấy bàn phím cũ của máy tính bàn gắn vào ipad. Cho nên khúc trên mình đề là lấy bàn phím ra, lúc này mới dùng là lấy ipad cho khỏi bị trùng lặp. TwT)

Điều khiến cô nhũn mày chính là lúc này Tường Phi Dương kêu lên làm cô bầm nhảm khung đồng ý kết bạn.

Phó Cửu đang có ý định xóa người bạn này, lúc này cô như vừa mới nhận ra cái gì, mắt màu đen chợt co rút lại!

Tiếp theo là vẻ mặt cười như không cười.

“Không nghĩ đến sẽ có người muốn theo dõi mình, đúng là có ý tứ.”

Phó Cửu vừa nói, một bên ngón tay nhanh chóng di chuyển, giao diện cứng nhắc trong màn hình phút chốc thay đổi.

Đã không còn trò chơi, chỉ có từng dãy số liệu không ngừng tuôn ra trên màn hình!

Bên này Phó Cửu nhẹ nhàng, ngược lại tại nơi nào đó, một người có thân hình to lớn mập mạp, tay gõ bàn phím tốc độ máy móc vang lên tiếng lạch cạch, trên mặt toát ra mồ hôi hột, cuối cùng ầm một tiếng, tay hung hăng đập mạnh trên mặt bàn: “Bà ngoại nó, hần chạy mất rồi!”

“Anh nói cái gì? Chạy?” Miêu hệ thiếu niên đang phát sóng trực tiếp nhanh chóng bỏ xuống tai nghe, bỏ lại trăm nghìn fan, nghiêng đầu sang, vẻ mặt đầy kinh ngạc: “Hần sao có thể chạy trốn từ trong tay anh? Anh đứng nhất trên bảng xếp hạng các hacker giỏi trong nước. Mập Mạp, anh đừng tùy tiện nói giỡn, đội trưởng đang ở đây nha.”

Mập Mạp lau mặt một phen, đôi mắt tràn ngập hưng phấn, đó là biểu hiện của hần khi gặp được cao thủ. Hần không trả lời COCO, quay đầu nhìn Tần Mặc kích động nói: “Tần tổng, ngài tìm ở đâu ra một người như vậy, quá thần kỳ! Chỉ là phản ứng hơi chậm, thời gian phát hiện tôi có chút chậm. Nhưng mà hần giống như vượt qua trở ngại, tạo ra hàng trăm à không hàng nghìn giả thuyết IP gửi lại đây, che dấu hoàn toàn số liệu chân thật. Không chỉ như thế, hần còn lau sạch sẽ dấu vết, trả lại cho tôi một con virus không có cách nào phá giải. Lợi hại, quá lợi hại! Tôi đoán hần dùng loại máy tính không tốt lắm, nói cách khác, đến cả mặt ngoài tôi cũng không phá được.”

“Không phải. Trước tiên anh xem máy tính của tôi, tại sao lại đen thui nha?” Miêu hệ thiếu niên cắn lỗ tai con thỏ, hoàn toàn không hiểu hần đang nói cái gì.

Mập Mạp a một tiếng, lời ít mà ý nhiều giải thích một câu: “Đối phương tặng một con virus trong máy tính cậu, tôi sẽ không giải.”

Khỏe miệng COCO giật giật: “Nói cách khác, anh lén lút thâm nhập vào máy tính người ta, cuối cùng bị hần phản công đến mức máy tính bị hư rồi?”

“Có thể nói như vậy.” Mập Mạp sờ sờ cằm, vẻ mặt thâm trầm.

COCO: “...”

Vậy anh còn thâm trầm cái cọng lông nha! Bị người ta phản công còn dám kiêu ngạo như thế sao!

Tần Mặc lại xem như không có chuyện gì, tay buông văn kiện của công ty xuống, chân phải vắt lên chân trái, hay tay gác lên mặt bàn nói một câu: “Cậu công phá từ ngoài vào trong.”

“Hi hi, vẫn là Tần tổng anh minh, chỉ ra điểm quan trọng.” Mập Mạp cười vô cùng giảo hoạt: “Tôi tìm ra vị trí của hần chính là tại trường cao trung Giang Thành.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Phó Cửu vọt vào trong lòng ngực Tần Mặc

Trong phòng học, Phó Cửu môi mỏng hé mở, nhẹ nhàng nói ra hai chữ: “KO.” (Ý là săn bắt thành công, từ chuyên dùng của hacker)

Cô cười nhạt dừng một chút thủ đoạn, sau khi lấy sách tiếng Anh đang dựng thẳng xuống, trên bàn trống trơn, trở lại làm một học sinh cao trung bình thường.

Không có người nào biết cô vừa mới thành công đánh rớt một tên hacker!

Đến tiết học thứ ba, Phó Cửu còn đang suy nghĩ đến giờ nghỉ trưa lúc đó nên đi ăn cái gì.

Loa thông báo của trường học trên đỉnh đầu vang lên, giọng nói nghe vô cùng phấn chấn: “Các bạn học! Vì các nhân tài sau này, học trưởng của các em là Tần Mặc sẽ đại biểu tập đoàn Tần thị đến trường thị sát...”

Người nọ còn chưa nói xong, bọn học sinh liền hét to lên!

Tần Mặc là thiên chi kiêu tử, xuất thân cao quý, quyền lực trải khắp ba tỉnh thành, xứng bá một phương.

Hành tung ngày thường của hắn đều là bí mật. Dù là ở trường học cũng không dễ dàng thấy mặt.

Nếu không phải ở chiến đội của mình thì là ở công ty, Tần thiếu vĩnh viễn đều ở trên cao, người thường không thể với tới.

Một khi muốn nhìn thấy mặt hắn đều phải xem phát sóng trực tiếp màn hình trò chơi cùng hơn mấy ngàn người tranh giành cảm giác tồn tại.

Hiện tại hắn lại muốn đến trường thị sát?!

Hạnh phúc đến quá bất ngờ, toàn bộ bọn học sinh trong trường đều sôi trào!

Chỉ có Phó Cửu lười biếng ngồi ở trên ghế duỗi thẳng người, thầm nghĩ: Xem ra buổi chiều không có tiết lại có thể đánh hai ván trong game, kiếm trên năm trăm nghìn.

Vì nghênh đón Tần Mặc đến đây, toàn bộ trường học đều được quét tước sạch sẽ, lãnh đạo và giáo viên cũng mặc lại đồ nghiêm chỉnh.

Ba mươi phút sau, ba bốn chiếc xe như những con chiến mã hung tàn chạy vào cửa lớn trường học, thân xe màu đen nhánh, thiết kế sang trọng không khỏi có chút xa hoa.

“Aaaa!” Lại một trận kích động, tiếng hét chói tai vang động toàn sân trường. Tất cả nhóm giáo viên học sinh đều phấn khởi chen chúc đi tới gần.

Những bảo tiêu mặc quần áo màu đen nhanh chóng ngăn chặn mọi người, nhường lại đường đi cho đám người Tần Mặc. Toàn bộ người đang ở sân trường đều nhón cao mũi chân, cố gắng nhìn thấy gương mặt tôn quý của nam thần.

Chỉ có Phó Cửu không chút hoang mang đứng bên trong đội ngũ.

Cô cứ nghĩ rằng lãnh đạo và giáo viên nghênh đón người ta, cô lại có thể ở trong phòng học kiếm thêm một ít thu nhập, không nghĩ tới còn muốn tất cả học sinh phải tập hợp.

Quả nhiên giống như Hiểu Đông nói, gia thế của vị Tần thiếu này rất lớn, đúng thật là cao hơn nhà họ Phó vài cấp bậc.

Dù sao cũng là con cái của gia đình làm việc cho quân đội, ông nội lại là người có công lớn trong thời kỳ đóng góp xây dựng đất nước.

Thực tế từ trước đến nay, trong Giang Thành này không thiếu những kẻ có tiền.

Ví dụ là Hoắc Tư Vũ luôn thích khi dễ người khác đang đứng phía sau cô.

Ở trong mắt ả, Phó Cửu vĩnh viễn không thoát khỏi cái tên gọi khác là đồ nhà quê.

Cho nên vì chuyện bị Phó Cửu đánh ả càng thêm ghi hận trong lòng.

Hoắc Tư Vũ không biết tại sao tên này đột nhiên trở nên khó đối phó, chợt dạ nghĩ là Phó Cửu được người trong nhà dạy hai chiêu phòng thân.

Nhưng mà hôm nay những cái đó đều không quan trọng.

Ả phải khiến cho hắn ở trước mặt mọi người bị chê cười!

Ánh mắt Hoắc Tư Vũ liếc nhìn xung quanh rồi dừng ở con đường bị bảo vệ phía trước, lại nhìn Phó Cửu đang cúi đầu chơi đùa với ngón tay, lặng lẽ lui người ra sau, thừa dịp không có ai chú ý đưa hai tay lên.

Hung hăng đẩy Phó Cửu ra khỏi hàng ngũ!

Phó Cửu còn đang suy nghĩ buổi chiều nên mua linh kiện gì, cả người không chút phòng bị liền ngã về phía trước, tay chân luống cuống đâm vào trong lòng ngực một người...

Chương 13: Ăn đậu hủ của Tần thiếu

Một màn này phát sinh quá bất ngờ, đến cả bảo tiêu mặc quần áo đen bên cạnh cũng chưa có phản ứng gì.

Tần Mạc chỉ cảm thấy có thứ gì đó nhào vào trong ngực mình, chân trái lùi về sau một cái, ánh mắt đen thâm trầm.

“Tổng giám đốc Tần!”

Bí thư đi theo sau Tần Mạc đầu đầy mồ hôi kêu lên, muốn kéo giám đốc nhà mình ra nhưng đã không kịp nữa rồi...

Phó Cửu trong chớp mắt mất đi trọng lực, trong mắt toát ra tia sắc bén.

Nhưng mà không có thời gian cho cô suy nghĩ, xung quanh chỉ còn một mảnh yên tĩnh.

Là cô đang ảo giác sao?

Tại sao cái gáy lại lạnh như vậy?

Ngược lại lòng bàn tay vẫn còn một chút ấm áp, à ừm sờ vào còn khá tốt...

Động tác của Phó Cửu rơi vào trong mắt lãnh đạo trường học, dọa chủ nhiệm sắc mặt trắng bệch.

“Phó Cửu!” Chủ nhiệm lớp 013 hận không thể một tay xách người này đi ra ngoài. Hắn không nghĩ tới tiểu tử này sẽ đột nhiên trực tiếp nhảy ra, không phải đã nhắc nhở bọn họ đừng cho “hắn” xuất hiện ở đây sao?!

Hoắc Tư Vũ nghe tiếng gầm nhẹ, cao hứng nở nụ cười. Lần này đồ nhà quê Phó Cửu chắc chắn sống không được!

“Phó Cửu? Chẳng phải là người lần trước quần lấy Tần thiếu không chịu buông hay sao?”

“Đúng thật là vẫn chưa từ bỏ ý định, hắn không sợ Tần thiếu sẽ giết chết hắn sao?”

“Đầu tên này chắc là có vấn đề. Xem ra khi con trai si mê người khác cũng làm cho người ta không nói nên lời.”

Nghe lời nghị luận xung quanh, người muốn che lại hai mắt của mình nhất chính là Trần Hiểu Đông. Hắn không bao giờ nghĩ đến người hắn lo lắng nhất sẽ ở trước mặt mọi người làm ra chuyện này.

Hắn còn nghĩ rằng mấy ngày qua thiếu gia đã thay đổi.

Không nghĩ đến tất cả đều là vì kịch bản mà “hắn” cẩn thận chuẩn bị từ lâu.

Lúc này hắn không nên đứng ở ban A mà nên đi đến ban D. Như vậy trước khi thiếu gia mất lý trí muốn ôm Tần thiếu mà bắt lấy chân cậu ấy!

Lúc này Phó Cửu cũng không thỏa mãn như vậy, cô cũng bị người khác hăm dọa.

Nhưng mà xem bộ dáng mọi người khẳng định sẽ không tin tưởng cô.

Không làm thì thôi, một khi đã bị như vậy thì chơi tới cùng.

Nghĩ đến đây, Phó Cửu cong môi cười, tay nhanh chóng nắm cổ áo người trước mặt, ngược mắt nhìn khuôn mặt tuấn mỹ lạnh băng, giọng nói tà tính: “Anh em, đáng người không tồi.”

Đây là đang đùa giỡn?!

Trần Hiểu Đông cả người tuôn ra mồ hôi lạnh. Thiếu gia cậu thật sự điên rồi, điên rồi!

Trêu chọc con gái còn đỡ, đằng này lại dám làm vậy với Tần thiếu, cậu không biết đó là một con hổ già sao!

Mọi người đều không nghĩ đến Phó Cửu sẽ nói ra những lời như vậy.

COCO đi bên cạnh bị kinh ngạc quá mức, một phát cắn đứt lỗ tai con thỏ đang ôm trong ngực.

Nhóm lãnh đạo và giáo viên hận không thể làm cho Phó Cửu lập tức biến mất trước mắt bọn họ!

Ánh mắt Tần Mạc cũng lạnh tới cực điểm.

Nhưng với vẻ mặt này làm mọi người đang trong trạng thái thần kinh căng thẳng hít sâu một hơi.

Khí phách vương giả, bề ngễ thiên hạ.

Hiện tại Phó Cửu mới tin lời Trần Hiểu Đông nói, người đàn ông này thật sự không dễ chọc.

Chỉ là bỗng nhiên khuôn mặt của hắn lập tức tối gần, bộ dáng tuấn mỹ tự phụ lúc này nhanh chóng bị đánh vỡ, khiến cho người khác chỉ còn cảm giác bất an, bị áp bách...

Hắn cúi người, hơi thở lạnh lùng thổi vào tai cô: “Phó Cửu phải không? Lúc tan học mau chóng về nhà, bởi vì rất có khả năng cậu sẽ bị người khác chặt đứt tay phải.”

Lời của hắn lạnh nhạt như gió máy, giọng nói trầm thấp chỉ khi ở gần hắn mới nghe rõ được.

Nhưng Phó Cửu vẫn nghe ra ý tứ khác trong lời nói của hắn. Cô vừa dùng tay phải của mình sờ ngực hắn, Trần thiếu gia bị cô ăn đậu hủ nên muốn chặt tay phải của cô?

--- -----

Chương 14: Sờ ta cũng vì muốn khen ta?

Đánh nhau sao?

Cô cũng không sợ ai cả.

Chỉ là Phó Cửu không thích vô duyên vô cớ kết thù với người khác: “Anh đẹp trai, vừa rồi tôi chỉ là muốn khen anh.” Được khen còn muốn gọi người khác đánh cô, chuyện này không tốt lắm đâu.

Tần Mặc chợt cười, đáy mắt chỉ còn một mảnh lạnh lẽo, hận không thể chém Phó Cửu thành trăm mảnh mới hết tức giận: “Sờ ngực ta cũng vì muốn khen ta?”

“Anh không phải là con gái, bị người khác sờ ngực một cái cũng không mất mát cái gì.” Phó Cửu khuyên hắn: “Làm người nên rộng lượng một chút.”

Tần Mặc thái độ thờ ơ hất tay cô ra, giọng nói như vừa mới từ địa ngục bước ra: “Thật là đáng tiếc, từ trước đến nay ta đều không biết rộng lượng là gì.”

Đây là ý định một hai đều muốn giận dữ?”

Phó Cửu nhìn bóng dáng vừa nói vô cùng nguy hiểm, lắc lắc cổ tay có chút đau của mình.

Ánh nắng mặt trời xuyên thấu qua lá cây chiếu trên người hắn giống như là bổ sung thêm màu sắc, ngoại trừ tôn quý chỉ toàn là xa hoa.

Mọi người chỉ cần cảm nhận được hơi thở của hắn đều thấy vô cùng lạnh lẽo.

Hơn nữa phía sau hắn còn đi theo một đám bảo tiêu mặc đồ đen.

Xem ra về sau có chút phiền toái...

Nhóm lãnh đạo trường học cũng không nghĩ tới Trần thiếu sẽ dễ dàng bỏ qua cho Phó Cửu, đến hỏi cũng không hỏi một câu, vừa kinh ngạc vừa thờ dãi nhẹ nhõm một hơi.

“May mắn Trần thiếu là người rộng lượng.”

“Ai nói không phải.”

Chủ nhiệm của Phó Cửu sợ bóng sợ gió lau mồ hôi trên trán.

Chỉ có COCO nghiêng đầu cắn cắn tai con thỏ trong ngực. Hắn biết đội trưởng từ trước đến nay có thù tất báo, hắn không lập tức phát hỏa hậu quả sẽ càng thêm nghiêm trọng...

Người tên Phó Cửu vừa ngã lại đây, lần này chết chắc rồi!

Tần Mặc dẫn đầu đi phía trước, trước ngực còn động lại cảm giác trước nay chưa từng có, chuyện này làm ánh mắt của hắn càng thêm trầm trầm.

Chỉ là một phút đồng hồ ngắn ngủi lại làm cho toàn bộ người ở đây cảm thấy như đã qua rất lâu.

Đến lúc bóng dáng Tần Mặc hoàn toàn biến mất, Trần Hiểu Đông tựa như con bão chạy tới trước mặt Phó Cửu, hai mắt trừng lớn: “Thiếu gia, cậu có

biết vừa rồi mình đã làm gì không? Nếu để ông chủ biết chuyện này chắc chắn sẽ mắng cậu. Còn Tần thiếu từ trước đến nay không thích người khác chạm vào hắn, cậu lại dám động đến điểm mấu chốt của hắn, này là liều một phen. Thiếu gia, Tần thiếu và cậu không giống nhau, hắn không phải là cong!”

Phó Cửu rút tay vào túi quần, lập tức phủ nhận: “Tôi cũng không phải cong.”

“Cậu đối với Tần thiếu như vậy, cậu...” Trần Hiểu Đông nói tới đây liền thở dài một hơi: “Thiếu gia, tôi biết nếu tôi là cong cũng sẽ thích một người như Tần thiếu. Nhưng mà cậu nhìn xem con gái người ta đứng xung quanh xem cũng không có trực tiếp nhào lên ôm người khác.”

Phó Cửu à một tiếng, thái độ không chút để ý, khóe miệng còn đang cười: “Cậu nói như vậy thì người đầu tiên Tần thiếu ôm là tôi.”

“Thiếu gia...” Trần Hiểu Đông cũng gơ tay đầu hàng thiếu gia nhà mình. Đến lúc nào rồi còn suy nghĩ chuyện này.

Phó Cửu vỗ vỗ vai hắn: “Đừng suy nghĩ lung tung. Nhưng mà tôi muốn thanh minh một chút, tôi không muốn tiến lên ôm ai cả. Lúc này đang cúi đầu nghĩ tới chuyện mua linh kiện, không kịp phòng bị liền bị người phía sau đẩy một cái.”

“Tôi tin tưởng cậu!” Trần Hiểu Đông vô cùng nghiêm túc nói.

Phó Cửu hạ mi mắt.

Trần Hiểu Đông tiếp tục nói: “Cho nên thiếu gia, chúng ta nên tin tưởng lẫn nhau. Lần sau cậu muốn làm gì với Tần thiếu, trước tiên nên bàn với tôi!”

Phó Cửu: “...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Nếu tôi nói muốn ngủ với hắn thì làm sao

Thấy Trần Hiểu Đông như vậy, tâm tình của Phó Cửu như đang chơi đùa với súng vật, lười biếng nói: “Thật ra có một chuyện tôi vẫn luôn muốn làm”

“Chuyện, chuyện gì?” Trần Hiểu Đông vội vàng hỏi.

Phó Cửu cười nhạt ném ra ba chữ: “Ngủ với hắn.”

Cả người Trần Hiểu Đông tựa như vừa bị sét đánh, cứng ngắc...

Tay Phó Cửu vỗ vỗ mặt hắn: “Cho nên cậu hãy quên cái suy nghĩ chơi chữ với tôi, thật không ra cái gì cả. Ngoan, lo đi học đi.”

“Thiếu gia!” Trần Hiểu Đông ôm chặt cánh tay của Phó Cửu: “Nhất định là cậu đang nói giỡn đúng không thiếu gia!”

Phó Cửu chỉ cười không nói, đẩy người đang ôm cánh tay của cô ra.

Trần Hiểu Đông càng nhìn bộ dáng của thiếu gia nhà mình thì trong lòng càng thấp thỏm. Xong rồi xong rồi, trước kia thiếu gia chỉ vụng trộm yêu thầm, hiện tại lại muốn ngủ cùng người ta.

Người kia chính là Tần thiếu!

Ngủ với hắn, chẳng phải là không muốn giữ cái mạng nhỏ này?

“Thiếu gia, rốt cuộc là từ khi nào cậu có tâm tư dơ bẩn như vậy!” Trần Hiểu Đông bên này ôm đầu như muốn phát điên.

Bên kia Phó Cửu lại không hề quan tâm, ánh mắt lướt qua camera ở bốn phía, khóe miệng nhếch một cái.

Chỉ cần là nơi có internet, muốn tìm ra người đẩy cô không phải rất dễ dàng sao?

Phó Cửu tìm một góc trên sân thượng ngồi xuống, lấy ra ipad và bàn phím trong cặp, ngón tay thon dài nhanh chóng lướt, động tác làm người ta nhìn muốn hoa cả mắt, truy cập vào trung tâm trang web của trường.

Sau khi cô xâm nhập, trên màn hình nhảy ra một loạt hình ảnh, có khoảng hai, ba cửa sổ nhỏ cộng đồng.

Hiện tại theo động tác của Phó Cửu, hình ảnh theo dõi trường học cũng nhanh chóng chạy.

Nói cách khác, hoạt động của mỗi cái camera trong trường học đều lọt vào mắt cô.

Sau một hồi xem xét, ở trên màn hình hiện ra một hình ảnh cố định.

Phó Cửu mở bọc một cây kẹo que ngậm vào trong miệng, môi mỏng nhếch lên, ánh mắt lạnh băng: “Hoắc Tư Vũ? Hóa ra là ả...”

Nhưng mà đến lúc này cũng không có gì.

Điều làm Phó Cửu nhú mày chính là tường phòng ngự thiết kế sẵn truyền đến tiếng cảnh báo.

Không nghĩ tới người lúc trước muốn xâm lấn máy tính của cô sẽ kiên trì đến như vậy.

Hai mắt Phó Cửu híp lại, ngón tay bắt đầu hoạt động.

Lúc này thao tác so với vừa nãy càng thêm tính công kích. Thao tác như vậy giống như chim ưng đến từ hoang mạc, hung mãnh bay thẳng đến yết hầu của kẻ địch!

Ầm!

Màn hình đang sáng bỗng nhiên tối đen!

Mập Mập ngồi trên ghế sofa, nhìn notebook của mình bị phá hư, không những không có uể oải, ngược lại ánh mắt càng thêm nhiệt liệt nhìn về phía người bên cạnh: “Tổng giám đốc Tần, tìm được hắc, Hắc Đào Z!”

“Hắc?” Nhóm lãnh đạo và giáo viên về mặt nghi vấn. Tần thiếu tới trường học không phải để thị sát sao? Thế nào lại biến thành tìm người?

Môi mỏng của Tần Mạc hé mở, nói ra bốn chữ không nhiều cũng không ít: “Vị trí cụ thể.”

“Sân thượng dãy lầu ban B! Hắc vừa mới xâm lấn trang web của trường học!” Mập Mập đang kích động lại thêm kích động: “Hiện tại hắc còn ở đó!”

Tần Mạc nhanh chóng đứng lên, đi về phía sân thượng của dãy lầu ban B.

COCO vội vàng ôm con thỏ chạy theo, còn có một ít bảo tiêu mặc đồ đen.

Nhóm lãnh đạo và giáo viên không biết chuyện gì đang xảy ra, chỉ nghe được Mập Mập nói có người xâm lấn trang web của trường bọn họ, sắc mặt đều thay đổi!

Ở một nơi xa xa, tiếng gõ bàn phím lạch cạch còn đang vang lên.

Thân hình thon dài của Tần Mạc ở dưới lầu, chân dài đứng ngược sáng, tay trái rút túi quần, trên người khoác áo chiến đội màu đen vẫn chưa thay ra, ngẩng đầu nhìn thoáng qua sân thượng ban B, đôi mắt thâm thúy lóe qua một tia sáng..

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Hắc Đào Z không phải giáo viên mà là một học sinh

Ấn vào nút tầng cao nhất trong thang máy.

Mập Mập dẫn đầu xông lên sân thượng.

Cứ tưởng vẫn còn ở đó, thế nhưng rỗng tuếch!

Một bóng người cũng không có?

Tại sao lại như vậy?

“Tổng giám đốc Tần.” Mập Mập sắc mặt khó coi quay đầu: “Nhất định Hắc Đào Z ở chỗ này, không có sai!”

Nói như vậy thế thì người đâu?

Mập Mập sốt ruột vội đi tìm.

Tần Mặc đi tới vài bước, hai mắt sắc bén quét qua giấy gói kẹo vẫn còn giữ độ ẩm đang nằm trên mặt đất.

“Ở đây đúng thật từng có người.” Tần Mặc nói, quần ủng màu đen hung hăng nghiền lên mặt giấy gói kẹo. Đứng trên sân thượng nhìn xuống toàn bộ quanh cảnh trường học, đồng phục chiến đội tung bay tựa như thiên thần: “Hắc Đào Z là một học sinh.”

Mập Mập mắng “Mẹ kiếp” một tiếng: “Sao lại đoán như vậy?”

“Có giáo viên nào nhảm chán đến mức sẽ ăn kẹo que. Ngay từ đầu cậu đã suy đoán phương hướng sai rồi.” Tần Mặc di chuyển ánh mắt đặt trên người hắn.

Đúng thật là Mập Mập chống cự không nổi ánh mắt và hơi thở của loại người như tổng giám đốc Tần.

Cuối cùng vẫn không tìm được Hắc Đào Z, Tần Mặc có chút không cao hứng.

Mập Mập chột dạ sờ sờ mũi: “Này, chuyện này cũng không nên trách tôi. Tôi thấy thao tác của Hắc Đào Z lợi hại như vậy nên cho rằng hắn ít nhất cũng là một giáo viên, sao có thể nghĩ đến việc hắn chỉ là một học sinh.” Học sinh nha! Nơi này là trường cao trung, có tên học sinh nào lợi hại đến mức có thể đối kháng cùng hắn?!

“Mập Mập, anh đang khinh thường học sinh à? Tôi cũng là một học sinh nhưng lúc chơi game đánh còn lợi hại hơn anh nha!” COCO không phục cào tường.

Bỗng nhiên Tần Mặc nâng tay lên, ánh mắt đảo qua một vòng.

Hiện trường lập tức an tĩnh!

“Có tiếng gì ở đằng kia.” Giọng nói của Tần Mặc lạnh nhạt nhưng lại mang theo tia khiến người khác tuyệt đối tuân theo mệnh lệnh. Ném xuống một chữ, ngẫm có một chút độc ác: “Tìm!”

Bọn bảo tiêu mặc quần áo màu đen lập tức tản ra xung quanh, tìm kiếm mọi góc ngách trên sân thượng.

Đột nhiên có người hô lên: “Thiếu gia, ở chỗ này!”

Đó là cái thùng rác.

Bên trong đó có một vật màu trắng, rõ ràng là Ipad Air 2.

May mắn không có hư hao gì, nhưng mà không có dấu vết lưu lại. Tiếng kêu lúc này là do Ipad này vọng lại, nghe vô cùng rõ ràng.

“Đây là của Hắc Đào Z bỏ lại?” Trong mắt Mập Mập hiện lên một tia khiếp sợ.

Trước nay Tần Mặc đều không có lấy cái gì ở trong thùng rác. Mây nhú một chút, vuron tay trái ra lập tức có người đưa lên một bao tay màu đen.

“Tắt máy sao?” COCO trừng lớn hai mắt: “Tại sao hắn lại muốn ném ở chỗ này?”

Biểu tình của Mập Mập trầm xuống: “Hắn phát hiện chúng ta đang tìm hắn, dứt khoát chặt đứt dấu vết, thật là giảo hoạt! Đừng nói cho tôi biết, hắn đúng là dùng Ipad để đối kháng với tôi!”

“Vậy thì thế nào?” COCO không hiểu, dùng cái gì rất quan trọng hay sao?

Ánh mắt Mập Mập trở nên nghiêm túc: “Tốc độ vận hành của Ipad kém hơn so với notebook bình thường ít nhất năm lần! Nếu hắn dùng là Ipad, cậu có hay không nghĩ tới một ngày nào đó hắn dùng notebook sẽ có hiệu quả như thế nào?”

COCO nghe xong liền chấn kinh! (1)

(1) Chấn động, kinh ngạc.

Mập Mập nghĩ đến khả năng này, hai mắt trở nên thất thần: “Đến cả đại khái vị trí cố định của hắn tôi cũng không tìm được. Người lợi hại như vậy tại sao lại không có mặt trong bảng xếp hạng? Hắn rốt cuộc là ai? Một... Học sinh cao trung sao?”

Tần Mặc đứng một bên, hai chân thon dài, sườn mặt kiêu ngạo, hai mắt thâm thúy băng hàn tựa như vũng nước sâu, đầu ngón tay lướt qua màn hình cứng nhắc. Bỗng nhiên bên trong hiện lên dòng chữ!

“K O.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Làm Tàn tổng giám đốc bỏ nhào, (2) tiếp tục tìm!

(2) Bỏ nhào là chuyển động chúc xuống với góc nghiêng quỹ đạo hơn 30o của máy bay (tàu lượn, vv.). Động tác bỏ nhào được áp dụng khi ném bom (hoặc bắn, phóng đạn, tên lửa) vào mục tiêu mặt đất (biển) trong không chiến, khi cơ động tránh tên lửa và khi cần giảm nhanh độ cao khi bay. Nguồn: Tapchiviet.

“Đây cũng là do Hắc Đào Z để lại? Bởi vì biết chúng ta đang tìm hắc sao?” Cho nên liền kiêu ngạo khiêu khích như vậy?

COCO cẩn thận quan sát biểu tình của đội trưởng nhà mình, cuối cùng nói ra câu hỏi như thế.

Mập Mập nhẹ gật đầu, lại không dám ngẩng đầu nhìn tổng giám đốc.

Giờ phút này, đôi mắt âm độc của Tàn Mạc tựa như biển sâu vào ban đêm, vừa nguy hiểm vừa trầm thấp!

Từ lúc sinh ra, nơi nào hắc đi qua đều có người té nhào...

“Tiếp tục tìm”

Ba chữ không có một chút độ ảm lạnh tức làm dây thần kinh của các bảo tiêu căng chặt lên!

Cấp cao trong trường học cũng lâm vào một mảnh hoảng loạn!

Cùng lúc đó, tại một góc khuất trên hành lang, Phó Cửu tắt màn hình di động đang nóng, hai mắt nâng lên, khóe miệng cười cười: “K O!”

Người tìm cô hiện tại hắc là rất tức giận.

Nghĩ như vậy, ý cười trên mặt Phó Cửu càng đậm.

Cô không muốn người khác nhìn cô, càng không thể để bọn họ biết bộ dáng của cô như thế nào...

Nhưng mà không có Ipad, phải mau chóng mua linh kiện lắp ráp notebook loại nhỏ, bằng không muốn làm chuyện gì cũng có cảm giác không thuận lợi.

Lại nói trước tiên vẫn nên kiếm tiền nha.

Còn à Hoắc Tư Vũ kia từ từ giải quyết sau.

Phó Cửu nhét điện thoại vào trong túi, miệng ngậm kẹo que, xoay người một phát thành công lẩn vào trong đám người đang mua cơm, khôi phục lại thành tên học sinh cao trung không được hoan nghênh nhất.

Nhưng mà kế hoạch của Phó Cửu còn chưa thực hiện được.

Cô vừa mới ăn xong cơm trưa đã bị chủ nhiệm lớp gọi vào văn phòng.

Phó Cửu nhướng mày một chút. Đám người kia hắc là không tìm được cô mới đúng, đây là vì chuyện gì?

Trong văn phòng ngoại trừ chủ nhiệm lớp cô còn xuất hiện thêm một người. Nhìn hắc hơn bốn mươi tuổi, trên người mặc quần áo của hãng thời trang Armani, tay mang đồng hồ vàng. Đến lúc Phó Cửu đi vào, vẻ mặt tràn đầy phẫn nộ. Người này không phải cha cô thì còn có thể là ai.

“Phó tiên sinh.” Chủ nhiệm Trương liếc mắt Phó Cửu một cái, trên mặt đầy vẻ khinh thường: “Không phải tôi luôn thích mời ngài đến đây, nhưng mà đứa con này của ngài lại làm chuyện mất danh dự giáo viên của tôi. Làm một đứa con trai êm đẹp như thế lại đi thích người con trai khác. Thấy tổng giám đốc Tàn lại dám giờ trò làm loạn! Người như Tàn thiếu hắc có thể tùy tiện tiện mơ tưởng sao?!”

Phó Trung Nghĩa trong người đã sớm tràn đầy tức giận. Sau khi chủ nhiệm nhắc đến tên tổng giám đốc Tàn sắc mặt đều thay đổi, ánh mắt hung hăng đưa tay lên, nhìn đáng về chính là muốn đánh Phó Cửu: “Tại sao ta lại sinh ra đứa con khiến người ta mất mặt như vậy!”

“Cha, người đừng như vậy, anh hai cũng không phải cố ý.” Người giữ chặt Phó Trung Nghĩa cũng không xa lạ, đúng là con gái ngoài giá thú của hắc, Phó Tuyệt Nhi.

Phó Tuyệt Nhi giống mẹ của nàng, gương mặt xinh đẹp ngây thơ, người theo đuổi lại rất nhiều.

Phó Cửu đã sớm lĩnh giáo qua thủ đoạn của nàng. Mỗi lần nói chuyện nhìn giống như đang bao che cô, trên thực tế nàng càng nói như vậy càng làm Phó Trung Nghĩa tức giận.

“Không phải cố ý? Đây chính là không khống chế được nên chính mình tự ngã?” Ánh mắt Phó Trung Nghĩa rét lạnh nhìn Phó Cửu.

Nhà họ Phó không cần đưa con trai làm người ta mất mặt!

Huống chi lần này hấn còn chọc tới con trai độc nhất của nhà họ Tần, lần sau có thể hay không liên lụy đến công việc làm ăn của mình.

Phó Trung Nghĩa nghĩ đến con trai út của mình. Hai người đều là con của hấn, tại sao lại có chênh lệch lớn như vậy!

Nếu tên làm gia đình mất mặt này không biết cố gắng.

Vậy thì đừng trách người làm cha như hấn!

“Nếu cậu còn không thay được đôi tật xấu của mình. Như vậy từ hôm nay trở đi, cậu không phải là con trai của Phó Trung Nghĩa ta!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Các người đừng hối hận

Đây là muốn đoạn tuyệt quan hệ với cô?

Ánh mắt Phó Cửu lạnh băng, chỉ ném cho Phó Trung Nghĩa hai chữ: “Tùy người.”

“Được!” Phó Trung Nghĩa tức đến mức ngực phập phồng, quay đầu nói với chủ nhiệm của Phó Cửu: “Thầy cũng nghe rồi, tôi không quản được đứa nhỏ này. Nhà trường muốn đuổi học hay muốn khuyên bảo, tất cả đều cùng tôi không có quan hệ!”

Lúc Trần Hiểu Đông chạy tới nghe được những lời này, ánh mắt lay động nhìn về phía Phó Cửu.

Phó Cửu lại giống như người không có việc gì, đề thấp giọng nói: “Chỉ mong người không hối hận vì lời nói ngày hôm nay.”

“Ta hối hận nhất chính là sinh ra một đứa con như cậu, cưới mẹ của cậu!” Phó Trung Nghĩa nói ra những lời này rồi rồi đi, tức giận đến mặt và tai đều đỏ.

Chủ nhiệm thấy thế đẩy đẩy mắt kính, nói với Phó Cửu thêm một câu cũng cảm thấy không chịu đựng nổi: “Đi thu thập sách vở đi. Tư chất của cậu trước nay chỉ có thể học ở khu chuyên khoa trung cấp, nhà trường nhân từ lắm cũng chuyển cậu đến đó. Đi nhanh thôi!”

Hấn nói xong còn vẩy vẩy tay, tựa như Phó Cửu là một đồng rác rưởi ở dưới nương.

“Thiếu gia.” Trần Hiểu Đông đi tới gần, vẻ mặt lo lắng.

Phó Cửu không ở lại lâu, chỉ câu môi cười cười, ánh mắt lạnh lẽo cầm thư thông báo đến lớp học.

Học sinh toàn trường đứng trên lan can nhìn cô ôm sách giáo khoa đi ngang qua dưới lầu, có thương hại cũng có trào phúng, vui sướng khi người gặp họa.

Không có ai vui vẻ hơn Hoắc Tư Vũ, à khoan tay trước ngực cười ra tiếng: “Đây chính là báo ứng phải chịu nha, người nào đó tự tìm đường chết. Sau chuyện lần này, đến cả học sinh cũng không xứng đáng làm!”

“Nghe nói nơi hấn đi chính là một khu chuyên khoa trung cấp.” Người phía sau Hoắc Tư Vũ cũng nở nụ cười: “Nói không chừng nơi như vậy mới thích hợp với loại người như hấn, mỗi người đều là rác rưởi, ha ha.”

Nghe đến đó, Phó Cửu dừng chân, xoay người về phía bọn họ!

Trải qua chuyện lần trước Hoắc Tư Vũ bị cô đánh đến sợ hãi, run rẩy lui về phía một bước.

Nhưng mà Phó Cửu không có ý định nào muốn ra tay, ngược lại chỉ nói một câu: “Mày thật sự cho rằng chuyện mày làm không có ai biết?”

“Quả thực không thể hiểu được!” Hoắc Tư Vũ chính nhiều người như vậy đã không biết cái gì gọi là chột dạ, ánh mắt độc ác nhìn Phó Cửu.

Phó Cửu cười nhạt, môi mỏng tà nịnh: “Nếu như vậy chỉ còn cách công bố nó cho tất cả mọi người đều biết...”

Đây là câu nói cuối cùng của Phó Cửu trước khi rời đi ban D.

Hoắc Tư Vũ căn bản không quan tâm đến những lời này. Một tên nhà giàu mới nổi đến cả cha hấn cũng không cần hấn, về sau còn có thể gây ra chuyện

gi!

Hôm nay Trần Hiểu Đông phá lệ an tĩnh, giống như hẳn sợ mình nói chuyện gì lại kích thích thiếu gia nhà hắn.

Phó Cửu lại rất nhẹ nhàng, tay di chuyển trên màn hình di động, hiện lên video Hoắc Tư Vũ đẩy cô đã chuẩn bị sẵn...

“Thiếu gia.” Lúc đi xuống xe Trần Hiểu Đông nghe một cuộc điện thoại, sau đó quay đầu chuyển lời với Phó Cửu: “Phu nhân vì chuyện của cậu mà gấp gáp cả đêm quay về, dường như đến cơm cũng chưa ăn. Tí nữa cậu gặp phu nhân cũng đừng tiếp tục cãi nhau với bà ấy.” Nói tới đây, trong lòng Trần Hiểu Đông nhắc nhở nếu hắn còn nói thêm điều gì sẽ làm cho thiếu gia không thích, chỉ thấp giọng bỏ thêm một câu: “Phu nhân bà ấy cũng không dễ dàng...”

“Tôi biết.” Ánh mắt Phó Cửu nhàn nhạt, buông xuống di động trong tay.

Trần Hiểu Đông lại cho rằng lỗi tại mình có vấn đề!

“Thiếu gia, cậu vừa mới nói cái gì?”

Phó Cửu nhướn mày: “Tôi nói tôi biết mẹ của tôi không dễ dàng, vậy thì làm sao?”

“Không, không sao cả.” Mới là lạ! Cậu nói như vậy, những chuyện âm ỉ trước kia của cậu với phu nhân, cậu đều quên hết hay sao?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Phó Cửu nổi giận

Phó Cửu cũng biết trước kia quan hệ của cô với Phó phu nhân thực sự không tốt.

Dù sao trong đầu cô vẫn còn ký ức của nguyên chủ.

Khi đó cô cái gì cũng không hiểu. Bởi vì chuyện giả trai này khiến cô rất áp lực.

Cảm thấy tất cả đều là lỗi của mẹ. Mẹ của cô tham tài mới có thể làm như vậy.

Hơn nữa cô muốn cái gì cha đều mua cho cô. Không giống như mẹ, bà ấy luôn nói chuyện này không thể làm, chuyện kia không thể làm, còn dặn cô đề phòng Phó Tuyết Nhi một chút.

Lúc ấy cô lại không nghe lời, còn nói mẹ của cô là người độc ác nhất trên thế giới, hư hỏng nghĩ ai cũng như vậy!

Quan hệ của mẹ con cô từ nhỏ đến lớn đều như vậy.

Phó phu nhân nói với cô chuyện gì, cô cũng đều hờ hững.

Hơn nữa Phó phu nhân lại đến từ nông thôn, có vài thói quen không thay đổi được.

Sau khi cô đi học càng thêm khinh thường bà. Cô động hay không động đều tức giận, lễ nghi ăn cơm một chút cũng không để ý, tính cách đối với ai cũng tùy tiện.

Chuyện này làm Phó Cửu không có mặt mũi đứng trước mặt các bạn học.

Thậm chí cô còn nghĩ tới nếu mẹ của cô trang điểm xinh đẹp giống như mẹ của Phó Tuyết Nhi, không béo như vậy, phụ thân của cô không chừng sẽ không bỏ rơi bọn họ.

Những chuyện cũ hiện lên trong đầu càng ngày càng nhiều, Phó Cửu đỡ cái trán, tương lai của cô đúng thật là khó khăn.

Vừa vào cửa liền nhìn thấy một người phụ nữ trung niên, gương mặt phúc hậu đang dùng bàn tay bụ bẫm của bà cầm điện thoại.

“A lô, là chủ nhiệm Trương sao? Là tôi, Hồng Hoa, mẹ của Phó Cửu. Chuyện của con trai tôi, ngài có thể giúp đỡ không? Đúng đúng đúng, lời ngài nói đều đúng, do tôi ngày thường giáo dục con trai không tốt.”

Phó Cửu đứng gần đó đều có thể nghe được giọng nói của chủ nhiệm trong điện thoại, phê bình mẹ của cô giống như đang phê bình con của chính mình.

Hắn nói: “Các người đến từ nông thôn đều sẽ không quản lý con cái chặt chẽ, gây ra chuyện lớn như vậy muốn tôi giải quyết như thế nào?”

Trên thực tế mỗi người đều có tự tôn của riêng mình.

Hạ Hồng Hoa, mẫu thân của cô không thích nhất đó là nghe người khác dùng giọng điệu như thế nói đến hai từ dân quê.

Phó Cửu còn nhớ có lần một nhân viên trong cửa hàng dùng giọng điệu khinh thường nói chuyện với bà.

Lúc ấy Hạ Hồng Hoa liền vọt lên: “Dân quê thì làm sao? Dân quê cũng dựa vào tay của mình kiếm tiền nuôi gia đình. Tôi có thiếu tiền hay có thái độ ác liệt với cô, cô lại khinh thường dân quê đến như vậy? Và lại nơi tôi đang sống là ở thành phố, không phải nông thôn!”

Khi đó Hạ Hồng Hoa rất có khí phách, giống như nữ hiệp trong tiểu thuyết cổ đại.

Nhưng hôm nay vì muốn bảo trụ tiền đồ đi học của cô, Hạ Hồng Hoa từ đầu đến cuối đều cười xin lỗi muốn làm lành, đối phương nói gì cũng đều cho là đúng.

Tất cả việc này đều là vì cô...

Trong lòng Phó Cửu có cảm giác nói không nên lời, chỉ đạo bước đi qua, một tay rút túi quần, một tay rút di động trong bàn tay của mẹ cô.

Hạ Hồng Hoa quay đầu lại, ngạc nhiên nhìn cô.

Đầu dây điện thoại bên chủ nhiệm Trương còn có tiếng người đang ăn uống: “Muốn đưa con trai bà trở lại ban D cũng không phải không thể. Chỉ là khi thủ tục đến một nửa, còn lại đều do bà giải quyết. Dân quê các người đại khái không hiểu bước này, nhưng trường học lại là cái dạng này. Bà suy nghĩ kĩ một chút, nếu thật sự muốn đưa hẳn trở lại ban D thì nên hiểu điểm này. Một trường học tốt không phải ai cũng có thể ở lại mà học tập đúng không?”

Phó Cửu nghe đến ánh mắt phát lạnh, trên gương mặt tuần mĩ trước nay chưa từng có lệ khí giờ lại xuất hiện, tóc màu bạc lay động, nhìn cô tựa như quý tộc hút quyết quỷ vào ban đêm: “Thầy nói rất đúng, dân quê như chúng tôi đúng thật là không hiểu bước này. Nhưng lại dám công khai bảo mẹ tôi dứt lốt cho mình. Chủ nhiệm Trương, thầy còn muốn tiếp tục làm nghề giáo viên sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Làm cho bọn họ đến cầu xin tôi!

Chủ nhiệm Trương vừa nghe Phó Cửu nói như vậy, lập tức nổi giận: “Được lắm! Phó Cửu, xem như cậu lợi hại. Trường học của chúng tôi không quản lý được loại học sinh như cậu. Cậu nghe rõ cho tôi, kể cả mẹ cậu đến cầu xin tôi cũng không được. Rác rưởi như cậu chẳng có ai thèm giúp đỡ cả!”

Tít tít...!

Điện thoại bị ngắt.

Lúc này Hạ Hồng Hoa mới phản ứng, lôi kéo cánh tay của Phó Cửu.

Tuy rằng Phó Cửu là nữ sinh, dáng người lại cao hơn một mét bảy, so với Hạ Hồng Hoa béo lùn ực ịch cao hơn một cái đầu.

“Con đứa nhỏ này! Tại sao lại không hiểu chuyện như vậy!” Hạ Hồng Hoa rất sốt ruột, đến cả tức giận cũng quên đi, lại muốn cúi đầu cầm điện thoại gọi thêm một lần nữa.

Phó Cửu ôm chặt eo bà, giọng nói nhẹ nhàng: “Mẹ, trường học tốt hay không tốt cũng không sao cả, người không cần phải như vậy.”

Tay Hạ Hồng Hoa định gọi điện thoại dừng lại, phải biết rằng đứa con gái này đã lâu không gọi bà là mẹ.

Không biết bắt đầu từ khi nào, hai người vừa gặp mặt là cãi nhau đến âm ỉ.

Bà biết con gái không muốn gặp bà, cũng không muốn bị bà đưa đến trường học.

Hôm nay lại lên tiếng gọi bà là mẹ, giống như những chuyện của nhiều năm trước...

Thậm chí Hạ Hồng Hoa có chút không thể tin được lỗi tai của chính mình.

Phó Cửu cười cười với bà, ngoảnh mặt nói với người đang đứng sau lưng cô: “Mẹ của tôi còn chưa ăn cơm, cậu đi gọi dì làm vài món xào, đặc biệt là cháo khoai lang đỏ.”

“Vâng, thiếu gia!” Trần Hiểu Đông nhận được mệnh lệnh lập tức chạy vào phòng bếp bên kia.

Trên thực tế hẳn cũng bị chấn kinh rồi!

Khi nào thiếu gia lại quan tâm đến phu nhân như vậy?

Nếu dựa theo những chuyện trước đây, trường hợp như vậy thiếu gia nhất định sẽ đi tới gào với phu nhân.

Tiếp theo chính là quây âm ỉ khiến cho hai bên đều không thoải mái.

Quảng bề đi động đều là chuyện thường xuyên.

Nhưng từ sau khi thiếu gia xuất viện, hẳn có cảm giác thật giống như là... Giống như là hoàn lương! (1)

(1) Trở lại cuộc đời làm ăn lương thiện sau một quãng thời gian lầm lỡ.

Hạ Hồng Hoa ngồi xuống, móng vừa chạm ghế. Đến lúc Phó Cửu gấp đồ ăn bỏ vào trong chén bà, bà mới có cảm giác chân thật.

Hạ Hồng Hoa quay đầu nhìn mái tóc màu bạc xinh đẹp của Phó Cửu, tay cầm đũa gỗ có chút run rẩy.

Bà cố tình không chế tốc độ ăn cơm của mình.

Bởi vì Hạ Hồng Hoa biết con gái của bà rất không thích bà ăn tương...

Phó Cửu quay đầu, khuôn mặt đẹp có chút không giống người thường, ánh mắt dừng lại trên tay cầm đũa gấp cơm của Hạ Hồng Hoa, trong lòng hiểu rõ.

Không nói hai lời trực tiếp cầm lấy chén cơm, gấp một ít đồ ăn, lại thêm hai muống cơm lớn bỏ vào trong miệng. Hai má phồng to lên, nhìn Hạ Hồng Hoa đang ngẩng đầu, nhìn có chút đáng yêu: “Ăn cơm cùng mẹ chính là hương vị.”

Hạ Hồng Hoa nhìn bộ dáng Phó Cửu nhìn không được lấy tay bưng kín miệng, hốc mắt đỏ lên.

Phó Cửu buông đôi đũa, ngồi vào bên cạnh bà, một tay nắm tay bà, một tay thay Hạ Hồng Hoa lau nước mắt: “Mẹ, trước kia là do con không đứng, về sau con sẽ không như vậy nữa.”

Lời nói không có dư thừa lại làm Hạ Hồng Hoa rất lâu không thể bình ổn lại.

Phó Cửu nhìn người phụ nữ trung niên trước nay đều chịu đựng cô ghét bỏ lại không có ý nghĩ muốn từ bỏ cô, lại một lần mắng chính mình một tiếng cặn bã...

Hai mẹ con bỏ qua những hiềm khích lúc trước, Hạ Hồng Hoa rất là cao hứng, trên mặt do vui mừng mà đỏ rục hỏi Phó Cửu muốn cái gì bà đều mua cho cô.

Phó Cửu biết Hạ Hồng Hoa tuy rằng cũng có làm ăn, nhưng lại không giống Phó Trung Nghĩa kiếm được nhiều tiền như vậy.

Phó Trung Nghĩa cản trở bao nuôi tiểu tam ở bên ngoài, cũng khiến cho Hạ Hồng Hoa trong thương trường sống không dễ dàng. Bọn họ đều cười bà cử chỉ tục tũn, giữ không được người đàn ông của mình. Hơn nữa do vấn đề xuất thân nên con đường làm ăn của bà so với người khác càng thêm gian nan.

“Mẹ, con không thiếu gì cả. Nhưng công việc của mẹ không tốt thì nói, nên nghỉ ngơi giữ sức khỏe.” Phó Cửu xoa cánh tay của Hạ Hồng Hoa.

Hạ Hồng Hoa nghe con gái nói mà trong lòng một mảnh ấm áp, sợ bà nói sẽ phá hư không khí bình thản vất vả mới có được một lần. Nhưng không nói bà sẽ không yên tâm.

“Cửu Cửu, mẹ biết con không thích học tập. Nhưng thời buổi này làm người có tri thức mới sống được, mẹ sẽ tìm cách đưa con lên lại ban D, con...”

Phó Cửu đánh gãy lời nói của Hạ Hồng Hoa, tuyên bố một câu: “Chuyện này mẹ không cần tìm người giúp, con sẽ khiến cho bọn họ đến cầu xin con trở về.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Thực lực chân chính của Phó Cửu

Đến lúc đó cô có trở về hay không phải xem tâm tình của cô...

Hạ Hồng Hoa cũng không để lời nói này của Phó Cửu ở trong lòng, chỉ nghĩ là con gái đang an ủi chính mình.

Nhưng mà bà cũng không biết, đêm hôm đó Phó Cửu liền bắt đầu hành động.

“Thiếu gia, trời đã tối muộn rồi cậu còn muốn đi đâu vậy?” Trần Hiểu Đông vội vàng đi theo sau Phó Cửu. Mỗi lần thiếu gia không vui vẻ liền đi đến quán ăn đêm, uống say đến mức không biết trời trăng mây gió ra sao.

Lần này tuy rằng thiếu gia không nói, nhưng có ai bị đĩnh chỉ học mà trong lòng cảm thấy thoải mái đâu?

Đây là lời giải thích của hắn!

Nếu bây giờ thiếu gia đi quán ăn đêm, hắn khẳng định sẽ không nói cho phu nhân!

Nhưng ngược lại với suy nghĩ của Trần Hiểu Đông, thiếu gia nhà hắn lại nhàn nhạt trả lời hắn hai chữ: “Tiệm internet.”

Tiệm internet?

Trần Hiểu Đông mơ màng nhìn Phó Cửu thuần thực móc ra giấy chứng minh thân phận đưa cho ông chủ mở máy, sau đó mang tai nghe vào, vô cùng đẹp trai: “Cậu đi mua cho tôi túi kẹo que.”

“A?” Trần Hiểu Đông còn đang mơ mơ màng màng đứng đó.

Phó Cửu lấy tiền trong túi đặt trên tay hắn, nghiêng người khởi động máy, động tác chậm rãi: “Vị chocolate, mua thêm hai chai nước, hôm nay chơi qua đêm,”

Qua đêm?

Ở tiệm internet?

Thiếu gia định làm cái gì?

Trần Hiểu Đông cũng không rõ ràng lắm!

Phó Cửu thừa lúc hắn đi ra ngoài, nhanh chóng gõ bàn phím.

Cô bảo ông chủ mở máy mười trong một giờ đồng hồ.

Rất nhiều người cũng không biết rõ, máy tính của mỗi tiệm internet đa số dùng để chuyên môn chơi game nên tính năng rất tốt.

Có sẵn cơ sở vận hành, Phó Cửu chỉ dùng mười giây liền đánh rớt trang web trường. Tư liệu của mỗi nhân viên trong trường học nháy mắt xuất hiện trên màn hình máy tính trước mặt cô.

Sử dụng công cụ tìm kiếm để xác định tư liệu của chủ nhiệm Trương.

Cô lại nhanh chóng chiến đấu như đang ở chiến trường, thao tác linh hoạt lướt trên bàn phím. Lấy máy tính của cô làm chủ, lợi dụng mạng internet mạnh, điều khiển toàn bộ máy. Thậm chí hơn mười máy tính chỉ dựa vào một máy đồng thời vận chuyển, làm chúng nó tự động phục vụ cho cô, tiến hành chọn lọc giả thuyết IP mạnh mẽ nhất. Tất cả đều vì muốn xâm nhập được máy tính của chủ nhiệm Trương!

Sau vài phút có một số máy tính trong tiệm đồng thời có hiện tượng số liệu nhảy loạn!

Vì thế nên mọi người đều đứng bật dậy, bắt đầu vỗ lưng tung trên bàn phím: “Mẹ kiếp, ông chủ, chuyện này là sao? Game cũng không chơi được, bị trúng độc sao?”

Ngay từ đầu ông chủ tiệm internet cũng nghĩ là bị trúng độc, khởi động lại cũng không được, nhanh chóng chạy đi gọi điện thoại cho nhân viên kỹ thuật đến đây sửa!

Trong tiệm internet chỉ còn duy nhất máy tính của Phó Cửu đang hoạt động.

Đến lúc tất cả mọi người muốn phát điên, Phó Cửu đeo tai nghe, gương mặt xinh đẹp như tranh vẽ, tóc mái bị gió thổi tới trước che khuất hai mắt cô, chỉ có khuôn tai màu đen ở trong bóng đêm ló ra vài tia sáng.

Tiệm internet bị công kích nghiêm trọng như vậy khẳng định là muốn bảo trì toàn bộ hệ thống một lần.

Phó Cửu gõ bàn phím, thao tác vẫn xinh đẹp lóa mắt. Sau một hồi đợi file chạy, IP internet của nhà chủ nhiệm Trương trực tiếp bị cô khóa trong usb.

Thông qua internet lại xâm nhập được di động. Cuối cùng đưa vào một con virus nho nhỏ... Âm!

K O!

Phó Cừ híp mắt, ấn vào nút kết thúc. Bên trong tiệm internet là một mảnh ồn ào náo nhiệt, đội lên mũ áo khoác màu đen, chậm rãi đứng lên, đi đến gần cửa còn không quên cười cười với ông chủ: “Ông chủ, cảm ơn.”

Ông chủ tiệm internet nào có thời gian rảnh đáp lại cô, vẫn còn đang cúi đầu kiểm tra máy chủ.

Kỳ quái chính là nhân viên kỹ thuật còn chưa đến nơi, toàn bộ máy tính lại trở nên bình thường!

Đúng là gặp quý!

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Tổng giám đốc Tần, tìm được hắc đào Z! (Yêu nhau lắm cắn nhau đau.)

“Thiếu gia, sao cậu lại ra ngoài này?” Trần Hiểu Đông bên này vội vàng chạy đi mua kẹo vừa trở về liền thấy Phó Cừ bộ dáng như muốn rời khỏi: “Không phải nói chơi qua đêm hay sao?”

Phó Cừ thường thức usb trong lòng bàn tay: “Không qua đêm, về nhà.”

Trần Hiểu Đông chớp chớp mắt, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Tại sao tôi lại có cảm giác vừa rồi thiếu gia có ý bảo tôi đi ra ngoài nhỉ?”

Phó Cừ nghe vậy liền quay đầu nhìn hắn một cái, môi mông câu lên: “Không nghĩ tới cậu vẫn có chỉ số thông minh.”

Trần Hiểu Đông: “...”

Đừng độc miệng với hắn như vậy chứ!

“Đi, tôi đưa cậu đi ăn một chút, vừa rồi không phải than đói?” Tay trái Phó Cừ vòng qua cổ Trần Hiểu Đông kẹp chặt.

Trần Hiểu Đông bị hành động này của cô làm hắn chấn kinh, vô cùng vô cùng nghiêm túc nhìn Phó Cừ: “Thiếu gia!”

“Hửm?” Phó Cừ nhướn mày.

Về mặt Trần Hiểu Đông tràn đầy nghiêm túc: “Cho dù thiếu gia đối với tôi rất tốt, tôi cũng sẽ không vì thế mà thành công. Vậy nên thiếu gia đừng sắp đặt sẵn, tôi tuyệt đối sẽ không tiếp thu quy tắc mưa dầm thấm lâu!” (Editor: Chết cười với thanh niên nghiêm túc này, luôn có ảo tưởng bay cao bay xa. □)))

Phó Cừ: “...”

“Quy tắc mưa dầm thấm lâu? Ai thấm? Cậu ư?”

Trần Hiểu Đông thở dài một hơi: “Tôi biết, ở chung càng lâu càng dễ nảy sinh tình cảm. Hơn nữa thiếu gia lại xảy ra loại chuyện này, khó tránh khỏi sẽ có những suy nghĩ như vậy.”

“Suy nghĩ như thế nào?” Phó Cừ khoanh tay nhìn hắn, đợi hắn tiếp tục nói.

Tuy rằng Trần Hiểu Đông cảm giác được gió lạnh từ người thiếu gia. Nhưng vì sự trong sạch của mình, hắn vẫn quyết định nói ra: “Khụ khụ! Chính là suy nghĩ muốn ngủ với con trai!”

Phó Cừ cười, kéo hắn lại gần: “Hiểu Đông a.”

“Thiếu gia, cậu muốn nói gì thì nói, không nên động tay động chân!” Trần Hiểu Đông đỏ mặt, dù sao thì thiếu gia vẫn quá đẹp trai!

Phó Cừ hạ mắt nhìn hắn: “Dù tôi có muốn ngủ với con trai, cậu cảm thấy tôi sẽ ngủ cùng người lùn hơn tôi?”

Trần Hiểu Đông: “...”

Công kích mãnh liệt làm hắn trở tay không kịp!

Dáng người không cao vẫn luôn là vết thương trong lòng Trần Hiểu Đông!

Nhưng này cũng đủ chứng minh thiếu gia thật sự muốn ngủ với con trai!

Đột nhiên Trần Hiểu đông nhớ tới lời nói trước kia của Phó Cửu, trái tim run rẩy!

Người mà thiếu gia muốn ngủ cùng chính là Tần thiếu!

Nếu phụ nhân biết chuyện này, đảm bảo lại không ngủ yên.

Trên thực tế người không có cảm giác muốn ngủ lại là Tần Mặc. Hắn ngồi cạnh cửa sổ sát đất, sau lưng là toàn bộ ánh đèn thành thị, phía trước bày ba cái máy tính sừng sững như tượng đài người ngoài hành tinh, bàn phím máy móc mọc mọc mạc và tai nghe có micro ngắn. Lướt sơ qua ba bộ máy tính không sai biệt lắm là hai mươi nghìn nhân dân tệ.

COCO ngồi trên ghế cách Tần Mặc không xa lắm, hắn ôm con thỏ bông vừa phát sáng trực tiếp xong. Đi cũng không được, ở lại cũng không xong.

Bởi vì tổng giám đốc Tần không mở miệng, những người ở nơi này cũng không dám tự ý rời đi.

COCO nghĩ nghĩ, cảm thấy vẫn nên lại gần nhắc nhở một chút: “Đội trưởng, hiện tại đã là 11 giờ đêm, tôi cảm thấy tên Hắc Đào Z kia nhất định biết chúng ta đang tìm hắn cho nên cũng không dám online. Vì thế đội trưởng, trước tiên chúng ta có phải hay không nên đi ngủ gì đó?”

Tần Mặc nhìn tin tức thông báo Hắc Đào Z đã chấp nhận lời mời kết bạn trên giao diện trò chơi trong màn hình.

Một người nếu như sợ hãi làm sao có thể dám chấp nhận kết bạn?

Tần Mặc âm độc cảm điều thuốc trong tay ấn vào gạt tàn, chỉ nói một chữ: “Chờ.”

Giọng nói rất lạnh, lạnh đến mức khiến cho COCO run rẩy, rụt người lại.

Hắn biết rõ một thiên chi kiêu tử như đội trưởng tuyệt đối là lần đầu tiên bị người khác chơi, cũng là lần đầu tiên bị người khác ôm..

Hiện tại, tâm tình muốn giết người chắc hẳn đều có.

Hắn vẫn nên im lặng..

Lá gan của tên Hắc Đào Z kia cũng rất lớn, đã đùa cợt đội trưởng còn dám chấp nhận kết bạn.

Hắn đang muốn bị đội trưởng giết chết sao?

“Tổng giám đốc Tần, tìm được rồi!” Bỗng nhiên Mập Mập hấp tấp từ phòng khác nhảy vào, mặt đầy hưng phấn: “Hắc Đào Z, nhất định là hắn!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Phó Cửu đối đầu cùng Tần Mặc

Tần Mặc ngược mắt nhìn hắn, đáy mắt đặc biệt thâm thúy. Có thể thấy được tin tức này đối với hắn có bao nhiêu quan trọng.

Mập Mập xoay notebook trên tay, biểu tình phần khởi nói: “Tổng giám đốc Tần, vừa rồi ở Giang Thành có mấy tiệm internet đồng thời bị tê liệt. Người bình thường đều cho rằng đây chỉ là trùng hợp, suy đoán nhất định là có virus xâm nhập, trên thực tế không phải như vậy. Chúng tôi làm hacker đều biết, virus sẽ không tới nhanh và cũng không rời đi nhanh như vậy. Không có người ra tay, virus sẽ tự mình biến mất sao? Đây quả thực là chuyện hoang đường! Khả năng lớn nhất chính là có hacker khởi xướng công kích. Vì thế tôi liền điều tra các tiệm internet, đúng thật là phát hiện có vấn đề. Chúng nó không phải trùng độc mà là bị người điều động công tác hình thức tiềm tàng! Nói cách khác, trên mấy nghìn máy tính ở Giang Thành đồng thời vận hành phục vụ cho một người!”

COCO nghe đến ngây người, miệng đang cắn tai con thỏ bông lòng: “Lợi hại đến như vậy?”

“Đương nhiên!” Mập Mập kích động: “Cậu không biết chuyện này đại biểu cho cái gì. Người có thể làm được bước này, ít nhất cũng ở trong top 3 hacker giỏi nhất cả nước! Nhưng mà vẫn có một chút kỳ quái. Hiện tại nhóm lão đại hacker đều sẽ có notebook chuyên môn của riêng mình dùng để công kích, hẳn lại dùng máy ở tiệm internet. Phong cách như vậy căn bản chính là của tên Hắc Đào Z kia!”

Sau khi Tần Mạc nghe xong những lời này cũng không có biểu tình gì, chân này gác lên chân kia, dựa người vào ghế, mảy hơi nhướng lên nhìn giống như đế vương thời cổ đại, vừa tự phụ vừa lười biếng: “Cho nên vì cái gì mà hấn lại sử dụng máy tính ở tiệm internet?”

Mập Mập dừng lại một chút, ho nhẹ hai tiếng: “Giả thuyết IP quá nhiều, hơn mười nghìn máy tính đồng thời đang tìm kiếm thứ gì đó, còn dùng phương pháp che đây. Tôi, tôi không tra ra.”

Nghe vậy, ánh mắt Tần Mạc lạnh dần xuống.

Mập Mập lập tức nói: “Tổng giám đốc Tần, tên Hắc Đào Z này thật sự rất lợi hại! Tôi, tôi chỉ sợ không phải là đối thủ của hấn.”

Hấn vừa nói xong, COCO liền túm lấy tay áo của Mập Mập, ra hiệu cho hấn nhanh chóng cầm miệng!

Không thấy được đội trưởng vì bị chơi còn đang khó chịu hay sao!

Ngay lúc này lại dám nói mình không lợi hại bằng Hắc Đào Z, bị ngu ngốc sao!

Tần Mạc đứng dậy, tay cầm ly rượu vang đỏ ở trên bàn lắc qua lắc lại hai lần, chất lỏng trong ly pha lê kia giống như máu tươi, mang theo lệ khí âm ngoan.

Hấn đứng trước cửa sổ sát đất, đưa lưng về phía hai người như đang tự hỏi cái gì, phảng phất toàn bộ thành thị trước mắt tựa như đều bị hấn dẫm đạp dưới chân.

Sau đó hấn uống một ngụm rượu vang đỏ, khuôn mặt trắng nõn nổi lên tầng tầng lớp lớp băng lạnh lẽo...

“Hấn đang tìm người.” Tần Mạc nghiêng đầu, trong mắt như có ánh sáng ban đêm lưu chuyển.

Mập Mập sừng sốt: “Ai tìm?”

“Còn ai ngoài Hắc Đào Z nữa.” COCO xen mồm: “Nhưng mà đội trưởng, anh làm sao lại biết hấn đang muốn tìm người?”

Tần Mạc cầm ly rượu, giọng nói rất lạnh nhạt hỏi lại: “Lợi dụng trên mười nghìn máy tính để tìm tôi, không phải tìm người thì là gì?”

Mập Mập vỗ mạnh vào cái ót, vô cùng ảo não: “Đúng vậy, sao tôi lại không nghĩ tới chuyện đó!”

“Người mà hấn hung hăng tìm kiếm sẽ trở thành mục tiêu công kích tiếp theo của Hắc Đào Z.” Đôi mắt Tần Mạc như đầm nước sâu, lạnh băng đến thấu xương: “Chuyện này sẽ còn tiếp tục, cậu theo dõi chặt chẽ tin tức mới nhất trên mạng tìm ra hấn cho tôi!”

“Vâng!” Lời nói của Mập Mập vừa ra.

COCO ngồi bên kia chơi đùa con thỏ bông lơ đãng nhìn lướt qua máy tính, đột nhiên kêu lên, ngón tay thon dài chỉ thẳng màn hình máy tính, giọng nói run rẩy: “Đội, đội trưởng! Hắc, Hắc Đào Z online!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Phó Cử trâu chọc Tần Mạc

Hai mắt Tần Mạc híp lại, một tay chống trên mặt bàn cúi người nhìn về phía máy tính, ánh mắt đen nhánh

Đến lúc hấn định làm gì đó, khung thoại bạn bè trên màn hình đột nhiên xuất hiện một hàng chữ.

Hắc Đào Z: “Tần đại thần lại hao tổn tâm cơ muốn tìm được tôi như vậy, chẳng lẽ là đang yêu thầm tôi?”

Nhìn đến câu nói phía sau, nhiệt độ xung quanh người Tần Mạc nhanh chóng giảm xuống đến mức thấp nhất!

COCO và Mập Mập ở một bên miệng đều mở to.

Hấn hấn hấn... Hấn sao lại dám nói ra những lời này!

Đùa giỡn đội trưởng?

Thật là muốn tìm cái chết nha!

Đề xem kế tiếp hấn sẽ làm thế nào?!

COCO kích động cần lỗ tai con thỏ. (Anh bạn này có thói quen cần người, à không là cần thỏ bông chứ. ☐)))

Giọng nói của Tần Mặc lại âm lãnh, lạnh đến thấu xương: “Đưa cho tôi.”

Bịch!

Lúc này Mập Mập phản ứng rất nhanh, lập tức quay người, sợ bị Tần thiếu bắt gặp hấn đang nhìn xem màn hình.

Người kia... Hắc Đào Z quá... Quá lợi hại!

Không phải nói kỹ thuật hacker của hấn, mà là hấn thế nhưng lại dám... dám trêu chọc tổng giám đốc Tần như vậy!

Tuy rằng biết hiện tại tổng giám đốc Tần không thể tiếp tục bị trêu chọc, nhưng mà bọn họ vẫn muốn nhìn xem kế tiếp Hắc Đào Z sẽ nói gì.

Xác thật là Phó Cửu còn có chuyện muốn nói. Ngoài miệng ngậm kẹo que, trên mặt chỉ toàn ý cười, ngón tay xinh đẹp thon dài di chuyển nhanh nhẹn trên bàn phím, lách cách gửi đi một đoạn tin nhắn: “Tôi không quá thích loại phương thức theo đuổi này. Nhưng mà nếu anh kiên trì, cũng có thể dùng sắc dụ hoặc, tôi sẽ xem xét lại một hồi rồi đáp ứng.”

Tần Mặc nhìn những dòng chữ đó mà đôi tay gắt gao nắm chặt, sau đó lại buông ra, cuối cùng vẫn đưa tay lên bàn phím, gõ từng con chữ một, ánh mắt lạnh lẽo cơ hồ có thể đông chết người khác: “Mặc kệ cậu là ai, tốt nhất từ giờ trở đi nên cầu nguyện không bị tôi tìm được.”

Phó Cửu nhìn khung thoại không đáp lời lại, lười biếng câu khoe môi, đuổi người một cái, tâm tình rất tốt.

Bên Tần Mặc lúc này trong phòng đã không còn độ ẩm.

Bể bơi trên sân thượng của tòa cao ốc xa hoa nhất trong Giang Thành đang tản ra nhàn nhạt ánh sáng.

Mỗi người trong chiến đội lại không dám nhìn thẳng khuôn mặt tuấn tú của tổng giám đốc bọn họ.

COCO và Mập Mập không sợ chết, trộm nhìn dòng chữ còn lưu lại trên giao diện trong màn hình, lại thêm một lần chấn kinh nữa!

Sắc... Sắc hoặc?!

Bảo tổng giám đốc dùng sắc... dụ hoặc?!

Ầm một tiếng!

Con thỏ trong tay COCO bị thả lỏng mà rớt xuống đất!

Tay Mập Mập dùng sức xoa mạnh mặt của mình, dòng chữ ngắn ngủi này xem ra hơi có điểm cay mắt người khác.

COCO và Mập Mập nhìn thoáng qua nhau.

Suy nghĩ nếu một ngày nào đó đội trưởng của bọn họ cũng có thể chủ động dùng sắc dụ hoặc người khác, bọn họ cũng dơ tay điểm danh để được xem một màn này.

Sắc mặt Tần Mặc càng ngày càng lạnh, bỗng nhiên quay mặt lại, giọng nói lạnh lùng: “Hai người các cậu nhìn trộm tựa hồ tâm tình rất tốt?”

“Không, không có! Làm gì có chuyện đó!” COCO và Mập Mập lập tức phủ nhận: “Cái tên Hắc Đào Z này quả thật rất đáng giận, chúng ta nhất định phải tìm ra hấn!” Vì tương lai có thể xem được chuyện thú vị, cần thiết tìm được hấn.

Tần Mặc lại cười, trong mắt không có một chút độ ẩm: “Nếu lúc các cậu nói lời này mà có thể không cười sẽ càng thêm sức thuyết phục.” Nói tới đây, hấn chậm rãi mở miệng nói với bí thư đang đứng phía sau: “Phân phó cho bên nhà ăn, cấm thịt COCO và Mập Mập một tháng.”

“Vâng, tổng giám đốc.” Bí thư rất xứng đáng với chức nghiệp của hấn, lập tức lấy bút ghi chép lại.

COCO và Mập Mập lại nhìn thoáng qua nhau.

“Tổng giám đốc!”

“Đội trưởng!”

“Anh không thể đối với hai chúng tôi như vậy a!”

Ngón tay hai người cào tường, nhìn bóng dáng dần biến mất trên hành lang, hoàn toàn khóc không ra nước mắt.

Ngày đêm đều không có thịt ăn thì sống thế nào!

Đêm nay mặc dù đang nằm ở trên giường, trong đôi mắt của tổng giám đốc Tần vẫn còn ảm ảm tia sáng lạnh...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Mặt đẹp trai nhất của Phó Cửu

Trời càng thêm tối. Thời điểm mọi người đang ngủ say trong giấc mộng ngọt ngào. Trong một căn phòng của nhà họ Phó vẫn còn vang lên tiếng gõ bàn phím lạch cạch.

Phó Cửu ngồi trước màn hình máy tính thành công xâm nhập vào giao diện di động của chủ nhiệm Trương.

Có rất nhiều mật mã lấy tiền còn lưu lại trên trang web.

Nhưng Phó Cửu cũng không động tới những cái đó của hắn.

Có lẽ người bình thường không biết.

Một người chân chính được gọi là hacker sẽ không thông qua mạng mà lấy tiền tài của người khác.

Đây là nguyên tắc.

Đồ vật Phó Cửu yêu cầu rất đơn giản, đó là tất cả lịch sử trò chuyện hằng ngày của chủ nhiệm Trương.

“Cuộc sống hằng ngày quả thật rất xuất sắc.” Phó Cửu nhìn tin nhắn trong lịch sử trò chuyện của chủ nhiệm Trương với một người phụ nữ trẻ tuổi, khoe miệng cười lên: “Cũng không biết đến lúc vợ hắn biết được chuyện này sẽ nháo thành cái dạng gì?”

Phó Cửu cười cười, ngón tay vừa động, ngừng ở trên giao diện tin nhắn của chủ nhiệm Trương. Nội dung rõ ràng là hắn dốc lòng cầu cha mẹ của học sinh đứt lốt cho hắn nếu không sẽ không giúp đỡ con của người ta.

Phó Cửu chụp lại toàn bộ nội dung cần thiết, đang định biên tập một bài báo dài đăng lên mạng, không nghĩ tới xuất hiện phúc lợi ngoài ý muốn.

Chủ nhiệm Trương phỏng chừng cô đơn nhịn không được, một hai bảo người phụ nữ kia nhất định phải chụp ảnh ả đang ngủ gửi lại đây.

Người phụ nữ lại đồng ý.

Chủ nhiệm Trương nhìn ảnh chụp, giọng nói lập tức có chút thờ hờn hờn: “Ặc, tiểu bảo bối, anh càng xem càng cương cứng!”

Nghe đến đó Phó Cửu quyết đoán tháo xuống tai nghe, cô sợ nghe thêm một chút nữa sẽ làm cô ới hết đồ ăn ra ngoài!

Nhưng mà có một đoạn như vậy phát lên mạng, lực ảnh hưởng mới càng thêm lớn...

Đáy mắt Phó Cửu hiện lên một tia sáng lạnh. Đương nhiên cô sẽ không làm người khác biết kẻ đăng bài viết này là cô.

Trong trường cao trung Giang Thành đã có không dưới mười mấy học sinh bởi vì nghèo, thành tích học tập không tốt lại không tặng quà cho hắn liền bị chủ nhiệm Trương tìm lý do làm cho hiệu trưởng đuổi học bọn họ.

Phó Cửu rất thông minh lấy video Hoắc Tư Vũ đẩy cô và những lời chủ nhiệm Trương nói với cô trong văn phòng để ở giữa sự kiện của hơn mười mấy học sinh khác.

Tiếp theo cô lợi dụng giả thuyết IP, đưa những chứng cứ có sẵn đồng thời đăng lên các trang mạng có lượt người tham gia nhiều nhất.

Đương nhiên cô cũng không quên gửi một số bản sao chép gửi cho vợ của chủ nhiệm Trương và giáo viên của các trường học danh tiếng.

“Mọi người cùng nhau xem trò hay mới có ý tứ.”

Nói xong câu đó Phó Cửu liền tắt máy tính đi tới giường ngủ, tóc màu bạc lay động, nhìn góc nào cũng thấy rất đẹp trai thần bí...

Buổi sáng 9 giờ ngày hôm sau.

Chủ nhiệm Trương đúng giờ lái xe đi vào trường học.

Không biết có phải hay không là do hấn suy nghĩ nhiều. Hấn cảm thấy sau khi hấn xuống xe, mỗi học sinh đều chỉ chỉ trỏ trỏ vào người hấn.

“Chính là hấn, các cậu mau nhìn.”

“Ngày thường tớ nhìn hấn đều cảm thấy hấn rất đậm đáng, quả nhiên không phải loại người tốt!”

“Ây nha, đừng nói nữa, hấn quay đầu nhìn chúng ta bây giờ.”

Chủ nhiệm Trương không hiểu chuyện gì đang xảy ra, mày hung hăng nhú một cái, vừa mới đẩy ra cửa văn phòng liền thấy một đám giáo viên vây quanh trước máy tính nhìn cái gì đó.

Từ sáng sớm tâm tình của chủ nhiệm Trương đã không tốt, hiện tại thấy cấp dưới không chịu làm việc liền quát to: “Các anh còn không chịu đi soạn giáo án, tụi năm tụi bảy trước máy tính làm gì!”

Nói xong hấn kéo một giáo viên trong đó, giáo viên kia quay đầu nhìn hấn, biểu tình rất không thể tin được nhìn hấn.

Lúc đầu chủ nhiệm Trương cũng không thèm để ý, đến lúc hấn nhìn thấy ảnh chụp trên màn hình, lập tức đoạt con chuột của người nọ đang cầm.

Chuyện này, đây là cái gì?!

Những cái này *** (Chửi tục đó hehe đáng đời.) đều là cái gì!

Tại sao ảnh chụp hấn hôn môi với tình nhân lại xuất hiện trên đây?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Hết thấy chuyện này chỉ vừa mới bắt đầu

“Vu hấn, đây là vu hấn!”

Chủ nhiệm Trương quăng mạnh con chuột, vừa vịn dụng phải nút nhấn nghe ghi âm.

Chính là đoạn đối thoại ngày hôm qua của hấn và tình nhân cứ như vậy phát ra từ máy tính...

Trong nháy mắt toàn bộ văn phòng tràn ngập tiếng hấn thờ dốt.

Mặt chủ nhiệm Trương lập tức trắng bệch, trực tiếp nằm liệt trên ghế.

Hiện giờ trong lòng hấn chỉ có một ý niệm.

Đó chính là xong rồi. Kiếp sống dạy học của hấn hoàn toàn xong rồi!

Con lóc phần nọ thổi quét tới toàn bộ dân mạng, tạo ra vết bẩn cho ngành giáo dục hơn trăm năm nay trong Giang Thành mà xưa nay chưa từng có hao tổn về danh dự.

Nhóm lãnh đạo trường thay phiên nhau xin lỗi đều không đủ để áp chế sự phẫn nộ của tất cả nhân dân.

Trường học thế nhưng lại mời người như vậy làm chủ nhiệm!

Việc đi học đối với bọn nhỏ có ý nghĩa gì?

Đó là chuẩn bị cho tương lai của bọn họ!

Những đứa trẻ đó không nên bị thôi học. Chẳng lẽ chỉ cần dựa vào một câu xin lỗi là có thể đền bù sao?

Sau khi nhìn thấy những chấn vấn đó, một số trong nhóm lãnh đạo của trường cao trung Giang Thành lập tức gọi điện cho từng học sinh đã bị đuổi học gửi lời xin lỗi.

Những học sinh đó có người đã tốt nghiệp, đang học đại học. Thậm chí có người năm đó bị đuổi mà trở thành kẻ vô học đã trực tiếp bước chân vào xã

hội, đi làm công việc nặng nhọc.

Trong mười mấy người chỉ có sáu người vẫn còn là học sinh cao trung.

Hạ Hồng Hoa vẫn còn đang phát sầu vì chuyện của con gái, nghĩ muốn tìm người nào đó mở rộng quan hệ. Đến khi bà nhận được cuộc điện thoại xin lỗi, cả người đều choáng váng, không thể tin tưởng hỏi người đầu di động bên kia: “Anh, ý của anh là Cừ Cừ nhà tôi không cần phải chuyển đi?”

“Đúng vậy thưa Hạ phu nhân. Trường chúng tôi rất đau lòng vì chuyện phát sinh trước kia. Bởi vì hành vi cá nhân của chủ nhiệm Trương đã tạo thành những hiểu lầm như vậy, mong bà có thể đưa con trai của bà đến trường đúng giờ vào chiều nay. Thay mặt trường học tôi rất xin lỗi, chúng tôi sẽ bảo chủ nhiệm Trương tự mình nói ra lời xin lỗi với các học sinh.”

Hiện tại chuyện đã tới bước này rồi, trong Giang Thành mặc dù có tạo lại quan hệ xã hội tốt cũng không kịp ngăn cản tình thế đang chuyển biến xấu, chỉ có công bằng mới là thượng sách.

Trên thực tế muốn nói trong Giang Thành không có lựa chọn giữ gìn hình tượng mọi mặt, chỉ bằng nói căn bản bọn họ không có thời gian ra tay.

Hết thấy chuyện này đều phát sinh quá bất ngờ.

Bọn họ chỉ có thể ra mặt nhận lỗi!

Hạ Hồng Hoa sau khi ngắt điện thoại liền cao hứng muốn hồng rồi, lập tức chạy vào phòng Phó Cừ: “Cừ Cừ, con đoán có chuyện gì xảy ra nào! Trường học của con vừa gọi điện thoại tới, bọn họ bảo con hôm nay đến trường đi học!”

“Ừm... Mẹ...” Phó Cừ ôm chầm mong ngồi dậy, chân dài trắng nõn, khuôn mặt tuấn mỹ. Bởi vì vừa ngủ một giấc mà đầu tóc màu xám bạc bị rối, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng với vẻ đẹp của cô, ngược lại nhìn cô giống như một đứa trẻ chưa thành niên, bộ dáng xoa xoa hai mắt vừa ngủ lại lười biếng.

Ngay cả Hạ Hồng Hoa thân làm mẹ đều nhìn cũng cảm thấy đỏ mặt.

Cừ Cừ nhà bà nếu là một đứa con trai, không chừng có thể mê mết chết một đám con gái nhà lành.

Nhưng mà con gái cũng khá tốt, trở thành tri kỷ!

Hạ Hồng Hoa cười tủm tỉm nói: “Mau, nhanh lên! Ăn một chút rồi đi đến trường học!”

“Được được được.” Phó Cừ vừa nói vừa đẩy Hạ Hồng Hoa đi ra ngoài: “Hạ phu nhân, làm ơn cho con một chút thời gian riêng tư để rửa mặt, cảm ơn.”

“Con nha.” Hạ Hồng Hoa rất vui vẻ, thời điểm xuống lầu đều là nhảy nhót.

Mà lúc này Phó Cừ mới chân chính thanh tỉnh, môi mọng chứa một ít ý cười gian xảo, nhẹ nhàng nói ra hai chữ cô thường dùng kia.

“K O!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Chính nghĩa có lẽ sẽ đến trễ...

Trường cao trung Giang Thành vì biểu đạt thành ý mà mời rất nhiều phóng viên truyền thông đến hiện trường.

Phó Cừ đứng giữa đám người, mặc quần jean màu trắng, dây nịt màu đen kết hợp với áo thun màu bạc cùng màu với tóc, đẹp trai làm tim người ta đập thình thịch.

Hạ Hồng Hoa đứng bên cạnh cô, vẻ vui sướng trên mặt không khó để nhận ra.

Từ lúc con gái bắt đầu học cao trung tới nay, đây là lần đầu tiên bà đến trường học của cô.

Phó Cừ như vừa nghĩ tới điều gì, một tay sờ khuyên tai của mình, đề thấp giọng nói: “Mẹ, một tí nữa chủ nhiệm Trương nói xin lỗi với chúng ta, người đừng trả lời hấn, những vấn đề đó đều để con trả lời.”

“Được, được!” Hạ Hồng Hoa hành sự xác thật rất lố mào, tự nhiên sẽ nghe lời của con gái.

Phó Cửu ngồi cùng năm học sinh khác, các phóng viên đã bắt đầu nóng lòng muốn phỏng vấn, cũng có rất nhiều người chờ đợi tin tức này từ trường cao trung Giang Thành trên mạng.

Phó Cửu bình tĩnh nhìn xung quanh cho đến khi chủ nhiệm Trương xuất hiện.

Lúc này chủ nhiệm Trương đã không còn khí thế như hùng như hổ dọa người sợ hãi trước kia, trên người mặc áo sơ mi nhăn nhúm, muốn bao nhiêu suy sút có bấy nhiêu suy sút.

Những chuyện này hẳn rất không cam lòng!

Rõ ràng những học sinh này thành tích học tập đều không tốt, một đám phế vật!

Đám phế vật này cũng toàn là quỷ nghèo!

Dựa vào cái gì phải bắt hẳn xin lỗi bọn họ!

Nhưng chuyện này cần thiết có kết quả, nếu hẳn không nói xin lỗi, về sau sẽ không còn cách nào để sống sót trong Giang Thành này.

Chủ nhiệm Trương nghĩ đến đây, chân bước đến trước mặt các học sinh nói một tiếng: “Thật xin lỗi.”

Những học sinh này cũng không phải ngốc, nhìn thái độ của hẳn liền biết không phải thật lòng.

Cho nên bọn họ không trả lời câu nào.

Chủ nhiệm Trương vừa thấy bộ dạng của bọn họ, ngẩng đầu lên nhìn các phóng viên nói: “Thật xin lỗi tôi cũng đã nói xong. Nhưng các bạn phóng viên nhìn xem những đứa trẻ này, mỗi người đều im lặng như vậy, lúc trước cũng vì bọn họ không còn cách dạy dỗ nào nên tôi mới...”

“Nếu muốn xin lỗi phải thành thành thật thật mà xin lỗi.” Phó Cửu mở miệng, giọng nói rất lạnh đánh gãy lời của hẳn: “Chủ nhiệm Trương, thầy nói bỏ cái gì?”

Lời nói của Phó Cửu như đánh thẳng vào mặt chủ nhiệm Trương, hẳn ta lập tức buột miệng thốt ra một câu: “Cậu câm miệng! Nếu không phải dân quê như mẹ cậu suốt ngày nghĩ cách mở rộng quan hệ đứt lót cho trường học, tôi sẽ làm ra loại chuyện như thế này?”

Phó Cửu cười, lạnh lùng hỏi: “Xem ra lần này trường học gọi điện thoại kêu chúng tôi tới căn bản không phải thật sự muốn xin lỗi, mà là muốn chúng tôi diễn trò cho mọi người cùng xem? Nếu không tại sao chủ nhiệm Trương lại có thái độ này?”

“Cậu!” Chủ nhiệm Trương thật không nghĩ đến trước kia câu của miệng của Phó Cửu đều mắng người khác là rác rưởi, làm sao lại trở nên nhanh mồm dẻo miệng như vậy.

Nhóm phóng viên truyền thông quay lại được hình ảnh này, không một chút gián đoạn ấn đăng lên báo.

Chủ nhiệm Trương không quan tâm ảnh hưởng của xã hội, không đại biểu trường học sẽ không.

Nghe đến đó, một người lãnh đạo trường học lập tức đề thấp giọng quát: “Cậu mới là người nên câm miệng! Những học sinh này đều do ta thật lòng mời trở về trường, cậu xem lại vị trí của mình rồi hãy mở miệng!”

Đây là một câu cảnh cáo.

Chủ nhiệm Trương nghe hiểu, sắc mặt trắng bệch mà cúi đầu, bàn tay nắm chặt nói với Phó Cửu: “Vừa rồi do thầy không đúng, cho tới nay đều là thầy không đúng nên mới đuổi học các em, thầy rất xin lỗi.”

“Không chỉ riêng việc học!” Một nữ sinh trong đó khóc lóc hô lên: “Còn có danh dự của chúng em! Trên thực tế em rất hâm mộ Phó Cửu vì cậu ấy có mẹ luôn tiêu tiền trên người con của mình. Bởi vì điều kiện gia đình không tốt, thầy liền nói em là ăn trộm, một hai điều phải đuổi học em cho bằng được. Mẹ của em vì muốn cho em đi học lại mà chạy đôn chạy đáo khắp Giang Thành, còn phải chịu đựng người khác mắng mỏ. Thầy căn bản không xứng làm giáo viên!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Nhưng từ trước đến nay nó đều sẽ không vắng họp!

Đó là hận ý.

Trong lòng mỗi học sinh bị chủ nhiệm Trương đuổi học đều tràn đầy hận ý.

Chủ nhiệm Trương mạnh miệng: “Nếu không phải do em trộm, vậy lúc đó tại sao không có mặt em?”

Nữ sinh không nghĩ chuyện đã tới hiện tại, tên bại hoại này còn dám nói như vậy, cả người giận đến run rẩy.

Phó Cửu đề tay nâng lại, giọng nói nhàn nhạt: “Dựa theo ý tứ của chủ nhiệm Trương, có phải hay không một người giàu nhặt được đồ mà không có mặt tại hiện trường đều không phải là ăn trộm? Nếu như thầy là người nghèo, thầy sẽ thành ăn trộm một cách oan uổng?” Nói tới đây, ánh mắt của cô vừa nhấc, tóc màu bạc lay động, lời nói sắc bén: “Nghe nói lãnh đạo nhà trường còn muốn giới thiệu chủ nhiệm Trương đến chỗ khác làm giáo viên, loại thầy giáo như vậy chẳng lẽ không phải là nên bị xóa sổ hay sao?”

“Cậu!” Ngón tay chủ nhiệm Trương khẽ run.

Người lãnh đạo vừa nãy lên tiếng lập tức đánh gãy lời của hắn: “Sẽ không có chuyện đó. Vị bạn học này, cậu yên tâm, ngành giáo dục sẽ không cần loại người như vậy!”

Nghe vậy, toàn thân chủ nhiệm Trương cứng ngắc, sắc mặt khó coi quay đầu nhìn về phía vị lãnh đạo kia.

Mình không còn hy vọng sao...

Các phóng viên chen chúc đưa micro tới gần, có người hỏi hắn: “Có phải lương tâm của thầy đang rất bất an hay không?”

Phóng viên vẫn còn phỏng vấn bọn học sinh, trong đó có hỏi một vấn đề như thế này: “Nếu các em bị oan, vì chuyện gì lại không nói ra sớm một chút? Phải nhất thiết làm lớn thế này sao?”

Bất luận là thời điểm thế nào đều cũng sẽ có ác ý như vậy tồn tại.

Phó Cửu mất lạnh đảo qua.

Nhóm đồng hành cùng truyền thông đều không dám nhìn thẳng, một phóng viên đẩy người kia ra sau đó nói: “Những tin nhắn trên mạng chúng tôi đã xem qua, mặc dù có một số người oan uổng bị đuổi học, đáy lòng vẫn thiện lương như vũ. Tôi muốn hỏi các bạn học một chút là vì cái gì mà các bạn vẫn bảo trợ sơ tâm* như vậy?”

*Lòng dạ lúc ban đầu. Hoặc lòng dạ chênh mảng, không để ý.

Người được đưa micro đến trước mặt chính là nữ sinh bị vu oan thành ăn trộm.

Nữ sinh lấy micro đặt trong tay Phó Cửu, đôi mắt tỏa sáng nhìn cô. Phó Cửu cười cười quay đầu đi, hai mắt sáng rực nhìn thẳng vào ống kính: “Bởi vì chúng em đều tin tưởng rằng chính nghĩa có lẽ sẽ đến trễ, nhưng từ trước đến nay nó đều sẽ không vắng hợp.”

Phó chín cười cười, quay đầu đi, hai mắt nhìn màn ảnh, liền giống như lóa mắt quang: “Bởi vì chúng ta đều tin tưởng, chính nghĩa có lẽ sẽ đến trễ, nhưng nó trước nay đều sẽ không vắng hợp.”

Khoảnh khắc đó, bọn học sinh đều không không chế được mà hốc mắt đỏ lên.

Đúng vậy.

Chính nghĩa có lẽ đến trễ, nhưng từ trước đến nay nó đều sẽ không vắng hợp.

Chúng ta cứ tin tưởng vững chắc như vậy mới có mặt tại đây và ngay lúc này.

Tít!

Tần Mặc ấn nút tắt TV bằng điều khiển từ xa, ánh mắt đảo qua cấp dưới ở bên cạnh, nhíu mày: “Khóc cái gì?”

“Từ nhỏ tôi cái gì cũng không giỏi. Chỉ cần vừa đụng đến máy tính cũng bị giáo viên nói rằng không chuyên tâm học hành.” Mập Mập vừa nói vừa lau nước mắt: “Nếu không phải tổng giám đốc Tần giúp đỡ tôi, tôi cũng sẽ không trở thành hacker.”

Tần Mặc nhìn về phía người khác: “Phụ nhị đại, cậu đừng nói với tôi rằng cậu cũng được người khác khuyên học.”

“Tôi cảm động!” COCO cắn lỗ tai con thỏ: “Cái tên chủ nhiệm kia là người xấu, xứng đáng bị xóa sổ. Đội trưởng, anh hãy gọi ngay cho mẹ của anh, làm cho hắn ở nơi nào cũng không sống được!”

Nghe vậy, Tần Mặc nghiêng đầu ngừng một chút, ánh mắt rất lạnh nhạt: “Không cần tôi ra tay cũng sẽ có người khiến hắn sống không được mà chết cũng không xong.”

“Ai?” “COCO kinh ngạc.

Tần Mặc bật lửa từ chiếc hộp quẹt bằng bạc trong tay: “Hắc Đào Z.”

Nghe vậy, Mập Mập và COCO lập tức nhảy lên! “Tổng giám đốc Tần, ý của anh là Hắc Đào Z sẽ giải quyết chuyện này?”

Hơi thở Tần Mặc mang theo mùi thuốc lá, một thân tây trang phẳng phiu, khí chất tôn quý, lười biếng mà trầm ổn: “Bằng không là ai rảnh rỗi đi tiết lộ lịch sử trò chuyện cá nhân của chủ nhiệm Trương như vậy? Chắc chắn đã có người xâm nhập hệ thống di động của hắn. Hắc Đào Z là một trong sáu học sinh đang trả lời phỏng vấn...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Sắp tìm được rồi

“Ồ... Trong... Một trong sáu học sinh này?!”

COCO và Mập Mập không khỏi nhìn thoáng qua nhau, trong mắt tràn đầy khiếp sợ!

Trước tiên không nói sáu học sinh này đều rất bình thường.

Trong đó còn có một tên con trai bị cong đã từng dây dưa với tổng giám đốc Tần.

Người như vậy sẽ là Hắc Đào Z?

Tần Mặc nâng mắt lên, khuôn mặt tuấn tú bên trong làn khói thuốc như ẩn như hiện: “Các cậu cảm thấy rất kỳ quái? Trước kia không phải tôi đã nói qua Hắc Đào Z là một học sinh hay sao?”

“Nhưng mà tổng giám đốc Tần làm sao lại xác định Hắc Đào Z là một trong những người này?” Mập Mập vẫn không hiểu.

Tần Mặc liếc mắt một cái qua giao diện tin tức, nói một câu trí mạng: “Bởi vì chỉ có người bị hại mới có thể muốn giải oan.”

Mập Mập chấn động một cái, lập tức hiểu rõ vấn đề.

Nếu Hắc Đào Z ở trong đám người này, vậy thì phạm vi tìm kiếm càng thêm nhỏ.

Bởi vì nơi đó chỉ có bốn người là nam.

Hắc Đào Z đăng ký tài khoản cũng không chọn công khai giới tính.

Nhưng xem phong cách làm việc của hắn, chắc hẳn là nam sinh...

Ban đêm, nhà họ Phó.

Phó Cửu cất usb cầm trên tay, mới vừa đi xuống lầu liền nghe được Hạ Hồng Hoa đang nghe điện thoại, giọng nói rất lớn như đang cãi vã cùng đối phương chuyện gì đó.

Kết quả lại rất không như ý.

Nếu không Hạ Hồng Hoa cũng không rũ tay xuống, ngay người nhìn chăm chăm phía trước.

Thấy cô đi xuống, Hạ Hồng Hoa mới nở nụ cười: “Mau ngồi xuống, mẹ tự tay hầm chân heo mà con thích ăn nhất, có bỏ thêm ớt cay và khoai tây!”

“Từ lúc ba giờ chiều phu nhân đã xuống bếp hầm canh cho cậu, tiểu gia hóa chậm lớn.” Di giúp việc bụng trà đi tới: “Tí nữa ăn tuyệt đối sẽ vừa thơm vừa mềm.”

Nghe vậy, Phó Cửu ôm vai Hạ Hồng Hoa nói: “Cảm ơn mẹ.”

“Con đứa nhỏ này, nói cảm ơn cái gì.” Trên gương mặt Hạ Hồng Hoa xẹt qua vài tia thẹn thùng: “Ăn nhanh lên. Người đã lớn rồi còn ôm ôm ấp ấp!” Tuy rằng ngoài miệng bà nói như vậy, hạnh phúc trên mặt gần cận thế nào cũng hiện rõ như ban ngày.

Nhưng mà ngay lúc này điện thoại trên bàn trà vang lên, một tiếng lại một tiếng nghe vô cùng chói tai.

Hạ Hồng Hoa nhìn thoáng qua tên người gọi, cười cười bảo Phó Cửu nhanh chóng đi ăn cơm.

Phó Cửu cũng không phải người ngu ngốc. Vừa thấy biểu tình của bà, cũng không đợi Hạ Hồng Hoa mở miệng liền đưa qua một ly trà, giọng nói lạnh nhạt: “Mẹ cứ nghe đi, mặc kệ là chuyện gì cũng có con bên cạnh người.”

Nghe con gái nói vậy, trong lòng Hạ Hồng Hoa từ đầu xuất hiện thêm một cổ lực lượng, tay mở màn hình: “Này, cậu nói cho bọn họ, một năm vừa rồi Hạ Hồng Hoa tôi đều không có bạc đãi bọn họ chuyện gì. Hiện tại Điện Cảnh đại tái sắp bắt đầu rồi, bọn họ nói đi là đi, có lương tâm hay không?! Trăm triệu nhân dân tệ cho mỗi người? Đỗ Trạch, cậu là sư tử há mồm to!”

“Tổng giám đốc Hạ, tôi ôn tồn nói chuyện cùng bà. Bà nhìn bà xem, sao lại có thái độ này.” Giọng điệu của Đỗ Trạch giống như vừa bị làm tức giận: “May mắn tôi rời đi sớm theo Tinh tỷ. Dân đến từ nông thôn vẫn là dân nông thôn, ánh mắt căn bản là ngần như vậy. Tổng giám đốc Hạ, xem như bà vẫn là ân nhân của tôi, Đỗ Trạch tôi cũng chỉ điểm bà một chút. Hãy nhanh chóng ly hôn với tổng giám đốc Phó đi, một thôn cô mập mạp như bà làm sao xứng làm người tranh đoạt với Tinh tỷ?”

Àm một tiếng!

Hạ Hồng Hoa ngắt điện thoại quăng mạnh xuống đất, ngực kịch liệt phập phồng lên xuống, trong mắt lóe ra rất nhiều cảm xúc.

Tức giận, hương tâm, lòng căm phẫn khó bình tĩnh lại.

Kế tiếp bà thấy Phó Cửu đang nhìn mình, lập tức nói: “Chân heo hầm trong nồi chắc hẳn đã ổn rồi, mẹ đi múc cho con một chén.”

Phó Cửu đưa tay bắt được cánh tay Hạ Hồng Hoa, giọng nói nặng nề: “Mẹ, rốt cuộc công ty đã xảy ra chuyện gì?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Thiếu gia, không được nói giỡn, làm sao cậu lại biết chơi game

Hạ Hồng Hoa dừng lại một chút, cũng không nói lời nào.

Phó Cửu nhíu mày một cái, nhìn Trần Hiểu Đông đứng bên cạnh vẻ mặt như biết rõ đáp án: “Cậu nói đi, sao lại thế này?”

Không có nói lời dư thừa, thiếu gia như vậy cực kỳ giống cái ngày mà cậu ấy vừa tỉnh lại trong bệnh viện.

Trần Hiểu Đông chấn động, nhin không được đã mở miệng: “Còn không phải do ba người kia dùng thủ đoạn đê tiện!”

Phó Cửu nghiêng đầu: “Nói kỹ càng tí mĩ một chút.”

Trần Hiểu Đông đi lên trước: “Thiếu gia, Điện Cảnh là một hạng mục lớn trong Giang Thành do tập đoàn Tàn thị làm nhà đầu tư. Mỗi năm đều tổ chức Điện Cảnh để tuyển chọn một số người gia nhập công ty bọn họ. Yêu cầu không chỉ là chơi game giỏi, tuổi cần phải trẻ, như vậy mới có thể đủ điều kiện được công ty chọn. Phụ nhân nhìn trúng điểm này nên mới bỏ tiền tìm một ít cao thủ chơi game trong trường học, bao ăn bao ở, huấn luyện bọn họ một năm trời chính là vì muốn bọn họ nâng cao trình độ mà tham gia vòng loại đấu Điện Cảnh năm nay. Chỉ cần ở trong cuộc thi lần này trở hết tài năng là có thể được Tàn thị lựa chọn ký hợp đồng, trở thành một tuyển thủ chuyên nghiệp, mà phụ nhân cũng nhận được không ít lợi nhuận. Nhưng ngay lúc này, ba tuyển thủ có tư chất bình thường, dựa theo trình độ ấy mà đi tham gia thi đấu Điện Cảnh chắc chắn chỉ ở cuối bảng. Đến lúc đó công ty không chỉ tốn thất chi phí đầu tư một năm nay mà còn cả tư cách kinh doanh. Ba người kia chính là cố ý làm vậy! Lúc đầu phụ nhân còn có thể chống đỡ, nhưng sau khi thiếu gia bị đuổi học, ba người kia và công ty hợp tác mới của bọn họ nói, nói...”

“Nói cái gì?” Giọng nói của Phó Cửu rất nhạt, ý bảo hắn cứ tiếp tục.

Trần Hiểu Đông do dự liếc mắt nhìn Hạ Hồng Hoa một cái, cuối cùng giống như bằng bất cứ giá nào cũng phải nói ra: “Nói rằng thiếu gia thích con trai, tương lai cũng không cưới vợ sinh con được. Những người đó sau khi nghe xong liền quyết định phản bội! Phụ nhân... Phụ nhân đã không còn cách nào để tiếp tục duy trì công ty!”

Phó Cửu nghe đến đó, ánh mắt âm trầm, tóc màu bạc lay động, lạnh đến thấu xương tủy.

Hạ Hồng Hoa vội quát: “Cửu Cửu, con đừng nghe Hiểu Đông nói hồ đồ. Biện pháp giải quyết sẽ nghĩ ra được, mẹ của con là người dễ dàng để người khác khi dễ như vậy sao? Con yên tâm, mặc dù mẹ vô dụng nhưng cũng lo cho con được bữa cơm ngon lành!”

“Mẹ!” Phó Cửu ngược mắt lên, khóe miệng cười cười: “Người nói sai rồi, vẫn là con nên lo cho mẹ tốt hơn. Không phải là chơi game sao? Con cũng sẽ chơi.”

Hạ Hồng Hoa nở nụ cười, giọng đặc biệt to: “Mẹ biết con cũng chơi game, đại chiến giữa thực vật và cương thi đúng không? (Game Plants and Zombies ý.) Tốt, thi đua Điện Cạnh cũng không phải chơi trò đó. Trước tiên đi ăn cơm, cơm nước xong mẹ còn có việc phải làm..”

Khi đó Hạ Hồng Hoa cũng không biết, Phó Cửu nói sẽ chơi game thì thật sự thực hiện ngay.

Sau khi ăn xong bữa cơm

Trần Hiểu Đông đã bị Phó Cửu gọi: “Lại đây.”

Trần Hiểu Đông cũng không biết có chuyện gì, hiện tại vừa nghe thiếu gia nhà mình nói chuyện lười biếng như vậy, hẳn cảm thấy phía sau cổ hơi lạnh lạnh.

“Thiếu gia, cậu kêu tôi?”

Phó Cửu khép lại cuốn tạp chí để trên đùi, ngửa đầu về phía sau, tóc bạc rơi xuống, giọng nói tà hoặc: “Đưa danh sách tuyển thủ của công ty cho tôi.”

Trần Hiểu Đông vừa nghe đến đây, nhìn trái nhìn phải, đè thấp giọng nói: “Thiếu gia, vừa rồi tôi nghĩ cậu vì gần đây Tần thiếu mới chơi game lại nên mới đưa đòi theo. Cậu đừng cho rằng ‘đại chiến giữa thực vật và cương thi’ giống như thi đấu Điện Cạnh, đó đều dành cho các đại thần chơi. Tuy rằng ngày đó Tần thiếu cũng sẽ có mặt, nhưng lại không liên quan tới game cậu chơi nha, kia đều là những nhân tài mới có thể tham gia. Thật sự thì thiếu gia, cậu mới vừa an tĩnh được mấy ngày nay, không cần tái phạm chuyện..”

--- -----

Chương 31: Tần đại thần, thế nào? Muốn gặp mặt sao?

“Lấy tới.”

Phó Cửu tàn khốc ném ra hai chữ, giọng nói đều đều là lạnh lẽo.

Trần Hiểu Đông lập tức xoay người, đi lấy một ít tư liệu đến đưa cho Phó Cửu.

Phó Cửu chỉ xem qua hai trang rồi đi lên lầu.

Trần Hiểu Đông cũng không biết thiếu gia nhà hắn muốn làm cái gì, im lặng ghé tai đứng dưới lầu liền nghe được tiếng trò chơi.

Không có sai, đó là tiếng trò chơi!

Sau khi Phó Cửu xem kĩ tư liệu của tuyển thủ, trực tiếp đăng nhập vào “Anh hùng”, hai mắt nhìn lướt qua các danh sách trên bảng xếp hạng.

Một tay chống cằm, vẻ mặt đắm chìm.

Cuối cùng, ngón tay của cô vừa động, click mở giao diện bạn bè trong trò chơi, gửi cho Tần Mặc một câu: “Tần đại thần, hai ngày vừa rồi thế nào? Tìm tôi rất vất vả nhỉ?”

Lúc này Tần Mặc đang ở công ty họp hội nghị nước ngoài. Dù sao cũng làm bên ngành phát triển game, sử dụng máy tính cũng không phải là chuyện kỳ quái.

Hiện tại không khí trong phòng hội nghị đã lạnh tới cực điểm.

Chỉ nghe “Đình” một tiếng vang lên.

Người đàn ông ngồi trên chiếc ghế ở giữa tựa như một đế vương, ánh mắt thâm thúy xẹt qua một tia sáng mỏng.

Hắn nâng một cánh tay lên, ý bảo trước tiên tạm dừng hội nghị.

Một động tác này của Tần Mặc không chỉ khiến cho nhóm cao tầng của tập đoàn ngây ngẩn cả người, ngay cả người đàn ông luôn đứng sau là Lương bí thư cũng có chút không thể tưởng tượng.

Phải biết rằng thời điểm Tần tổng mở họp, trước nay đều sẽ không có bất luận cái gì làm gián đoạn.

Tại sao lại vì trò chơi liên..

Mọi người chừ trơ mắt như vậy nhìn người đàn ông tuần mý như tranh vẽ một tay cầm lấy notebook đi ra ngoài.

“Tình huống này là thế nào?”

“Không biết nha. “

Trong phòng hội nghị chỉ còn lại một trận nghị luận nhỏ giọng.

Tần Mặc cứ vậy mà dựa vào vách tường nhìn người duy nhất trong khung bàn bè, Hắc Đào Z.

Ngón tay thon dài dùng một chút móng gõ xuống bàn phím: “Không có.”

Phó Cửu nhìn hai chữ băng lãnh kia, lại nhìn nhân vật của hắn trong màn hình nhẹ nhàng cười, ngồi trên ghế ngậm kẹo que, lười biếng đáp lại một câu: “Tần đại thần, anh lại khẩu thị tâm phi* như vậy, tương lai sẽ không tìm được bạn gái tốt.”

*Miệng nói một đằng lòng nghĩ một nẻo.

Tần Mặc lại một lần nữa có ý niệm muốn giết chết người khác.

Ánh mắt thâm thúy càng thêm thâm trầm.

Môi mỏng lạnh nhạt nói một câu, gửi đi một hàng chữ: “Cậu rất thích ăn kẹo que phải không? Vị chocolate.”

Phó Cửu nhìn màn hình máy tính, nhanh chóng ngồi thẳng lưng.

Nếu không phải cô đang ở trong phòng của mình, cô sẽ hoài nghi có người theo dõi cô qua camera.

Nhưng suy nghĩ cẩn thận một chút thì phát hiện đối phương không có khả năng biết cô. Nếu không đã sớm kêu tên cô mà không phải nói kẹo que gì đó.

Người đàn ông này... Đã lớn lên yêu nghiệt còn phúc hắc như vậy!

Chỉ là hắn làm sao biết mình rất thích ăn kẹo que?

Chẳng lẽ... Trên sân thượng lần đó?

Ánh mắt Phó Cửu chợt lóe, tiếp tục cười: “Xem ra lần sau cần phải cẩn thận hơn một chút. Quả nhiên Tần đại thần không giống với người khác...” Đối phó quá khó. Nếu cuối cùng cần thiết phải gia nhập Tần thị, không bằng cứ tiên hạ thủ vi cường**!

** Câu này trích trong Tôn Tử binh pháp, ngoài ra nó còn 1 vế nữa là “Hậu thủ vi tai ương” (về đối mà). Ý nghĩa là ra tay trước là dành được lợi thế, trở thành kẻ mạnh; ra tay sau thì sẽ bị thua thiệt (tai ương). Nguồn: Wikipedia.

“Anh xem chúng ta cứ người tìm người chạy nhiều lần như vậy, đến cả cậu cũng sẽ có cảm tình.” Phó Cửu tiếp tục đánh chữ: “Thời tiết dạo này không tồi, chắc hẳn là Tần đại thần đã biết tôi cũng ở Giang Thành. Ngày mai anh có hứng thú gặp mặt hay không?” (Ta không muốn dùng “chó” nên để “cẩu” nghe nó hay hơn. :3)

Tần Mặc nhìn notebook màu bạc trên tay, hắn suy nghĩ rất nhiều về việc Hắc Đào Z sẽ trả lời vấn đề này như thế nào.

Hoặc là phủ nhận hoặc là tránh né.

Nhưng điều duy nhất hắn không nghĩ tới chính là Hắc Đào Z sẽ hẹn gặp mặt hắn..

Chương 32: Tần mặc hỏi: “Muốn gặp mặt, cậu là nam hay nữ?”

Ánh mắt Tần Mặc thâm thúy, không lập tức trả lời lại.

Phó Cửu cũng không nóng nảy. Một tay cô chống cằm ngồi trên ghế nhìn khung thoại trên màn hình.

Thời gian đại khái trôi qua năm giây.

Rốt cuộc trên khung thoại cũng hiện ra một chữ.

“Được.”

Đây là tin nhắn Tần Mặc gửi lại.

Phó Cửu còn muốn hỏi thêm một chút, chẳng hạn như gặp ở chỗ nào, liên lạc làm sao đã bị đối phương chặn lại.

“Hiện tại tôi còn đang có cuộc họp. Chuyện gặp mặt lát nữa bàn bạc tỉ mỉ sau.”

Một câu như phát ra mệnh lệnh, lạnh như băng không có một chút độ ấm.

Nhưng mà... Bận họp còn không quên trả lời cô.

Đại thần đối với cô dường như rất quan tâm không phải sao?

Môi mỏng của Phó Cửu tà nịnh câu lên: “Được, tôi chờ anh.”

Ba chữ “Tôi chờ anh” xẹt qua mắt Tần Mặc, giờ tay đóng lại notebook.

Lương bí thư đi theo phía sau hắn, trên mặt đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Hắn nhìn lắm rồi sao?

Hình như hắn cảm giác được tổng giám đốc Tần vừa cười?!

Đến lúc Tần Mặc vừa đi vào phòng họp, nhóm cao tầng đều đã im lặng lại.

Nhưng bọn họ rất hiếu kì là mười phút vừa rồi tổng giám đốc ra ngoài làm việc gì!

Nhìn dáng vẻ như là vừa chơi game?

Trò chơi khi nào lại có lực hấp dẫn như vậy?!

Tần Mặc không để ý bọn hắn, chậm rãi đi đến ghế da sang quý để notebook lên bàn, hai chân gác lên nhau, khí thế rung động người.

“Tiếp tục.”

Chỉ hai chữ cũng đủ làm nhóm cao tầng sôi nổi thu liễm suy nghĩ.

“Tổng giám đốc Tần, đây là danh sách đăng ký tham gia thi đấu Điện Cạnh trong ba tháng vừa rồi, toàn thành phố có hơn năm mươi công ty...”

Tiếng phát ra từ phòng họp dần dần chìm xuống.

Nhà họ Phó.

Phó Cửu ngồi trước máy tính, cân nhắc một chút về yêu cầu thời gian mở họp. Đặc biệt là họp vào buổi tối, khẳng định sẽ không giải tán dễ dàng như vậy.

Trước tiên cô đánh hai trận game, dẫn đầu đi giết boss. Sau đó liền cầm quần áo đi vào phòng tắm.

Tắm rửa xong rồi trở lại nói cũng không chậm.

Bên này, sau khi Tần Mặc họp xong liền mở notebook màu bạc lần nữa.

Bí thư vẫn như cũ đứng phía sau hắn không dám nói lời nào, cũng không dám lộn xộn. Nhưng đôi mắt lại có chút không không chế được.

Tuy rằng tổng giám đốc giống như thần tồn tại trong thi đấu Điện Cạnh.

Nhưng trước nay tổng giám đốc đều không thích nói chuyện phiếm cùng người khác trong trò chơi!

Hôm nay... Chuyện này rốt cuộc là như thế nào... Đây đã là lần thứ hai... Lần thứ hai hắn nhìn thấy tổng giám đốc gõ chữ?

“Còn ở đó không?”

Đây là tin nhắn mà tổng giám đốc của bọn họ gửi đi rất lâu rồi.

Hình như đối phương đang trong trạng thái offline?

Cũng chưa có online lại.

Tổng giám đốc cũng không động mà ngồi gác chân như vậy, đôi mắt nhìn chăm chăm màn hình notebook.

Tổng giám đốc đây là... Muốn chờ đối phương?

Bí thư tiếp tục cảm thấy mình bị chấn động!

Rốt cuộc là người nào lại khiến cho tổng giám đốc có hứng thú chờ đợi?

“Còn, vẫn còn. Vừa rồi mới đi tắm rửa một chút.” Lúc Phó Cửu đi ra từ phòng tắm liền thấy tin nhắn này, một tay click mở máy rồi gõ chữ, một tay xoa tóc ngồi lại trên ghế.

Bọt nước còn đọng lại trên tóc màu bạc của cô, từng giọt trượt xuống trên sườn mặt như ản như hiện, sau đó đi vào áo sơ mi trắng của cô, làm cô thêm một chút dụ hoặc.

Tần Mặc ngồi trong phòng hội nghị, nhìn người vừa mới online lại, bất ngờ hỏi một câu: “Cậu là nam hay nữ?”

Phó Cửu dừng lại, ánh mắt hơi lóe: “Nam”

Sau khi trả lời, hai tay Phó Cửu lại đánh chữ thêm một câu: “Vậy thì làm sao? Tần đại thần, anh rất coi trọng tôi sao?”

Tần Mặc nghe vậy, nguyên bản mắt đen vắng lặng đột nhiên bốc cháy lên ngọn lửa làm cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Bí thư đứng phía sau hần nhin không được ho khan kịch liệt!

Này... Người này lại dám nói như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Khiến cho cậu ném thử cái gì gọi là thích!

Tổng giám đốc sẽ không vì không khống chế được giận dữ mà trực tiếp làm thịt hần đâu nhỉ?

Lương bí thư đã có ý nghĩ về nhà sớm một chút nay lại quyết định không đi.

Xem tổng giám đốc Tần bị trêu chọc còn thú vị hơn là về nhà xem phim truyền hình.

Đáng tiếc là hần vừa có ý niệm này, Tần Mặc liền tắt notebook rồi cầm trên tay, giọng nói lạnh nhạt ném cho hần một câu: “Nếu Lương bí thư thích xem diễn kịch ở công ty như vậy thì đêm nay ở lại tăng ca đi, ngày mai tôi tới nghiệm thu* thành quả.”

*Thí nghiệm, thu hoạch.

Lương bí thư: “...”

Tổng giám đốc, làm người không thể vô tình như vậy a!

Tần Mặc ấn nút tầng cao nhất trong thang máy, đi vào khu nghỉ ngơi của chiến đội, khoe miệng nhếch lên, ý cười chậm rãi hiện lên trên mặt phảng phất như một đóa băng hoa độc nhất vô nhị ở Bắc Cực.

Phó Cửu không thấy đối phương đáp lại, gửi đi một dấu chấm hỏi.

“Đỉnh.”

Tần Mặc ngồi trước cửa sổ sát đất, vừa mở notebook lên liền thấy tin nhắn này.

Hần chậm rãi đánh chữ gửi qua một câu: “Tôi không có hứng thú đối với nam. Nhưng mà nếu cậu là nữ, nhất định tôi sẽ khiến cho cậu ném thử cái gì gọi là thích.”

Hần rất dùng sức khi đánh hai chữ “thích” này! (“Thích” trong tiếng trung là 喜欢, nên ghi là “hai chữ”).

Tuyệt đối không phải ý tứ thuần khiết gì.

Phó Cửu cũng hiểu hàm ý trong đó, không hiểu sao trên mặt nóng bừng.

Để tránh người khác thấy được cô cùng đối phương thay phiên trêu chọc.

Phó Cửu thông minh nhanh chóng sửa lại đề tài: “Ngày mai anh có thời gian rảnh không, buổi sáng hay là buổi chiều?”

“Buổi chiều.”

Lại là hai chữ, Phó Cửu nghĩ thầm không nên chọc giận người đàn ông này, lúc nào cũng tiết kiệm lời nói như vậy.

Phó Cửu nhìn lịch học một chút: “Vậy chờ tôi tan học đi, kết thúc tiết cuối cùng là sáu giờ, sáu giờ mười lăm tôi sẽ tới, quán cà phê A Đại gần trường

học, không gặp không về.”

Nói xong, Phó Cửu liền muốn offline.

Không nghĩ tới bên kia nhanh chóng gửi tin tức lại, hắn là không có độ ẩm: “Khoan đã, cậu chờ một chút.”

“Hửm?” Phó Cửu nhướng mày

Ánh mắt Tần Mạc nhàn nhạt: “Tại sao lại nói muốn ra gặp mặt?”

“Luôn bị người khác truy tìm, tôi cũng rất buồn rầu.” Phó Cửu gửi xong tin nhắn này liền buông khăn lông chờ đáp lại, nguyên nhân chân chính đương nhiên không thể nói ở trên mạng.

Tần Mạc bên kia chỉ “A” một tiếng.

Giọng rất lạnh lẽo, rõ ràng cũng không tin tưởng lời này.

Kế tiếp hắn đánh một câu gửi lại: “Đưa phương thức liên hệ của cậu nói cho tôi.”

Phó Cửu cũng đã nghĩ tới chuyện này, không nghĩ sẽ giữ lại, dứt khoát đưa số WeChat qua: “Hắc Đào Z toàn đưa.” (Cái này chắc là tên WeChat, ta cũng không rõ app này lắm.)

“Đã biết.” Đối phương đáp lại một câu, đến cả một dấu chấm câu cũng không có.

Quả nhiên là thiên chi kiêu tử, bộ dáng cao ngạo hơn người.

Nhìn dáng vẻ của vị tổng giám đốc đại thần này phỏng chừng là không muốn tiếp tục đùa giỡn cùng cô.

Tất nhiên là ở trong trò chơi, người ta rất nổi tiếng.

Nhưng mà dù sao cô cũng đã gặp qua hắn.

Đến lúc đó đi quán cà phê trực tiếp gọi tên Tần Mạc là được.

Chỉ sợ đến lúc đó Tần đại thần làm thổ hào* muốn vào phòng VIP, tin tức này cũng không tiết lộ cho mọi người được.

*Phú hào địa chủ có quyền thế ở nông thôn, trong xã hội cũ. Nguồn Wiki.

Dù sao cũng không có quan hệ. Mà từ giờ cô phải bắt đầu dùng WeChat.

Sau khi quyết định, Phó Cửu liền tắt máy đi ngủ. Cô cũng không có thói quen mang điện thoại theo bên người cho nên cũng không biết lúc này trên WeChat của cô có ba thông báo kết bạn ở trạng thái di động của cô, chờ đợi cô chấp nhận...

Tầng cao nhất của tập đoàn Tần thị, bên ngoài cửa sổ sát đất là phong cảnh toàn bộ ánh đèn thành phố, chiếu rọi một bóng hình đó là ánh mắt sâu không thấy đáy của Tần Mạc.

Một tay của hắn cầm ly rượu vang đỏ, chăm chú nhìn màn hình di động của mình, ánh mắt lạnh dần xuống...

Vẫn chưa chấp nhận lời mời kết bạn?

Tốt, rất tốt!

Xem ngày mai gặp mặt, hắn thu thập “Hắn” như thế nào!

Chương 34: Trước khi gặp mặt, Phó Cửu trêu chọc nữ sinh

Ngày hôm sau, Phó Cửu mang ba lô, mặc đồng phục đi ra khỏi cửa.

“Thiếu gia, cậu đợi một chút!” Lão tài xế họ Vương còn đang ăn bánh quẩy: “Hiện tại tôi liền khởi động xe đưa cậu đến trường.”

Dường như hôm nay thiếu gia dậy sớm hơn so với ngày hôm qua?

“Không cần, tôi dùng nó đi học.” Phó Cửu đứng trước cửa chỉ chỉ ván trượt dưới chân.

Tài xế Vương a một tiếng: “Không ngồi xe?”

“Không ngồi. Về sau chú Vương cũng không cần đứng đợi ở bên ngoài. Thu đến trời sẽ càng ngày càng lạnh, chú đã lớn tuổi, con tự mình đi là được.”

Thời điểm nói những lời này, bóng dáng của Phó Cửu đã biến mất, chỉ để lại từng trận dư âm vang bên tai.

Tài xế Vương ngồi người tại chỗ.

Thiếu gia đây là... Đang quan tâm hần?

Chuyện hoang đường Phó Cửu làm trước kia ông rất rõ ràng.

Ông vốn tưởng rằng thiếu gia chỉ muốn kiếm ít tiền từ phụ nhân nên trong khoảng thời gian này mới có thể biểu hiện hiểu chuyện như vậy ra ngoài.

Không nghĩ tới thiếu gia thật sự thay đổi.

Trở thành người như vậy làm ông cảm thấy ấm áp trong lòng.

Tám giờ là thời điểm cửa trường học có nhiều người nhất.

Trước trường đầy đủ các loại kiểu dáng siêu xe.

Chuyện này đối với trường cao trung Giang Thành cũng không có gì kỳ quái.

Bởi vì phần lớn học sinh ở nơi này đều là con nhà giàu đăng kí vào. Hơn nữa ở tuổi này thích đua đòi rất bình thường, cho nên đều để tài xế trong nhà đưa đón.

Trong khe hở của từng hàng siêu xe, một bóng người thon dài xinh đẹp lướt qua!

Mơ hồ chỉ thấy tóc màu bạc bắt mắt lay động.

Đó là Phó Cửu, chân trái cô cố định trên ván trượt, trên đầu còn đeo tai nghe màu đen, do động tác uốn gối của cô mà đồng phục bị gió thổi tung, lộ ra một đoạn eo trắng nõn, đường cong xinh đẹp khiến cho không ít nữ sinh có ý nghĩ lấy di động ra chụp lại vài tấm hình.

“Lúc hần tiếp thu phong vẫn vào ngày hôm qua, tớ cảm thấy hần rất ngẫu! Hiện tại nhìn hần lướt ván trượt càng thêm ngẫu!”

“Làm sao bây giờ, tớ muốn thay đổi người yêu, Phó Cửu, Phó Cửu...”

Như là nghe được lời nói của các nữ sinh, Phó Cửu ngoái đầu nhìn lại, khóe miệng câu lên một chút.

Trong nháy mắt, rất nhiều thiếu nữ bị trúng chiêu...

Sau khi trải qua sự kiện lần này, mọi người đều có đổi mới đối với Phó Cửu.

Đặc biệt là vị bạn học có điều kiện gia đình không quá tốt kia, Tiết Dao Dao.

Hôm nay cũng là ngày nàng chính thức trở lại trường, chủ động yêu cầu học chung ban với Phó Cửu.

Lúc này lại thấy Phó Cửu đi vào lớp học, lập tức đưa bánh bao trong tay: “Đây là do chính tay mẹ tớ làm. Bà, bà bảo tớ thay bà cảm ơn cậu.”

Bởi vì động tác này của Tiết Dao Dao, toàn bộ bạn học chung ban đều nhìn về phía Phó Cửu bên này, vang lên một trận nghị luận.

“Khẳng định Phó Cửu sẽ không ăn bánh bao của cậu ta. Ăn đồ vật không sạch sẽ rồi bị tiêu chảy, lúc đó biết làm sao giờ?”

“Ai nói không phải vậy. Này, không phải là cậu ta coi trọng Phó Cửu rồi?”

“Trời ạ, cậu ta cũng không chịu soi gương nhìn xem dáng người của mình kia. Một con heo béo còn dám mơ tưởng đến Phó Cửu?”

Tiết Dao nghe những lời này, không cam lòng cắn cắn môi. Nàng chỉ là muốn cảm hơn hần, không có muốn làm hần rước thêm nhiều phiền toái.

Lại xem quên bản thân mình là một cái chê cười. Nghĩ vậy, Tiết Dao Dao liền muốn thu tay lại.

Chỉ là nàng không nghĩ tới thiếu niên kia tháo tai nghe xuống, đột nhiên cúi người, cắn một miếng bánh bao trên tay nàng: “Ừm, ăn rất ngon, vừa vặn tớ cũng chưa ăn sáng, cảm ơn.”

Giọng nói vừa vang lên kia còn mang theo chút lười biếng, đẹp đẽ quý giá. Hơn nữa lúc hần cười phăng phất như có thể hòa tan tuyết đầu mùa.

Không chỉ riêng Tiết Dao Dao, ngay cả trong lòng các nữ sinh xinh đẹp trong lớp học đều không tránh khỏi con nai chạy thẳng... (Kiểu như bị phải lòng ý.)

Chương 26: Cậu trực tiếp lên xe của tôi

Khi đó Phó Cửu cũng không biết chỉ vì động tác nho nhỏ của cô, Tiết Dao Dao liền thề rằng sẽ luôn bảo vệ thiếu niên này.

Bởi vì, hắn đã bảo vệ cô...

Phó Cửu không cảm thấy mình làm chuyện gì khiến cho người khác cảm động.

Người ta chỉ là biểu đạt lòng biết ơn, đương nhiên cô phải thành tâm mà tiếp nhận.

Tuy rằng cô không quan tâm dáng vẻ bên ngoài, nhưng lại không thích bất kỳ kẻ nào cười nhạo hình thể của người khác.

Tuổi dậy thì có chút béo thì làm sao?

Rất bình thường!

Ngậm bánh bao thơm ngào ngạt đi đến chỗ ngồi của mình, Phó Cửu mới lấy điện thoại ra, cô chuẩn bị tra xem cách học vật lý, dù sao cũng hóc xương cả cô luôn bị mắc nghẹn ở cổ họng, không cách nào nuốt xuống được.

Nhưng mà không đợi cô mở trang web, WeChat liền thông báo có năm lời mời kết bạn đang chờ chấp nhận.

Trong đó còn có một tin nhắn chờ, phong cách rất giống người gửi: “Tôi là Tần Mặc.”

Bốn chữ này cũng coi như... Bình thường.

Chỉ là cô lại bị Tần đại thần công kích mặt khác.

Mỗi một tin đều chỉ có một chữ “A”, cực kỳ lạnh lùng.

Chuyện này xác thật là cô không có đạo nghĩa, Phó Cửu thừa nhận.

Nhưng mà lúc ấy người đàn ông này cũng chưa nói muốn thêm bạn cô nha.

Phó Cửu dừng một chút, bấm chấp nhận.

Nghĩ đến cuộc hẹn gấp mặt ngày hôm nay, sau này còn muốn hợp tác, cô đánh một câu gửi đi: “Đêm qua ngủ không dễ di động bên người, lúc này mới thấy được thông báo từ anh.”

Sau khi gửi xong, Phó Cửu theo bản năng bắt đầu đợi đáp lại.

Kết quả là bên kia không có một chút tin tức nào...

Phó Cửu tiêu sái như vậy nên rất mau đặt chuyện này ở sau đầu.

Giáo viên vật lý giảng trên bục, Phó Cửu ở dưới này nhủ mày.

Chẳng lẽ chỉ có mình cô cảm thấy môn học này quả thực không thích hợp với học sinh sao?

Đã không còn cứng nhắc, thời gian cũng bắt đầu trôi qua.

Thẳng đến thời điểm chạng vạng, di động trong bàn học rung một cái.

Phó Cửu vừa lấy ra liền thấy cuộc gọi nhớ của Tần Mặc.

“Đang trong tiết học, không có cơ hội để nghe máy.” Cô đánh một hàng chữ gửi đi, rất ngắn gọn.

Bên kia lại không có trả lời, Phó Cửu cũng không thèm để ý.

Ba phút trôi qua, Tần Mặc bên kia mới gõ chữ gửi lại đây: “Không cần địa điểm gấp mặt, tôi trực tiếp đến trước cửa trường học đợi cậu, xe của tôi rất dễ thấy, cậu hẳn là biết rõ.”

Phó Cửu: “...”

Cô biết, không chỉ riêng mình cô biết, toàn bộ giáo viên và học sinh trong trường đều biết rõ xe quân dụng như con Hãn Mã kia.

Đừng nói chỉ riêng Giang Thành, toàn bộ ba tỉnh miền Đông Bắc cũng không tìm ra chiếc xe thứ hai như vậy.

Chiếc xe màu đỏ và biển số xe đều lộ rõ thân phận tôn quý của hãn.

Nhưng mà nói như vậy, chẳng phải là muốn cô làm trò trước mặt mọi người mà leo lên xe của hãn?

Ừm..

Chuyện này, bạn học Hiểu Đông chắc chắn sẽ phát điên lần nữa rồi...

“Được.” Cô thì không sao cả.

Tần Mặc nghiêng đầu nhìn chữ trên màn hình di động, lúc này mới ngồi dậy từ trên giường.

Hãn vừa mới tỉnh ngủ, mắt đen nhánh như đêm đen có chút trầm mặc, nút áo sơ mi trắng bị bung ra làm lộ vòm ngực màu bánh mật của một người đàn ông, khe hở giữa ngực làm người ta kinh tâm động phách, mỗi một đường cong đều dụ hoặc gọi cảm muốn chết người, quả thực có thể làm người ta chảy máu mũi!

Hãn đi xuống giường, tay gối nhẹ chỗ bị ngứa trên đầu, vì động tác này mà tóc mái che đầy đôi mắt của hãn. Đột nhiên hãn như vừa nhớ tới chuyện gì, gửi qua WeChat một câu, giọng điệu vô cùng bá đạo: “Đừng lại tắt máy.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Khiến cho cậu ném thử cái gì gọi là thích!

Tổng giám đốc sẽ không vì không không chế được giận dữ mà trực tiếp làm thịt hãn đâu nhỉ?

Lương bí thư đã có ý nghĩ về nhà sớm một chút nay lại quyết định không đi.

Xem tổng giám đốc Tần bị trêu chọc còn thú vị hơn là về nhà xem phim truyền hình.

Đáng tiếc là hãn vừa có ý niệm này, Tần Mặc liền tắt notebook rồi cầm trên tay, giọng nói lạnh nhạt ném cho hãn một câu: “Nếu Lương bí thư thích xem diễn kịch ở công ty như vậy thì đêm nay ở lại tăng ca đi, ngày mai tôi tới nghiệm thu* thành quả.”

*Thí nghiệm, thu hoạch.

Lương bí thư: “...”

Tổng giám đốc, làm người không thể vô tình như vậy a!

Tần Mặc ấn nút tầng cao nhất trong thang máy, đi vào khu nghỉ ngơi của chiến đội, khóe miệng nhếch lên, ý cười chậm rãi hiện lên trên mặt phảng phất như một đóa băng hoa độc nhất vô nhị ở Bắc Cực.

Phó Cửu không thấy đối phương đáp lại, gửi đi một dấu chấm hỏi.

“Đỉnh.”

Tần Mặc ngồi trước cửa sổ sát đất, vừa mở notebook lên liền thấy tin nhắn này.

Hãn chậm rãi đánh chữ gửi qua một câu: “Tôi không có hứng thú đối với nam. Nhưng mà nếu cậu là nữ, nhất định tôi sẽ khiến cho cậu ném thử cái gì gọi là thích.”

Hãn rất dùng sức khi đánh hai chữ “thích” này! (“Thích” trong tiếng trung là 喜欢, nên ghi là “hai chữ”.)

Tuyệt đối không phải ý tứ thuần khiết gì.

Phó Cửu cũng hiểu hàm ý trong đó, không hiểu sao trên mặt nóng bừng.

Để tránh người khác thấy được cô cùng đối phương thay phiên trêu chọc.

Phó Cửu thông minh nhanh chóng sửa lại đề tài: “Ngày mai anh có thời gian rảnh không, buổi sáng hay là buổi chiều?”

“Buổi chiều.”

Lại là hai chữ, Phó Cửu nghĩ thầm không nên chọc giận người đàn ông này, lúc nào cũng tiết kiệm lời nói như vậy.

Phó Cửu nhìn lịch học một chút: “Vây chờ tôi tan học đi, kết thúc tiết cuối cùng là sáu giờ, sáu giờ mười lăm tôi sẽ tới, quán cà phê A Đại gần trường học, không gặp không về.”

Nói xong, Phó Cửu liền muốn offline.

Không nghĩ tới bên kia nhanh chóng gửi tin tức lại, hẳn là không có độ ẩm: “Khoan đã, cậu chờ một chút.”

“Hửm?” Phó Cửu nhướng mày

Ánh mắt Tần Mạc nhàn nhạt: “Tại sao lại nói muốn ra gặp mặt?”

“Luôn bị người khác truy tìm, tôi cũng rất buồn rầu.” Phó Cửu gửi xong tin nhắn này liền buông khăn lông chờ đáp lại, nguyên nhân chân chính đương nhiên không thể nói ở trên mạng.

Tần Mạc bên kia chỉ “A” một tiếng.

Giọng rất lạnh lẽo, rõ ràng cũng không tin tưởng lời này.

Kế tiếp hẳn đánh một câu gửi lại: “Đưa phương thức liên hệ của cậu nói cho tôi.”

Phó Cửu cũng đã nghĩ tới chuyện này, không nghĩ sẽ giữ lại, dứt khoát đưa số WeChat qua: “Hắc Đào Z toàn đưa.” (Cái này chắc là tên WeChat, ta cũng không rõ app này lắm)

“Đã biết.” Đối phương đáp lại một câu, đến cả một dấu chấm câu cũng không có.

Quả nhiên là thiên chi kiêu tử, bộ dáng cao ngạo hơn người.

Nhìn dáng vẻ của vị tổng giám đốc đại thần này phỏng chừng là không muốn tiếp tục đùa giỡn cùng cô.

Tất nhiên là ở trong trò chơi, người ta rất nổi tiếng.

Nhưng mà dù sao cô cũng đã gặp qua hắn.

Đến lúc đó đi quán cà phê trực tiếp gọi tên Tần Mạc là được.

Chỉ sợ đến lúc đó Tần đại thần làm thổ hào* muốn vào phòng VIP, tin tức này cũng không tiết lộ cho mọi người được.

*Phú hào địa chủ có quyền thế ở nông thôn, trong xã hội cũ. Nguồn Wiki.

Dù sao cũng không có quan hệ. Mà từ giờ cô phải bắt đầu dùng WeChat.

Sau khi quyết định, Phó Cửu liền tắt máy đi ngủ. Cô cũng không có thói quen mang điện thoại theo bên người cho nên cũng không biết lúc này trên WeChat của cô có ba thông báo kết bạn ở trong di động của cô, chờ đợi cô chấp nhận...

Tầng cao nhất của tập đoàn Tần thị, bên ngoài cửa sổ sát đất là phong cảnh toàn bộ ánh đèn thành phố, chiếu rọi một bóng hình đó là ánh mắt sâu không thấy đáy của Tần Mạc.

Một tay của hắn cầm ly rượu vang đỏ, chăm chú nhìn màn hình di động của mình, ánh mắt lạnh dần xuống...

Vẫn chưa chấp nhận lời mời kết bạn?

Tốt, rất tốt!

Xem ngày mai gặp mặt, hẳn thu thập “Hắn” như thế nào!

--- -----

Chương 34: Trước khi gặp mặt, Phó Cửu trêu chọc nữ sinh

Ngày hôm sau, Phó Cửu mang ba lô, mặc đồng phục đi ra khỏi cửa.

“Thiếu gia, cậu đợi một chút!” Lão tài xế họ Vương còn đang ăn bánh quẩy: “Hiện tại tôi liền khởi động xe đưa cậu đến trường.”

Dường như hôm nay thiếu gia dậy sớm hơn so với ngày hôm qua?

“Không cần, tôi dùng nó đi học.” Phó Cửu đứng trước cửa chỉ chỉ ván trượt dưới chân.

Tài xế Vương a một tiếng: “Không ngồi xe?”

“Không ngồi. Về sau chú Vương cũng không cần đứng đợi ở bên ngoài. Thu đến trời sẽ càng ngày càng lạnh, chú đã lớn tuổi, con tự mình đi là được.”

Thời điểm nói những lời này, bóng dáng của Phó Cửu đã biến mất, chỉ để lại từng trận dư âm vang bên tai.

Tài xế Vương ngẩng người tại chỗ.

Thiếu gia đây là... Đang quan tâm hần?

Chuyện hoang đường Phó Cửu làm trước kia ông rất rõ ràng.

Ông vốn tưởng rằng thiếu gia chỉ muốn kiếm ít tiền từ phu nhân nên trong khoảng thời gian này mới có thể biểu hiện hiểu chuyện như vậy ra ngoài.

Không nghĩ tới thiếu gia thật sự thay đổi.

Trở thành người như vậy làm ông cảm thấy ấm áp trong lòng.

Tám giờ là thời điểm cửa trường học có nhiều người nhất.

Trước trường đầy đủ các loại kiểu dáng siêu xe.

Chuyện này đối với trường cao trung Giang Thành cũng không có gì kỳ quái.

Bởi vì phần lớn học sinh ở nơi này đều là con nhà giàu đăng kí vào. Hơn nữa ở tuổi này thích đua đòi rất bình thường, cho nên đều để tài xế trong nhà đưa đón.

Trong khe hở của từng hàng siêu xe, một bóng người thon dài xinh đẹp lướt qua!

Mơ hồ chỉ thấy tóc màu bạc bắt mắt lay động.

Đó là Phó Cửu, chân trái cô cố định trên ván trượt, trên đầu còn đeo tai nghe màu đen, do động tác uốn gối của cô mà đồng phục bị gió thổi tung, lộ ra một đoạn eo trắng nõn, đường cong xinh đẹp khiến cho không ít nữ sinh có ý nghĩ lấy di động ra chụp lại vài tấm hình.

“Lúc hần tiếp thu phỏng vấn vào ngày hôm qua, tớ cảm thấy hần rất ngẫu! Hiện tại nhìn hần lướt ván trượt càng thêm ngẫu!”

“Làm sao bây giờ, tớ muốn thay đổi người yêu, Phó Cửu, Phó Cửu...”

Như là nghe được lời nói của các nữ sinh, Phó Cửu ngoái đầu nhìn lại, khóe miệng câu lên một chút.

Trong nháy mắt, rất nhiều thiếu nữ bị trúng chiêu...

Sau khi trải qua sự kiện lần này, mọi người đều có đổi mới đối với Phó Cửu.

Đặc biệt là vị bạn học có điều kiện gia đình không quá tốt kia, Tiết Dao Dao.

Hôm nay cũng là ngày nàng chính thức trở lại trường, chủ động yêu cầu học chung ban với Phó Cửu.

Lúc này lại thấy Phó Cửu đi vào lớp học, lập tức đưa bánh bao trong tay: “Đây là do chính tay mẹ tớ làm. Bà, bà bảo tớ thay bà cảm ơn cậu.”

Bởi vì động tác này của Tiết Dao Dao, toàn bộ bạn học chung ban đều nhìn về phía Phó Cửu bên này, vang lên một trận nghị luận.

“Khẳng định Phó Cửu sẽ không ăn bánh bao của cậu ta. Ăn đồ vật không sạch sẽ rồi bị tiêu chảy, lúc đó biết làm sao giờ?”

“Ai nói không phải vậy. Nay, không phải là cậu ta coi trọng Phó Cửu rồi?”

“Trời ạ, cậu ta cũng không chịu soi gương nhìn xem dáng người của mình kia. Một con heo béo còn dám mơ tưởng đến Phó Cửu?”

Tiết Dao nghe những lời này, không cam lòng cắn cắn môi. Nàng chỉ là muốn cảm hơn hần, không có muốn làm hần rước thêm nhiều phiền toái.

Lại xem quên bản thân mình là một cái chề cười. Nghĩ vậy, Tiết Dao Dao liền muốn thu tay lại.

Chỉ là nàng không nghĩ tới thiếu niên kia tháo tai nghe xuống, đột nhiên cúi người, cắn một miếng bánh bao trên tay nàng: “Ừm, ăn rất ngon, vừa vặn tớ cũng chưa ăn sáng, cảm ơn.”

Giọng nói vừa vang lên kia còn mang theo chút lười biếng, đẹp đẽ quý giá. Hơn nữa lúc hắn cười phảng phất như có thể hòa tan tuyết đầu mùa.

Không chỉ riêng Tiết Dao Dao, ngay cả trong lòng các nữ sinh xinh đẹp trong lớp học đều không tránh khỏi con nai chạy thẳng.. (Kiểu như bị phải lòng ý.)

--- -----

Chương 35: Cậu trực tiếp lên xe của tôi

Khi đó Phó Cửu cũng không biết chi vì động tác nho nhỏ của cô, Tiết Dao Dao liền thề nàng sẽ luôn bảo vệ thiếu niên này.

Bởi vì, hắn đã bảo vệ cô...

Phó Cửu không cảm thấy mình làm chuyện gì khiến cho người khác cảm động.

Người ta chỉ là biểu đạt lòng biết ơn, đương nhiên cô phải thành tâm mà tiếp nhận.

Tuy rằng cô không quan tâm đáng về bên ngoài, nhưng lại không thích bất kỳ kẻ nào cười nhạo hình thể của người khác.

Tuổi dậy thì có chút béo thì làm sao?

Rất bình thường!

Ngậm bánh bao thơm ngào ngạt đi đến chỗ ngồi của mình, Phó Cửu mới lấy điện thoại ra, cô chuẩn bị tra xem cách học vật lý, dù sao cũng hóc xương cá cô luôn bị mắc nghẹn ở cổ họng, không cách nào nuốt xuống được.

Nhưng mà không đợi cô mở trang web, WeChat liền thông báo có năm lời mời kết bạn đang chờ chấp nhận.

Trong đó còn có một tin nhắn chờ, phong cách rất giống người gửi: “Tôi là Tần Mặc.”

Bốn chữ này cũng coi như... Bình thường.

Chỉ là cô lại bị Tần đại thần công kích mặt khác.

Mỗi một tin đều chỉ có một chữ “A”, cực kỳ lạnh lùng.

Chuyện này xác thật là cô không có đạo nghĩa, Phó Cửu thừa nhận.

Nhưng mà lúc ấy người đàn ông này cũng chưa nói muốn thêm bạn cô nha.

Phó Cửu dừng một chút, bấm chấp nhận.

Nghĩ đến cuộc hẹn gấp mặt ngày hôm nay, sau này còn muốn hợp tác, cô đánh một câu gửi đi: “Đêm qua ngủ không dễ di động bên người, lúc này mới thấy được thông báo từ anh.”

Sau khi gửi xong, Phó Cửu theo bản năng bắt đầu đợi đáp lại.

Kết quả là bên kia không có một chút tin tức nào...

Phó Cửu tiêu sái như vậy nên rất mau đặt chuyện này ở sau đầu.

Giáo viên vật lý giảng trên bục, Phó Cửu ở dưới này nhủ mảy.

Chẳng lẽ chỉ có mình cô cảm thấy môn học này quả thực không thích hợp với học sinh sao?

Đã không còn cứng nhắc, thời gian cũng bắt đầu trôi qua.

Thẳng đến thời điểm chạng vạng, di động trong bàn học rung một cái.

Phó Cửu vừa lấy ra liền thấy cuộc gọi nhớ của Tần Mặc.

“Đang trong tiết học, không có cơ hội để nghe máy.” Cô đánh một hàng chữ gửi đi, rất ngắn gọn.

Bên kia lại không có trả lời, Phó Cửu cũng không thêm đề ý.

Ba phút trôi qua, Tần Mặc bên kia mới gõ chữ gửi lại đây: “Không cần địa điểm gặp mặt, tôi trực tiếp đến trước cửa trường học đợi cậu, xe của tôi rất dễ thấy, cậu hẳn là biết rõ.”

Phó Cửu: “...”

Cô biết, không chỉ riêng mình cô biết, toàn bộ giáo viên và học sinh trong trường đều biết rõ xe quân dụng như con Hãn Mã kia.

Đừng nói chỉ riêng Giang Thành, toàn bộ ba tỉnh miền Đông Bắc cũng không tìm ra chiếc xe thứ hai như vậy.

Chiếc xe màu đỏ và biển số xe đều lộ rõ thân phận tôn quý của hãn.

Nhưng mà nói như vậy, chẳng phải là muốn cô làm trò trước mặt mọi người mà leo lên xe của hãn?

Ừm...

Chuyện này, bạn học Hiểu Đông chắc chắn sẽ phát điên lần nữa rồi...

“Được.” Cô thì không sao cả.

Tần Mặc nghiêng đầu nhìn chữ trên màn hình di động, lúc này mới ngồi dậy từ trên giường.

Hắn vừa mới tỉnh ngủ, mắt đen nhánh như đêm đen có chút trầm mặc, nút áo sơ mi trắng bị bung ra làm lộ vòm ngực màu bánh mật của một người đàn ông, khe hở giữa ngực làm người ta kinh tâm động phách, mỗi một đường cong đều dụ hoặc gọi cảm muốn chết người, quả thực có thể làm người ta chảy máu mũi!

Hắn đi xuống giường, tay gối nhẹ chỗ bị ngứa trên đầu, vì động tác này mà tóc mái che đầy đôi mắt của hãn. Đột nhiên hãn như vừa nhớ tới chuyện gì, gửi qua WeChat một câu, giọng điệu vô cùng bá đạo: “Đừng lại tắt máy.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Phó Cửu thay đổi hoàn toàn!

Mặc dù cách màn hình điện thoại, Phó Cửu cũng có thể cảm nhận được thời điểm người đàn ông này gõ chữ, biểu tình có bao nhiêu lãnh.

Xác thật là không thể tắt máy.

Chuyện tắt máy sẽ làm chậm trễ...

Năm giờ chiều.

Người trong chiến đội Đế Minh vẫn luôn ngẩng đầu xem đồng hồ.

“Tại sao tổng giám đốc Tần còn chưa tới?”

“Hình như là ngày hôm qua đợi người hơn nửa đêm trên WeChat mới đi ngủ.”

“Người nào quan trọng trên WeChat như vậy?”

“Không biết...”

Mọi người đang nghị luận liên nghe cạch một tiếng, cửa bị kéo ra.

Tần Mặc đi vào, áo sơ mi chưa gài đủ nút, tóc đen như bị nhuộm cuồng vọng của ban đêm, lạnh băng tàn nhẫn làm mọi người trong nháy mắt im lặng.

Chỉ là dáng người kia quá tốt, không ít người sau khi liếc mắt xem liền bắt đầu hung hăng nuốt nước miếng.

COCO đi đến gần hỏi: “Đội trưởng, ngày hôm qua anh ngủ ở chỗ này? Việc của công ty nhiều quá hay sao?”

Tần Mặc không trả lời mà nghiêng người, ấn xuống điện thoại trên bàn làm việc của công ty: “Chuẩn bị cho tôi một bộ quần áo, đưa tới ngay lập tức.”

“Vâng.”

Hiệu suất làm việc của Lương bí thư rất nhanh.

Tần Mặc tiếp nhận áo khoác trên tay hắn, ngón tay xoắn tay áo, thắt lại nút cổ định mới thông thả nói: “Hắn Đào Z hẹn gặp mặt tôi.”

“Cái gì?”

Phanh một tiếng!

COCO và Mập Mập đồng thời đứng dậy từ trên ghế.

Gặp mặt?

Bạn bè trong trò chơi trên mạng hẹn gặp mặt?!

Này... Chuyện này quá huyền huyền đi!

“Có thể hay không là bẫy rập, gia hỏa này luôn luôn rất giảo hoạt!” COCO suy đoán.

Mập Mập tán đồng*: “Tổng giám đốc Tần, chúng ta mang nhiều người đi theo. Lần này tuyệt đối sẽ không để hắn chạy thoát!”

* Khen ngợi và bày tỏ sự bằng lòng.

“Các cậu cảm thấy nếu đó là bẫy rập, tôi sẽ không phát hiện ra? Hay là muốn nói...” Tần Mặc bộ dáng không chút để ý, đáy mắt là một mảnh yêu lãnh: “Các cậu muốn nhắc nhở chuyện lần trước tôi bị chơi?”

COCO và Mập Mập đồng thời cứng đờ, da đầu đều tê dại: “Không... Không phải...”

Huhu, hôm nay tổng giám đốc thật đáng sợ!

Bên kia, trường học đã bắt đầu tiết học cuối cùng trong ngày.

Trong tình huống bình thường, tất cả mọi người đều không có tâm tư học tập gì cả.

Mỗi người đều cúi đầu nhìn thời gian trên di động.

Phó Cửu cũng không ngoại lệ, rốt cuộc vẫn còn cuộc hẹn.

Giáo viên tiếng Anh cũng biết bọn họ không chịu nghe giảng, suy nghĩ vài vấn đề khôi phục lại không khí học tập, liền gọi Phó Cửu đứng dậy.

“What kind of girl do you like?” (Em thích kiểu con gái như thế nào?)

Trong ban D, người người đều biết vị trí thứ nhất đếm ngược từ dưới lên trên của kì thi mỗi năm luôn là hạng của Phó Cửu.

Hoàn toàn không biết gì về tiếng Anh.

Tuy rằng vấn đề này đối với một ít nữ sinh đều cảm thấy rất có hứng thú, nhưng cũng biết Phó Cửu khẳng định không trả lời được.

Tướng Phi Dương ngồi bên cạnh Phó Cửu, bộ dáng trào phúng như đang xem kịch vui.

Tiết Dao Dao ngồi phía sau sột ruột nhìn Phó Cửu, lấy cây bút chọc chọc lưng cô, viết trên tờ giấy một từ “beautiful”.

Chỉ cần Phó Cửu trả lời được một từ như vậy là có thể vượt qua thử thách này.

Nhưng nàng sợ Phó Cửu cũng không biết đọc từ này thế nào.

Giáo viên cũng đang nhìn nàng.

Phó Cửu cười, môi mông mở ra nói một đoạn tiếng Anh một cách lưu loát: “Cậu cho rằng tớ nghèo, không xinh đẹp liền không có tình cảm sao? Nếu thượng đế đã ban cho tớ mỹ mạo và tài phú, tớ sẽ không để cậu rời khỏi tớ, cũng giống như tớ không bao giờ rời khỏi cậu.”

Nguyên bản giọng của cô rất dễ nghe, hiện tại lại dùng cách phát âm của người bản xứ, chậm rãi nói ra những câu đó, tràn ngập hơi thở của nước ngoài.

Mọi người trong lớp học cơ hồ nghe đến say mê.

“Này, đây là...” Giáo viên tiếng Anh kích động: “Nguyên câu trong ‘Giàn áo!’”

“Xem ra cô cũng rất thích quyển sách này. Ừm... Nữ chính trong bộ này chính là kiểu con gái mà em thích.” Phó Cửu còn đang cười, nháy mắt trái một cái với Tiết Dao Dao đang ngồi phía sau lưng cô.

Đẹp trai tà hoặc như vậy.

Các nữ sinh ngồi xung quanh thấy biểu tình này của Phó Cửu, nhịp tim nhảy lên xuống có chút rối loạn...

--- -----

Chương 37: Thiếu gia, cậu đi đâu? Phó chín đáp: “Đi gặp Tần Mặc.”

Giáo viên tiếng Anh vỗ tay đầu tiên, hơn nữa khuyên các bạn khác nên học tập Phó Cửu, đây là chuyện xưa nay chưa bao giờ có.

Hai mắt Trương Phi Dương trừng to, nguyên bản hẳn muốn nhìn Phó Cửu bị chê cười, không nghĩ tới lại làm tên yếu đuối cận bã này được nổi bật!

Phó Cửu ngồi xuống, ánh mắt đảo qua hẳn một cái, môi mím câu lên.

Kia rõ ràng là đang trào phúng hẳn, Trương Phi Dương cảm thấy mặt của mình bị đánh đến sưng như đầu heo.

Hơn nữa hẳn không biết vì cái gì lại cảm thấy Phó Cửu như vậy nhìn rất đẹp!

Hắn đây là điên rồi sao?!

“Các em làm rất tốt, tiết học đến đây là kết thúc, tan học!”

Sau khi câu này của giáo viên tiếng Anh phát ra, bọn học sinh giống như thủy triều ủa ra khỏi phòng học.

Một tay Phó Cửu cầm cặp sách gác lên vai, một tay mang theo ván trượt của cô, chậm rãi đi vào trong đám người.

Trần Hiểu Đông vẫn luôn đợi dưới sân trường: “Thiếu gia, cậu muốn đi đâu? Đợi tôi với!”

Phó Cửu dừng bước chân.

Không ít nữ sinh đỏ mặt nhìn cô cũng ngừng lại theo.

Trần Hiểu Đông dừng một chút, đây là cậu nhìn lầm sao?

Các bạn học nữ kia làm sao lại có bộ dáng ướt át xấu hổ như vậy?

“Thiếu gia.” Trần Hiểu Đông dè dặt giọng nói: “Cậu đã làm chuyện gì? Có phải hay không lại trêu chọc nữ sinh?”

Phó Cửu lấy di động của mình ra, lười nhác đáp trả cậu ta một câu: “Không có.”

“Được rồi.” Trần Hiểu Đông nghiêm túc nói: “Tôi tin tưởng thiếu gia. Mà hiện tại chúng ta nên đi đâu? Chẳng phải cậu đã nói đi đến các tiệm máy tính gần trường mua linh kiện hay sao?”

Không biết vì cái gì mà gần đây thiếu gia rất có hứng thú đối với chuyện này.

Phó Cửu mở WeChat, nhìn ba chữ trên màn hình “Tôi tới rồi”, khóe miệng dương lên: “Trước khi mua linh kiện, tôi phải đi gặp một người.”

Trần Hiểu Đông a một tiếng rất hồn nhiên, kế tiếp bất giác như muốn công kích mạnh mẽ: “Gặp ai nha?”

“Tần Mặc.” Phó Cửu chỉ để lại cho cậu ta hai chữ liền bước đi.

Trần Hiểu Đông cứng lại trong tức khắc, khóe miệng giật một cái, biểu tình nhanh chóng bị phóng đại tới cực hạn.

“Thiếu gia, cậu từ từ, cậu bình tĩnh một chút! Cậu sẽ bị Tần thiếu xem là biến thái mà đánh thành một cái bánh bao!”

Cùng lúc đó.

Ở trước cửa trường cao trung Giang Thành.

Một chiếc xe màu đen như con Hắc Mã, đường cong lưu loát như con mãnh hổ dừng ở ven đường.

Biển số xe trắng chữ màu đỏ, xung quanh xe đều có bảo tiêu.

Khí thể áp đảo người!

Nhưng mặc dù như thế cũng không ngăn cản được sự nhiệt tình của bọn học sinh.

“Là xe của Tần Thần! Aaaa, tớ muốn điên rồi!” (Tần Thần là biệt danh của các fan đặt cho TM nha.)

Danh tiếng của Tần Mạc thật sự rất lợi hại, giống như siêu sao thiên vương có cả hàng nghìn người hâm mộ.

Chỉ cần anh xuất hiện, tất sẽ có người cầm di động chụp ảnh.

Mặc kệ là nam hay nữ, sau khi gặp qua anh trong trò chơi sẽ không có người không yêu anh. (Minh đổi cách gọi Tần Mạc từ hần sang anh đây, vì lúc này quan hệ của anh ấy càng ngày càng gần với Phó Cửu nên gọi anh cho nó thân thiết.)

Nhưng mà cho dù bên ngoài có bao nhiêu người vây quanh, xe của Tần Mạc trước sau đều không dao động.

Anh ngồi ở ghế sau, mũi cao như đỉnh bát, gương mặt tuấn mỹ, tư thế ngồi giống như đang ngủ, một tay lười biếng chống sườn mặt, một tay nhẹ đặt trên chân dài, mắt hẹp dài khép hờ, nhìn lướt qua thập phần không chút để ý xung quanh.

Chỉ là khi WeChat vang lên tiếng thông báo, đột nhiên anh mở mắt ra, tròng mắt yêu tà như đêm đen, phảng phất như có thể nhìn xuyên thấu tất cả mọi vật trên thế giới này.

Tần Mạc lấy di động ra nhấn nhẹ hai cái, trên màn hình chỉ xuất hiện một hàng chữ: “Hiện tại tôi sẽ đi tới gần xe anh.”

COCO ngồi trên ghế bên cạnh ghế điều khiển cũng nghe tiếng vang kia, không biết tại sao lại kích động lên.

“Chơi game lâu như vậy, đây là lần đầu tiên tôi gặp mặt người trong trò chơi, không biết bộ dáng của Hắc Đào Z như thế nào? Chắc hẳn là một người vạm vỡ nhỉ?”

Dù sao phong cách làm việc của hần rất bừa bấn!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Cuộc gặp mặt của Phó Cửu và Tần Mạc

Mập Mập cũng rất phấn khởi, ngón tay nắm chặt bánh lái: “Là dạng học sinh cao trung nào có thể lợi hại như vậy? Thật muốn gặp mặt làm vài trận PK bằng kỹ xảo của hacker!”

COCO cắn lỗ tai con thỏ: “Tôi muốn chơi game cùng hần!”

“Cậu đừng như vậy, có vẻ thực lực của chúng ta rất yếu so với hần.” Mập Mập chụp vai hần: “Lấy ra đại thần khí Vồng Hồng của cậu, còn không phải là gặp mặt sao?”

COCO xuy một tiếng: “Anh thông dong nói như đúng rồi, tay còn đang run thế kia!”

Thoạt nhìn như vậy, vẫn là tổng giám đốc tương đối trấn định... Hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, không khỏi mà cùng nhìn tình huống bên ngoài qua cửa kính.

Tổng giám đốc đội trưởng chắc hẳn cũng là lần đầu tiên gặp mặt người khác qua trò chơi nhỉ?

Không nghĩ tới tổng giám đốc lạnh nhạt như vậy cư nhiên lại đáp ứng gặp mặt với người khác?!

Nhưng mà nếu giả hóa kia là Hắc Đào Z sẽ không có cái gì quá kỳ quái...

Bởi vì chiếc xe Hần Mã không chạy đi, cửa trường học đã vây đầy học sinh.

Thời điểm Phó Cửu đi ra nhìn thấy chính là một màn này.

Mọi người đều nhón chân nhìn về phía chiếc xe của Tần Mạc, toàn bộ cảm xúc kích động đều biểu đạt ở trên mặt.

Thậm chí có vài nữ sinh trong nháy mắt nhìn thấy Tần Mạc mở cửa sổ xe ra, nhìn không được lấy tay bưng kín môi của mình!

Tần Mạc nhìn bên ngoài cửa kính, con người đen nhánh lướt nhanh qua đám người.

Một lát nữa, Hắc Đào Z sẽ đi ra từ nơi đó.

Chỉ cần nghĩ đến cảnh này, từ trước đến nay giữa môi mỏng kia đều thờ ơ, thế nhưng bây giờ lại xuất hiện một tia nghiêng ngẫm chưa từng có qua.

Thình thịch!

Anh nghiêng đầu lấy ra một điều thuốc lá, cánh tay tùy ý để bên ngoài cửa xe, tay còn lại chơi đùa bật lửa Zippo màu bạc trắng số lượng có hạn, tóc đen bị gió thổi nhẹ có chút hỗn động, sườn mặt tuấn mỹ như thiên thần làm người xem thốt một trận chói tai!

“Aaa! Tần thiếu! Tần thiếu!”

Trần Hiểu Đông đi theo phía sau Phó Cửu ngay ngắn cả người. Cậu chưa bao giờ nghĩ đến vừa nãy thiếu gia nói muốn gặp Tần thiếu, hiện tại Tần thiếu liền xuất hiện trước mắt của bọn họ!

Này quả thật là trời cao đang tra tấn cậu!

Nhất định cậu phải ôm chặt thiếu gia, không thể để cậu ấy làm việc gì bậy bạ!

Phó Cửu nhìn Trần Hiểu Đông chắn trước người cô, mày nhíu một cái: “Tránh ra.”

“Thiếu gia!” Trần Hiểu Đông tận tình khuyên bảo: “Cậu nhìn xem nơi này có nhiều người như vậy, thật sự không thích hợp đi qua đó. Hơn nữa Tần thiếu rất ít khi xuất hiện ở trường học, chắc chắn là anh ấy tới đây vì đám người này, chúng ta cũng đừng tham gia vào chuyện náo nhiệt kia được không thiếu gia? Lỡ may lại bị nhà trường đuổi học thì làm sao bây giờ? Phu nhân sẽ rất đau lòng.”

Phó Cửu cười: “Cậu cũng biết anh ta tới đây là vì đám người này, vậy cậu biết anh ta đang chờ ai sao?”

“Ai?” Về mặt Trần Hiểu Đông mờ mịt.

Giọng nói của Phó Cửu rất trầm: “Tôi.”

“Thiếu gia, tôi nói thật, làm người không nên có ý nghĩ kỳ lạ như vậy, cậu...”

Lúc này Phó Cửu cũng không chờ cậu ta nói xong liền ném ánh mắt sắc bén qua. Kế tiếp lấy tay đẩy Trần Hiểu Đông đứng trước mặt ra. Cô đeo tai nghe vào, mang theo ván trượt nhanh chóng đi tới chiếc Hân Mã màu đen đang bị đám người vây quanh kia. Đầu tóc màu bạc lay động, ánh nắng mờ nhạt chiếu rọi xuống càng thêm long lanh bắt mắt.

“Chờ một chút, đó là... Phó Cửu?”

“Chẳng lẽ hần còn chưa hết hy vọng đối với Tần thiếu?”

“Không được a! Tớ vừa mới yêu thích cậu ấy!”

“Đánh cược đi, Tần thiếu thấy mặt hần khẳng định sẽ trực tiếp ra lệnh đuổi hần...”

Phảng phất như không nghe được nghị luận xung quanh mình, Phó Cửu cứ như vậy đi tới trước mặt chiếc Hân Mã. Thậm chí trên mặt cô đều toàn là ý cười.

Bảo tiêu lập tức ra tay chặn đường cô đi.

Lần đầu gặp chính là thiếu niên này đột nhiên xuất hiện nhào vào trong lòng ngực tổng giám đốc. Lúc này lại có mặt ở đây, là không để ý tới bọn họ sao?

Đối mặt với ngăn trở như vậy, biểu tình khiếp đảm trên mặt Phó Cửu đều không có. Ngược lại nhíu mày nhìn về phía trước, môi mỏng hơi nghiêng ngẫm như đang suy nghĩ phải làm thế nào.

Trần Hiểu Đông ở trong đám người thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Như vậy cũng tốt, có bảo tiêu của Tần thiếu chặn lại.

Nếu không phải vì quá khứ của thiếu gia, cậu cũng không cần phải lo lắng thiếu gia sẽ va chạm với Tần thiếu...

“A!” COCO ngồi ở trong xe cũng nhận ra Phó Cửu: “Là hần!”

Lần trước Mập Mập có việc phải kiểm tra máy tính, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì: “Hần là ai?”

“Hình như là nam sinh bị cong yếu thăm đội trưởng...” COCO nói tới đây, phát hiện Tần Mặc nhìn về phía cậu, lập tức sửa lại lời nói sắp ra khỏi miệng: “Không, tôi nói hần là một fan tương đối điên cuồng! Ừm, vô cùng điên cuồng, cách biểu đạt tình cảm có chút đặc biệt!”

Nghe vậy, biểu tình của Mập Mập rất thất vọng: “Ặc, vậy hấn không có khả năng là Hắc Đào Z...”

Phó Cửu thấy đối phương không có một chút ý tứ muốn mở cửa xe, hơn nữa Tần Mặc giống như đang cúi đầu xem di động.

Dứt khoát mở WeChat lên, gửi một tin nhắn đi qua: “Tần đại thần, kêu bảo tiêu của anh tránh ra.”

Đột nhiên ngón tay Tần Mặc dừng lại, không tự giác nâng đầu lên, tầm mắt đặt lên bóng người không tính là xa lạ đang bị bảo tiêu chặn lại.

Hoàng hôn đã buông xuống, tay trái người nọ mang theo ván trượt, tay phải cầm di động, áo khoác đồng phục không có kéo lên, phối hợp cùng áo thun màu trắng.

Hai mắt hắc bạch phân minh**, móng lung lờ đềm mà sạch sẽ.

** Trắng đen rõ ràng, không bị pha lẫn vào nhau.

Lúc ánh sáng chiếu xuống, tóc bạc kia nhìn trong mắt không hiểu vì sao lại mang theo một chút hương vị diêm dúa.

Ánh mắt Tần Mặc nhìn Phó Cửu chấn động kịch liệt!

Tiếp theo, hai tròng mắt thâm thúy hiện lên một tia nguy hiểm.

Phó Cửu thấy anh đang nhìn mình, lười biếng lắc lắc di động trên tay.

Tần Mặc cũng không lập tức kêu Phó Cửu lên xe, ngón tay thon dài nhẹ nhàng ấn đầu mẫu thuốc lá, hạ mắt gửi một tin qua WeChat: “Người đứng bên ngoài là cậu?”

Sau khi Phó Cửu nhìn nội dung tin nhắn, không khỏi nhướn mày: “Hóa ra Tần đại thần là người đa nghi. Đúng vậy.”

Lúc này Tần Mặc tận mắt nhìn thấy “hấn” trả lời WeChat.

Trong mắt anh đã voi bót ánh sáng lạnh: “Tránh ra hết, để hấn đi vào.”

“Cái gì!”

COCO khiếp sợ cắn rớt lỗ tai con thỏ.

Hai người bảo tiêu cũng là bốn mắt nhìn nhau ngốc tại chỗ.

Đừng nói chỉ riêng bọn họ, ngay cả Trần Hiểu Đông cũng mở to hai mắt.

Thế nhưng... Thế nhưng để cho thiếu gia đi vào?!

Bọn học sinh đứng vây xem càng không thể tin được lấy tay bưng kín miệng.

Phó Cửu đưa tay lên vỗ vỗ vai bọn họ: “Đã nói là tổng giám đốc của các anh đang đợi tôi, sao lại không tin chứ?”

Bọn bảo tiêu quay đầu nhìn lại, phải có lời chứng thực của ông chủ nhà mình, bọn họ không tin đây là sự thật!

“Để hấn đi vào.” Giọng nói thờ ơ của Tần Mặc lặp lại một lần nữa.

COCO kinh ngạc quay đầu lại: “Đội trưởng, anh đừng như vậy. Mặc dù trước kia người nọ đã tự ý ôm anh, anh cũng không thể có ý nghĩ muốn đánh hấn trước mặt mọi người nha.”

Lúc này Phó Cửu đã đi tới gần, cánh tay trái tùy ý đặt trên cửi sổ xe, cong người xuống, gương mặt tuấn mỹ đến gần Tần Mặc, nguyên bản hai mắt kia nhìn rất đẹp, nhìn gần như vậy càng làm người ta kinh tâm động phách: “Hửm? Tần đại thần muốn đánh ai? Tôi sao?”

Tần Mặc cau mày nhìn gương mặt Phó Cửu ở trước mắt như được thượng đế ban tặng, cách mình càng ngày càng gần.

Hơi thở rất thơm, mang theo hương vị của kẹo. Sắc mặt thiếu niên kia thờ ơ, môi mỏng rất thích hợp để hôn liền ở trước mặt anh, mang theo một tia ý cười trêu chọc.

Đối mặt với công kích đùa giỡn như vậy cũng chỉ có Tần Mặc là bình tĩnh được, khoe mắt anh hơi cong vì đang tươi cười, con người tràn ngập cảnh cáo: “Thời điểm nói chuyện đừng gần tôi như vậy, đi vào.”

Phó Cửu có chút ngoài ý muốn, còn tưởng rằng đối phương sẽ đỏ mặt gì đó.

Chơi rất không vui... Tần đại thần người này quả nhiên khó đối phó a!

Nhưng mà như vậy mới có tính khiêu chiến.

Lần sau cô lại thổi khí vào lỗ tai của hắn thử xem có phải hay không hắn luôn thờ ơ như vậy.

Phó Cửu đã tìm được việc làm thú vị.

COCO và Mập Mập ngồi ở phía trước nghe đến hai mắt tròng lón.

Bọn họ nghe được cái gì, đội trưởng lại nói để cho đứa con trai bị cong này đi vào xe?!

Đương nhiên Phó Cửu biết được hai người kia đang suy nghĩ điều gì, mới vừa ngồi xuống, khoe miệng liền câu lên: “Chào mọi người, giới thiệu thêm một lần nữa, tôi là Hắc Đào Z, Phó Cửu.”

Cô không nói những lời này còn tốt, vừa nói ra liền khiến tay đặt trên bánh lái của Mập Mập thiếu chút nữa trượt xuống!

Hắc, Hắc Đào Z?!

Không chỉ riêng hắn, ngay cả trên mặt COCO cũng xuất hiện tia khiếp sợ trong nháy mắt.

Trách không được vừa rồi đội trưởng dừng lại một chút.

Có ai có thể nghĩ đến một nam sinh con nhà giàu mới nổi lại bị cong sẽ là Hắc Đào Z phong cách làm việc vừa mạnh bạo vừa chính xác kia?!

Không nên có loại giả thiết này!

Phải biết rằng trong số những học sinh được phỏng vấn, nam sinh bị cong chính là người đầu tiên bị bọn họ loại trừ!

Đây không phải là đang nói giỡn đâu nhỉ?

Hay là cậu còn chưa tỉnh ngủ?

Hoặc là nam sinh bị cong này đang giả mạo!

Không, không có khả năng giả mạo.

Bởi vì cậu nhìn thấy đội trưởng và tiểu tử này nhắn tin trên WeChat!

Nhưng chuyện này cũng quá huyền huyền...

“Trong tưởng tượng của tôi Hắc Đào Z hẳn là một người vạm vỡ.” COCO nói một câu.

Phó Cửu nhướn mày, ý cười dào dạt: “Rất xin lỗi, không có trưởng thành như bộ dáng trong suy nghĩ của cậu, không thể chấp nhận ân sủng của cậu.”

COCO: “...”

“Đội trưởng, hiện tại tôi tin tưởng tiểu tử này chính là Hắc Đào Z!” COCO nắm chặt tay: “Tôi có thể đánh hắn hay không?!”

Mở miệng liền khiến người ta có cảm giác muốn đánh người, chắc chắn là phong cách của Hắc Đào Z!

Nghĩ tới lần đầu tiên gặp bộ dáng của gia hỏa này trong trò chơi, đến cả thêm bạn cũng không dám chấp nhận!

Hiện tại ngoại trừ đội trưởng, ai cũng không có phương thức liên hệ với hắn.

Phó Cửu cười cười: “Muốn đánh? Có thể, chỉ là tôi sợ sau khi đánh xong, cậu sẽ khóc.”

COCO bị đùa giỡn mà trên mặt đều đỏ lên, lại không nói được Phó Cửu, chỉ có thể nhìn Tần Mặc, buột miệng thốt ra một câu: “Đội trưởng, hẳn là do anh đưa tới, anh nên quản lý hắn!”

Phó Cửu bị câu này của COCO làm cho sùng sốt.

Vì sao lại để Tần đại thần quản lý cô?

Quan hệ của bọn họ rất quen thuộc sao?

Những lần gặp mặt cũng không nhiều lắm. Không phải chỉ là trao đổi liên lạc bằng WeChat thôi sao?

Nhưng không hề có trong dự liệu, Tần Mặc quay đầu nhìn về phía cô.

Tây trang gọn gàng và sườn mặt tự phụ vô cùng phù hợp với thân phận tổng giám đốc của anh, xác thật là rất có khí chất của một người lãnh đạo.

Tiếp theo anh buông tạp chí Điện Cạnh trong tay xuống, giọng điệu thờ ơ nói với cô: “Không nên khi dễ trẻ nhỏ.”

Nghe được đội trưởng vì cậu mà ra mặt, COCO lập tức giống như con mèo mà hếch cằm.

Nhưng đến khi cẩn thận ngẫm lại... Chờ một chút! Trẻ nhỏ?

Khỏe miệng COCO giật giật, rất ủy khuất: “Đội trưởng, anh thật sự muốn giúp tôi chứ không phải cùng Hắc Đào Z khi dễ tôi? Đây là lần gặp mặt đầu tiên của hai người, anh liền theo phe người ta như vậy...”

Vẫn còn tốt, Hắc Đào Z không phải là nữ. Nếu không toàn bộ thành viên của chiến đội đều bị thất sủng..

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tàn Mạc nói: “Đưa cậu đi ăn cơm.”

Phó Cửu cảm thấy lời nói này của Tàn Mạc không sai chút nào, vừa muốn khen ngợi anh vài câu.

Còn không chờ cô nói chuyện, Tàn đại thần liền mở miệng, chậm rãi nhắc tới lịch sử đen tối mà cô không muốn đối mặt nhất: “Còn có, tôi không thích nam, đặc biệt không thích bị nam bao đường.”

Phó Cửu: “...”

Người đàn ông độc miệng như vậy chẳng có điểm nào đáng khen ngợi cả!

COCO cười lại cảm thấy tò mò, ôm con thỏ hỏi Phó Cửu: “Làm sao cậu sẽ trở thành Hắc Đào Z? Thời điểm đội trưởng gửi lời mời kết bạn, cậu còn khinh thường không muốn nhìn, không phải cậu rất thích đội trưởng của chúng tôi sao?”

Phó Cửu nghe vậy, thờ dãi một hơi: “Con người mà, luôn có thời niên thiếu khinh cuồng.”

“Ý của cậu là muốn nói hiện tại cậu không thích tổng giám đốc Tàn?” Mập Mập xoay người lại.

Ngón tay Tàn Mạc đang cầm tạp chí cứng lại.

COCO nhìn ánh mắt đội trưởng của mình dần lạnh xuống, một tay chọt chọt Mập Mập ngồi bên cạnh, nói bừa cái gì cũng đừng nên nói sự thật!

Tàn Mạc thấy trong xe an tĩnh, nhàn nhạt liếc mắt nhìn Phó Cửu một cái, giọng nói trầm thấp lạnh lẽo khiến người ta không thể không tuân lệnh: “Lái xe.”

“Vâng!” Mập Mập nào dám nói điều gì nữa, nhanh chóng dựng thẳng lưng, một chân dẫm xuống chân ga, tay xoay bánh lái sang bên trái.

Tất cả học sinh đứng bên ngoài vây xem đều choáng váng hoa mắt.

Đặc biệt là Trần Hiểu Đông, mặt đầy kinh ngạc.

Quan hệ giữa thiếu gia nhà bọn họ và Tàn thiếu khi nào trở nên tốt như vậy?

Thế nhưng Tàn thiếu không đánh hấn một trận, còn đưa hấn đi?!

Chẳng lẽ là mang về nhà mới giáo huấn?

Chuyện này cũng không phải không có khả năng!

Trần Hiểu Đông tưởng tượng đến trường hợp kia, nhin không được rung mình một cái.

Làm sao bây giờ?

Cậu có nên thông tri cho phu nhân hay không?

Không đúng, trước tiên cậu phải gọi điện thoại hỏi thiếu gia chuyện gì đang xảy ra thế này!

Chiếc Hân Mã vừa mới quẹo trái, di động Phó Cửu liền vang lên.

Cô cầm điện thoại lên, tư thế tùy ý, dường như một chút cũng không thêm để ý người đang ngồi bên cạnh cô là ai: “A lô.”

“Thiếu gia, là tôi!” Trần Hiểu Đông vội vàng nói: “Tần thiếu muốn đưa cậu đi đâu? Có cái gì nguy hiểm hay không?”

Phó Cửu nhướn mày nghe bên kia nói, nghiêng mắt hỏi người đàn ông bên cạnh cô: “Chúng ta đang đi đâu?”

“Đưa cậu đi ăn cơm.” Tần Mặc khép tạp chí lại, giọng nói vẫn thờ ơ: “Những người hẹn gặp mặt lần đầu tiên qua trò chơi không phải đều đi ăn cơm?”

Như thế cũng không sai lắm.

Nhưng mà thật sự tôi không nghĩ tới anh cũng là dạng này.

Thành thật mà nói, có phải sau khi Tần đại thần nghe cô hẹn gặp mặt vào ngày hôm qua liền tra xét những việc làm khi gặp mặt hay không?

Phó Cửu dừng một chút, nói với người ở đầu dây điện thoại bên kia: “Anh ấy đưa tôi đi ăn cơm.”

“Ăn cái gì?” Trần Hiểu Đông vừa nghe đáp án kia càng thêm nóng nảy: “Có phải muốn ăn sùi cào hay không? Sau đó lấy thịt cậu băm nhỏ làm nhân sùi cào? Thiếu gia, cậu đừng sợ, hiện tại tôi sẽ tới đó cứu cậu!”

Phó Cửu: “...”

“Không phải, tôi cũng không ngủ với anh ta, anh ta vì cái gì muốn băm tôi? Đừng có cả ngày đi suy nghĩ mấy chuyện không có thật đó.” Phó Cửu lười biếng sửa đúng lời nói của cậu, hồn nhiên không thêm để ý: “Chúng tôi chỉ là bạn bè tốt cùng nhau ngồi ăn một bữa cơm.”

Trần Hiểu Đông trừng mắt: “Thiếu gia, cậu còn chưa từ bỏ ý niệm muốn ngủ cùng với Tần thiếu sao? Nếu để anh ấy biết nhất định sẽ giết cậu!”

Tiếng nói này có chút lớn.

Đặc biệt vang cả không gian trong xe, lặp lại thêm vài lần nữa.

Mập Mập ngồi ở phía trước nghe được rõ ràng, thiếu chút nữa một tay đập mạnh vào cửa xe bên trái.

COCO không dám có hành động gì, im lặng giằng co cùng Mập Mập, muốn quay đầu nhìn lại không dám.

Lỗ tai của bọn họ hẳn là không có vấn đề gì... Bên trong điện thoại vừa mới nói Hắc Đào Z muốn... Muốn ngủ với tổng giám đốc nhà bọn họ?!

--- -----

Chương 42: Nếu cậu chấp nhận ở dưới, tôi có thể suy xét

Không khí bên trong xe liên động lại như vậy, tất cả vừa động lập tức bất động.

Phó Cửu có thể cảm nhận rõ ràng bốn phía đang biến hóa, đặc biệt là hơi thở băng hàn phát ra từ bên trái cô...

“Anh ấy đã biết.” Phó Cửu bất đắc dĩ nói xong câu đó liền ngắt điện thoại, ánh mắt tà nịnh nhìn Tần Mặc: “Nếu tôi nói đây chỉ là hiểu lầm, anh có tin không?”

Tần Mặc nhìn cô, ánh mắt lạnh lùng: “Cậu nói xem?”

“Chuyện này thật sự là hiểu lầm.” Phó Cửu vì muốn thêm lực thuyết phục, cố gắng nhấn mạnh: “Anh khó ngủ như vậy.”

Tần Mặc cười, môi mỏng lạnh lẽo, giọng nói như chứa ma lực: “Rất xin lỗi về chuyện đó. Nếu như không đẩy ngã được, có phải tôi nên nằm yên mặc cậu muốn làm gì thì làm hay không?”

“Nếu anh nguyện ý cũng có thể như vậy.” Ngữ khí của Phó Cửu như đang suy xét có nên đồng ý hay không.

Lời này rơi xuống.

Dưới chân Mập Mập đạp mạnh, tốc độ nhanh chóng tăng lên.

COCO đang có ý đồ làm chính mình thành không khí.

Đột nhiên Tần Mặc vươn tay qua nắm lấy khuôn mặt làm anh hận đến ngứa răng, ngữ điệu nặng nề: “Phó Cửu!”

“Hửm?” Phó Cửu ngẩng đầu lên nghi hoặc nhìn anh, đôi mắt xinh đẹp như con mèo nhỏ anh nuôi trong nhà.

Đặc biệt là đầu tóc màu bạc kia như đám lông xù xù khiến cho Tần Mặc sinh ra ảo giác.

“Nếu cậu còn muốn ăn cơm thì ít nói chuyện lại.” Tần Mặc buông lỏng mặt cô, lòng bàn tay vẫn còn cảm xúc bóng loáng vừa rồi, làm cho đôi mắt hắn không chút tự nhiên nhìn ra bên ngoài cửa kính, trong giọng nói không còn một chút độ ấm.

Tần Mặc tự nhủ với chính mình rằng nếu Hắc Đào Z vẫn không biết nặng nhẹ, anh sẽ không khách khí mà ném tiểu tử thích để tóc rối này ra ngoài cửa xe...

Địa điểm ăn cơm là một khách sạn cao cấp, nơi sang quý nhất Giang Thành, ánh đèn lộng lẫy, trang hoàng đẹp đẽ quý giá.

Trên trần nhà treo hơn một nghìn ly rượu vang chân dài, tất cả phục vụ đều mặc áo trắng quần đen, lễ nghi vô cùng chu đáo.

Nhìn thấy xe Tần Mặc đi vào, lập tức có người tiến lên đón khách.

Chỉ là người nọ không phải là một người phục vụ, mà là giám đốc của khách sạn.

“Tổng giám đốc Tần, nhà ẩm thực hoa trên tầng cao nhất mà ngài muốn đã được người quét tước sạch sẽ, tôm hùm Úc Châu hôm nay đều mới nhập về, còn có sò Bắc Cực...”

Tần Mặc nghe giám đốc kia giới thiệu xong, đầu tiên là ừ một tiếng, sau đó nói: “Anh hỏi xem cậu ta muốn ăn cái gì.”

Giám đốc ngừng lại, chần chờ đặt ánh mắt trên người Phó Cửu.

Chuyện này không xem không quan trọng, vừa thấy trái tim của hắn thiếu chút nữa nhảy ra!

Này! Này không phải là tên phá gia chi tử nhà họ Phó sao?!

Mỗi lần tới khách sạn của bọn họ đều luôn khoe một đồng đồ vật quý báu, gọi bọn họ đưa tới một bình rượu.

Trên thực tế, trong túi tiền cũng không có nhiều đến như vậy.

Căn bản là một tên nhà giàu mới nổi đến cả người thân cũng chịu không nhận.

Tại sao tổng giám đốc lại ở cùng hắn?!

Còn dò hỏi ý kiến đối phương muốn ăn cái gì?!

Phó Cửu vừa thấy sắc mặt của giám đốc kia liền biết hắn đang suy nghĩ điều gì.

Dù sao đối với nơi này cô cũng không thấy xa lạ, trước kia cô cũng đã tới đây ăn cơm.

Nói vậy giám đốc này có ấn tượng rất sâu đối với cô cũng nhờ hai chị em kia phân phối, biến cô thành vị khách không được chào đón nhất.

“Lấy tôm hùm đi.” Phó Cửu câu môi cười một chút, hai mắt sạch sẽ tản ra nhàn nhạt ánh sáng mỏng.

Quả nhiên vẫn thích đồ ăn quý giá như vậy. Giám đốc yên lặng ghi nhớ.

Tần Mặc đi ở phía trước quay đầu lại, giọng nói thờ ơ: “Rất thích ăn tôm hùm?”

Phó Cửu ngậm kẹo que gât đầu, không có phủ nhận.

Tần Mặc ừ một tiếng, phân phó cho bóng người đi phía sau: “Lấy mười con cho cậu ta.”

Giám đốc nhà hàng: “...”

Chương 43: Tần đại thần sờ đầu Phó Cửu...

“Vâng.”

Một chữ này đối với giám đốc nhà hàng khi nói là vô cùng gian nan.

Tuy rằng trong lòng kinh ngạc, nhưng cũng biết xem sắc mặt mà đoán ý, thời điểm ngẩng đầu trên mặt đã đầy ý cười: “Phó thiếu, ngài có muốn gọi thêm món gì không, tôi bảo bọn họ bung lên một lượt cho ngài.”

“Phó thiếu?” Phó Cửu hỏi ngược lại: “Tôi rất không thích cách xưng hô Phó thiếu này, rất dễ khiến người khác nhận sai, một Phó thiếu khác cũng thường xuyên đến đây không phải sao?”

Giám đốc khách sạn kỳ thật rất muốn nói là sẽ không có ai nhận sai.

Khí chất của vị kia hoàn toàn là loại học sinh ưu tú, mỗi người đều có thể phân biệt được.

Nhưng tổng giám đốc đang ở đây, hẳn cũng không dám nói, chỉ có thể chần chờ: “Kia, kia...”

“Về sau kêu tôi là Cửu gia.” Phó Cửu cầm thân kẹo que, trong tay còn đang mang ván trượt, cười vô cùng ương ngạnh.

Giám đốc khách sạn miệng cười cứng đờ.

“Thế nào?” Phó Cửu nhướn mày: “Giám đốc Lý không muốn?”

Giám đốc Lý nhìn lướt gia tổng giám đốc nhà mình.

Ánh mắt Phó Cửu phát lạnh: “Phó Cửu.”

“Hừm?” Phó Cửu ngẩng đầu, đưa mắt tới gần Tần đại thần chớp mắt trái một cái, bộ dáng rất vô tội, lại khó nén được phát ra tia lệ khí*.

*Có thể hiểu là sự u ám, ác độc. Gần giống như âm khí.

“Đừng quá kiêu ngạo.” Tần Mặc nghiêng người, một tay đè đầu cô lại, giọng nói đè thấp, không khó có thể khiến người khác thấy được hơi thở của hắn chạm rai đánh vào tai Phó Cửu, rất bá đạo: “Nơi này là địa bàn của tôi.”

Đúng vậy, đúng vậy!

Giám đốc Lý ngẩng đầu lên, vừa định hừ lạnh.

Liền thấy tổng giám đốc của bọn họ đem tầm mắt nhìn lại đây, đáy mắt có chút lạnh: “Giám đốc Lý, chỉ là một từ xưng hô, cậu ta muốn anh kêu bằng gì, anh nên tuân theo, đừng quên cách đối đãi với khách hàng mà tôi đã dạy cho anh.”

Này... Này cùng suy đoán sẵn của hắn căn bản không giống nhau, không phải tổng giám đốc nên trực tiếp đuổi tên nhà giàu mới nổi kia đi hay sao?

Sao lại làm chống lưng cho hắn?!

Giám đốc Lý cứng đờ: “Kia, kia...”

“Kia cái gì?” Mí mắt Tần Mặc nháy một cái, tay trái đút vào túi quần, bộ dáng kiêu căng tự phụ: “Gọi người.”

Giám đốc Lý run lên, lập tức cúi đầu: “Cửu gia.”

“Ngoan, đi lấy tôm hùm đi.” Phó Cửu ra lệnh cho hắn.

Giám đốc Lý trong lòng hung hăng mắng một câu chó cậy thế chủ!

Phó Cửu nhìn bóng dáng không cam lòng của hắn, khoe miệng lạnh lùng câu lên.

Lúc này Tần Mặc đã mất kiên nhẫn, một tay túm người lại gần.

Dựa theo phong cách của Tần đại thần, từ trước đến nay đều không thích tiếp xúc thân thể với người khác.

Cho nên anh túm chính là cổ áo đồng phục của Phó Cửu.

Phó Cửu liền giống như một kiện hàng hóa bị Tần đại thần kéo đi lên tầng cao nhất.

COCO và Mập Mập đều cảm thấy Hắc Đào Z có thể sống đến tận bây giờ hoàn toàn là nhờ vào một thân bản lĩnh chơi game kia.

Nếu không tổng giám đốc sẽ không kéo cậu ta đi lên tầng cao nhất, mà là trực tiếp ném cậu ta ra khỏi cửa khách sạn!

Nhưng dù vậy, tính nhẫn nại của tổng giám đốc đối với tiểu tử này cũng rất mạnh

Thế nhưng vừa rồi còn sờ soạng đầu cậu ta?!

Từ trước cho đến nay, sự tình này cũng chưa từng xuất hiện qua!

Thật ra Phó Cửu cũng không để ý mình bị Tần đại thần kéo như vậy, dù sao hôm nay cô cảm thấy rất thống khoái.

Nhưng mà...

“Kêu nhiều tôm hùm như vậy, tôi ăn không hết.” Phó Cửu nhìn một bàn đầy tôm hùm Úc Châu kia, trong lòng có một chút phiền muộn.

Tần Mạc nghiêng đầu hút thuốc, biểu tình nhạt nhẽo: “Ăn không hết thì mang về.”

Còn có thể đóng gói?

Không nghĩ tới Tần đại thần cũng rất biết săn sóc người khác.

Phó Cửu mới vừa đem hình tượng bạo quân cực kỳ tàn ác kia đánh rớt liền nghe Tần Mạc nói: “Đi gọi thêm hai phần nữa, tất cả đều đưa cho Phó Cửu ăn hết.”

Phó Cửu: “...”

Săn sóc gì đó thật là mây bảy tận chân trời!

Chương 44: Tần đại thần phúc hắc theo Phó Cửu đi WC?

Tần Mạc nói không có ai không dám làm theo.

Đừng nói chỉ riêng khách sạn của tập đoàn Tần thị, ngay cả toàn bộ Giang Thành này, anh nói cái gì, lập tức sẽ có người thực hiện theo.

Phục vụ rất nhanh đã mang hai phần tôm hùm tiến vào, dùng trúc làm thước đo, đầu mỗi con đều rất lớn, cái kiềm vẫn còn động đậy.

Phó Cửu ngồi một bên nhìn, tức khắc cảm thấy những con tôm hùm còn dư lại càng thêm khó có thể nuốt xuống.

Người đàn ông này căn bản là cố ý!

Có thể vui gặp mà gặp mặt hay không?

“Tổng giám đốc Tần.” Hai tay phục vụ cung kính nâng lên cây thước bằng trúc, để tổng giám đốc của bọn họ có thể nhìn thấy tỉ lệ của tôm hùm rõ ràng.

Ngón tay thon dài của Tần Mạc vẫn rất thư thái, nhàn nhạt lướt qua hướng bên kia: “Đưa cho Cửu gia của các cậu.”

Cửu gia của các cậu...

Phó Cửu đang ngậm cái kiềm to của tôm hùm, bất ngờ cắn một ngụm thật mạnh!

Tần Mạc nhìn bộ dáng hơi buồn bực của thiếu niên kia, mặc kệ khiếp sợ bên trong ánh mắt của tất cả mọi người ở trong phòng, tay sờ đầu như đang sờ lông của thú cưng, giọng trầm thấp cười như không cười, cảm giác áp bách: “Từ từ ăn, không đủ... Có thể kêu thêm...”

Phó Cửu nghe vậy, quyết đoán lau khóe miệng, ý cười tà tà: “Tôi đi WC tiểu tiện một chút.”

Tần Mạc thu tay trở về, ánh mắt thâm thúy mà xinh đẹp. Hắn nhìn Phó Cửu vài giây, môi mỏng mới gọi lên: “Chúng tôi sẽ không ăn tôm hùm, tất cả đều để lại cho cậu, đi thôi.”

Đến cả cơ hội chuồn đi cũng không cho cô?

Phó Cửu hạ mi mắt, người đàn ông này quả thật là có thù tất báo, lợi hại!

Nhưng mà cũng không có việc gì.

Dù sao cũng do anh ta trả tiền, cô không nấu tôm hùm liền sẽ không ăn tôm hùm sao?

Chờ cô giải quyết sinh lý xong là có thể tái chiến.

Buông cái kiềm đang cầm trong tay, Phó Cửu đứng dậy, lười biếng đi ra khỏi cửa nhà ẩm ướt hoa trên tầng cao nhất.

Lại không biết COCO và Mập Mập ở phía sau cô biểu tình khiếp sợ như thế nào.

Lần thứ hai!

Hôm nay là lần thứ hai tổng giám đốc sờ đầu tiểu tử này!

Hai người đồng thời quay đầu, bộ dạng muốn nói nhưng lại thôi.

Đương nhiên Tần Mạc biết bọn họ đang nhìn mình, tay búng nhẹ đầu mẫu thuốc lá, ném ra một chữ rất nhạt: “Nói.”

“Đội trưởng, làm sao anh lại đối với Hắc Đào Z tốt như vậy? Không đủ tôm hùm liền gọi thêm cho cậu ta, anh cũng không có đối tốt như vậy với tôi và Mập Mập!” Cuối cùng COCO cũng đem lời nói áp chế trong lòng cả ngày hôm nay nói ra.

Tần Mặc tiếp nhận khăn ướt phục vụ đưa qua, lay tay một chút: “Cậu muốn ăn cũng có thể. Ăn hết mười con đã chín cùng hai con sống kia.”

“...”

COCO dừng lại, bởi vì cậu đang cẩn thận suy nghĩ hình ảnh kia, bỗng nhiên quay đầu mới phát hiện một sự thật đáng sợ!

Xem ra được đội trưởng “quan tâm dịu dàng” cũng không phải là chuyện tốt!

Nhưng mà... Vẫn có điểm kỳ quái, trước này đội trưởng đều không có sờ qua đầu của ai.

Đừng nói sờ đầu, đến cả cười như vừa rồi cũng rất hiếm thấy!

Lúc COCO đang cố gắng vắt hết óc nghi hoặc, Mập Mập lại thấy tổng giám đốc đột nhiên đứng lên, vội vàng nuốt thịt bò trong miệng xuống, hỏi: “Tổng giám đốc Tần, anh định đi đâu?”

“Các cậu cứ tiếp tục ăn, tôi đi xem gia hỏa muốn chạy trốn kia.” Sườn mặt Tần Mặc không chút để ý bị tóc màu đen đánh tới, chỉ lộ ra đáy mắt sâu không thấy đáy kia, sắc bén như chim ưng bay trên không trung.

Thời điểm anh nói những lời này, ánh mắt kia vẫn lạnh như vụn băng. Bị cậu ta trốn một lần, sao có thể lại để cậu ta chạy trốn trước mặt mình lần thứ hai!

Mỗi ngõ ngách trong buồng vệ sinh của khách sạn đều dùng loại huân hương* tốt nhất, ngoại sức trang hoàng cơ bản nhất trí cùng cách bài trí, vô cùng hoa mỹ.

*Chắc là tinh dầu phát ra mùi thơm thì phải.

Chỉ là...

Phó Cửu cũng không bao giờ nghĩ đến chuyện sẽ có một ngày cô vì muốn đi vệ sinh lại cảm giác bối rối về vấn đề nên vào WC nam hay là WC nữ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Bị Tần Thần chộp tới WC nam

Vào WC nữ sẽ bị người khác xem thành lưu manh.

Vào WC nam... WC nam lại không có phòng kín.

Trừ phi là ngồi xổm...

Phó Cửu đưa tay ấn ấn phía sau cổ của mình, mày đẹp nhũ một chút.

Quyết định vậy đi, WC nào không có người thì cô đi vào!

Vì khiến người khác nhìn mình không đáng khinh như vậy, khóe miệng Phó Cửu mang theo ý cười, một tay cầm túi quần, bộ dạng đoan chính đứng trước cửa.

Có một thiếu nữ mới đi ra từ trong phòng vệ sinh, vừa ngẩng đầu liền thấy nguyên khí* mỹ thiếu niên, mặt lập tức đỏ lên.

* Nguyên khí là sức mạnh vật chất, tinh thần tiềm tàng nơi con người.

Người này... sao lại đẹp trai như vậy.

Chỉ là hơi kỳ quái, làm sao hắn lại muốn đứng chỗ này a?

Thiếu nữ nghi hoặc nhìn Phó Cửu.

Phó Cửu câu môi lần nữa, vô cùng tự nhiên chỉ chỉ vào bồn rửa tay: “Hình như vòi nước bị hỏng rồi, làm thế nào cũng không chảy nước.”

“Ừm, ặc... Cái kia, tôi vào xem thử.” Thiếu nữ e thẹn cúi đầu, làm sao bây giờ, được mỹ thiếu niên đi đến gần! Nàng nên biểu hiện rụt rè hay là nên hào phóng một chút?

Thiếu nữ dè dặt tâm tình đang kích động, vươn tay ra, giọng nói nhỏ nhỏ: “Không bị hư, đồ vậy nơi này đều là cảm ứng, cậu đưa tay tới gần vòi nước, nước sẽ tự động chảy ra.”

“Hóa ra là như thế.” Bộ dáng Phó Cửu như vừa thông suốt, không hề có một chút cảm giác không khỏe nghiêng mặt qua cười với thiếu nữ: “Cảm ơn cậu.”

“Không, không cần khách khí...” Nhìn gần làn da càng đẹp, lông mi thì không còn lời nào để chê, làm sao lại có người đẹp như vậy. Thiếu nữ chỉ cảm thấy trái tim của mình sắp từ lồng ngực nhảy ra ngoài, vừa định mở miệng xin số WeChat.

Đột nhiên!

Một bàn tay trắng nõn xuất hiện đặt ở giữa hai người bọn họ, một tay túm chặt cổ áo phía sau của mỹ thiếu niên kia!

Thiếu nữ sững sốt, tình huống này là như thế nào?

Phó Cửu cũng ngây ngốc một chút, theo bản năng ngẩng đầu nhìn người động tay với cô.

Một bóng người đứng ngược sáng.

Là Tần Mặc.

Hắn mặc áo khoác tây trang màu đen, áo sơ mi thả lỏng hai nút trên cùng, gương mặt cực kỳ tuấn mỹ như con lai, tản ra khí chất tôn quý bất phàm, bên trong ẩn ẩn vài phần nguy hiểm.

Hiện tại, một bàn tay của anh nắm cổ áo cô, tay khác tùy ý cắm trong túi quần, cứ như vậy chăm chú nhìn cô, hai tròng mắt thâm thúy.

Phó Cửu bình tĩnh cười nói: “Tần đại thần, thật trùng hợp, anh cũng muốn đi WC?”

“Chẳng lẽ là tới xem cậu phóng điện với con gái nhà người ta?” Tần Mặc thông thả ung dung hỏi lại, vừa rồi anh cũng nghe được mấy câu, khóe miệng có chút lạnh: “Vòi nước bị hỏng? Cũng mệt cho cậu đã vất óc nghĩ ra cái cớ để đến gần.”

Quả thực tiểu tử này không có thời khắc nào là không phóng điện.

Trước cửa WC cũng làm được vậy.

Cậu ta rất thích trêu chọc người khác như vậy sao?

“Không có biện pháp, ai bảo lại làm vòi nước kiểu vậy ở nơi này.” Phó Cửu hoàn toàn không có bộ dáng khốn khổ vì bị vạch trần, nhìn về phía thiếu nữ đứng bên cạnh vừa bị màn này làm cho kinh ngạc, chớp chớp mắt trái, cặp mắt hoa đào kia vô cùng đẹp.

Thiếu nữ kia che môi, nhìn hai người đang đứng trước mặt, biểu tình rất kích động: “Tần, Tần Thần!”

Tay Phó Cửu gõ nhẹ môi mỏng, tà nịnh ưm một tiếng, nói: “Tần đại thần, hóa ra nàng là fan của anh...”

Lúc này cũng không đợi Phó Cửu nói xong, Tần Mặc liền dùng thêm sức, biểu tình thờ ơ túm cổ áo phía sau cô giống như đang xách con mèo nhỏ kéo vào trong WC bên cạnh.

Phó Cửu nhìn không được bẹp bẹp miệng. Người đàn ông này sao lại thích xách cô đi tới đi lui như vậy? Lúc vào khách sạn cũng làm vậy, hiện tại vẫn như thế, còn thêm vẻ mặt ghét bỏ...

Chương 46: Tần đại thần, cần tôi cời quần giúp anh không?

Trong nhà vệ sinh nam, Tần Mặc buông lỏng cánh tay đang nắm chặt cổ áo cô: “Vừa rồi cậu không tiến vào mà đứng ngốc ở bên ngoài làm gì?”

“Hửm?” Phó Cửu nhướn mày, cười một cách phong lưu mà phủ nhận: “Khi nào tôi lại đứng ngốc? Không phải đang phóng điện với người ta sao?”

Tần Mặc “A” một tiếng, đi tới chỗ bên cạnh, anh cũng không đeo cà vạt, ngay cả cúc áo cũng mở ra hai nút trên cùng. Anh liếc mắt về phía cô một cái, tiếng nói hơi trầm lệt vào tai cô: “Không phải đã nói muốn đi tiểu tiện? Tại sao lại không vào?”

Phó Cửu nhìn nhìn bồn tiểu tiện dạng một nửa hình quả trứng.

Làm sao cô tiểu tiện bằng cái này được?

Thoạt nhìn cô giống như mỹ thiếu niên, thực chất vẫn là một nữ sinh.

Muốn tiện cũng không cần bồn nước tiểu như vậy.

Đợi một hồi, Tần Mặc cũng đã nhận ra điều gì, chợt bước tới gần Phó Cửu, cúi thấp đầu xuống, ánh mắt thu lại nóng rực nhìn chăm chăm cô, giọng nói rất nhát: “Tôi đã tra trên mạng, gấp mặt là phải ăn cơm, uống rượu và đi tiểu tiện cùng nhau.”

Xem ra Tần đại thần rất nghiêm túc muốn cùng cô xi xi. (Đi tiểu ý, để thể đọc cho vui. :))

Công lược** gấp mặt thật muốn hại chết người.

**Cái từ này trong Vietpharse dịch là “tiền công chiếm đóng”, từ này dịch tắt sát nghĩa cũ, nghĩa chuẩn của từ “công lược”. Nhưng theo từ điển ngôn ngữ hiện đại thì từ “công lược” được baike giải thích như sau:

Tại trò chơi yêu đương cùng vai nữ chính hoàn thành good ending/happy ending thì được gọi là đã “công lược” hoàn thành. Bởi vì có một số trò yêu đương có độ khó nhiều, cần mượn dùng bí tịch (hệ thống) mới có thể hoàn thành good ending/happy ending, cho nên quá trình độ hảo cảm từ 0 phát triển đến lúc hoàn thành GE/HE được gọi là “công lược/tiền công chiếm đóng”. Từ nay ban đầu áp dụng cho các trò game xã hội (ví dụ như TheSim ý), rồi chuyển qua dùng cho thể loại ngôn tình mang theo “hệ thống”. Mình ko dùng từ “tiền công chiếm đóng” vì nghe nó kỳ kỳ, quyết định giữ nguyên “công lược” theo Hán Việt cho đến khi nào tìm được từ thay thế. Nguồn: greyphan.com

Chỉ là... Muốn cô giải quyết như thế nào? Cô lấy đâu ra thứ đồ kia?

Phó Cửu nghiêng đầu suy nghĩ một chút. Đột nhiên cô nâng mắt, một tay đè lại ngực người đàn ông, đẩy anh về phía vách tường!

Tay trái cũng nâng lên theo, đặt trên vách tường màu trắng bên cạnh Tần Mặc.

Tư thế như vậy, lưu loát như nước chảy mây bay.

Kế tiếp cô nhích lại gần, thổi một hơi vào lỗ tai của Tần Mặc: “Thực tế lúc gấp mặt còn có thể cời quần giúp đối phương, Tần đại thần muốn thử một lần hay không?”

Cả người Tần Mặc cứng đờ, đến khi cô nói câu này anh mới phản ứng lại, trong nháy mắt khuôn mặt tuấn tú trở nên đầy lạnh lẽo khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Anh nhìn người trước mắt, gần từng chữ một kêu tên cô: “Phó, Cửu!”

“Hửm?” Phó Cửu còn đang cười, tay phải làm bộ muốn cời quần giúp đối phương: “Đừng thẹn thùng, mỗi người đàn ông đều phải trải qua quá trình này. Nếu không so sánh thứ đồ kia nhỏ hay lớn, làm sao có thể biết được ai mạnh hơn ai, đúng không?”

Rốt cuộc Tần Mặc cũng không thể nhịn thêm nữa, tay bắt lấy cổ tay của người làm anh giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, môi mòng dùng sức nói, đáy mắt tràn ngập sát khí: “Có phải cậu không muốn sống nữa hay không?”

“Không có nha, tôi chỉ là đang biểu đạt tình bạn của mình. Tần đại thần mời tôi ăn tôm hùm nhiều như vậy, đương nhiên tôi phải bày tỏ lòng biết ơn một chút. Đầu là anh em tốt, đừng câu nệ như vậy.” Phó Cửu chớp chớp mắt, cúi người lại gần anh. Gương mặt xinh đẹp kia càng thêm rõ ràng, làn da trắng nõn mịn màng thậm chí còn có thể nhìn thấy lông tơ rất nhỏ kia. Thêm cả nhiệt độ cơ thể, thật sự là muốn mạng người.

Tần Mặc âm ngoan nhìn cô, làm sao cũng không thể áp chế được cảm giác xúc động muốn bóp chết người.

Bịch một tiếng!

Anh trở người một cái, mạnh mẽ đè cô vào vách tường, giọng nói lạnh lùng đến cực điểm: “Nếu cậu còn sờ loạn, tôi sẽ hủy móng vuốt của cậu!”

Phó Cửu cũng không thêm đề ý bị anh đè nặng, quay đầu lại, cười sáng lạn với người đối diện: “Tần đại thần trong sáng như vậy, chẳng lẽ vẫn là trai tân?”

Bộ dáng lười biếng cùng tóc bạc kia, xác thật rất giống con mèo mà anh nuôi.

Đều không biết tốt xấu như vậy!

Tần Mặc hít sâu một hơi, tay dùng sức捏o cằm thiếu niên, gần từng chữ: “Ngaoan một chút, đừng ép tôi giết chết cậu! Hiểu không?”

“Tức giận?” Phó Cửu thấp giọng khuyên bảo: “Đừng nóng giận, như vậy quan hệ mới tốt được.”

Tần Mặc cười lạnh, đẩy người cô ra, sửa sang lại cổ áo hỗn độn của mình: “Đừng dùng giọng điệu lúc phóng điện nữ sinh để đùa giỡn tôi, giải quyết chuyện của cậu nhanh một chút rồi nhớ trở về!”

“Được rồi.” Phó Cửu lắc lắc cổ tay phát đau, vô cùng tiếc nuối nhìn bóng dáng lạnh băng vừa nói xong liền xoay người bước đi kia, cười như không cười... Haha, không nghĩ tới đại thần lại là loại ngây thơ ngang ngược...

Chương 47: Tổng giám đốc Tần, anh thật sự cảm thấy Phó Cửu chính là Hắc Đào Z?

COCO và Mập Mập ngồi ở nhà ẩm ướt hoa trên tầng cao nhất cũng không biết trong phòng vệ sinh đã xảy ra chuyện gì.

Hai người còn đang vui đầu ăn, hồi lâu mới cảm giác được thời gian lần này tổng giám đốc Tần đi tới WC một chuyến lâu hơn những lần trước.

Mập Mập nhủ mảy mò: “Có phải đã xảy ra chuyện gì hay không?”

COCO không để ý chút nào: “Có thể xảy ra chuyện gì? Cả ngày tên kia đều nghĩ đến chuyện ngủ cùng với đội trưởng.”

“COCO...!” Mập Mập buông dao nĩa trên tay xuống, dùng sức nhấp miệng về phía sau cậu.

Nhanh nhạy như COCO lập tức đã nhận ra hàn ý phía sau không tầm thường, nhanh chóng đề cao âm điệu, sửa lại lời nói sắp ra khỏi miệng: “Cậu ta cũng không nghĩ đến, đội trưởng là người muốn ngủ cùng là ngủ được sao! Đội trưởng chúng ta thích phụ nữ, không phải giống như cậu ta bị cong!”

Hồ, may mắn cậu không đem khúc sau của câu kia “Cậu ta còn tiếp tục như vậy, tôi lo lắng đội trưởng sẽ bị cậu ta bẻ cong” mà nói ra!

Thật là rất mạo hiểm, rất mạo hiểm!

Tay COCO lau mồ hôi một phen.

Biểu tình của Tần Mặc cũng không vì cậu đã sửa lời mà trở nên ấm áp, ngược lại sau khi anh tiến vào, hơi thở lạnh lẽo giống như muốn đóng băng toàn bộ căn phòng lại.

Xung quanh lạnh không thể tưởng tượng nổi.

COCO chỉ cảm thấy mình như rơi vào hầm băng, cổ lạnh lẽo kia xác thật phát ra từ trên người tổng giám đốc Tần.

Cậu quay đầu đưa mắt ra hiệu với Mập Mập: Tại sao đội trưởng đi một chuyến tới phòng vệ sinh, ánh mắt liền biến thành như vậy, có cảm giác anh ấy muốn giết người.

Mập Mập lắc đầu: Tôi biết nói thế nào? Đừng nói chuyện, cẩn thận tổng giám đốc theo dõi cậu!

Hai người vừa trao đổi bí mật liền rút người ra phía sau, nghe giọng nói âm ngoan phúc hắc của tổng giám đốc nhà bọn họ vang lên trên đỉnh đầu: “Lấy thêm cho cậu ta mười con tôm hùm, lớn một chút.”

Không chỉ riêng Mập Mập và COCO, ngay cả phục vụ đứng bên cạnh đều có vẻ mặt “Còn muốn ư?”.

Nhưng mà, tổng giám đốc nói gì, đương nhiên phải làm theo cái đó!

Tuy rằng sự kiện chính người này vô cùng quý dị, một chút cũng không giống tác phong ngày thường của tổng giám đốc.

Nhưng mà một đồng tôm hùm đều vào trong bụng một người, cũng cảm thấy không quá dễ chịu...

Sau khi phục vụ đi ra ngoài, Mập Mập suy nghĩ một hồi mới nói: “Tổng giám đốc Tần, anh thật sự cảm thấy Phó Cửu chính là Hắc Đào Z? Sao tôi lại có cảm giác người này hơi kỳ quái.”

“Cậu ta là cong, thể giới của cong chính là như vậy.” Sau khi COCO nói giúp Phó Cửu một câu, lại nói tiếp: “Nhưng mà cậu ta rất khác so với ấn tượng của tôi về tên phá gia chi tử nhà họ Phó kia, không phải trước kia cậu ta rất nội* sao?”

* COCO sẽ giải thích cho mọi người :))

“Nội cái?” Mập Mập là trạch nam cũng không biết từ này.

COCO đếm bằng ngón tay: “Hoa si, thích khoe của, không có phẩm vị, đúng tiêu chuẩn của một tên nhà giàu mới nổi. Nhưng mà thật ra cậu ta cũng chưa từng hại ai, chỉ là tư thái của Phó Cửu khiến người khác cực kỳ không thích. Hơn nữa cậu ta là cong, luôn bị người khác xa lánh.”

“Nhưng hiện tại cậu ta vẫn là cong, hơn nữa cậu ta còn muốn ngủ...” Lúc Mập Mập nói đến việc ngủ này chợt dừng lại.

Tần Mặc chơi đùa bật lửa màu bạc trong tay, nhướn mày lạnh lùng cười: “Cậu ta còn muốn ngủ cái gì? Sao lại không tiếp tục nói? Hừm?”

“Ngủ... Ngủ... Ngủ...” Mập Mập thật sự không tìm ra lý do để nói dối, khóc không ra nước mắt: “Ngủ với tôi không được sao?”

“Cậu?” Tần Mặc xoay bật lửa một chút, ngón tay dừng lại.

Sau đó tiếng nói lạnh hơn, tựa như băng ra khỏi vỏ, lực sát thương vô cùng mạnh: “Nếu cậu ta muốn ngủ với cậu, giả trị sắc đẹp một chút cũng không còn.”

Mập Mập: “...”

Tại sao hán tự nguyện hi sinh bản thân mình, tổng giám đốc còn muốn công kích hán?!

Chương 48: Tại sao lại muốn gặp mặt?

COCO vì cứu với Mập Mập, ra mặt nói: “Đội trưởng, chúng ta có nên thử tên Phó Cửu kia không?”

“Không cần thử.” Tần Mạc xoay đầu một chút, thần nhiên ném ra ba chữ, trong giọng nói không có một chút cảm tình gì: “Chính là cậu ta.” Không có người thứ hai khiến anh nhìn một cái liền có ý niệm muốn bóp cổ chết người.

Mập Mập nhủ mày: “Thật sự tôi không hiểu tại sao Hắc Đào Z đột nhiên muốn gặp mặt. Chẳng lẽ cậu ta chơi game chỉ vì muốn tiếp cận tổng giám đốc sao? Vì thế nên mới hẹn gặp mặt?”

Mập Mập nói xong còn cố ý nhìn thoáng qua tổng giám đốc nhà mình, may mắn anh ấy vẫn đủ lý trí, không bài xích cách nói này của hán.

Dường như COCO vừa nghĩ ra chuyện gì, đột nhiên ngồi thẳng người: “Không, không phải vì muốn tiếp cận đội trưởng. Nếu là nguyên nhân đơn giản như vậy thì lúc đội trưởng gửi lời mời kết bạn, cậu ta sẽ không từ chối ngay. Gần đây không phải chiến đội của chúng ta muốn chiêu mộ người mới sao? Rất nhiều công ty đều muốn đề cử người cho tập đoàn Tần thị, nhưng bên phụ nhân nhà họ Phó hình như đã xảy ra vấn đề gì đó. Chỉ bằng việc toàn bộ tuyển thủ rời đi công ty, yêu cầu cơ bản nhất cũng bị rút, vì thế cũng không nộp danh sách tới được. Công ty nhà cậu ta đã gặp khó khăn rất lớn.”

“Cậu nói Hắc Đào Z vì chuyện này nên mới hẹn gặp mặt tổng giám đốc?” Mập Mập nói, lại liếc mắt nhìn Tần Mạc một cái. Chỉ là lúc này không biết có phải do hán bị ảo giác hay không, thế nhưng bật lửa trên tay tổng giám đốc dừng lại một chút?

Nhưng mà Tần Mạc cũng không nói lời nào, ngón tay trắng nõn như ngọc nâng lên cầm ly rượu vang đỏ trên bàn, lắc qua lại hai cái, đôi mắt thâm thúy có chút lạnh lùng. Hóa ra cậu ta muốn gặp mình là bởi vì chuyện này...

Sau khi Phó Cửu đi tiểu tiện xong, vừa trở về phòng liền phát hiện trước chỗ cô ngồi lại nhiều thêm mười con tôm hùm.

Thực chất bàn ăn cơm của bọn họ cũng không nhỏ, ngồi loại bàn tổng thống dành cho mười hai người ăn cũng có chút xa hoa.

Hiện tại trên bàn toàn bộ để đầy tôm hùm.

Đồ ăn của ba người Tần đại thần chỉ chiếm chỗ nhỏ như vậy.

Anh ta muốn cô ăn no đến chết?

Phó Cửu ngẩng đầu nhìn về phía Tần Mạc, nội tâm vô cùng phiền muộn. Công lược gặp mặt sao lại không dạy dỗ đại thần một chút, đối đãi với bạn tốt trên game trong lần đầu gặp mặt nên hàm súc và khoan dung!

Có tiền cũng không nên hư hỏng như vậy, giá tiền của mười con tôm hùm không phải là nhỏ, mà đây chính là tôm hùm Úc Châu!

Người đàn ông thấy thiếu niên tóc bạc buồn bực, như là đang chửi rửa cái gì, cười thấp một tiếng, sau đó rút ra một điều thuốc, cắn ở giữa môi mỏng, nghiêng đầu bật lửa, tiếp theo nâng cằm: “Tất cả đều là của cậu, ăn đi.”

“Được.” Phó Cửu cũng cười, có chút tà mị, ăn liền ăn, dù sao người trả tiền cũng không phải là mình.

Nhưng mà, tại sao Tần đại thần lại lạnh lùng hơn so với vừa rồi?

Cô cũng không thật sự lộ quần anh ta, không đến mức vừa nhìn cô liền cười lạnh đầu nhĩ?

Chẳng lẽ lúc cô không ở đây đã xảy ra chuyện gì?

Phó Cửu suy nghĩ hồi lâu cũng không nghĩ ra điều gì. Thật ra cũng ăn không ít tôm hùm, bụng cũng căng rất to, cũng tính là thỏa mãn.

Chỉ cần qua một lần gặp mặt, đến lúc cô dự thi không cần nguy trang thân phận, cũng không cần suy nghĩ nên đề phòng Tần Mạc sẽ hành hạ mình như thế nào.

Thật ra cũng là lần đầu tiên cô gặp được đối thủ khó chơi như vậy.

Đến cả việc cô thích ăn kẹp que cũng điều tra ra được.

Nếu tiếp tục để anh ta điều tra, không chừng sẽ tìm ra chuyện gì phức tạp.

Hiện tại cô không chịu nổi việc Tần Mạc điều tra.

Không chỉ riêng việc cô là linh hồn sống lại trên thân thể này, quan trọng nhất chính là... Cô là nữ không phải nam!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Lấy hóa đơn đưa cho Cửu gia của các cậu

Ngâm xong kiểm tôm hùm cuối cùng, Phó Cửu cảm thấy mình có thể đi rồi, đang định nói với Tần đại thần: “Cảm ơn tôm hùm của anh, hẹn gặp lại.”

Liền nghe Tần Mạc ở bên cạnh cười như không cười hỏi một câu: “Ăn xong?”

“Ừm, đã xong.” Phó Cửu sờ gáy, tâm tình rất không tồi, Tần đại thần đã học được cách tâm sự với người khác, sự thật chứng minh công lược gặp mặt rất hữu dụng.

Tần Mạc cười cười, bộ dáng lười biếng, đôi mắt hiện lên một tia sáng lạnh, nâng bàn tay lên.

Người phục vụ lập tức đưa thực đơn qua.

Tần Mạc liếc mắt nhìn người phục vụ kia một cái: “Đi lấy hóa đơn lại đây.”

Hóa đơn?

Người phục vụ rất nghi hoặc, tổng giám đốc ăn cơm không cần tính tiền mà nhỉ?

COCO và Mập Mập cũng không rõ tình huống này là như thế nào.

Sau đó lại nghe tổng giám đốc nhà bọn họ không chút hoang mang nói ra một câu: “Đưa cho Cửu gia của các cậu, hôm nay cậu ấy trả tiền.”

COCO: “...”

Mập Mập: “...”

Phó Cửu: “...”

Ngay cả người phục vụ cũng: “...”

Phó Cửu phản ứng nhanh nhất, vừa rồi còn muốn phóng điện với Tần Mạc hiện tại mắt giật một chút.

Này... Khi nào bữa cơm này biến thành là do cô mời?!

Hơn nữa chủ khách sạn này không phải họ Tần sao?”

“Đại thần, tôi nhớ rõ đây là sản nghiệp nhà anh, anh xác định là do tôi mời?”

Phong độ đâu mất rồi? Phó Cửu nhướn mày.

COCO và Mập Mập ngồi một bên nghe cũng có chút ngượng ngùng.

Trước nay tổng giám đốc sẽ không để người khác mời ở quán bên ngoài, chỉ ăn trong khách sạn nhà mình.

Nhóm phục vụ đứng một bên cũng bộ dáng cậu nhìn tôi, tôi nhìn cậu, không ai đi lên phía trước.

Tần Mạc lại nhìn cặp mắt hoa đào xinh đẹp của Phó Cửu, giọng nói thản nhiên: “Đối với người có quan hệ tốt tôi mới làm như vậy.”

Phó Cửu: “...”

Người đàn ông này căn bản là cố ý.

Dùng lời cô đã nói qua để đáp lại cô.

Cô chỉ vừa mới thổi khí vào lỗ tai của anh ta.

Anh ta liền đối phó với cô như vậy?

Hiện tại trong người cô có năm nghìn nhân dân tệ, đều do cô chơi game kiếm được, nhiều nhất chỉ có thể trả tiền năm con tôm hùm.

Giáo trình gặp mặt rốt cuộc dạy người làm như thế nào?!

Tần đại thần, nếu anh vẫn luôn có thù tất báo như vậy, đừng nói đến bạn bè tốt, ngay cả bạn gái cũng không tìm được!

“Thế nào? Không muốn mời tôi ăn cơm sao?” Tần Mặc cầm chén trà trong tay cũng không uống, ánh mắt mờ mịt mang theo vài tia sáng mỏng: “Không phải cậu đã nói quan hệ của chúng ta rất tốt?”

Phó Cửu ngẩng đầu lên, rất dứt khoát: “Không phải không muốn, mà là tôi không có tiền.”

“Cậu không có tiền?” Lời này là do COCO nói, ngữ điệu có chút cao, dường như một chút cũng không tin: “Sao có thể?”

Phó Cửu cười: “Sao lại không có khả năng? Có người chê tôi làm người ta mất mặt, lại sợ đắc tội Tần thiếu, liền xóa tên của tôi ra khỏi nhà họ Phó, tin tức này chắc hẳn cậu đã biết từ lâu mới đúng.”

COCO xác thật là biết, dù sao nhà bọn họ cũng có làm ăn qua lại với nhà họ Phó.

Chuyện này vừa âm ỉ vừa náo động.

Cha cậu ta nói mặc kệ Phó Cửu sống ra sao, hẳn phải đưa con riêng từ bên ngoài vào nhà làm dòng chính, còn chặt đứt nguồn kinh tế của hai mẹ con Phó Cửu.

Người cha kia đúng là quá phận, nhân cơ hội đưa người về, căn bản muốn bức chết Hạ Hồng Hoa.

Trong nháy mắt, COCO cũng không biết nên nói cái gì cho tốt. Cậu chỉ quay đầu nhìn qua tổng giám đốc nhà bọn họ.

Cũng không đợi Tần Mặc nói chuyện, Phó Cửu liền mở miệng. Một bàn tay vịn trên lưng ghế dựa của tổng giám đốc nhà bọn họ, mặt ghé vào vô cùng gần, âm điệu tà mị: “Nếu không thì Tần đại thần, tôi lấy thân mình để trả nợ cho anh được không?”

Chương 50: Muốn quản thì quản

Trong phút chốc, nhiệt độ trong phòng liền thấp xuống vài độ!

Nhóm phục vụ đứng bên cạnh, ngón tay đều cứng ngắc, trong ánh mắt mang theo khiếp sợ nói không nên lời.

Thế nhưng có người dám... Dám làm ra loại tư thế này với tổng giám đốc!

Hon nữa... Cậu ta vừa nói cái gì?

Lấy thân trả nợ?!

Sự thật không cần giống như ý tứ mà bọn họ nghĩ!

Chỉ là nhìn tư thái của vị thiếu gia nhà họ Phó kia xác thật đang trêu chọc tổng giám đốc!

Bọn họ không suy đoán đến chiều hướng kia cũng rất khó.

Đặc biệt môi mỏng màu nhạt của cậu ta chỉ cách lỗ tai tổng giám đốc một centimet.

Lại gần thêm một chút nữa chỉ sợ là muốn hôn lên!

Hơi thở quanh người tổng giám đốc rõ ràng lạnh thêm vài phần.

Nhưng vị thiếu gia kia giống như không nhận thấy điều này, đáy mắt mang theo ánh sáng mê hoặc: “Thế nào? Không thích tôi lấy thân trả nợ? Tôi đây cần anh một ngủm sẽ tốt hơn!”

Phó Cửu nói rất vui vẻ, hon nữa phải lập tức áp dụng hành động.

Hai mắt Tần Mặc biến lạnh, một bàn tay duỗi ra nắm chặt cổ tay cô, đem Phó Cửu ấn ở trên mặt bàn, hận không thể bóp chết Phó Cửu.

Tiếp theo, anh dùng thêm sức rút túi tiền từ trong túi quần của Phó Cửu ra, thoải mái ném tới trên tay người phục vụ, giọng nói lạnh như nền tuyết của hồ

băng: “Tất cả tiền trong thẻ đều tính vào hóa đơn!”

“Vâng.”

Lúc này căn bản không có người phục vụ nào dám cãi lại mệnh lệnh của Tần Mặc. Mỗi người đều có thể nhìn ra hình tượng cao ngạo lạnh nhạt từ trước đến nay của tổng giám đốc sắp bị người này trêu chọc muốn sụp đổ.

Phó Cửu vẫn muốn giữ lại một chút tài sản, thử thương lượng với Tần Mặc: “Giữ lại phí sinh hoạt một nghìn nhân dân tệ cho tôi được không?”

Tần Mặc hoàn toàn không nghe Phó Cửu nói, không tiếp tục giữ tư thế này mà đẩy cô trở về, từ trên cao nhìn xuống, nhìn rồi lại thêm nhìn mới không bẻ gãy cổ tay của gia hỏa này.

Tiểu tử này thế nhưng lại rất ngoan cố, vẫn duy trì dáng vẻ tươi cười nhìn anh. Hơi thở ấm áp như có như không phả vào trên mu bàn tay của mình.

Không biết là vì cái gì, Tần Mặc lại cảm thấy Phó Cửu rất giống con mèo nhà anh, đến tóc cũng giống, nhìn qua rất mềm mại, một chút lại một chút dụi vào lòng bàn tay anh.

Người không biết còn tưởng rằng thiếu niên này đang làm nũng.

Trên thực tế gia hỏa này chỉ là đang giả bộ.

Nếu về sau có chơi game cùng nhau, anh nhất định phải sửa tật xấu phóng điện loạn xạ của cậu ta.

Nhìn thấy ai cũng đùa giỡn, rốt cuộc là học ở đâu ra cái này?

Tần Mặc hơi hạ mi mắt, một tay ấn điều thuốc vào gạt tàn, một tay dùng sức đè Phó Cửu, nửa người trên vẫn còn mặc áo khoác tây trang, tóc màu đen phối hợp cùng động tác của anh mà rũ xuống trán, vô cùng có hương vị đàn ông. Không chỉ riêng tư thế, còn có ánh mắt lóe qua tia độc ác kia.

Chỉ cần có người nhìn Tần Mặc như vậy, hai chân đều sẽ nhũn ra.

Trách không được fan của anh sẽ gọi anh là Tần Thần.

Quá đẹp trai! Quá tàn nhẫn!

Đáng tiếc hiện tại Phó Cửu thật sự không có tâm tình đi thưởng thức sắc đẹp của đại thần. Dù sao thẻ tín dụng của cô vừa mới bị rút sạch, chuyện này đối với một hacker có ý muốn mua máy tính mới quả thực là tin xấu.

“Tổng giám đốc Tần.” Người phục vụ đỏ mồ hôi khắp trán, đôi tay nâng thẻ tín dụng lên: “Phí tổng cộng là 26580 nhân dân tệ, trong thẻ của Cửu gia chỉ có 5000 nhân dân tệ đã được rút hết.”

Tần Mặc thần nhiên ừ một tiếng.

Phó Cửu vốn tưởng rằng sự tình đến đây đã kết thúc.

Dù sao tiền trong thẻ của cô cũng đã rút hết, còn muốn thế nào nữa.

Nghĩ thế nào thì nghĩ, cô vừa muốn ngồi dậy liền nghe người đàn ông kia không chút để ý bỏ thêm một câu: “Tiền dư lại chưa trả, các cậu ghi sổ cho Cửu gia.”

Chương 51: Tôi đưa cậu về nhà

Nhớ... Ghi sổ?!

Trước nay người đến nơi này ăn cơm đều không có việc ghi sổ...

Đặc biệt là những người cỡ tuổi bọn họ, thích cạnh tranh sự hào phóng với người khác nhất.

Đi ra ngoài ăn cơm còn muốn ghi sổ?

Chuyện này rất keo kiệt nha!

COCO cúi đầu cắn ngón tay của mình.

Tổng giám đốc làm chuyện này quá phúc hắc, anh ấy muốn công khai giúp Phó Cửu được nổi tiếng.

Về sau chỉ cần nơi có mặt Phó Cửu, chuyện này đều sẽ bị nhắc đến.

Thật ra Phó Cửu cũng không để bụng thanh danh, cái cô để ý chính là tiền!

“Tần đại thần, anh không biết trong công lược gặp mặt có nói là nếu bạn tốt của anh không có tiền, anh phải hào phóng mà bù đắp việc đó sao?”

Tần Mặc thần nhiên liếc mắt nhìn cô: “Đó là cuộc gặp mặt bình thường, hiển nhiên là điều đó không phù hợp với cậu. Vì tránh cậu có loại ý tưởng hoang đường như lấy thân trả nợ, vẫn nên để cậu trả toàn bộ tiền.”

Phó Cửu: “...”

Châu tôm hùm này đúng thật là ăn rất mệt.

Vì không muốn mệt nhọc, lúc đầu Phó Cửu không nghĩ phải đem hai con tôm hùm còn lại mang về nhà. Hiện tại dù có mệt cô cũng phải ôm chúng trở về.

Đây chính là cô mời khách, còn thiếu 21580 nhân dân tệ.

Nhưng mà đã tiêu tiền thì tiêu cho thoải mái, ăn xong một bữa cơm, về sau cũng không cần đề phòng bị điều tra.

“Cậu muốn tự mình đi về hay cần tôi đưa cậu về?” Tần Mặc nhìn thoáng qua tôm hùm trên tay thiếu niên, cảm thấy bộ dạng này của cô tựa như con mèo nhỏ trong nhà anh vừa bị xối nước. Chẳng qua anh biết rõ đối phương nhìn sơ qua như rất đáng thương, móng vuốt vẫn rất ngang ngạnh. Vì thế thấp giọng hỏi một câu, đến cả lễ nghi và gia giáo của nhà họ Tần cũng vứt ra đằng sau.

Tần Mặc nghĩ đến mặt khác một chút. Nếu trên xe gia hỏa này yêu cầu cái gì, chỉ cần không quá phận, anh đều có thể đáp ứng.

Dù sao phần lớn nguyên nhân anh muốn gặp Hắc Đào Z lần này chính là muốn mời cậu ta gia nhập chiến đội của anh.

Phó Cửu cũng không khách khí, lắc lắc đầu tóc màu bạc của mình, khước miệng câu lên: “Anh đưa tôi về. Hiện tại trên người tôi đến cả tiền xe cũng không có, nơi này lại cách nhà tôi hơi xa, việc lướt ván trượt trở về không khả thi lắm.”

“Ừm.” Tay Tần Mặc mở cửa xe ra, biểu tình rất nhạt, vẫn là bộ dáng cao lãnh như cũ.

Lúc này giữa hai người mới có không khí của cuộc gặp mặt bình thường.

Mập Mập và COCO vẫn luôn cảm thấy những chuyện lúc này đều không được gọi là gặp mặt.

Quả thật chính là cuộc đối đầu kịch liệt trong một giây!

Người lái xe vẫn là Mập Mập.

Trong xe mở nhạc.

Phó Cửu ngồi bên tay trái Tần Mặc, khoảng cách giữa hai người cũng không lớn, lại không nói chuyện với nhau.

Điều này khiến cho COCO có chút không quen, nhìn không được đã mở miệng: “Phó Cửu, công ty của mẹ cậu làm thế nào bây giờ? Thật sự phải đóng cửa sao?”

“Vì sao phải đóng cửa?” Phó Cửu thu lại ánh mắt đang thưởng thức phong cảnh ban đêm ngoài cửa xe.

COCO liếm môi dưới: “Tôi nghe được vài tin tức nói là đại bộ phận tuyển thủ của công ty mẹ cậu đều rời đi hết rồi, hiện tại không tìm ra tổ đội thích hợp để dự thi. Hơn nữa nếu các người không nhanh chóng điều chỉnh sẽ bị hủy bỏ tư cách báo danh, đến khi bên nhà đầu tư hết vốn, công ty của mẹ cậu sẽ rất khó chống đỡ.”

Đúng thật là có chuyện như vậy.” Phó Cửu cười một chút, đáy mắt hiện lạnh lẽo đến thấu xương: “Cậu nghe ai nói? Ba kẻ phản bội kia? Hay là con riêng của nhà họ Phó? Mặc kệ cậu nghe ai nói, công ty của mẹ tôi đều sẽ không sụp đổ, muốn sụp đổ cũng là người khác sụp đổ.”

COCO không nghĩ tới người vừa rời ở khách sạn không kiểm chế được phóng đảng, lúc này trên người lại tràn ngập cảm giác áp bách ác liệt như vậy.

Giờ khắc này cậu mới chân chính cảm nhận được Phó Cửu, kẻ được gọi là nhà giàu mới nổi, phá gia chi tử này đúng thật là tên đánh bọn họ liên tục bại lui, Hắc Đào Z!

Chương 52: Phó Cửu lại đùa giỡn đại thần

Tần Mặc cũng nhìn về phía Phó Cửu.

Cặp mắt thâm thúy kia làm người ta nhìn không ra cảm xúc gì.

“Tổng giám đốc Tần, tới nhà họ Phó rồi.” Mập Mập dừng xe lại.

Tần Mạc lại liếc mắt nhìn Phó Cửu một cái.

Trong tay Phó Cửu còn ôm hai con tôm hùm sống, ngẩng đầu cười với anh: “Tôi phải đi rồi. Cảm ơn Tần đại thần đưa tôi về nhà, tí nữa gặp nhau trong trò chơi chứ?”

Nguyên bản hai người ngồi bên cạnh nhau, Tần Mạc chỉ cần nghiêng đầu là có thể nhìn thấy khuôn mặt vô tội kia, thậm chí cả lông tơ rất nhỏ trên má cũng nhìn rõ.

Tần Mạc nhìn bộ dạng này của cô, vốn dĩ tâm tình không phải rất tốt cũng trở nên tốt hơn bình thường: “Chỉ có nhiêu đó? Cậu không muốn nói thêm gì sao?”

Nói thêm cái gì?

“Lái xe chậm một chút, về đến nhà lên WeChat, tôi gọi anh đi giết boss!” Phó Cửu cúi người, ngón tay đùa giỡn tóc đen trên trán Tần đại thần: “Nếu đại thần có thể tự mình ra trận, khẳng định xác suất rơi trang bị càng cao.”

Lúc đầu Tần Mạc còn muốn nói “Nếu vì chuyện công ty nhà cậu mà cậu mới mở lời hẹn gặp mặt tôi, tôi có thể giải quyết giúp cậu”.

Chỉ là anh không bao giờ nghĩ tới, gia hỏa này chỉ vừa an tĩnh được một phút đồng hồ liền bắt đầu tìm đường vào chỗ chết!

Tần Mạc hít sâu một hơi, hai mắt híp lại, ngực do thở mạnh mà phập phồng lên xuống, giọng nói rất trầm, lời nói kia cũng từ sự mạt sát mạnh giữa hai hàm răng mà bắn ra: “Cút xuống cho tôi!”

“Lại tức giận?” Phó Cửu trừng mắt, tiếp theo cười cười, dứt khoát nâng tay lên nhẹ nhàng sờ đầu Tần Mạc: “Đại thần, anh không cần phải luôn tàn nhẫn như vậy, nên hòa đồng một chút. Dù sao cũng là lần đầu tiên chúng ta gặp mặt, không nên chia tay trong sự buồn bã. Ừm, như vậy thuận mắt hơn nhiều!”

COCO và Mập Mập ngồi phía trước xe, căn bản không dám quay đầu lại.

Tiểu tử kia rốt cuộc đang làm cái gì?

Sờ đầu tổng giám đốc/ đội trưởng?!

Chưa nghe nói qua câu không nên rút lông trên đầu lão hổ sao?

Này căn bản là một đạo lý nha!

Lần này phỏng chừng ý niệm muốn xé nát cậu ta cũng xuất hiện trong đầu Tần thiếu!

Tần Mạc thật sự chưa từng bị ai xoa đầu, lúc này nắm chặt bàn tay, chặt càng thêm chặt. Cuối cùng không nhịn được nữa liền đẩy cửa xe ra, trực tiếp ném thiếu niên đang cười sáng lạn ra ngoài.

“Lái xe!”

Hai chữ vô cùng lạnh băng, không có một chút độ ấm nào.

Cả người Mập Mập run lên, không đợi Tần Mạc nói lần thứ hai liền dẫm xuống chân ga.

Hắn sợ nếu cứ ngây người như vậy, tổng giám đốc nhà bọn họ nhìn không được sẽ ra tay xử lý Hắc Đào Z.

Thật ra Phó Cửu rất vui vẻ, môi mông nhếch lên cao, mỉm cười nhìn kính chiếu hậu của chiếc xe đang chuẩn bị rời đi.

Tần đại thần nhìn đôi mắt hoa đào cong lại do cười, hừ lạnh một tiếng, sau đó quay đầu nhìn hướng khác.

Phó Cửu hạ mắt, tránh mặt cô?

Dù vậy cô vẫn có biện pháp quấy rầy nha.

Vừa cúi đầu liền gửi đi tin nhắn trên WeChat.

“Đại thần, về nhà nhớ lên trò chơi để tôi đưa anh đi giết boss.”

Tần Mạc đang chống cằm, sau khi nhìn thấy tin nhắn này liền tiếp tục hừ lạnh một tiếng: “Tôi giết boss cũng cần cậu mang đi?”

“Vậy anh mang tôi đi, dù sao cũng như nhau.” Sau khi Phó Cửu đánh xong câu này, trên mặt cười cười: “Chơi game cùng bạn bè mới có ý tứ.”

Lúc này Tần Mạc cũng không cự tuyệt, lạnh nhạt gửi lại hai chữ: “Đã biết.”

Đây là đáp ứng rồi? Phó Cửu hơi nhũn mày, xem ra Tần đại thần cũng không hoàn toàn không có tình người.

Nếu tí nữa Tần đại thần thật sự cùng cô đi giết boss, tiền tiếp nhận đơn chắc chắn sẽ bay lên rất nhiều.

Những việc chụp ảnh chung linh tinh cũng nên tính thêm vào.

Đề đại thần hỗ trợ giết boss làm gì dễ dàng như vậy.

Giá cả giống nhau đều không nhận.

Cần thiết đổi thành đãi ngộ của VIP.

Không tôi không tôi, gặp mặt cũng có chỗ lợi.

Đến lúc đó nhận đơn đánh mang tên đại thần, tuyệt đối là tiền tài cuộn cuộn!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Luôn bảo trì bộ dáng đùa giỡn Tần Thần

Tưởng tượng đến đây, Phó Cửu buồn bực xoay người, trong tay ôm tâm hùm, mặt muốn ghét lại không thể ghét.

Hôm nay đại thần rút của cô bao nhiêu tiền, cô liền kiểm lại bấy nhiêu trên người anh ta... Một đôi một, rất công bằng!

Lúc này, hai tròng mắt thâm thúy của Tần Mặc vẫn còn đang nhìn tin nhắn WeChat trên màn hình di động, ánh mắt phức tạp khó hiểu.

Anh cho rằng thiếu niên sẽ nhắc đến chuyện kia, thế nhưng đến một câu cậu ta cũng không nhắc tới...

COCO quay đầu nhìn anh, do dự nói: “Xem ra Phó Cửu cũng không phải vì chuyện trong nhà bọn họ mới tới tìm đội trưởng. Chẳng qua đột nhiên cậu ta thay đổi nhiều như vậy, thật sự khiến người khác khó có thể tiếp thu. Có phải trước kia cậu ta vì tiếp cận đội trưởng nên vẫn luôn diễn kịch hay không? Có lẽ trước đây biết đội trưởng thích loại người ngoan ngoãn nên mới làm như vậy. Hiện tại cảm thấy không cần tiếp tục diễn nên mới buông thả mình như vậy?”

Tần Mặc lại nhìn thoáng qua nhãn dán hình người nháy mắt trên WeChat, biểu tình thờ ơ: “Thủ đoạn diễn kịch như vậy, loại người ‘thông minh’ như cậu ta có thể nghĩ ra được sao?”

Nghe vậy, khoe miệng COCO giật giật. Đội trưởng, tuy rằng trước kia Phó Cửu đúng thật là không thể nào thông minh được. Nhưng mà hiện tại cậu ta rất lợi hại, nói không chừng là đã từng diễn kịch.

Nhưng mà nếu là diễn kịch cũng sẽ không cần thiết nói cho bọn họ cậu ta chính là Hắc Đào Z.

Nghĩ vậy, cậu cảm thấy nên xem trọng năng lực đoán ý của Hắc Đào Z qua lần gặp mặt này.

Nếu muốn diễn cho tốt, Phó Cửu cũng không cần thường xuyên trêu chọc tổng giám đốc khiến anh ấy luôn có ý niệm muốn giết chết cậu ta.

Vậy thì biến hóa kia rốt cuộc là vì cái gì?

Chẳng lẽ là bởi vì gia cảnh* thay đổi?

* Tình huống trong gia đình, thường nói về tình trạng kinh tế.

COCO vẫn không hiểu.

“Chỉ cần Hắc Đào Z luôn bảo trì như vậy thì không cần phải xen vào việc của cậu ấy.” Tần Mặc nghiêng đầu mở miệng, hai mắt nhắm lại như đang nghỉ ngơi, tóc màu đen vì vừa rồi bị xoa nhiều lần nên giờ hơi hỗn độn. Anh có cảm giác trên đầu mình như còn lưu lại cái gì, không được tự nhiên dùng tay xoa đuổi đi.

COCO và Mập Mập nghe đến đây, cả người dừng lại.

Luôn bảo trì như vậy... Là bảo trì cái gì... Bộ dạng đùa giỡn tổng giám đốc sao...?!

COCO cúi đầu cắn lỗ tai con thỏ.

Quả nhiên đội trưởng đối với Hắc Đào Z rất dung túng!

Ban đêm.

Trần Hiểu Đông đang đứng trước cửa nhón mũi chân nhìn xung quanh.

Trong lòng cậu rất sốt ruột, bên thiếu gia cũng không có tin tức gì.

Chỉ nói một câu: “Anh ấy đã biết.” Sau đó ngắt điện thoại.

Lúc ấy trong lòng Trần Hiểu Đông liên tục bộp một tiếng.

Anh ấy đã biết là có ý tứ gì?

Ý muốn nói Tần thiếu đã biết chuyện thiếu gia muốn ngủ cùng anh ấy?

Thế thì chẳng phải thiếu gia có đi mà không có về?!

Trần Hiểu Đông chấn động, nhanh chóng bật dậy.

Không được! Cậu cần thiết nghĩ ra biện pháp giải quyết, nếu không cậu thử xông vào sân khu quân đội? Nhà họ Tần hình như là ở nơi đó.

Thời điểm Trần Hiểu Đông buồn bực đến mức muốn đập chân, Phó Cửu đi tới từ phía sau vỗ vỗ vai cậu: “Trời đã tối, cậu đứng đây làm gì?”

“Thiếu gia!” Hai mắt Trần Hiểu Đông sáng lên: “Thiếu gia còn sống trở về! Thiếu gia, cậu có bị đánh chỗ nào hay không? Không sao đâu, cậu cứ nói cho tôi biết, tôi sẽ đi lấy thuốc giúp cậu!”

Phó Cửu nghe Trần Hiểu Đông viện cớ, tay xoa xoa huyệt thái dương: “Lần nào cậu cũng hi vọng tôi bị đánh. Nhìn cho kỹ, trên người tôi không có vết thương nào cả!”

Lúc này Trần Hiểu Đông mới để ý thiếu gia nhà hắn xác thật không có chỗ nào là không ổn. Ngược lại trên gương mặt xinh đẹp kia nhiễm một tầng đỏ ửng giống như được ăn rất thỏa mãn, trong tay ôm hai con tôm hùm Úc Châu cỡ lớn còn sống?

Trần Hiểu Đông tò mò duỗi tay, hỏi: “Thiếu gia, cậu lấy đâu ra hai con tôm hùm Úc Châu lớn như vậy?” Vẫn còn đang sống...

--- -----

Chương 54: Lên trò chơi chọc đại thần

Giang Thành cũng không giống Lâm Hải, một đôi tôm hùm Úc Châu như vậy, đừng nói là còn sống, cho dù chết cũng có giá trị xa xỉ.

Gần đây không phải thiếu gia không có tiền sao?

Sao có thể đem thứ này về?

“Tần đại thần đưa.” Phó Cửu nói xong thuận tay ném tôm hùm tới trong ngực của cậu: “Tìm một thùng nước để thím Lâm chăm coi, chờ mẹ tôi về nếu chúng...”

Tần, Tần thiếu đưa tôm hùm?!

Trần Hiểu Đông trừng mắt, tức khắc cảm thấy đồ vật trên tay nặng như thiên kim**!

** Nghìn vàng, ý nói nhiều tiền của hoặc có gì rất quý giá.

Quan hệ giữa thiếu gia với Tần thiếu đã tốt đến mức Tần thiếu đã có thể tặng lễ vật cho cậu ấy sao?

Này quả thật chính là sống lâu mới thấy!

Phải biết rằng lần đầu tiên Tần thiếu được thiếu gia thổ lộ, thiếu chút nữa anh ấy đã kêu người dùng một tay nghiền chết thiếu gia.

Thế nhưng hiện tại còn tặng lễ vật cho thiếu gia?!

Nhưng đưa lễ vật như tôm hùm... Có phải quá quý dị hay không?

Thế giới của Tần Thần quả nhiên không phải người phàm như bọn họ muốn hiểu là có thể hiểu được!

“Đợi một chút! Thiếu gia, cậu đi đâu?” Trần Hiểu Đông nhìn Phó Cửu muốn lên lầu, nhìn không được mở miệng hỏi.

Trước khi Phó Cửu đóng cửa chỉ chừa lại cho cậu một câu: “Lên trò chơi chọc đại thần.”

Phó chín lâm đóng cửa phía trước, chỉ chừa cho hắn một câu: “Lên trò chơi, liêu đại thần.”

“...”

Trần Hiểu Đông đi ra cùng thím Lâm, cả hai người đều cảm thấy gần đây thiếu gia nhà bọn họ có chút hơi giống bị tẩu hỏa nhập ma!

Thế nhưng thật sự vì một người đàn ông mà bắt đầu vật lộn với cái máy tính đến mất ăn mất ngủ.

Chỉ là bọn họ quá hiểu rõ kỹ thuật của thiếu gia, thao tác nhân vật nào trong trò chơi cũng không được. Từ lúc phu nhân mở công ty, bọn họ liền biết thiếu gia không có thiên phú về mặt này.

Thiếu gia lại dám tìm cơ hội để tiếp cận Tần Thần trong trò chơi.

Không thể không nói, một khi con người sa vào lưới tình cũng sẽ làm ra chuyện khiến mọi người kinh ngạc.

Thím Lâm cũng không nấu hai con tôm hùm kia, lại nghe nói là đồ vật của vị Tần thiếu kia đưa, bà càng không dám đụng vào. Chỉ cẩn thận tìm một thùng gỗ nhỏ, bỏ thêm chút rong biển rồi đem lên phòng Phó Cửu, làm sủng vật cho thiếu gia nuôi.

Lúc Phó Cửu tắm rửa xong, vừa đi ra liền thấy hai con tôm hùm đang giương nanh múa vuốt về phía cô. Thuận tay xách một con lên nhìn trái nhìn phải, sau đó lấy điện thoại chụp một tấm ảnh gửi cho Tần Mặc: “Dùng sủng vật tôm hùm mới triệu hoán đồng đội Tần đại thần.”

Tấm ảnh là do Phó Cửu nghiêng mình chụp, cô căn bản cũng không chú ý tới thời điểm gửi ảnh đi qua, trên ảnh còn có thể mơ hồ nhìn thấy xương quai xanh lộ ra từ áo ngủ lông léo kia.

Tần Mặc mở di động liếc mắt nhìn tấm ảnh kia, tầm mắt đảo qua trên xương quai xanh trắng nõn tinh xảo của thiếu niên, ánh mắt hơi dừng lại, nhú mành nhún ghì âm, giọng nói có chút lạnh: “Về sau đừng gửi ảnh chụp như vậy.”

Ảnh chụp như vậy?

Ảnh chụp cô gửi thế nào... Phó Cửu nhìn đồ vật trong tay, còn không phải là một con tôm hùm sao?

Vẫn là do chính tay Tần đại thần đưa...

Tóm lại, quan trọng là nên nói đúng.

“Bây giờ lên trò chơi sao?” Phó Cửu một bên ghi âm lại, một bên nghiêng người nhấn nút khởi động máy tính.

Thời điểm Tần Mặc nghe câu này, tiếng vang kia rất rõ ràng. Gia hỏa này dùng máy tính kém như cái máy dẹt để chơi game sao?

“Đợi tôi ở cầu Nại Hà.”

Đương nhiên Phó Cửu sẽ không cự tuyệt, tay nhanh nhẹn gõ tài khoản đăng nhập vào trò chơi, truyền tổng nhân vật tới cầu Nại Hà.

“Đỉnh” một tiếng.

Như là có thứ gì truyền tới.

[Bạn tốt Tần Mặc tặng ngài 999999 đồng vàng, ngài có tiếp thu hay không?]

Chỉ là một cái cũng chưa xong, ngay sau đó lại truyền tới lần nữa.

[Bạn tốt Tần Mặc tặng ngài 999999 kim cương bảy màu, ngài có tiếp thu hay không?]

Chương 55: Đại thần nói là lễ vật gấp mặt

[Bạn tốt Tần Mặc lại tặng ngài 999999 đồng vàng, ngài có tiếp thu hay không?]

999999 đồng vàng trong trò chơi?

Nếu đổi thành tiền mặt ít nhất cũng là 9999 nhân dân tệ. Càng đừng nói đến kim cương bảy màu trân quý kia, ngày thường không dễ dàng mua được.

Đại thần đây là đang làm cái gì...

Tuy rằng Cửu gia của chúng ta là người thông minh, cũng không rõ đối phương đang suy nghĩ chuyện gì.

“Tiếp thu.” Tần Mặc chỉ nhấn lại sáu chữ: “Lễ vật gấp mặt.”

Phó Cửu: “...”

Đại thần, rốt cuộc là anh tìm đâu ra loại giáo trình gấp mặt như vậy?!

Làm sao lại giống sinh lễ như vậy?

Nào có người trực tiếp đưa tiền cho bạn bè trong trò chơi như thế?

Một phú hào phúc hắc như vậy, cô cũng đã động đũa với người ta, Phó Cửu cũng không biết là may mắn hay bất hạnh

Nghĩ hồi lâu vẫn không hiểu được.

Nhưng thật ra cô cũng tiếp thu kim cương kia. Có thể mài nhỏ thành cái gậy đeo bên ngoài làm vũ khí cho hai người.

“Không phải cậu đang thiếu tiền sao?”

Quả nhiên là Tần Thần danh tiếng uy chấn bốn thành, mỗi lần trò chuyện nói cao lãnh nói trắng ra như vậy.

Phó Cửu mở bọc một cây kẹo que đặt ở trong miệng, câu môi cười: “Đúng là tôi đang thiếu tiền. Nhưng mà đại thần, anh cứ đưa như vậy sẽ khiến tôi cho rằng anh muốn bao nuôi tôi.”

Ngón tay Tần Mặc đặt trên con chuột đột nhiên căng thẳng, cũng cười theo, cực kỳ lạnh: “Gửi lại kim cương cậu vừa mới tiếp thu cho tôi.”

“Chúng nó rất hữu dụng.” Phó Cửu ngậm kẹo que, hai chân thon dài tách ra, rất nhanh trả lời lại: “Tần đại thần, chúng ta là anh em nên tôi sẽ nói thật với anh. Làm người không thể quá keo kiệt, đặc biệt là đàn ông. Làm gì có đạo lý tặng đồ vật rồi lại thu hồi? Tôi vừa mới tiếp thu, chúng ta vẫn nên đi giết boss, ngoan.”

Đôi mắt thâm thúy của Tần Mặc âm trầm nhìn câu nói kia trên màn hình, đặc biệt là chữ “ngoan” ở cuối câu. Toàn thân phát ra cảm giác áp bách lạnh lẽo, khiến cho bí thư Lương đi vào báo cáo liền tự động lui về phía sau.

Tổng giám đốc làm sao vậy?

Đột nhiên có cảm giác giống như muốn giết người!

Kế tiếp hần thấy tổng giám đốc của bọn họ nâng tay lên, hung hăng gõ chữ trên bàn phím: “Câm miệng!”

Trước nay Tần Mặc đều không trông cậy vào thời điểm gia hỏa này trò chuyện sẽ có thể phun ra lời nói dễ nghe.

Hết thấy đều xem xét năng lực của Hắc Đào Z.

Anh mới không giết chết cậu ta.

Tần Mặc lại tự nhủ với chính mình thêm lần nữa.

Phó Cửu sờ đầu tóc của mình, trả lời: “Chúng ta có thể dùng kim cương làm vũ khí, anh nghĩ muốn làm cái gì?”

Dần dần Tần Mặc cũng quen với phương thức nói chuyện của gia hỏa này, lạnh nhạt gửi đi hai chữ: “Tùy tiện.”

“Đến lúc đó tôi lại tự mình nghiên cứu.” Phó Cửu nói xong, tay cầm tai nghe đeo vào: “Tôi mời anh vào đội.”

“Được.”

Giọng Tần Mặc vừa rơi xuống, cảnh tượng trong trò chơi liền thay đổi.

Đã không còn phong cảnh êm đềm, nước chảy kheo léo, hoa đào rực rỡ. Mà là đi tới trước một ngôi mộ cổ xưa, lối vào trong phần mộ còn có bốn người chơi khác.

Đám người phía trước là những người gửi đơn cho Hắc Đào Z.

Đối với sức chiến đấu của Hắc Đào Z, bọn họ cũng có hiểu biết. Vốn dĩ định mở cửa liền nghe Hắc Đào Z nói có bằng hữu có hần muốn tham gia cùng bọn họ.

Lúc đầu bọn họ cảm thấy nếu nhiều người cùng nhau dọn dẹp quái trong phần mộ cổ xưa này sẽ không có lời. Dù sao cũng cần chia trang bị, nếu một

người thao tác không tốt tới, nói không chừng sẽ không hoàn thành nhiệm vụ lần này.

Chỉ là đến khi bọn họ gặp vị bằng hữu kia trong miệng của Hắc Đào Z...

Toàn bộ đều hóa đá!

Tần... Tần Thần?!

Sao có thể!

Nhất định lại là một kẻ gỗ tên là Tần Thần, lừa gạt cá nhân trong bản đồ Sơn Trại!

Đội xem tư liệu và cấp bậc của hắn là có thể phát hiện nghi... Nghi...

Mẹ kiếp, thế nhưng lại không có điểm đáng ngờ?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Đại thần yêu đương qua mạng?

Bốn người chơi đồng thời nhìn thoáng qua nhau, ánh mắt kinh sợ nhìn về phía Tần Mặc.

Cấp bậc miễn cấp (Cấp cao nhất trong trò chơi), tư liệu hoàn hảo.

Càng khiến người nhìn lóa mù mắt chính là chữ xếp hạng PK màu vàng sáng chói của hắn.

No 1!

Này chắc chắn là Tần Thần không thể nghi ngờ.

Bọn họ nhìn thấy Tần Thần...

Hóa đá, kích động, phấn khởi!

Căn bản không có cách nào hình dung được tâm tình của bốn vị này.

Bọn họ ngồi ở tiệm internet, ta cầm con chuột đều run rẩy.

Người kia chính là Tần Thần!

Trước nay đều không chơi game riêng lẻ, mỗi lần phát sóng trực tiếp trong thi đấu Điện Cạnh sẽ dẫn tới nghìn vạn game thủ điên cuồng hô tên Tần Thần!

Bọn họ thật sự không phải đang nằm mơ đúng không?

Mặc kệ, trước mắt nên tự sát một lần rồi lại tiến vào trò chơi.

Chỉ có chết một lần, bọn họ mới có thể tin tưởng sự thật này!

“Sao lại không nhúc nhích rồi? Bắt đầu đánh đi nha.” Phó Cửu còn đang gõ chữ, vừa chớp mắt liền thấy bốn người chơi phía trước đang trong trạng thái treo...

Tình huống này là như thế nào?

Phó Cửu dừng một chút, chợt ý thức được điều gì.

“Là bởi vì anh?”

Tin nhắn này là do Phó Cửu gõ trong khung trò chuyện riêng.

Tần Mặc nâng lên một bàn tay, đáp lại: “Tôi chưa bao giờ đánh nghiệp dư, chỉ toàn đánh ‘Anh hùng’ chuyên nghiệp, cũng không rõ ràng lắm.”

“Anh không có tự mình vào game?” Phó Cửu chấn động.

Tần Mặc thần nhiên trả lời: “Không tự mình vào. Nhưng mà đôi khi công ty tuyên truyền yêu cầu game thủ vào game, ba lần.”

Phó Cửu căn cứ vào lý giải của đại thần, phiên dịch lại lời nói của anh chính là từ lúc bắt đầu chơi game, anh chỉ tự mình vào game ba lần, những lần còn lại đều là vì phát sóng trực tiếp...

“Trách không được bọn họ sẽ treo, hóa ra là bị đại thần anh dọa.” Phó Cửu nhướn mày, tốc độ tay bay nhanh: “Vậy ngày thường anh chơi game chẳng phải đều rất cô đơn? Lần này thì tốt, còn có gia bên cạnh, gia sẽ làm tài xế già mang anh đi làm giàu.”

Tần Mặc hoàn toàn không phản ứng lại. Tiểu tử này thuộc về loại hình thích leo lên nóc nhà lật ngói. Càng phản ứng càng muốn chọc người, tốt nhất là nên làm lơ cậu ta.

Nhưng mà ngoài ý muốn, cậu ta thuận mắt hơn một chút so với những người khác.

Nghĩ đến đó, Tần Mặc nghiêng đầu đốt một điếu thuốc. Cúi ngó trên ghế da như vậy, sau lưng là bầu trời đầy sao, toàn bộ ánh đèn thành thị, khoảnh khắc đó phẳng phát như tất cả đều là bối cảnh phụ trợ cho anh.

Bí thư Lương bụng cà phê đi tới, trên tay còn mang bao tay màu trắng. Từ trước đến nay, tổng giám đốc nhà bọn họ đều có thói quen ở sạch, một chi tiết nhỏ cũng không xem nhẹ... Hắn muốn liếc mắt nhìn màn hình một cái, quan sát xem rốt cuộc là tổng giám đốc đang nói chuyện phiếm cùng ai.

Bình thường vào thời gian này, tổng giám đốc hẳn là đang xem tin tức về tài chính và kinh tế, tại sao bây giờ lại lên trò chơi?

Rốt cuộc là người nào ở máy tính bên kia?

Lần trước khiến cho tổng giám đốc tạm dừng hội nghị đã diễn ra được một nửa.

Lần này lại làm tổng giám đốc điều chỉnh thời gian làm việc.

Chắc chắn là một tiểu yêu tinh!

Bằng không làm sao có thể khiến tổng giám đốc đến cả công việc cũng không làm mà lo chơi game?

Nhưng tiểu yêu tinh này là ai? Hắn thật sự rất tò mò, trong lòng ngứa ngáy giống như có móng vuốt đang cào.

Tổng giám đốc lại cố tình không nói cho hắn biết.

Thật là rất ưu thương...

Vậy thì hắn báo cáo với ông chủ và phu nhân như thế nào?

“Bí thư Lương” Tần Mặc tắt điếu thuốc, bụng ly cà phê lên, hai mắt nhìn hắn, đáy mắt tràn đầy tia sáng lạnh: “Nên nhớ kỹ anh rốt cuộc là ai. Hiện tại đóng cửa đi ra ngoài.”

Bí thư Lương cả người run rẩy, da đầu căng lên đáp: “Vâng.”

Vì sao khí tràng*** của tổng giám đốc còn làm người ta có cảm giác áp bách hơn so với ông chủ?!

*** Là một khái niệm trong đạo giáo và triết học, là một loại năng lực thần bí, hay có thể dùng chỉ sức mạnh hoặc khí chất.

Không phải vẫn là một học sinh sao...

Trách không được fan của tổng giám đốc sẽ gọi cậu ấy là Tần Thần, này căn bản chính là bạo quân chuyển thể a!

Lại nói có người có thể không sợ tổng giám đốc như vậy, cũng là rất dũng cảm!

Nghĩ đến đây, bí thư Lương lấy điện thoại ra bấm một dãy số như rất quen thuộc, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Phu nhân, ông chủ, tôi hoài nghi tổng giám đốc cậu ấy yêu đương qua mạng. Không sai, chính là yêu qua mạng...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Tần Thần online, thế giới sôi trào!

Bên này bí thư Lương còn đang nói dối quân tình.

Bên kia “Anh hùng” hoàn toàn bùng nổ chiến tranh.

Bên trong trò chơi không có người bình tĩnh, hầu như toàn bộ thế giới đều nhanh chóng cập nhật tin tức.

“Mẹ kiếp, tôi lại có thể thấy Tần Thần lên trò chơi lúc còn đang sống? Còn không có ẩn thân, này không phải là sự thật!”

“Đoàn fan chúng ta không nhận được tin tức chiến đội Đế Minh phát sóng trực tiếp, Tần Thần sao có thể lên trò chơi? Không có khả năng!”

“Đó là sự thật. Rất nhiều người đã thấy hiện tại Tần Thần còn đang đánh ai!”

“Trời ạ, không cần nằm mơ! Tần Thần sẽ đánh ai? Tần Thần chỉ đánh PK liên đoàn cơ mà?!”

“Đậu má, không tin thì tự mình đi xem! Tần Thần còn đi cùng một tay mới, quan hệ trông rất mờ ám!”

Quan hệ rất mờ ám... Rất mờ ám... Thành viên của chiến đội Đế Minh ngồi ở trên tầng cao nhất sau khi nghe được tin tức tổng giám đốc đánh ai cũng đi theo vào trò chơi, hiện tại mặt đối mặt nhìn thoáng qua nhau.

Kế tiếp... Tập thể đều nhìn về phía COCO!

Miêu hệ thiếu niên ủy khuất cắn lỗ tai con thỏ: “Không nên hỏi tôi, tôi cũng không biết!”

Đội trưởng, sao anh lại bị Hắc Đào Z thông đồng đi đánh ai a! Là ai đã từng nói đánh ai vốn dĩ không có ý tứ chút nào?

Anh có biết anh vừa mới xuất hiện, hệ thống trò chơi đều sắp tê liệt hay không?!

Số lượng người chơi tham gia đánh ai giờ đã vượt qua nghìn vạn khiến nhóm kỹ thuật game muốn phát điên lên rồi!

Lúc người đại diện của chiến đội Đế Minh thu được tin tức này là do lão tổng giám đốc sáng lập công ty phát sóng trực tiếp nói cho hắn.

Hắn dụi dụi cười, hơi thở mang đậm tính thương nghiệp nhấn mạnh: “Tổng giám đốc Tần của chúng tôi không đánh ai, nhất định là ngài nhận sai người.”

Lão tổng giám đốc kia dứt khoát đưa notebook cho hắn.

Người đại diện tức khắc chấn động: “Dị chút, trước tiên tôi gọi một cuộc điện thoại.”

Trước khi nhận gọi, hắn hít sâu một hơi. Không nghĩ tới hắn vừa định mở miệng, tổng giám đốc Tần liền nói: “Tôi đang đánh ai, có việc gì thì để ngày mai nói. Đừng nên vui chơi ở bên ngoài, về công ty sớm một chút còn làm việc, cúp máy.”

Giọng nói rất lạnh, ngắt điện thoại rất dứt khoát.

Xác thật là tác phong của Tần thiếu nhà bọn họ.

Nhưng mà tổng giám đốc, tốt xấu gì thì tôi cũng là người đại diện của cậu. Vẫn là tôi quản cậu, không phải cậu quản tôi, được chứ?!

Mấu chốt là cậu làm sao lại thật sự đi đánh ai?!

Tên bài báo ngày mai làm sao bây giờ?

Chờ một chút, tên chủ đề!

Ánh mắt người đại diện vừa chuyển, lập tức gọi điện thoại cho đoàn đội của công ty quan hệ xã hội: “Hiện tại các cậu viết một bài báo dài nói tổng giám đốc Tần lên trò chơi đánh ai là vì muốn thay mặt chiến đội khai quật máu mới mẻ... Quan hệ mờ ám cái gì? Quan hệ mờ ám lại là cái... Sao lại thế này?!”

“Kia, kia cái gì... Có người nói lần này tổng giám đốc Tần lên trò chơi là vì một tay mới. Hiện tại tên đó đi cùng tổng giám đốc Tần tiếp đơn kiếm tiền, mỗi lần hoàn thành giết chết boss sẽ lấy năm nghìn. Vì có thể tổ đội cùng tổng giám đốc Tần, hiện tại chúng tôi đều lên trò chơi, tranh thủ có thể xin vào đội...”

Ngực người đại diện phập phồng lên xuống. Ai có thể nói cho hắn, rốt cuộc tổng giám đốc bị sao vậy?!

Trước kia đều do hắn cầu xin tổng giám đốc, cậu ấy mới chịu đáp ứng hắn đăng nhập vào trò chơi đánh ai để phát sóng trực tiếp...

Hết thảy chuyện này còn chấp nhận được, không cần mở hộp, không có việc gì để làm, tâm tình cũng không tệ lắm...

Tổng giám đốc Tần nhà bọn họ sống với châm ngôn “Mọi người yêu thích tôi hay không thích tôi, tôi vẫn luôn cao lãnh như vậy”.

Hiện tại sao lại tùy tiện tiện tiện cùng người khác đi giết boss chỉ vì năm nghìn?

Tổng giám đốc, nếu tiền có thể đã động đến cậu, vì sao cậu không nói sớm cho tôi biết!

Quả thật người đại diện đau đớn vô cùng đau đớn, biểu tình lập tức biến đổi nói: “Tổng giám đốc Tàn đang ở khu nào?”

“A, làm gì?”

Người đại diện hừ lạnh: “Tôi cũng muốn mướn hán đánh ải thay tôi!”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Bán đấu giá Tàn đại thần

Phó Cửu đang tập trung đánh ải liên phát hiện người đến vây xem đặc biệt nhiều.

Hơn nữa trên đỉnh đầu của những người đó cũng có danh hiệu màu vàng rực rỡ giống như Tàn đại thần.

Phó Cửu nhướng mày, ngậm kẹo que, tà nhỉnh cười, gõ một câu gửi đến Tàn Mặc: “Tàn đại thần, sức ảnh hưởng của anh rất mạnh, các chức nghiệp chiến đội trong cả nước đều mò tới vì anh.”

Tàn Mặc cũng nhìn lướt qua màn hình, hồn nhiên không thèm để ý: “Đừng nhìn người khác, để ý quái trước mặt cậu một chút.”

Lạnh nhạt như vậy?

Ngón tay Phó Cửu click một cái phát ra đại chiêu.

Boss toàn diệt!

Nhiệm vụ hoàn thành!

Hai cái tên Hắc Đào Z và Tàn Mặc lại treo cao trên thông báo toàn thể giới lần nữa.

Sắc trời rõ ràng đã khuya, cư dân mạng lại nhiệt tình không có chút buồn ngủ nào, đều nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính.

Mặc kệ là người chơi ở tiệm internet hay là người có chức nghiệp liên đội, mỗi lần đều điên cuồng gửi đơn, hi vọng Hắc Đào Z có thể chấp nhận đơn của bọn họ.

Phó Cửu vừa thấy tình cảnh này, ánh mắt chợt lóe, bộ dáng cười cười không ngay thẳng gõ chữ gửi qua một câu: “Đêm nay nhận thêm một đơn cuối cùng, giá càng cao càng tốt.”

Một đơn cuối cùng?!

Người đại diện nghĩ thầm, thật vất vả mới có cơ hội làm nô dịch cho tổng giám đốc, hán tuyệt đối sẽ không để dành cho người khác!

Vì thế quyết đoán trả mười nghìn!

Trước nay trong trò chơi cũng không thiếu kẻ có tiền.

Có ai lại không muốn tiếp xúc gần gũi với thần tượng của mình?

Còn không phải là tiền sao?!

Vậy thì thêm!

Trong nháy mắt, giao diện trò chơi đều trở thành nơi ra giá.

Giá cả đánh ải trực tiếp từ 5000 bay lên thành 50000!

Phó Cửu nâng chân dài, tóc màu bạc bởi vì mang tai nghe nên cũng cong lên theo. Nhìn giá cả vẫn luôn tăng nhanh, không cần thận gõ một câu nói thật gửi qua cho Tàn Mặc: “Đại thần, sao tôi lại có cảm giác tình cảnh này như là đang bán đấu giá anh, haha...”

“Phó, Cừu!”

Mặc dù là cách màn hình, Phó Cừu cũng có thể cảm giác được người đàn ông này đang âm ngoan nghiền răng nghiền lợi.

“Nếu cậu không câm miệng, tôi sẽ khiến cho cậu và máy tính của cậu cùng nhau biến mất!”

Ánh mắt Tần Mặc âm trầm, ngón tay thon dài gắt gao nắm chặt con chuột, liều mạng ngăn chặn lửa giận trong lòng. Cuối cùng cũng không đề xuống được, vẫn gõ một câu gửi qua.

Thời điểm bí thư Lương tiến vào vừa nhìn thấy chính là một màn này.

Chỉ nhìn thoáng qua phía Tần Mặc đang ngồi liền nhanh chóng đi ra ngoài.

Thật là đáng sợ!

Tổng giám đốc biến thành ác ma!

Hắn chỉ là ra ngoài gọi hai cuộc điện thoại thông báo một chút tình hình.

Tại sao ánh mắt tổng giám đốc lại trở nên khát máu như vậy?!

Hắn cảm thấy mặc kệ hiện tại là ai đi vào, tổng giám đốc đều có thể bóp nát cổ người nọ!

Thật đáng sợ!

Người đang yêu chính là không thể nói lý như vậy.

Một giây kia trên miệng còn treo nụ cười, giây tiếp theo có thể trở thành kẻ giết người!

Bí thư Lương nhận không được lại gọi điện thoại: “A lô, là phu nhân phải không? Đúng vậy, là tôi. Tôi cảm thấy tổng giám đốc giống như là đang cãi nhau với đối phương. Vâng, không sai, là loại cãi và giữa một cặp vợ chồng son...”

Trên thực tế Phó Cừu gửi xong câu nói kia cũng cảm thấy có chút không ổn. Dù sao mình có thể kiếm được nhiều tiền như vậy cũng đều là nhờ có Tần đại thần đi theo.

Nghĩ nghĩ, lại gửi đi một hàng chữ.

“Anh yên tâm. Nếu là bán đấu giá đại thần, tôi khẳng định là sẽ bảo tiêu đầu tiên bên cạnh anh, tuyệt đối không để bọn họ đoạt đi.”

Mặc dù hai người đang trò chuyện riêng, Tần Mặc cũng muốn túm gia hỏa này từ trong máy tính ra ngoài, dùng sức bóp nát mồm của cậu ta.

Người này ngoại trừ kỹ thuật đánh rất tốt trong trò chơi, còn lại chỉ cần một giây cũng có người muốn giết chết cậu ta!

Cái tật xấu gặp ai cũng đùa giỡn này, sớm muộn cũng có ngày anh phải xách cậu ta lại đây rồi chặt bỏ nó!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Có người muốn tâng bốc Phó Cừu thành đại thần

Tần Mặc hung hăng hạ mi mắt, đáy mắt thâm thúy lạnh băng: “Còn không câm mồm? Cậu muốn tôi cắt ngắn móng vuốt của cậu sao?”

Haizz, đại thần lại ngao kiêu*... Phó Cừu lười biếng duỗi vai, vẫn là không cần đùa giỡn quá phận, như thế hiệu quả sẽ bị đảo ngược.

*Mặt ngoài thì làm bộ lạnh lùng, cường ngạnh nhưng bên trong lại ngại ngùng, xấu hổ, rất ôn nhu.

Phó Cừu nghĩ như vậy, ngâm kẹo que vụn tay qua, nhấn con chuột một cái nhanh chóng mời vị ra giá cao nhất vào phó bản, người chơi “Tôi chính là người đại diện của đại thần”.

“Tôi chính là người đại diện của đại thần? Nick name rất kỳ quái.” Phó Cừu một bên trò chuyện riêng cùng Tần Mặc, một bên bắt đầu định vị.

Tần Mặc liếc mắt quét qua người chơi kia một cái, đôi mắt đen nhánh thâm thúy xẹt qua một tia sáng lạnh lẽo.

Người đại diện còn đang ở bên kia khoe khoang, hỏi trợ lý bên cạnh: “Yêu cầu tổng giám đốc làm động tác nên nói như thế nào?”

Trợ lý rút cổ một chút: “Gồ, gồ chữ...”

Chỉ cần gồ chữ là được? Trong lòng người đại diện gọn sóng, có ai có thể nghĩ đến hẳn cũng có một ngày xoay người làm địa chủ. Vừa mới muốn đặt tay lên trên bàn phím, trong trò chơi liền xuất hiện một câu: “Hiện tại cậu muốn tự offline hay đợi tôi gọi điện thoại bức cậu hạ tuyến**”? Người đại diện Phong.”

** Giống như offline.

Phong Dật không nghĩ tới hẳn bị vạch trần thân phận nhanh như vậy, cả người tức khắc chấn động.

Lại nghe tổng giám đốc nhà hẳn ở bên kia nói: “Xem ra gần đây nhiệm vụ của cậu ở công ty quá ít, làm cậu có thời gian rảnh để chơi game? Ngày mai bắt đầu tăng ca.”

Phong Dật: “...”

Chờ một chút!

Hắn bỏ ra năm mươi nghìn để tổng giám đốc tới làm nô dịch chứ không phải hẳn vì tương lai làm nô dịch càng tốt cho tổng giám đốc!

Cái gì mà đánh ai, vốn dĩ là cái bẫy!

Vừa rồi đầu óc của hẳn nhất định có vấn đề mới nghĩ đến chuyện nhân cơ hội để tổng giám đốc tới làm nô dịch cho hẳn.

Nói rằng chỉ cần đưa tiền là có thể vào?

Gạt người!

Quả thật Phong Dật rất muốn khóc.

Với năm mươi nghìn nhân dân tệ, hẳn chỉ hưởng thụ được cảm giác bị ngược!

Quả nhiên, hẳn không nên tới trêu chọc tổng giám đốc.

Nhưng mà...

Thao tác của tên Hắc Đào Z kia sao lại tàn nhẫn ảo diệu như vậy?

Một chiêu toàn diệt?!

Còn có thể nhấn tin cùng tổng giám đốc?

Chờ một chút!

Thế nhưng hẳn có thể phối hợp hoàn mỹ cùng với tổng giám đốc?

Phải biết rằng chưa có ai có thể đuổi kịp tốc độ chơi game của tổng giám đốc!

Này... Người này tuyệt đối là cao thủ trong cao thủ!

Phong Dật xem đến nhiệt huyết sôi trào, nhanh chóng bật dậy từ trên sofa, một tay nắm áo trợ lý chỉ vào màn hình nói: “Người gọi Hắc Đào Z này, tôi mặc kệ cậu dùng biện pháp gì, nhất định phải tra ra toàn bộ tư liệu của hẳn cho tôi. Là nam hay là nữ, có bạn trai hoặc bạn gái hay không, hiện tại bao nhiêu tuổi, người ở nơi nào, nghề nghiệp là gì, ngày mai tôi phải thấy được ảnh chụp người thật của hẳn trên bàn công tác của tôi!”

“A, phó tổng giám đốc, anh muốn ảnh chụp của hẳn làm cái gì?” Trợ lý mê mang, không phải phó tổng giám đốc vì mất năm mươi nghìn nhân dân tệ mà trở nên ngu ngốc đầu nhĩ?

Đáy mắt Phong Dật lóe lên ánh sáng: “Tôi muốn bồi dưỡng hẳn thành chức nghiệp đại thần chỉ sau tổng giám đốc, đương nhiên trước tiên muốn xem bộ dáng của hẳn ra sao! Đi tra!”

Này quả thật chính là thu hoạch ngoài ý muốn.

Thao tác quá xinh đẹp!

Loại hình ảnh trò chơi như này thích hợp làm phát sóng trực tiếp nhất!

Chiến đội vẫn luôn yêu cầu một người có thể phối hợp đánh cùng tổng giám đốc như vậy.

Nhưng có tình ngay cả bọn COCO cũng không làm được.

Hiện giờ rút cuộc có thể giải quyết được chuyện này, quả thật là thần đang trợ giúp hần!

Chờ một chút, trước tiên hần nên thêm bạn lại nói sau.

Phong Dật vốn tưởng rằng nhờ thân phận là người đại diện của tổng giám đốc, hần sẽ rất nhanh được đối phương chấp nhận.

Không nghĩ tới...

Cự tuyệt?!

Hần là người đại diện của đại thần Điện Cảnh, các game thủ đều muốn tranh nhau mà nịnh bợ hần, thế nhưng sẽ bị người khác cự tuyệt?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Ức hiếp đến từ đại thần

Phong Dật không tin sự thật, tay không ngừng ấn gửi lời mời kết bạn.

Kết quả vừa đánh xong phó bản, sau khi phân trang bị hần liền bị đá... Bị đá!

Từ trước đến nay Phó Cửu chơi game có một thói quen đó chính là không bao giờ thêm bạn tốt.

Ngay cả trường hợp của Tần đại thần cũng là việc ngoài ý muốn.

Sao có thể lại thêm một người khác.

Đương nhiên là cự tuyệt.

Hiện tại toàn bộ lực chú ý của cô đều đặt trên những việc như kiếm tiền.

Con số trong thẻ ngân hàng tăng lên đột ngột, chuyện này làm cho tâm tình của cô không thể không nói là vui sướng. Quả nhiên mang đại thần đi theo đánh boss không giống bình thường, lớn lên đẹp trai, phí lên sân khấu lại cao như vậy.

Chỉ cần hai cảnh đã có sáu mươi nghìn nhân dân tệ, cũng đủ cho cô mua linh kiện máy tính.

Nếu trừ đi tiền thiếu nợ tôm hùm cũng có gần bốn mươi nghìn.

Phó Cửu cắn kẹo que, vô cùng sáng khoái gửi cho Tần đại thần bốn chữ: “Kết thúc, đi ngủ.”

“Trước khi ngủ, chúng ta nên tính toán một chút...” Tần Mặc chậm rãi gõ bàn phím: “Tiền hôm nay cậu tiếp nhận đơn.”

Phó Cửu cứng đờ, kẹo que rớt!

Vì sao đại thần còn muốn tính tiền với cô?

Này không giống với lúc cô vừa online, đối phương thái độ nhà giàu quăng cho cô ba lần 999999.

“Tôi còn tưởng rằng đại thần coi tiền tài như cặn bã.” Phó Cửu chơi đùa tóc bạc của mình, tiền tới tay liền bay đi, loại cảm giác này không tốt cho lắm.

Tần Mặc thông thả trả lời: “Xem ra nhận thức của cậu đối với tôi căn bản là sai lầm. Tôi là một thương nhân, chuyện không có lợi thì làm gì nhưng tay vào?”

Nhà tư bản giống như quỷ hút máu.

Phó Cửu nhanh chóng gửi cho đối phương một câu, nghĩ lại về sau còn muốn mang đại thần đi theo kiếm tiền, thành lập quan hệ hợp tác lâu dài cũng không tồi, tà mị nhếch môi: “Tí nữa tôi chuyển một nửa qua WeChat cho anh.”

“Một nửa?” Tần Mặc cười như không cười: “Ai nói muốn chia một nửa? Tôi chỉ cần cậu một.”

Phó Cửu nhìn ti lệ hoa hồng chia cực kỳ không công bằng ở cuối câu, nhìn không được mở miệng: “Đại thần, anh không cảm thấy chia tiền như vậy rất vô sỉ?”

“Không cảm thấy.” Giọng nói Tần Mặc thản nhiên, liên tiếp hỏi Phó Cửu ba vấn đề: “Tên người tiếp đơn đánh là ai? Mọi người tiến đến vậy xem ai? Cuối cùng bọn họ đấu giá cao như vậy là bởi vì ai?”

Phó Cửu: “...”

“Đều là tôi.” Tần Mặc hít một hơi thuốc mới gõ lại một hàng chữ: “Cho nên cậu một tôi chín là rất công bằng.”

Đối mặt với người đàn ông có thù tất báo như thế, Phó Cửu còn có thể nói cái gì, mở WeChat chuyển số tiền lớn qua, tặng kèm điều kiện: “Về sau tiếp tục nhận đơn đánh ai!”

Thời điểm thu tiền, Phó Cửu nói cho chính mình đây là cô đang phóng cần câu cá lớn.

Đại thần giúp đánh một lần vốn là kiếm được sáu mươi nghìn.

Lần sau quảng cáo khẳng định là kiếm được càng nhiều.

Coi như đầu tư cũng cảm thấy thịt đau như cắt.

Vốn là kiếm được năm con số, qua thời gian ngắn ngủn liền giảm thành bốn con số.

Phó Cửu buồn bực cắn kẹo que, ngoại trừ thời điểm người đàn ông này bị trêu chọc thì tướng đối đáng yêu một chút, những lần khác đều không dễ tính kẻ!

Bên này Phó Cửu vừa chuyển tiền xong, Tần Mặc bên kia liền nhận được cuộc gọi từ người đại diện khóc kể lể: “Tổng giám đốc Tần, tên Hắc Đào Z kia lại dám cự tuyệt tôi, thế nhưng hấn cự tuyệt tôi!”

Tần Mặc nghe xong đại khái ý tứ bên kia, ánh mắt thâm thúy mở điện thoại di động ra liền thấy thông báo chuyển khoản trên WeChat, ba mươi nghìn xx nhân dân tệ.

Phòng chừng thời điểm tên kia chuyển khoảng, về mặt vô cùng không cam nguyện.

Tựa như lúc anh muốn đưa hóa đơn cho cậu ta hôm ở khách sạn.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Tần Mặc xẹt qua ý cười chính bản thân anh cũng không nhận thấy được...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Phó Cửu trước khi ngủ đùa đại thần một chút

Tần Mặc tắt máy tính đứng dậy, cũng không lập tức đi ngủ, ngón tay thon dài khẽ nhúc nhích gửi một câu cho Phó Cửu qua WeChat: “Cậu vừa mới từ chối thêm bạn người khác sao?”

Sau khi Phó Cửu ừ một tiếng, lại cảm thấy trước khi ngủ nên đùa một chút, click ghi âm giọng nói gửi đi: “Ngoại trừ đại thần ra, trong trò chơi cũng không thêm ai. Có phải rất cảm động hay không? Muốn lấy thân báo đáp sao? Nếu là loại tướng mạo như đại thần, tôi có thể suy xét một chút rồi có thể ngủ cùng.”

Tần Mặc lấy văn kiện của bí thư Lương đưa qua, một tay ấn xuống nút nghe ghi âm, giọng nói lười biếng cứ như vậy truyền vào lỗ tai, mang theo sự trong sáng đặc biệt của thiếu niên.

Bí thư Lương không nghe được tiếng nói bên kia di động, chỉ thấy tổng giám đốc nhà bọn họ đột nhiên dừng lại động tác, đứng nơi đó cũng không nói lời nào, về mặt không có định thay đổi rồi lại thay đổi.

Ngón tay thon dài trắng nõn kia gắt gao nắm chặt di động bên tai, trong ánh mắt là một mảnh âm lãnh không thể nào áp chế được.

Phảng phất như nếu người ở đầu dây bên kia còn nói thêm một câu nữa, cậu ấy sẽ trực tiếp bóp chết đối phương!

Bí thư Lương không dám tiếp tục xem, cúi đầu làm bộ làm tịch sửa sang lại bao da.

Cuối cùng tổng giám đốc nhà bọn họ hít sâu một câu, dùng giọng nói nặng nề ghi âm gửi lại: “Lại khiến tôi nghe được chữ ‘ngủ’ từ trong miệng cậu một lần nữa, về sau cũng không cần phải mở miệng nói chuyện.”

Ngủ? Ánh mắt bí thư Lương sáng quắc.

Tần Mặc liếc mắt quét qua người hắn một cái, biểu tình thờ ơ nhắc nhở hắn nên tự biết điều mà đi ra ngoài.

Bí thư Lương: “...”

Không phải, tổng giám đốc, trời đã khuya rồi, cậu còn muốn tôi đi nơi nào?!

Hôm nay thời tiết bên ngoài rất lạnh được chứ!

Sau khi giải quyết kẻ nghe lén xong, một tay Tần Mặc cởi cúc áo sơ mi ra, một tay còn đang gửi tin nhắn bằng giọng nói: “Người gửi kết bạn cho cậu là người đại diện của tôi.”

“Tôi biết.” Ngón tay Phó Cửu sờ sờ tóc bạc trên đầu, đặt chân lên trên bàn máy tính, đẹp trai nói không nên lời: “Không muốn thêm. Anh có thể đi cửa sau, vì sao còn để người khác đi?”

Cũng không biết có phải vì nguyên nhân quá muộn hay không, thời điểm giọng nói của thiếu niên vang bên tai cũng không có tức giận như vậy.

Tần Mặc kéo khăn tắm qua một bên, thời điểm nghiêng đầu bên trong áo sơ mi trắng không cài nút lộ ra cơ bụng xinh đẹp và gợi cảm, theo động tác cởi quần của anh hơi cong về phía trước.

Tựa hồ lúc đó như đang nghĩ tới cái gì, Tần Mặc dừng lại một chút, tiếp theo rất nhanh ném quần tây sang một bên, tay ấn xuống màn hình, tiếng nói lạnh nhạt trả lời: “Ngày mai Tần thị chính thức ký hợp đồng với nhóm người mới đầu tiên, hân (Phong Dật) muốn đặc biệt chiêu mộ đội viên, cậu có thể trực tiếp lại đây.”

“Vây vòng loại thi đấu Điện Cạnh nửa tháng sau là?”

“Đây là nội chiêu.”

Chỉ bốn chữ, Phó Cửu liền hiểu rõ ý tứ của Tần đại thần, khoe miệng cong lên: “Ngày mai tôi mua xong linh kiện rồi đi.”

“Ừm.”

Đây là do Tần đại thần trả lời, sau khi không còn nói về chuyện kia nữa, chỉ là đáp lại mấy chữ ít ỏi, vô cùng cao lãnh.

Ngược lại Phó Cửu không thêm đề ý, ngáp một cái, cứ như vậy tùy ý nằm lên giường, toàn bộ tóc bạc mềm mại chạm vào gối, lộ ra cằm nhỏ trắng nõn kia, mơ mơ màng màng đáp lại một câu: “Ngủ ngon.”

Trong phòng tắm sương mù mông lung, di động của Tần Mặc truyền đến tiếng vang, vừa thấp vừa mềm mại, một chút đều không giống thiếu niên ương ngạnh tà nịnh khiến người ta tức muốn chết như ngày thường.

Ngón tay không tự giác lướt qua bấm nút nghe ghi âm ngăn ngừa màu xanh biếc kia một lần nữa.

Do sương mù ngăn cách trong phòng, không có ai thấy rõ trên gương mặt tuấn mỹ tự phụ kia đang hiện lên biểu tình gì.

Cả phòng cũng chỉ quanh quẩn một câu ngủ ngon nhẹ nhàng kia của Phó Cửu...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 40: Nếu cong thì làm sao bây giờ

Sau khi ý thức được mình đang làm gì, Tần Mặc hung hăng nhủ mày.

Tóc đen rũ ở trên trán còn đang nhỏ nước, cứ như vậy rơi trên màn hình di động.

Tần Mặc lấy khăn tắm, tiện tay ném điện thoại sang một bên. Nhất định là tối hôm nay chơi game hơi nhiều, vì thế ngón tay cũng xảy ra vấn đề.

Thế nào lại cảm thấy giọng nói của tên kia dễ nghe, rõ ràng là muốn kêu người bóp chết cậu ta mới đúng..

Một đêm lại trôi qua.

Ngày hôm sau Phó Cửu tỉnh lại cũng không sốt ruột tới trường học.

Hôm nay là thứ tư.

Tuy rằng việc học rất quan trọng, nhưng rất rõ ràng là mua linh kiện và ký hợp đồng với Tần thị càng quan trọng hơn.

Phó Cửu nghĩ hồi lâu, vẫn là nên tìm một người quyết định.

Thời điểm đưa ra yêu cầu này, Trần Hiểu Đông đứng bên cạnh dùng vẻ mặt “Tôi biết thiếu gia cậu ngoan ngoãn không được một tháng liền muốn gây chuyện” nhìn cô, ánh mắt rất là vi diệu.

Phó Cửu cười môi cười, cúi người giơ một tay ra vỗ nhẹ lên gương mặt cậu: “Thiếu gia nhà cậu có việc quan trọng, một mình cậu đi học thuận tiện xin nghỉ giúp tôi. Nói là nghỉ do bệnh, không được để giáo viên cho rằng tôi rất thích trốn học.”

Thời điểm Trần Hiểu Đông vừa bị sờ mặt liền ngây ngẩn cả người, chủ yếu là do thiếu gia nhà hắn lúc nhìn gần quá đẹp trai làm người ta không kịp phản ứng lại.

Thế nhưng thiếu gia còn nháy mắt với cậu!

Trần Hiểu Đông hít sâu một hơi. Không được, về sau cậu nên cách xa thiếu gia một chút.

Cứ như vậy mà bị bẻ cong thì làm sao bây giờ?

Sau này cậu còn muốn cưới vợ sinh con!

Dựa theo tin tức do đại thần cung cấp, thời gian tập đoàn Tần thị chính thức bắt đầu chiêu mộ chiến đội còn chưa tới.

Hiện tại trên tay Phó Cửu cũng có tiền. Tuy rằng chỉ có bốn số nhưng việc mua nội trí* tốt nhất để lắp ráp máy tính cũng không thành vấn đề.

* Linh kiện bên trong.

Chẳng hạn như hiện tại và nội tồn điều gì đó. (Tha lỗi cho editor cũng không hiểu vật lý nên cũng không dịch ra .-.)

Ngành vật lý này cô thật sự nghe không hiểu nên không đến trường học lãnh phí thời gian của thầy giáo mà đi tìm chỗ nào đó trang bị cho cô một chút.

Cô không chỉ muốn bảo trợ công ty của Hạ Hồng Hoa, nhóm người cận kề vong ân phụ nghĩa nói đi là đi cũng nên chịu báo ứng.

Mắt phượng hẹp dài của Phó Cửu hí lên, mở bọc một cây kẹo que bỏ vào trong miệng, tay trái rút trong túi quần, ngược mắt nhìn khu máy tính ở phía trước.

Nghe nói nơi này cất giấu rất nhiều đồ tốt, đa số các cao thủ đánh League** chuyên nghiệp đều tới đây mua linh kiện.

** Liên đoàn, liên minh.

Vừa vặn nơi này rất hữu dụng đối với thi đua Điện Cạnh năm nay.

Phó Cửu đẩy cửa đi vào, dựa theo công lược kỹ thuật trên diễn đàn, tìm được

cửa hàng trang hoàng rất khác huyền*** kia.

*** Khóc trong tàn khóc, huyền trong khoe khoang.

Xác thật là không giống với những nơi bán máy tính bình thường ở bên ngoài.

Đi vào nơi này liền cho người ta một loại cảm giác như bước vào thế giới điện tử.

Trong tiệm có bốn màn hình lớn, trên mỗi cái màn hình lớn đều đang phát tin tức hoặc hình ảnh đánh nhau trong trò chơi.

Đó là hình ảnh nhân vật của Tần đại thần, anh chỉ vừa nhấc một tay liền xuất hiện vô số lông vũ màu đen hình thành lốc xoáy rất lớn, mỗi một chiếc đều có thể đưa đối phương vào chỗ chết.

Phó Cửu cũng cảm thấy tuyệt chiêu này của Tần đại thần rất tuần tú.

Nhưng mà... Mối mong của cô cong lên, này hình như là hình ảnh bọn họ cùng nhau chơi ngày hôm qua, người phối hợp với đại thần dùng tuyệt chiêu này

chính là cô.

Phó Cửu vẫn nhận ra áo choàng của mình, Hắc Đào Z.

Xem ra mang đại thần theo chơi game, so với cô tưởng tượng thì ảnh hưởng còn lớn hơn nhiều.

Tối hôm qua bọn họ vừa đánh ải, hôm nay đã được cửa hàng này dùng làm hình ảnh trưng bày.

Không biết nếu như cô đem ngựa Giáp Báo ra, chủ quán có thể giảm giá cho cô hay không.

Thời điểm Phó Cửu định mở miệng kêu người lấy đồ vật, đột nhiên bên tai truyền đến một giọng nói cung kính: “Phó thiếu ngài xem, cái này hình như là linh kiện mới nhất của cửa hàng bọn họ. Về ngoài trang trí đẹp, tốc độ cũng nhanh, rất thích hợp với khí chất của ngài...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Cửu gia muốn vả mặt

Chỉ cần nghe kiểu xưng hô kia, Phó Cửu liền biết đối phương không phải kêu mình.

Dù sao lão gia hỏa kia cũng hận không thể khiến cho người trên toàn thế giới đều biết tên bại gia tử là cô không còn bất cứ quan hệ gì với ông ta.

Nếu không phải kêu cô thì chính là một vị Phó thiếu khác?

Phó Cửu nhướng mày nhìn về phía người bên cạnh

Đó là một thiếu niên mặc đồ vest màu trắng, tuổi khoảng chừng giống cô, gương mặt rất xinh đẹp, chỉ là chiều cao của cậu ta hơi khiêm tốn một chút.

Giống như không yêu thích nói chuyện, trên mặt lộ ra vài tia không kiên nhẫn, vừa nhìn liền biết là loại thiếu gia được nuông chiều từ bé.

Vị thiếu gia này không phải người lạ, đúng là đứa con riêng mà Phó Trung Nghĩa yêu thương nhất, Phó Hi Minh.

Đi cùng cậu ta tới mua linh kiện có hai người, trong đó Phó Cửu nhận thức được một vị.

Không thể xem như là nhận thức.

Hắn là nên nói đã từng gặp mặt.

Khi đó cô vẫn chưa hiểu chuyện, thời điểm ăn mặc quần áo như lưu manh cãi nhau với Hạ Hồng Hoa chính là người này ở bên cạnh đứng nhìn, vẻ mặt muốn cười lại không cười.

Đến bây giờ Phó Cửu vẫn còn nhớ rõ ánh mắt hắn nhìn mặt cô, đó là xem thường và coi rẻ.

Có lẽ là do bị ánh mắt như vậy nhìn, cô mới có thể cãi nhau với Hạ Hồng Hoa chỉ vì một chút việc nhỏ.

Người đại diện lúc trước của công ty, Đỗ Trạch.

Tên cận bã kia đã hại mẹ cô hết đường xoay xở!

Phó Cửu cắn phần kẹo một cái, khóe miệng chậm rãi nhếch lên.

Đây là đến đông đủ?

Cô phải nhớ kỹ hai khuôn mặt này, nếu không thời điểm đánh bị trật tay thì làm sao bây giờ.

Đỗ Trạch cũng thấy được tên bại gia tử mà hắn khinh thường nhất. Trước kia bởi vì mặt mũi của Hạ Hồng Hoa, mỗi lần thấy tiểu tử này đều phải kêu cậu ta một tiếng Phó thiếu. Trên thực tế trong lòng hắn rất chán ghét hai mẹ con từ rất lâu rồi. Đến từ nông thôn, nhỏ nhen không có phẩm vị, theo chân ở bên cạnh bọn họ cũng kéo thấp giá trị của hắn.

Không giống với người hiện tại hắn đi theo, không chỉ có khí chất học thức xuất chúng, thiên phú chơi game cũng lợi hại hơn so với người bình thường.

Đồng dạng đều là con trai của nhà họ Phó, tiền đồ của vị này so với tên bại gia tử kia lớn hơn gấp mấy lần.

“Thiếu gia.” Đỗ Trạch liếc mắt nhìn Phó Cửu một cái, quay đầu nói với Phó Hi Minh: “Nếu không chúng ta qua bên kia xem, nơi này nhiều ruồi bọ như vậy, làm hỏng tâm tình của cậu lại không tốt.”

Phó Hi Minh cũng nhận ra Phó Cửu.

Nhưng mà vậy thì tính sao?

Trước nay cậu đều không thèm để ý tới người anh hai ngu xuẩn này.

Khi còn nhỏ mọi người đều mắng cậu là con riêng.

Chuyện gì cũng phải nhường Phó Cửu.

Hiện tại cậu mới là chính.

Phó Cửu tính là thứ gì? Rác rưởi như vậy còn không đáng để cho cậu nhìn một cái.

Phó Hi Minh nâng cằm lên, kéo khóa áo khoác một chút, xem cô như không khí nói: “Hắn không đi thì tôi cần gì phải đi. Tiếp tục lựa, không phải chú vừa mới nói đồ vật nơi này dùng rất tốt hay sao? Bàn phím của tôi đã cần thay đổi từ lâu, thoát nhìn nơi này không tồi nên mua ở đây.”

“Vâng!” Đỗ Trạch cười: “Thiếu gia nói rất đúng, hắn không đi thì chúng ta càng không cần đi.”

Một người khác cũng cười: “Quả nhiên Phó thiếu là người hiểu máy tính. Lát nữa chúng ta đi tới Tân thị, tôi cũng có thể dùng chuyện này nói giúp cậu một chút.”

“Vẫn là nhờ đến sự hỗ trợ của giám đốc Lý.” Đỗ Trạch tiếp tục nói: “Nghe nói yêu cầu của người đại diện Phong rất cao. Ngoại trừ kỹ thuật đánh tốt còn phải có diện mạo xuất chúng, này...”

Giám đốc Lý kia mở miệng tiếp lời: “Hiện tại nhu cầu của thị trường là như thế này, gương mặt càng ưa nhìn thì lúc phát sóng trực tiếp cũng càng nhiều người xem. Cậu nhìn tổng giám đốc Tần của chúng ta cũng biết cậu ấy vừa lên trò chơi liền có bao nhiêu người chờ xem. Nhưng mà cậu yên tâm, với gương mặt của Phó thiếu như vậy hoàn toàn không thành vấn đề.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Khi dễ Cửu gia? Tìm chết!

Phó Hi Minh thật ra là một đứa trẻ trầm ổn. Nghe giám đốc Lý kia nói xong cũng không có biểu hiện mừng như điên. Một học sinh cao trung như cậu ấy có thể bình tĩnh như vậy xác thật không tồi.

Đỗ Trạch lại cười một trận, chẳng qua là muốn làm cho tên bại gia tử kia cũng nghe được tin tức này.

Xem rốt cuộc cậu ta kém Phó thiếu ở chỗ nào!

Tốt nhất là cậu ta tức giận nháo với bọn họ ở trong tiệm, sau đó lại đem chuyện này nói với Hạ Hồng Hoa.

Công ty của Hạ Hồng Hoa cũng không cần bọn họ tốn công, bị phá sản không thể nghi ngờ!

Kế hoạch của Đỗ Trạch rất tốt nhưng hắn lại không thể nghĩ đến chính là sau khi Phó Cửu nghe bọn họ nói xong, một chút ý tứ tức giận đều không có. Ngược lại tự nhiên cầm lấy một con chuột hỏi nhân viên: “Cái này bao nhiêu tiền?”

Bộ dáng kia không chút để ý, căn bản giống như là không để bọn họ vào mắt!

Đỗ Trạch nhú mày, rất nhanh lại mở miệng: “Hiện tại người không hiểu về máy tính cũng có thể đi theo tới trộn lẫn với những người trong tiệm. Về sau cửa hàng này nên làm thẻ VIP gì đó, quy định người nào được vào, người nào không được vào.”

Đối với chuyện của nhà họ Phó, giám đốc Lý cũng biết được một chút, nhìn lướt qua Phó Cửu đứng bên kia: “Giám đốc Đỗ, người như chúng ta đi quản nhân vật nhỏ như vậy làm gì. Thích đốt tiền thì khiến cho cậu ta đốt, giá một bộ thiết bị này cũng không dễ dàng mua được.”

Đỗ Trạch nghĩ lại cũng thấy đúng. Hiện tại của cải của Hạ Hồng Hoa còn chưa đủ để tên bại gia tử này phá hết. Cứ mua đi, mua càng nhiều càng tốt!

Nhưng có ai biết Phó Hi Minh cũng coi trọng con chuột Phó Cửu cầm trong tay: “Tôi cũng muốn mua nó.”

Đỗ Trạch há miệng thở dốc, chưa nói cái gì.

Khóe môi Phó Cửu nhếch lên, tà nhỉnh như vậy khiến cho nhân viên nhìn thấy đều đỏ mặt.

“Thật sự ngượng ngùng.” Giám đốc cửa hàng nghe được tiếng vang đã đi tới: “Loại con chuột này giống với của đại thần, trong tiệm chỉ còn một cái này.”

Chỉ còn một cái?

Sẽ thuộc về ai?

Nữ nhân viên cảm thấy nên bán cho mỹ thiếu niên tóc bạc này, dù sao cậu ấy cũng là người đầu tiên cảm nó.

Nhưng Đỗ Trạch càng muốn khiêu chiến điểm máu chó của người khác: “Nếu là thứ tốt vậy ai trả nhiều tiền thì được mua nó mới đúng.”

“Này...” Sắc mặt của giám đốc cửa hàng có chút khó xử. Nói thật làm một người thương nhân, đương nhiên hắn muốn kiếm được thật nhiều tiền.

Nhưng... Kiểu buôn bán như vậy cũng không có đạo lý lắm. Về sau sẽ không có người tới tiệm của bọn họ mua đồ nữa!

Hắn vừa định mở miệng thì thấy bên ngoài cửa hàng có một nhóm mặc đồng phục chiến đội đang đi tới. Trong đó có một tên cao khoảng một mét tám, diện mạo rất hấp dẫn người khác, vừa nhìn liền biết gia cảnh không tồi. Hắn đặt một tay lên trên vai Phó Hi Minh, thấp giọng hỏi: “Gỗ dầu, đang làm gì vậy?”

“Mua con chuột, thế nhưng lại có người tranh giành với tôi.” Phó Hi Minh vừa nói vừa nhìn thoáng qua Phó Cửu đứng một bên: “Cậu nói xem có phải rất không có ý tứ đúng không?”

Người nọ cười một tiếng, trong giọng có chút tà khí: “Tên anh hai ngu xuẩn kia của cậu cũng dám đoạt đồ cùng cậu? Lão Viên, ông nên cho người anh em này của tôi một chút quyền lợi. Chúng tôi đều là game thủ, con chuột tốt như vậy lại nhường cho kẻ ngoài nghề thì không tốt lắm đâu.”

Lão Viên chính là giám đốc cửa hàng, hiện tại vừa thấy chức nghiệp chiến đội tới lập tức nói: “Vậy ai trả giá cao thì con chuột thuộc về người đó.”

Này cũng quá khi dễ người, mỹ thiếu niên khẳng định sẽ tức giận! Nữ nhân viên nghĩ, ánh mắt đầy vẻ lo lắng nhìn về phía Phó Cửu.

Nhưng thực tế lại không giống với tưởng tượng của nàng. Thiếu niên kia lại chớp mắt nhìn nàng. Kế tiếp, môi mông của cậu ấy nhếch lên, nhẹ nhàng cười đưa ra một cái giá: “Mười nghìn nhân dân tệ.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Người bị chơi chính là cậu

Mười nghìn?

Dùng mười nghìn nhân dân tệ để mua một con chuột?

Có phải quá dư tiền hay không?!

Nữ nhân viên tròn to mắt.

Vừa rồi mỹ thiếu niên này còn thấp giọng hỏi nàng cửa hàng đang có chính sách ưu đãi gì hay không, thế nào lại lắc mình một cái liền biến thành thổ hào như vậy?

Đỗ Trạch nghe cũng ngăn người ra, hiện tại Hạ Hồng Hoa còn đi nơi này nơi nọ vay mượn tiền người khác, chẳng lẽ trong nhà còn thừa tiền?

Bằng không tên bại gia tử này làm sao sẽ kiêu ngạo như vậy?

Bỏ ra mười nghìn nhân dân tệ mua một con chuột xác thật rất dư tiền.

Mặc dù Phó Hi Minh là tiểu thiếu gia từ nhỏ sống trong nhung lụa cũng cảm thấy thật có chút đau.

Nhưng mà nhiều bằng hữu nhìn như vậy, lại có giám đốc của Tần thị đang ở đây, cậu cũng không thể ném mặt mũi của mình.

“Mười một nghìn nhân dân tệ!”

Phó Hi Minh cười lạnh tăng giá.

Hạ Hồng Hoa không có tiền, việc này có ai không nói như vậy?

Ngược lại cậu muốn nhìn xem tên bại gia tử này có thể đầu cùng cậu đến tình trạng gì!

“Mười một nghìn nhân dân tệ?” Phó Cửu cười, chậm rãi bỏ con chuột sang một bên: “Ông chủ, ngài có thể bán con chuột với giá như vậy cho tên ngốc này. Bỏ ra mười một nghìn nhân dân tệ để mua một con chuột, không phải kẻ đốt tiền thì chính là đầu óc có bệnh.”

Giám đốc cửa hàng: “...”

Phó Cửu mặc kệ người khác có phản ứng gì, miệng ngậm kẹo que cười quý dị, ngón tay vừa kéo liền lấy ra ổ cứng phía dưới con chuột: “Kỳ thật tôi muốn mua cái này hơn, vận hành nội tồn lớn nhất, tận mười lần.”

Náo loạn hồi lâu chỉ vì một con chuột mà mục đích của cậu ta lại là tới mua ổ cứng?

Vậy thì sao cậu ta lại ra giá, còn trả mười nghìn nhân dân tệ cao như vậy?!

Chẳng lẽ... Ngón tay Phó Hi Minh căng thẳng, môi mím lại nghiêng răng nói: “Phó Cửu! Anh chơi tôi?!”

“Đúng vậy, tôi chơi cậu.” Phó Cửu vuốt tóc bạc ra đằng sau, ý cười nảy sinh ác độc: “Vậy thì thế nào?”

“Anh! Anh!” Toàn thân Phó Hi Minh đều phát run, nhưng mà cậu vẫn còn lý trí. Thời khắc như vậy cần nghĩ đến thân phận của mình, không thể so đo với một kẻ không ra gì tại trường hợp thế này, chỉ có thể kéo thấp hình tượng của cậu.

Phó Hi Minh hít sâu một hơi, nở nụ cười: “Nhưng mà mười nghìn nhân dân tệ, tôi cũng biết anh không lấy ra được, hiện tại lại thông minh tìm đường lui cho mình. Chờ đến lúc ba tôi ly hôn với mẹ anh, tôi xem anh còn kiêu ngạo như thế nào!”

Đối mặt với người như vậy, Phó Cửu cũng không tức giận, ngược lại môi mím đang giương cao lập tức hạ xuống: “Phó Hi Minh, nếu tôi là cậu, tôi sẽ không đem chuyện mình là con riêng hay mẹ là tiểu tam ngày ngày suy nghĩ cách chen vào hạnh phúc gia đình người khác để nói tại nơi này. Xem ra cậu cho rằng vô sỉ và phản bội rất vinh dự, rất kiêu ngạo nha? Quả nhiên trên thế giới này cũng không phải tất cả mọi người đều được gọi là con người.”

“Phó Cửu!” Phó Hi Minh thấy người vây xem càng ngày càng nhiều, sắc mặt xanh mét ném ra một câu: “Anh chờ cho tôi!”

Nữ nhân viên nghe đến đó cũng hiểu chuyện như thế nào. Hóa ra vị thiếu gia này không chỉ khi dễ người khác, còn điều chiếm tước sào*? Nàng thống hận loại người này nhất, vừa thấy Phó Hi Minh muốn đi khỏi lập tức lớn tiếng nói: “Tiên sinh, mời cậu đi tới phía trước nhận hóa đơn. Phí tổng cộng của cậu là mười một nghìn nhân dân tệ, cậu muốn quẹt thẻ hay trả bằng tiền mặt?”

*Chim điều chiếm tổ chim sẻ, ý chỉ hành động cướp đoạt thứ không thuộc về mình.

Phó Hi Minh lại hít sâu một hơi, chỉ vào Đỗ Trạch nói: “Đề hấn trả!”

Đỗ Trạch không nghĩ tới kết quả sẽ như vậy. Không khi dễ được tên bại gia tử kia thì không nói, còn trắng trợn lãng phí mười một nghìn để mua một con chuột trị giá khoảng mấy trăm nhân dân tệ!

Chủ yếu tiền này là do hấn trả!

Thật là con bà nó đen đui!

Rốt cuộc tên bại gia tử này gặp chuyện gì?

Trở nên thông minh?

Không, không có khả năng!

Có khả năng nhất cũng là mèo mù đụng phải chuột chết!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 44: Tàn đại thần hỏi đang làm gì, Phó Cửu trả lời đang chọc người

Sau khi giải quyết xong nhóm người cặn bã chường mắt, tâm tình hiện tại của Phó Cửu còn muốn tốt hơn so với lúc mới tới.

Phó Cửu cúi đầu chọn thêm một ít linh kiện nhỏ, toàn bộ đều giao cho nữ nhân viên, khước miệng câu lên: “Chỉ có nhiều đó, tình tiền đi, cảm ơn.”

Nữ nhân viên nhận lấy đồ trên tay Phó Cửu, quyết định giảm giá một chút, trên mặt vẫn còn đỏ bừng. Ngữ điệu của mỹ thiếu niên quá dễ nghe, quá dịu dàng. Một trăm khách hàng tới mua chưa chắc có một người như vậy!

“Cậu không cần con chuột?”

Lời này cũng không phải do nữ nhân viên hỏi mà là người đàn ông vừa để tay lên trên vai của Phó Hi Minh. Hắn khoác đồng phục chiến đội, ý cười trên mặt không có một chút thân thiện nào.

Một tay Phó Cửu cầm túi quần, một cái liếc mắt cũng không thèm cho hắn, giao tiền xong liền cầm đồ của mình chạy lấy người.

Không nghĩ tới người đàn ông kia lại câu môi dưới, đi ngang qua gian giữa, thân nhiên bỏ lại một câu “thú vị”.

Rất thú vị không phải sao?

Trước kia người anh hai ngu xuẩn này của Phó Hi Minh mỗi lần nhìn hắn đều sẽ đỏ mặt.

Hiện tại lại giống như không quen biết hắn.

Người đàn ông híp híp mắt, cũng không suy nghĩ nhiều tới chuyện của Phó Cửu. Mặc kệ hắn trở nên như thế nào cũng vẫn là con.

Hắn không nghĩ đến chuyện sẽ trêu chọc tên biến thái như vậy. Dính người còn kéo ra không được, mặc dù gương mặt xinh đẹp nhưng cũng rất ghê tởm...

“Lão đại, anh mau đến nhìn xem. Video trong tiệm chính là Hắc Đào Z chơi game cùng Tàn Thần vào ngày hôm qua. Tôi rất hâm mộ gia hỏa này. Ngày thường đi thi đấu cũng chỉ có lão đại anh có thể chống lại Tàn Thần. Gia hỏa này lại có thể tổ đội với Tàn Thần cùng nhau đi đánh ả, quá may mắn! Tôi đã hỏi qua tên này không thuộc Đế Minh, cũng không biết là người của chiến đội nào, hay vẫn là một tay mới?”

Người đàn ông nhìn theo hướng ngón tay của đồng đội, ánh sáng màu bạc bắn ra từ tuyệt chiêu lọt vào tầm mắt hắn. Hắn tức khắc chấn động, không khỏi khen ngợi hai chữ: “Xinh đẹp.”

Thật là quá xinh đẹp!

Cho dù là hắn cũng không đạt được tốc độ tay như vậy... Hắc Đào Z người này... Rốt cuộc là ai?!

Buổi chiều hai giờ.

Đại sảnh của tập đoàn Tàn thị bắt đầu có rất nhiều người đi vào, hàng ngũ nối liền không dứt.

Phó Cửu cũng là một trong số đó.

Người ghi chép tư liệu mở miệng hỏi: “Có thư giới thiệu hay không?”

“Thư giới thiệu?” Phó Cửu lắc đầu: “Không có.”

Người nọ hơi nhíu mày, chỉ vào hàng ngũ bên cạnh: “Vậy cậu cầm lấy cái này đi qua một bên đội. Khi nào tới lượt cậu sẽ có người dẫn cậu đi vào.”

Phó Cửu cũng không nói gì thêm, dựa theo quy củ nhận thẻ số, tùy tiện gác chân ngồi xuống một chỗ, không có việc gì quan trọng liền bắt đầu nghiên cứu ổ cứng cô vừa mới mua. Nên hủy bỏ rồi chỉnh sửa lại như thế nào, hình dáng bên ngoài ra sao, tốt nhất là nhỏ một chút, tính năng nguy trang mới càng cao...

“Cậu, cậu cũng tới báo danh tham gia vòng loại?” Thiếu niên đeo kính ngồi bên cạnh như là rất cố gắng lấy hết dũng khí mới dám mở miệng làm quen với Phó Cửu: “Tôi, tôi, tôi cũng vậy.”

Hiển nhiên thiếu niên này nói chuyện không nhanh nhẹn.

Phó Cửu cười cười, nâng mắt ừ một tiếng.

Thiếu niên kia ngây ngẩn cả người, thầm nghĩ người này lớn lên thật xinh đẹp: “Bộ dạng này của cậu lúc phỏng vấn khẳng định sẽ được chọn. Nghe, nghe, nghe nói người, người đại diện Phong rất, rất xem trọng diện mạo!”

“Cậu cũng rất đáng yêu.” Phó Cửu nói xong lại mỉm cười bỏ thêm một câu: “Còn rất trẻ.”

Lúc hai người nói chuyện phiếm, tiếng thông báo WeChat vang lên từ di động trên tay Phó Cửu.

Là tin nhắn của đại thần, ba chữ rất ngắn: “Tới hay không?”

Đến cả một dấu chấm cũng không có.

Phó Cửu cười, lười biếng ghi âm giọng nói gửi qua lại: “Đã tới rồi, đang muốn đưa người khác liền gặp một tiểu soái ca mi thanh mục tú**.”

** Lông mày dài nhỏ, mắt đẹp, chỉ diện mạo đẹp đề.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Về sau công ty không chấp nhận việc đưa giỡn người khác

Tầng cao nhất của tập đoàn Tần thị. Trong văn phòng to như vậy, bí thư Lương rõ ràng thấy được ngón tay đang bấm WeChat của tổng giám đốc dừng lại một chút.

Nguyên bản sắc mặt kia rất thờ ơ... Giống như bắt đầu trở nên không tốt lắm?

Này... Đây là đã xảy ra chuyện gì?

Bí thư Lương theo bản năng lại nghĩ tới trên mạng...

Tần Mạc còn đang nhìn WeChat, mày nhíu một chút: “Tần thị không phải nơi cậu có thể tùy tiện trêu chọc người khác.” Tay hơi dùng sức gõ chữ, ánh mắt lạnh băng: “Hiểu không?”

Phó Cửu nhìn tin nhắn trở về là ngôn ngữ trong nghề, cô ngậm kẹo que, chậm rãi trả lời lại: “Đại thần yên tâm, nơi này không có người đẹp hơn anh. Có muốn trêu chọc thì đối tượng cũng là anh, anh chính là một con cá lớn.”

Cá lớn?

Có ai lại thích bị hình dung bằng từ như vậy?

Giáo viên dạy ngữ văn cho gia hỏa này là sinh vật sao?

Ngón tay Tần Mạc dùng sức nắm chặt, đáy mắt hiện lên một tia sáng âm lãnh.

Bí thư Lương đứng bên cạnh anh chỉ cảm thấy ánh mắt của tổng giám đốc nhà mình nhìn di động giống như đang xem một vật sắp chết, làm hắn đứng xem đều nhìn không được mà đáy lòng phát run.

Rốt cuộc là người nào ở bên kia WeChat lại dám chọc tới tổng giám đốc?

Rõ ràng tâm tình của tổng giám đốc vào buổi sáng hôm nay cũng không tệ lắm, bây giờ sao lại... trở nên lạnh hơn?

Một tay Tần Mạc đẩy cửa phòng họp ra, tay ấn xuống màn hình đem tin nhắn cuối cùng trên WeChat gửi đi. Kế tiếp ngẩng đầu lên, một đôi mắt thâm thúy như nước nhìn chằm chằm vào bí thư Lương, tiếng nói lạnh lẽo: “Hiện tại anh đi thông tri cho chiến đội. Về sau nếu có ai trong chiến đội trêu chọc người khác tại công ty liền cắt tiền lương người đó.”

“A? Vâng!”

Sau khi bí thư Lương phản ứng lại cảm thấy lời thông tri này có chút không thể hiểu được.

Đùa giỡn người?

Thành viên trong chiến đội đều lo chơi game rèn luyện kỹ năng của mình. Vì chuẩn bị cho chiến tranh không lâu nữa trong cuộc thi đấu giữa các thành thị, tất cả mọi người đều ngâm mình cả ngày ở công ty, ai lại có tâm tình đi đùa giỡn người khác?

Thêm một điều nữa, chiến đội đều là một đám tiểu hỏa tử thì đùa giỡn như thế nào?

Dù cho có đùa thì ít nhất cũng muốn tìm phụ nữ nha?

Lúc này Phó Cửu còn đang ghé lạnh ngồi trên ghế nhìn tin nhắn Tần đại thần gửi lại đây, khoé miệng hơi lên, ngón tay gõ nhanh: “Anh cứ mở họp, tôi bên

này không thành vấn đề, hẳn là có thể qua.”

Loại thi đấu này là việc nhỏ không cần phải phiền toái tới đại thần. Đại thần chính là để cô dùng kiếm tiền, không thể tùy tiện mang ra ngoài đi bộ.

Tuy rằng đại thần vừa nói sau khi họp xong sẽ tới đây gặp cô.

Nhưng mà Phó Cửu vẫn cảm thấy có chút hèn hạ, tùy tiện đánh là có thể qua được.

Huống chi người đại diện Phong không phải vẫn luôn nghĩ cách tìm cô hay sao?

Tóm lại cô không thể làm nổi bật quá.

Cũng biết đối phương không có thời gian trả lời WeChat cho cô, Phó Cửu theo bản năng cắt điện thoại đi động lại, an tĩnh chờ kêu tên.

Khuôn mặt của thiếu niên ngồi bên cạnh nóng bừng: “Tôi, tôi không có mi, mi thanh mục tú. Rất, rất bình thường.”

“Lấy mắt kính xuống là đẹp.” Phó Cửu nghiêng mặt qua, tóc bạc lấp lánh: “Cậu yên tâm.”

Thiếu niên có chút ngượng ngùng: “Cảm, cảm ơn.”

“Không cần khách khí.” Tay Phó Cửu đem những linh kiện đó cất vào trong ba lô.

Thiếu niên lại hỏi: “Cậu, cậu thuộc khu nào?”

“Anh hùng sao? Khu C.” Phó Cửu ngậm kẹo que, tùy ý vuốt tóc ra phía sau. Rõ ràng là ngồi trong góc lại giống như người nổi bật nhất.

“Khu C?” Đột nhiên thiếu niên mở to hai mắt, thần thần bí bí đề thấp giọng nói: “Hắc, Hắc Đào Z ở, ở khu C cậu có biết không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Giám đốc làm khó dễ Phó Cửu

Phó Cửu giả vờ ho một tiếng không nói gì. Cô nên nói biết hay là nói không biết đây?

Hai mắt của thiếu niên đều tỏa sáng, vẫn lấp lấp nói chuyện: “Cậu, cậu ấy thật sự rất lợi hại. Nghe, nghe nói cậu ta cũng tới tham gia vòng loại lần này. Thật muốn nhìn được người, người thật của cậu ấy trông như thế nào!”

Phó Cửu dừng lại, khẽ cười nói: “Sao cậu lại quan tâm tới một tay mới như vậy?”

“Cậu, cậu ấy không phải tay mới!” Biểu tình của thiếu niên càng thêm kích động: “Tôi thấy kỹ năng của cậu ấy không kém đại thần bao nhiêu. Tôi, tôi rất thích cậu ấy!”

Phó Cửu nghe vậy liền nâng cánh tay lên vỗ vai thiếu niên kia: “Cảm ơn.”

Thiếu niên khó hiểu, cảm ơn cái gì?

Thời điểm cậu vừa muốn nghĩ lại, bên trong đi ra một đoàn người như mới vừa xét duyệt xong, dẫn đầu là một vị giám đốc.

Lúc Phó Cửu mua ô cứng đã từng gặp qua vị giám đốc kia, chính là người đi theo cùng Phó Hi Minh.

Ánh mắt cô hơi híp lại.

Thiếu niên tưởng rằng cô cảm thấy hứng thú liền thấp giọng nói bên tai cô: “Đó chính là giám, giám đốc câu lạc bộ của chiến đội phụ trách xét duyệt cửa thứ nhất, những người mới đi ra đều có thư giới thiệu. Tôi... Chúng ta không có nên trở thành đám người được phỏng vấn cuối cùng!”

Giám đốc Lý cũng thấy được Phó Cửu, vẻ mặt của hắn cũng không nói được có bao nhiêu tốt, nâng cổ tay lên thông báo: “Những người còn lại đều cùng nhau vào đi. Cần thận một chút, đừng đụng hỏng máy tính của công ty.”

Cửa thứ nhất xét duyệt vào câu lạc bộ chính là kiểm tra tốc độ tay của bọn họ.

Đương nhiên cơ bản nhất là đánh bừa.

Hiện tại trên mặt mỗi người chơi đều là khăn trương.

Bởi vì có thể đầu vòng loại để tiến vào liên minh chiến đội mạnh nhất cả nước nên xem hôm nay là quan trọng nhất!

Câu lạc bộ đều cung cấp cho mỗi cá nhân một tài khoản để bọn họ đăng nhập vào trò chơi.

Nhưng không phải đăng nhập vào “Liên minh anh hùng” mà là “QQ huyền vũ”!

Thí nghiệm tốc độ tay và phản ứng của bọn họ.

Phó Cửu cảm thấy phương pháp này không tồi. Dù sao thời điểm trước kia cô xâm lấn internet đều rất thích nhảy một ván “QQ huyền vũ” để luyện tập độ linh hoạt của tay.

Cho nên nói trò “QQ huyền vũ” này đối với cô cũng không khó.

Chỉ là Phó Cửu có một thói quen, cô thích thiết trí yêu cầu độ cao rồi mới nhảy, như vậy thì ngón tay mới có thể giãn ra tới mức tốt nhất.

Tiếng gõ bàn phím vang lên lại rơi xuống cùng thời gian với tiếng ở trong văn phòng, vô cùng chính tề!

Mỗi lần kết thúc ván nhảy, trên máy tính liền hiện ra một mốc tốc độ tay.

Các game thủ có thể chơi ba mốc, chọn mốc tốc độ tay nhanh nhất làm thành tích.

Đương nhiên bọn họ chỉ có thể nhìn màn hình của mình.

Lại không biết phương diện này của bọn họ có một tên biến thái, tốc độ tay cao tới 90%.

Tên biến thái kia đương nhiên chính là Cửu gia của chúng ta.

Phó Cửu chơi một ván liền cố định thành tích tốc độ tay vì thế trở thành người thứ nhất đứng lên, điền vào tờ bảng điểm tốc độ tay rồi giao cho giám đốc Lý.

Tên giám đốc Lý kia lại nghiêm khắc nhìn cô một cái: “Thí nghiệm là ba mốc, lấy thành tích cao nhất!”

“Tôi chơi mấy lần đều giống nhau.” Tiếng nói của Phó Cửu rất nhạt: “Hơn nữa lấy ván nào làm thành tích không phải do mình tự nguyện? Nếu là tự nguyện thì tôi lấy ván thứ nhất cũng không vi phạm quy định.”

Giám đốc Lý lạnh lùng cười, cố ý tìm ngược: “Tôi bảo cậu chơi ba mốc, cậu phải chơi ba mốc! Đừng tưởng rằng bản thân đánh chữ nhanh hơn người khác một chút liền thật sự cảm thấy tốc độ tay của mình nhanh bao nhiêu. Câu lạc bộ của chúng tôi yêu cầu người trẻ tuổi biết khiêm tốn, có tinh thần nhiệt huyết, yêu thương trò chơi chứ không phải loại người giống cậu, suốt ngày chỉ khoe khoang không biết thu liễm. Cậu lấy thành tích ra sớm như vậy là muốn làm giám khảo cảm thấy cậu lợi hại? Cậu tính toán như vậy thì hoàn toàn gọi lộn số. Từ trước đến nay người muốn vào nơi này của tôi đều không phải chỉ cần dùng công phu bên ngoài là có thể vượt qua được!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Cửu gia xé phiếu điểm tại hội trường

Phó Cửu nghe xong những lời này cũng không tức giận, chỉ thần nhiên nói: “Vậy ông nói xem phải làm sao bây giờ? Tôi đã điền thành tích.”

“Cầm lại bảng điểm này của cậu đi kiểm tra thêm một lần nữa.” Giám đốc Lý giống như rất khinh thường phải nhìn cô, tùy ý ném bảng điểm của Phó Cửu qua.

Thiếu niên vừa mới nói chuyện cùng Phó Cửu cũng lo lắng nhìn cô.

Phó Cửu cười một chút. Kế tiếp khom lưng nhặt tờ bảng điểm lên.

Lúc này thiếu niên mới bình tâm lại, vừa định kéo cô chạy nhanh đi thí nghiệm một lần nữa.

Nhưng không nghĩ đến Phó Cửu mới vừa đứng thẳng thân mình liền nâng tay lên, nhẹ nhàng dùng sức, trong nháy mắt tờ bảng điểm kia liền biến thành hai nửa!

Nguyên bản đều là tiếng vang do gõ bàn phím.

Hiện tại lại bị Phó Cửu ảnh hưởng, mỗi người đều dừng động tác, phòng thí nghiệm im lặng đến mức chỉ có thể nghe tiếng xé giấy.

Đợi đến lúc Phó Cửu xé băng điểm kia thành những mảnh nhỏ ném tới trước mặt giám đốc Lý, xung quanh cô nổi lên cơn thủy triều nghị luận!

Nhưng mà cô lại phảng phất như không nghe được cái gì, một tay chống mặt bàn, tóc màu bạc rơi xuống, chậm rãi dè dặt giọng nói: “Nếu câu lạc bộ của Tần thị lại chiêu mộ người như ông làm giám đốc, tôi đây tình nguyện không ở chiến đội này chơi game.”

Tức khắc mọi người trong phòng thí nghiệm ò lên.

Không có người dám nói chuyện như vậy với giám đốc câu lạc bộ!

Cậu ta thật sự không nghĩ muốn vượt qua vòng này sao?

“Cậu!” Giám đốc Lý chưa bao giờ bị người khiêu khích như vậy, căn bản không xuống đài được, tức giận đến mức hai mắt đều nổi lửa: “Tốt, rất tốt! Có cốt khí* đúng không? Vậy cậu cầm đồ của cậu cút đi cho tôi!”

* Khí chất từ trong xương cốt.

Phó Cửu cười lạnh một tiếng cũng không nói thêm cái gì, lấy ba lô bên cạnh đeo lên trên vai lập tức đi ra khỏi phòng thí nghiệm, bóng lưng kia cực kỳ tàn nhẫn!

Thiếu niên ngồi trên ghế nhìn tốc độ tay của mình, nhìn máy tính bên cạnh rồi chụp lại màn hình, cuối cùng cắn răng lấy ba lô chạy ra ngoài.

“Kia, kia... Cái kia, cậu từ từ!”

Phó Cửu nghe được tiếng gọi phía sau lưng, quay đầu hạ mi mắt: “Tại sao cậu cũng ra ngoài này?”

“Tôi, tôi thấy cậu đi rồi cũng, cũng không nghĩ ở lại nơi đó!” Sau khi thiếu niên nói xong, trên mặt hiện lên ý cười: “Tuy, tuy rằng tôi rất muốn gia nhập vào Tần thị, nhưng mà giống như tôi đã nói như vậy sẽ thành vấn đề. Khăng, khăng định đến cuối cùng cũng không được tài nguyên huấn luyện gì. Kia, nhìn sơ qua tên giám đốc kia có đôi mắt thêm danh lợi, tôi, tôi không thích hoàn cảnh như vậy. Chơi, chơi game chính là muốn vui vui vẻ vẻ đúng không?!”

Phó Cửu sờ sờ mũi, nghe đến những lời nói này khó tránh khỏi có chút chột dạ. Dù sao ước nguyện ban đầu của cô khi chơi game chính là muốn kiếm tiền, hiện tại lại vì cầm lại công ty của Hạ Hồng Hoa.

Điểm xuất phát của cô so với đứa trẻ ngoan ngoãn này hình như hiệu quả hơn, lợi ích cũng nhiều hơn.

“Nếu, nếu không cần thi đấu. Tôi, chúng ta đi ăn một bữa cơm đi!” Khuôn mặt của thiếu niên đỏ bừng, nhìn rất đáng yêu: “Tôi, tôi biết một chỗ bán lẩu không tôi ở gần nơi này. Trước, trước kia tôi luôn muốn ăn cơm cùng với người trong trò chơi. Không, không nghĩ tới nguyện vọng lại được thực hiện nhanh như vậy!”

Phó Cửu: “...”

Vì sao cô lại cảm giác đứa trẻ ngoan ngoãn này có điểm nào đó rất giống với Tần Thần.

Là ảo giác sao?

Những thần thánh này đó sao lại đối với người trong trò chơi tốt như vậy...

“Cứ vậy đi, nhưng mà hiện tại trên người tôi không có tiền, cậu cứ mời trước, lần sau tôi lại bao cậu.” Phó Cửu vừa nói vừa giơ tay đặt lên trên vai thiếu niên.

Lần này đứa trẻ ngoan ngoãn kia càng đỏ mặt thêm, cực kỳ đáng yêu gật đầu mạnh: “Tôi, tôi mời! Tiệc lẩu kia là, là của nhà tôi.”

Phó Cửu: “...”

Lại thêm một kẻ phú nhị đại!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Tổng giám đốc Tần quyết định đi xem tên kia làm thí nghiệm

Trong phòng hội nghị nồng đậm hơi thở thương vụ, không khí trước sau vẫn thấp như một.

Người của bộ thị trường còn đang run rẩy nói số liệu năm nay, sợ tổng giám đốc nhà bọn họ không hài lòng cái gì, ánh mắt thâm thúy như hồ băng sẽ lập tức nhìn về phía hắn!

Cũng may hôm nay tổng giám đốc hơi thất thần, tựa như đang suy nghĩ đến chuyện quan trọng nào đó, vẫn luôn thưởng thức cây bút máy màu trắng trong tay.

“Tổng giám đốc Tần, đại khái chính là như vậy.” Người của bộ thị trường nói xong liền theo bản năng chờ đợi người nào đó phê bình.

Không nghĩ tới...

“Ừm.”

Cứ như vậy? Mọi người khó tránh khỏi có chút không thích ứng.

Tần Mặc cũng không cẩn thận nghe lắm, dù sao chuyện số liệu chỉ cần điều chỉnh lại là được.

Anh càng để ý thời gian hơn, giờ này chắc là tên kia cũng đã kết thúc thí nghiệm.

Đợi đến lúc cậu ta vào chiến đội phải đặt ở bên người, quản lý chặt chẽ không để cậu ta vừa gặp người liền đi chọc người.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Tần Mặc hơi nhếch lên, lộ ra một tia ý cười.

Nhóm cao tầng tham gia cuộc họp đã sợ ngây người, nhìn chằm chằm hình cung như có như không của tổng giám đốc, thầm nghĩ rốt cuộc hôm nay là ngày lành gì... Nhìn bộ dáng của tổng giám đốc có thể thấy tâm tình của cậu ấy rất không tồi?

Lại qua hơn mười phút, Tần Mặc nâng tay lên, giọng nói thần nhiên: “Hội nghị hôm nay tạm dừng tại đây, ngày mai lại tiếp tục.”

“A?” Giám đốc cao tầng của bộ kế hoạch chưa chuẩn bị phương án thứ hai, vì thế hắn rất cao hứng vì quyết định tạm thời này của tổng giám đốc, lập tức vui vẻ nói: “Vâng, vâng!”

Tần Mặc dẫn đầu đứng lên, hai đùi được che phủ bởi quần tây vô cùng thẳng tắp. Hơn nữa anh có khí chất của ác ma, anh vừa ra khỏi phòng họp, mọi người liền cảm giác cô áp bách trên đỉnh đầu chợt biến mất, bọn họ không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, nằm liệt trên ghế làm việc. Nhưng mà... Lúc này tổng giám đốc muốn đi đâu?

Bí thư Lương đi theo bên người Tần Mặc, trên tay còn cầm văn kiện ký lục của hội nghị ngày hôm nay: “Tổng giám đốc Tần, bữa tiệc của ngài vào tối nay bảy giờ mới bắt đầu, hiện tại chúng ta ra khỏi phòng họp có phải quá sớm hay không? Ngài có muốn nghỉ ngơi một chút không?”

“Không cần, đi câu lạc bộ.” Tần Mặc vừa bước vào thang máy liền đưa ra mệnh lệnh.

Cao ốc bên cạnh Tần thị chính là câu lạc bộ của bọn họ, đi bộ qua cũng không xa.

Tần Mặc cũng không nói cho Phó Cửu rằng hội nghị đã kết thúc, anh đã suy nghĩ về chuyện này, đôi khi làm gia hỏa kia giật mình một chút cũng không tồi.

Bí thư Lương nghe xong có chút kinh ngạc: “Đi câu lạc bộ? Hình như hôm nay bên trong tổ chức vòng loại, tổng giám đốc Tần muốn đi xem?”

Tần Mặc cũng không giải thích nhiều, chỉ thần nhiên ừ một tiếng.

Bí thư Lương hơi ngừng lại: “Vậy ngài chờ một chút, người bên kia không biết tổng giám đốc muốn qua xem, tôi phải gọi điện thoại trước. Tuyến thủ tham gia vòng loại lần này đều là fan của tổng giám đốc, ngài cứ như vậy mà đi qua sẽ dễ dàng tạo nên oanh động.”

“Mấy chục người có thể tạo nên oanh động gì?” Tần Mặc nâng tay lên, cổ tay áo dính một viên kim cương màu đen thuần túy, theo động tác của anh mà tản ra ánh sáng xa hoa, đầu ngón tay ấn vào nút thang máy.

Bí thư Lương đành phải thu điện thoại về, xem ra hôm nay tổng giám đốc đã sớm hạ quyết tâm phải qua đó.

Thật là kỳ quái...

Trước kia phó tổng giám đốc Phong muốn tổng giám đốc sang làm giám khảo, cậu ấy còn nói rất nhảm chán. Hiện tại sao lại thay đổi chủ ý... Chẳng lẽ!

Hai tròng mắt bí thư Lương mở to, báo danh tham gia vòng loại lần này có tiểu yêu tinh mà tổng giám đốc nhận thức trên mạng?

Khẳng định là như thế!

Lát nữa hẳn phải báo cáo cho ông chủ và phu nhân. Cả hai đều đã phát triển tới mức gặp mặt bên ngoài, quả nhiên tổng giám đốc đang yêu... Lại lún vào rất sâu!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Tổng giám đốc Tần đi tìm Phó Cửu, kết quả...

Tần Mặc vừa tiến vào câu lạc bộ liền thấy người đại diện đàn độn của anh đang đứng đó nhón chân nhìn xung quanh, cũng không biết đang đợi ai.

Phong Dật xác thật đang đợi người, chỉ là người hẳn đợi lại không thấy mặt đâu. Sau khi nhìn thấy đại thần nhà mình, hai mắt đều phát sáng: “Tổng giám đốc, không phải cậu đã nói Hắc Đào Z sẽ đến sao? Thế thì người đâu? Tôi đã ở đây đợi cậu ta từ lâu, còn phải cải trang tránh cho phóng viên nhận ra tôi rồi lại nhào tới đòi phỏng vấn. Cậu biết đấy... Kỳ thật tôi cũng rất tức giận.”

Tần Mặc nhìn lướt qua chiếc mũ trên đầu hắn, giọng nói thân thiện: “Đây là kết quả cải trang của anh, một kẻ đánh cá trông vô cùng ngu xuẩn?”

Phong Dật quyết đoán xoay đầu hỏi bí thư Lương: “Khó coi lắm sao?”

Bí thư Lương chớp chớp mắt.

Phong Dật cảm thấy quả thật hẳn đã chịu đủ sự độc miệng của đại thần thiếu gia nhà bọn họ, lấy mũ xuống: “Mặc kệ khó coi ra sao, vậy Hắc Đào Z đâu?”

“Cậu ấy làm thí nghiệm ở bên trong.” Tần Mặc nói ra những lời này liền nhắc chân đi vào phòng thí nghiệm.

Sau khi người trong câu lạc bộ nhìn thấy gương mặt tuần mỹ như thiên thành của anh, sôi nổi lui về phía sau, nhìn không được lấy tay bưng kín miệng mình.

Tần... Tần Thần lại tới đây!

Bên ngoài câu lạc bộ muốn nổ tung rồi!

Trong phòng đã tiến hành thí nghiệm đến vòng thứ ba. Lần này đăng nhập vào “Anh hùng”, kiểm tra năng lực đánh phó bản, tất cả mọi người tự dùng tài khoản của chính mình.

Giám đốc Lý còn tức giận bởi hành vi vừa rồi của Phó Cửu, đi tới đi lui lạnh lùng nói: “Tôi nói cho các cậu nghe, muốn chơi game thì phải dùng thái độ chơi game mà tôi, không được học theo tên bại gia tử kia. Còn tưởng rằng ai muốn vào Tần thị cũng có thể tùy tiện vào hay sao? Vậy các cậu...”

Hắn còn chưa nói xong đã bị chặn trụ khi nhìn thấy người đứng ngoài cửa.

Tổng, tổng giám đốc!

Tại sao cậu ấy lại đến đây?!

Giám đốc Lý nhìn bóng dáng tự phụ vĩ đại kia, lập tức đi lên đón: “Tổng giám đốc Tần, tôi...”

Tần Mặc không thèm liếc mắt nhìn hắn một cái, khuôn mặt tuần tú lạnh nhạt đi vào, cả người mặc tây trang phẳng phiu, cực kỳ tôn quý.

Các tuyển thủ đều dừng lại động tác, cứ như vậy ngẩng đầu nhìn anh, biểu tình khó nén kích động.

Tần Thần!

Bọn họ được nhìn thấy người thật của Tần Thần!

Tần Mặc nổi tiếng không chỉ vì khuôn mặt của anh mà còn cả thao tác chơi game cao hơn mọi người của anh. Không thể không nói, anh vừa là nam thần trong mộng của các thiếu nữ, vừa là anh hùng mà đông đảo người chơi luôn mong muốn được đi theo.

Hiện giờ anh lại xuất hiện ở chỗ này, tự nhiên sẽ xảy ra một phen hiệu ứng điên cuồng.

Tần Mặc lại đứng kia không coi ai ra gì, hai mắt lướt qua từng người chơi trong phòng, cuối cùng nhíu mày.

Tại sao không có cậu ta?

Tần Mặc cúi đầu nhìn lướt qua tin nhắn trên WeChat, trên đó có thể số cậu ấy gửi cho anh.

Số 19.

Tần Mặc nhìn theo số thứ tự, lại thấy chỗ ngồi của máy tính phía trước trống không.

Bí thư Lương theo thiếu gia nhà hắn đã lâu, rất nhanh liền hiểu ánh mắt kia của tổng giám đốc có ý tứ gì, quay đầu hỏi: “Tuyển thủ ngồi máy số 19 đâu rồi?”

Vấn đề này vừa được nhắc.

Trong phòng thí nghiệm im lặng khoảng một phút, các game thủ hai mặt nhìn nhau, biểu tình không nói nên lời kia thế nhưng có chút vi diệu.

Không ai dám lên tiếng, bọn họ đồng thời trộm nhìn về phía giám đốc Lý.

Bản thân giám đốc Lý cũng cứng lại. Dù sao trước nay hắn đều không nghĩ tới bí thư Lương sẽ hỏi qua loại chuyện này, còn đang nghĩ có đề nói cho qua chuyện.

Ánh mắt của Tần Mặc đứng bên kia đã bắt đầu nguy hiểm lên.

Bí thư Lương thấy tổng giám đốc nhà mình sắp mất kiên nhẫn, vội vàng hỏi tiếp: “Lão Lý, ông nói xem rốt cuộc là chuyện như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Tổng giám đốc Tần tức giận. Đuổi cậu ấy đi, ông xứng sao?

Giám đốc Lý còn đang ở kia làm bộ làm tịch, thờ dài một hơi nói: “Còn có chuyện gì nữa, bí thư Lương. Tôi cũng không hiểu là ai đề cử tuyển thủ số 19 này tới tham gia vòng loại, tố chất của cậu ta rất kém, lại không tuân thủ nội quy của thí nghiệm nên tôi đã trực tiếp đuổi hắn đi rồi.”

Im lặng!

Cũng không ai biết vì cái gì mà toàn bộ người trong phòng thí nghiệm nín thở, không khí như ngưng đọng lại.

Bí thư Lương ngẩng đầu nhìn về phía tổng giám đốc.

Chỉ thấy trên gương mặt tuấn mỹ phi phàm kia che kín băng hàn xưa nay chưa từng có.

Giọng nói cũng rất trầm thấp đáng sợ, gần từng chữ một khiến đáy lòng mọi người run lên: “Ông nói, ông đuổi cậu ấy đi rồi?”

“Đúng vậy, tổng giám đốc Tần.” Giám đốc Lý cười ha ha: “Bại gia tử như vậy thật sự chẳng ra gì, may mắn ngài không chạm mặt.”

Đột nhiên Tần Mặc cười một tiếng, kế tiếp dạo bước đi tới gần hắn, giờ tay túm cổ áo giám đốc Lý xách lên, hai mắt lạnh băng đến mức có thể đông chết người: “Ông là cái thứ gì mà lại dám tùy tiện đuổi tuyển thủ đi?”

“Tổng, tổng giám đốc Tần, tôi, tôi...” Giám đốc Lý còn muốn giải thích thêm

Phong Dật còn điên hơn so với anh, hắn vừa nghe ý tứ kia của đại thần nhà bọn họ liền khẳng định người bị đuổi đi kia con bà nó chính là Hắc Đào Z!

Hắn liều mạng muốn tìm Hắc Đào Z, thế nhưng lại bị lão Lý này đuổi đi. Quả thật hắn có chút không tin được lỗ tai của mình!

“Lão Lý, tại sao ông lại muốn làm như vậy?!”

Giám đốc Lý biết lúc này chỉ có thể nhờ vả phó tổng giám đốc Phong, vội vàng nói: “Tôi bảo cậu ta kiểm tra tốc độ tay một lần nữa, cậu ta không muốn nên xé bảng thành tích của chính mình, không muốn vào câu lạc bộ của chúng ta.”

Tần Mặc căn bản không tin lý do thoái thác* này của hắn, tùy tiện giơ một ngón tay chỉ vào tuyển thủ: “Cậu nói xem, rốt cuộc chuyện lúc đó là như thế nào?”

*Viện có để cho qua chuyện.

Tuyển thủ kia không nghĩ đến thần tượng sẽ điểm danh mình, lập tức kích động đứng bật dậy nói: “Tuyển thủ số 19 là người đầu tiên kiểm tra xong tốc độ tay rồi điền vào giấy, giám đốc Lý lại nhục nhã cậu ấy rằng chỉ biết khoe khoang, khuyên cậu ấy không nên tự cho mình là đúng, cần phải thí nghiệm lại lần nữa. Số 19 vừa nghe lời này liền xé bảng thành tích ngay tại chỗ, còn nói chỉ cần... Chỉ cần câu lạc bộ có người như giám đốc Lý tồn tại, cậu ấy sẽ không bao giờ gia nhập chiến đội Đế Minh!”

Tuyển thủ kia căng da đầu cổ gắng nói cho xong. Bởi vì hắn phát hiện mỗi khi hắn nói một chữ, mắt thâm thúy của Tần Thần sẽ lạnh thêm một chút. Cuối cùng đã kết thành hồ băng, phảng phất như muốn đưa ai đó vào chỗ chết.

Phong Dật đứng một bên nghe, hắn cũng không nghĩ tới quá trình sẽ như vậy. Ánh mắt vừa nâng lên nhìn về phía giám đốc Lý, tay run rẩy: “Ông, ông, tôi bảo ông xem chừng phòng thí nghiệm, ông lại dám làm ra chuyện như vậy?!”

Tần Mạc không nói thêm gì mà trực tiếp túm cổ áo giám đốc Lý, một tay ấn hắn vào máy tính trước mặt.

Xuất thân của anh là từ quân đội nên cũng không ôn hòa, lúc này càng phát huy tính cách thị huyết âm ngoan của anh tới cực hạn.

“Ông tự nhìn xem thành tích tốc độ tay của cậu ấy là bao nhiêu. Người như cậu ấy có tư cách kiêu ngạo!”

Tần Mạc như vậy quả thật rất đáng sợ.

Trên thương trường lại tự phụ đậm đặc.

Đáy mắt âm lãnh khát máu.

Toàn thân giám đốc Lý đều run rẩy: “Tổng, tổng giám đốc Tần, chuyện này không phải do tôi cố ý.”

“Đuổi cậu ấy đi, ông xứng sao?” Một tay Tần Mạc cầm túi quần, cứ như vậy cong lưng, giọng nói cực kỳ lạnh: “Không phải ông muốn biết là người nào giới thiệu cậu ấy tới tham gia vòng loại sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Tần Thần hỏi ở đâu

“Là tôi!”

Tần Mạc nói xong liền ném người nọ ra.

Hai chữ không có chút độ âm nào, hoàn toàn làm chấn trụ giám đốc Lý. Hai mắt hắn kịch liệt lay động lên, mặt dán vào màn hình máy tính, cứ như vậy ngồi lên ghế. Cho đến khi Tần Mạc đi ra ngoài hắn vẫn chưa hồi phục tinh thần lại, khuôn mặt tái nhợt dọa người.

Bởi vì hắn biết tiền đồ của hắn đã xong rồi. Không cần tổng giám đốc lên tiếng cũng biết kế tiếp hắn sẽ lập tức bị đuổi việc, thậm chí còn không thể sống yên ổn ở Giang Thành nữa!

Vì sao... Vì sao tên bại gia tử kia lại do tổng giám đốc Tần giới thiệu?

Đồng thời!

Tốc độ tay của Phó Cửu cũng biểu hiện trên máy tính của tuyển thủ.

Mỗi tuyển thủ nhìn thấy thành tích như vậy đều ngây ngẩn cả người, kế tiếp là không tin tưởng được ồ lên!

Hơn 90%!

Giờ khắc này mọi người đều im lặng.

Chấn động, giật mình, kinh ngạc thổi quét toàn bộ phòng thí nghiệm!

Tốc độ tay như vậy, bọn họ luyện từ đời trước cũng không đạt được!

Tuyển thủ số 19 này đến tận cùng là ai?

Mỗi người đều tò mò tự hỏi trong lòng.

Chỉ là tư liệu của cậu ta đã sớm bị xé bỏ ném vào trong thùng rác... Một cái vạ mặt này thật tuyệt vời!

Tần Mặc đi nhanh ra ngoài, bóng dáng kia lạnh tới cực điểm, dọa bí thư Lương và Phong Dật sợ đến mặt trắng bệch.

Đặc biệt là Phong Dật.

Trận vòng loại này là do hắn làm chủ.

Ai biết được thù hata của hắn lại trực tiếp đuổi Hắc Đào Z, người mà hắn tốn công sức đi tìm ra khỏi cửa.

Không chỉ riêng tổng giám đốc tức giận, hiện tại hắn rất muốn làm thịt lão Lý khôn nạn kia!

Bí thư Lương cũng không dám nhắc nhở tổng giám đốc của bọn họ về chuyện bữa tiệc tối kia, cậu ấy đang trong trạng thái ác ma ẩn mình dưới hình hài một con người.

Đột nhiên Tần Mặc dừng lại bước chân, lấy di động ra từ trong túi quần, ngón tay ấn xuống màn hình, khuôn mặt tuần tú hơi nghiêng: “Cậu đang ở đâu?”

Ba chữ rất nhạt, hình như đang gửi tin nhắn WeChat?

Bí thư Lương và Phong Dật nhìn thoáng qua nhau, người có thể khiến tổng giám đốc gửi tin nhắn WeChat vào lúc này...

Tiểu yêu tinh/ Hắc Đào Z!

Lúc này Phó Cửu còn đang đánh giá tiệm lẩu trong miệng thiếu niên, mày nhủ một cái: “Đây là tiệm lẩu rất bình thường trong miệng cậu?”

Trong ba tỉnh miền Đông Bắc chỉ có Michelin là nhà ăn tiêu chuẩn nhất.

Ngoại trừ cần tiền, còn phải có thể lực mới bước chân vào được.

Tiệm lẩu bình thường?

Đưa mắt nhìn lại một trong mười những tiệm lẩu ngon nhất thế giới.

Thiếu niên then thùng cười, gãi gãi đầu tóc của mình: “Cậu, cậu muốn ăn cái gì? Tôi, tôi bảo bọn họ đem lên.”

“Thịt đi, tôi theo chủ nghĩa ăn thịt.” Phó Cửu cũng không xem thực đơn, vô cùng tà khí ngồi trên ghế, ý cười mê người: “Không nghĩ tới tham gia cuộc thi lại nhận được một phú nhị đại.”

Thiếu niên bắt đầu nói lắp: “Không, không phải, tôi, tôi không giàu như cậu nói đâu. Chỉ, chỉ có thể mời cậu ăn lẩu. Về sau chờ tôi kiếm tiền rồi mời, mời cậu ăn cái khác!”

“Đáng yêu quá!” Phó Cửu chớp mắt cười, toàn thân đều tản ra hơi thở mê hoặc người.

Oanh!

Mặt thiếu niên lại đỏ: “Cậu, cậu luôn nói chuyện kiểu như vậy sao?”

“Kiểu gì?” Phó Cửu thấy mình sắp bị vạch trần, rũ mắt nhìn thiếu niên.

Thiếu niên đẩy đẩy gọng kính: “Luôn, luôn phóng điện như vậy.”

“Đẹp trai là phải như thế này.” Một tay Phó Cửu vịn lưng ghế, tóc bạc mắt đen, mang theo một cổ yêu tà.

Thiếu niên nghe vậy nên ngáy ra một chút, kế tiếp cười cười: “Cũng, cũng đúng. Đợi, đợi một chút, là tiếng vang từ điện thoại của cậu phải không?”

Điện thoại?

Phó Cửu nghiêng người lấy điện thoại từ trong túi quần ra, vừa nhìn liền thấy tin nhắn WeChat của Tần đại thần gửi, trong miệng ngậm một chiếc đũa, ngón tay thon dài gõ chữ trả lời.

“Lúc này thi đấu làm quen được tiểu soái ca, cậu ấy đang mời tôi ăn lẩu. Anh hợp xong rồi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Chương 74

Câu lạc bộ Tần thị.

Rất nhiều người tụ tập vây xem bóng dáng thon dài đang đi đến.

Ngoại trừ tuyến thủ muốn nhìn thấy Tần Thần của bọn họ ở ngoài đời thật, đến cả truyền thông cũng mang theo camera chạy tới.

Nhìn sơ qua cũng đủ biết sức ảnh hưởng của Tần Mặc mạnh cỡ nào.

Không tham gia giới giải trí nhưng danh tiếng lại có thể so với một siêu sao.

Giống như là loại tự cao tự đại mà trời cao ban cho. Chỉ cần anh vừa xuất hiện, sẽ có người che mờ hết chói tai.

Nhưng mà Phong Dật và bí thư Lương biết rất rõ, hiện tại tổng giám đốc của bọn họ đang trong trạng thái đông chết người không đèn mạng.

Đặc biệt là sau khi cậu ấy nhìn màn hình di động.

Cũng không biết đối phương đã nhấn cho tổng giám đốc Tần cái gì mà khiến cho cặp mắt của cậu ấy hoàn toàn rét lạnh.

Phó Cửu lại không cảm thấy tin nhắn mình gửi có điều gì sai trái, gửi thêm mấy chữ: “Anh có đói bụng không? Nếu có thì đến đây, tiệm lẩu không tệ lắm, tiểu soái ca cũng là người có thể yêu.”

Gia hòa này thật là thiếu quân giáo!

Tần Mặc đứng nơi đó, ngón tay hung hăng ngừng lại. Anh muốn hít sâu một hơi lại phát hiện nơi này rất nhiều người, muốn hít sâu cũng không làm được, cố gắng kiềm chế nói một câu: “Địa chỉ.”

Phó Cửu chớp mắt, sao cô lại nghe được ngữ điệu của Tần đại thần có chút lạnh?

Chẳng lẽ lại tức giận?

Cô cũng chưa chọc anh, sao anh ta có thể tức giận?

Phó Cửu ngồi trước bàn ăn, tay trái chống cằm, bàn tay khác không chút để ý gửi địa chỉ qua.

Sau khi Tần Mặc nhìn thấy liền nhíu mày một chút, phân phó bí thư Lương chuẩn bị xe.

Bí thư Lương nghe địa chỉ kia, không phải tổng giám đốc Tần đã nói tối nay sẽ đến đây sao?

“Tổng giám đốc Tần, hiện tại chúng ta liền đi qua đó?”

Có phải quá sớm hay không?

Thời gian ăn cơm còn chưa tới.

Tần Mặc không nói gì, vươn tay lấy chìa khóa hắt đang cầm, an vị vào ghế điều khiển, ý tứ là không mang ai theo cả.

Bí thư Lương còn chưa kịp hỏi thêm cái gì đã thấy tổng giám đốc của bọn họ cầm tay lái, mái tóc đen nhánh rũ xuống che khuất đôi mắt thâm thúy kia của anh.

Một động tác hất đuôi xinh đẹp, đường cong lưu loát của chiếc xe thể thao số lượng có hạn mang theo tiếng gió sắc bén chạy ra đường lớn theo hướng bắc.

Với cái dạng này của tổng giám đốc thật sự không phải là đi tới nhà ăn, ngược lại giống như đi trả thù...

Lúc này Phó Cửu còn lười biếng uống nước trà, mắt phượng hẹp dài như đang tỏa ra ánh sáng, vô cùng xinh đẹp nhìn thiếu niên: “Lát nữa có một người bạn muốn đến đây ăn cùng, cũng là do tôi nhận thức từ trong trò chơi, có ngại hay không?”

“Không, không ngại!” Tật xấu nói lấp của thiếu niên vẫn không đổi: “Tôi, tôi bảo bọn họ làm thêm một phần thức ăn. Xem quên mất, chúng ta tâm sự cùng nhau lâu như vậy nhưng vẫn, vẫn chưa biết cậu tên gì?”

Phó Cửu nghe vậy, nâng tay lên cười: “Phó Cửu.”

“Tên rất hay.” Thiếu niên suy nghĩ hồi lâu mới được một từ khen ngợi, trên mặt đỏ bừng nói: “Tôi, tên của tôi là Phong Thượng. Trong, trong trò chơi gọi, gọi là Thường Ngươi Một Năm Đám Tiêu Tiêu Nhạc*.”

* Thường Ngươi Một Năm Đám Tiêu Tiêu Nhạc: Thường cho ngươi một năm đám phóng khoáng như ngọn núi lớn. (Hmm không chắc chắn lắm.)

“Phốc!”

Tuy Phó Cửu là một người bình tĩnh nhưng nghe thấy cái tên trong trò chơi này cũng không nhịn được mà phun nước trà ra ngoài.

Không chỉ vì tên của đối phương rất buồn cười, mà nhân vật này trong trò chơi “Anh hùng” cũng là một người nổi tiếng.

Thao tác trâu bò, tiền cũng rất nhiều, chỉ là có chút đặc biệt. Gia hỏa này rất hay làm nhảm, chỉ cần gặp được tiểu cô nương nào đó liền nói với người ta: “Con gái, có muốn chinh phạt cùng thúc thúc không? Thúc thúc mang cháu đi đánh phó bản, mang cháu bay!” (Thúc thúc = cậu, này là trong game mà, để vậy nghe cho hay :3)

Phó Cửu sẽ không bao giờ nghĩ đến một người có hình tượng đại hán chân chính trong trò chơi như vậy, ngoài đời thật lại là đứa trẻ xinh đẹp ngoan ngoãn. So với chuyện cô là Hắc Đào Z càng muốn ảo diệu...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Tàn Thần tới, Cửu gia...

Phong Thượng cũng biết Phó Cửu sẽ có phản ứng như vậy, ngượng ngừng gãi gãi gương mặt của mình, lỗ tai cũng đã chuyển sang màu hồng: “Chắc, chắc hẳn cậu cảm thấy tôi ở bên ngoài không giống với hình tượng trong trò chơi, từ từ sẽ thành thói quen thôi. Anh, anh hai gửi cho tôi rất nhiều tiền trong game, nhưng lại không cho tôi tiền mặt. Hại, làm hại tôi chỉ có thể ăn lẩu ở quán nhà mình. Cậu, cậu là người đầu tiên không chê cười tôi nói lắp, cho nên tôi rất muốn kết bạn với cậu!”

Phó Cửu nhướn mày, ánh mắt chột lóe: “Anh hai của cậu là Phong Dật?”

Dù sao họ Phong cũng không thấy nhiều ở trong Giang Thành này.

Đứa trẻ ngoan ngoãn gật đầu, lại hỏi: “Biệt, biệt danh trong trò chơi của cậu là gì? Về sau chúng ta có thể chơi game cùng nhau.”

“Để cậu dẫn tôi đi đánh phó bản, mang tôi bay sao?” Phó Cửu cười trêu chọc, đây chính là câu danh ngôn của đối phương.

Nghe vậy, khuôn mặt của Phong Thượng càng thêm đỏ.

Phó Cửu không đùa giỡn người ta nữa. Dù sao Phong Thượng cũng không giống như Tàn đại thần, đối mặt với chuyện gì cũng có thể cao lãnh như cũ.

Cô suy nghĩ một chút, kế tiếp buông đôi đũa xuống nhìn Phong Thượng nói: “Vừa rồi ở câu lạc bộ chưa kịp nói, thật ra tôi chính là Hắc Đào Z.”

Phong Thượng cứng đờ!

Sau đó dùng tay trái chỉ về phía cô, nói chuyện càng không nhanh nhẹn: “Cậu, cậu, sao cậu lại là Hắc Đào Z?!”

“Danh hiệu của tôi là Z.” Phó Cửu nói một câu không rõ ý vị là gì.

Phong Thượng cũng không hiểu cho lắm, nhưng mà...

Hắc Đào Z!

Cậu ấy nói mình là Hắc Đào Z!

Cậu... Mong muốn lớn nhất của cậu chính là được nhìn thấy thần tượng Hắc Đào Z!

Phong Thượng cũng không biết nên nói cái gì, chột ngắt đầu: “Thần tượng, cậu đợi tôi bình tĩnh lại đã.”

Phó Cửu cười: “Cậu không nói lắp?”

Phong Thượng cũng ý thức được vừa rồi mình nói chuyện đặc biệt lưu loát. Nhưng đều do cậu bị chấn kinh quá mạnh!

Kể tiếp.

Cậu như vừa nhớ tới cái gì, nói: “Kia, giám đốc có đôi mắt danh lợi kia hiện, hiện tại khẳng định rất hối hận. Tôi, tôi đã xem video cậu liên thủ với Tần thiếu cùng nhau đánh phó bản. Hắn, hắn lại dám đối với cậu như vậy. Tần, Tần thiếu tuyệt đối sẽ khiến hắn ăn chưa xong liền ném hắn đi!”

“Đừng nói tôi, còn cậu sao lại không nói cho tên giám đốc kia rằng cậu là em trai của người đại diện Phong?” Phó Cửu nhột nhật câu môi: “Nếu vậy thì chắc hẳn không cần thí nghiệm cũng có thể đậu rồi ký hợp đồng.”

Cả người Phong Thượng cứng lại một chút, giọng nói cũng nhỏ lại: “Tôi, tôi không thích hợp làm chức nghiệp tuyến thủ. Tôi, tôi nói chuyện lắp. Không, không muốn dựa vào quan hệ với anh hai để đi vào. Tôi, tôi muốn nhìn thấy thực lực chân chính của mình.”

“Nếu là như thế vậy thì có hứng thú tổ đội với tôi hay không?” Ngón tay Phó Cửu đặt giữa không trung, nâng mắt lên nhìn về phía Phong Thượng, nồng đậm tà nịnh: “Khiến cho những người đó mở rộng tầm mắt một chút.”

Phong Thượng chấn động, nhìn gương mặt tuấn tú có thể làm vô số thiếu nữ si mê trước mắt kia, trong ánh mắt bốc cháy lên tầng tầng ánh sáng: “Làm bọn họ mở rộng tầm mắt như thế nào?”

“Vòng loại chính thức của thi đấu Điện Cạnh còn hơn mười ngày nữa, đội viên chính thức của Tần thị cũng là từ buổi thí nghiệm này. Đến lúc đó chúng ta tổ đội giành vị trí thứ nhất, thế nào?” Phó Cửu dùng loại tư thế vô cùng xinh đẹp đặt tay lên trên vai Phong Thượng, làn da trắng nõn tản ra ánh sáng, khoe miệng đầy tàn nhẫn.

Tóc mái màu bạc rũ xuống chặn hai mắt cô, làm người ta có chút không nhìn rõ khuôn mặt của cô.

Mặc dù là thế.

Nhưng với tư thái như vậy cũng dễ khiến người ta nhiệt huyết sôi trào!

“Được!” Đứa trẻ ngoan ngoãn cầm tay Phó Cửu, rất có khí khái của anh hùng lúc uống máu ăn thề.

Lúc Tần Mặc đi vào liền thấy một màn như vậy.

Tay Phó Cửu đặt trên vai Phong Thượng, sáng khoải nói chuyện, khoe miệng cũng mang theo ý cười quyền rũ người khác...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Cử gia chộc Tần Thần

“Tổng, tổng giám đốc Tần.” Phục vụ rất cẩn thận nhìn sắc mặt người mới tới, giọng nói thấp gần như có chút không nghe được.

Tần Mặc nhìn hai người trước mắt, lưng thẳng như tùng bách* trên núi Thương Sơn, khiến người ta không cảm giác được một chút độ ẩm.

* Cây tùng bách là một trong những loài cây thuộc 1 trong bộ “Tùng, Cúc, Trúc, Mai“. Còn có tên gọi khác là Tùng Bách Tấn, Vương Tùng, có tên khoa học là *Araucaria excelsa*, thuộc họ *Araucariaceae* (Bách tán).

Cặp mắt kia hip lại càng thêm nguy hiểm, lạnh như đầm nước sâu lâu đời.

Phục vụ còn đang suy nghĩ nên nói cái gì đã thấy người đàn ông vô cùng tôn quý trước mắt đã bước đi tới gần cửa sổ, sau đó dùng sức giữ chặt cổ áo phía sau của thiếu niên tóc bạc.

Phanh!

Phó Cửu không có phòng bị, cô vừa quay đầu lại, cả khuôn mặt gần như đều chôn vào trước ngực Tần Mặc, hơi lạnh hương bạc hà phát ra từ chiếc kẹp cứng trên tây trang tràn vào xoang mũi của cô.

Không cần đoán cũng biết là Tần đại thần tới. Chỉ có người này mới thích túm cổ áo phía sau của cô.

Phó Cửu ngẩng đầu liền thấy anh thấp mắt nhìn cô, đôi mắt kia thâm thúy như giếng cổ, đậm mực cao quý không thể tưởng tượng.

“Móng vuốt của cậu được dùng để đánh phó bản chứ không phải dùng để đùa giỡn đàn ông.” Tần Mặc nheo nheo phía sau Phó Cửu, giọng nói gọi cảm mê hoặc: “Lại để tôi thấy cậu xuống tay với người nào nữa, tôi liền chặt đứt đôi tay này. Như thế cũng bớt lo lắng.”

Phó Cửu nhường mảy: “Không có đùa, chúng tôi đang liên minh. Hơn nữa Tần đại thần, anh để ý tôi như vậy, chẳng lẽ là...” Cô vừa nói, một bên chậm

rãi cười ghé lại gần bên tai anh, thông thả ung dung nói: “Anh ghen ỉ?”

Không thể đụng vào lỗ tai của một người đàn ông.

Mặc dù Tần Mặc cảm dục nhưng anh vẫn là người đàn ông bình thường.

Nhất định không chịu được hành động bị thổi khí như vậy.

Nhìn gương mặt làm người ngựa răng kia, khuôn mặt của thiếu niên đặc biệt non nớt, mang theo hơi thở thanh xuân có mùi kẹo. Rõ ràng là tướng mạo như con gái khiến người nhìn cảm thấy vui vẻ, nhưng mỗi lần anh nhìn đều muốn bóp chết cậu ta.

Phó Cửu cười, lại gần thêm chút nữa: “Chẳng lẽ bị tôi đoán trúng?”

Mặt cậu ta lướt qua mặt anh, mắt thấy môi mỏng kia gần dán lên lỗ tai của anh.

“Phó Cửu!” Tần Mặc dùng thêm sức trực tiếp ném người trở về trên ghế dựa. Bộ dáng lạnh lùng âm ngoan từ trên cao nhìn xuống, môi mỏng mím lại thành một đường thẳng, tay nắm chặt lên, giọng nói băng hàn tới cực điểm: “Thời điểm nói chuyện cách xa tôi một chút. Tôi không phải cong nên sẽ không ăn dấm của cậu mà là tôi ăn lâu.”

Phó Cửu sờ sờ mũi: “Tức giận thật rồi? Có phải hợp xong liền sẽ đi tìm tôi, kết quả phát hiện tôi không ở đó cho nên mới tức giận? Chuyện đó cũng không nên trách tôi, tên giám đốc kia thật sự quá đáng. Với tính tình nóng nảy của tôi, anh nói tôi có thể nhẫn nại sao? Không động thủ đánh hấn, hoàn toàn là vì đang ở trên địa bàn của anh.”

“Nói vậy thì tôi còn phải cảm ơn cậu?” Tiếng nói Tần Mặc lạnh hơn.

Phong Thượng ở một bên xem đã tròn mắt. Dù sao cậu đã từng gặp qua Tần thiếu vài lần, trước nay vẫn chưa thấy anh ấy đối với ai lại khoan dung như vậy. Hơn nữa nhìn anh ấy không giống như thật sự phải đối phó với thần tượng của cậu, nhưng ánh mắt ấy xác thật muốn vặn gãy cổ Phó Cửu.

Nhưng mà... Thần tượng của cậu vừa mới làm cái gì...

Thế nhưng... Thế nhưng cậu ấy thiếu chút nữa hôn lỗ tai Tần thiếu?

Cậu, cậu ấy muốn tìm cái chết sao?

Làm chiến hữu mới của thần tượng, cậu nên ra mặt nói giúp cậu ấy một câu. Nếu không Tần thiếu thật sự có thể giết chết thần tượng của cậu!

“Tần, Tần thiếu, này, việc này cũng không trách Cửu Cửu được. Giám, giám đốc Lý rõ ràng là không vừa mắt cậu ấy mới, mới đuổi Cửu Cửu đi.”

Tần Mặc nghe vậy liền nhướn mày, cười như không cười nhìn Phó Cửu, ánh mắt không có bao nhiêu độ ấm: “Cửu Cửu? Cửu gia, xưng hô của cậu lại thay đổi? Không cho người khác kêu cậu là Cửu gia nữa sao? A, Cửu Cửu...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Tần thiếu nhẫn nại

Rõ ràng là hai chữ nghe khá tốt, nhưng được Tần đại thần nói lại mang theo một cổ hương vị khiến người ta phát run từ trong lòng.

Không khí bốn phía giống như bị đông lạnh, người phục vụ cũng không dám nhìn anh.

Tần thiếu quyền khuynh ba tính thật sự không phải dễ chọc như vậy... Bọn họ cũng mong nhị thiếu gia có thể im lặng không cần nói thêm cái gì nữa, nếu không ngay cả đại thiếu gia cũng không cứu cậu ấy được...

Phong Thượng cũng ngoan ngoãn ngậm miệng, đầu cúi xuống cũng muốn đụng mặt đất. Xưng hô Cửu Cửu không tốt sao... Vì cái gì mà cặp mắt của Tần thiếu còn lạnh hơn so với lúc mới vừa tới?

Thật ra Phó Cửu cũng không biết có vấn đề ở chỗ nào. Nếu cô là anh, muốn đi gặp bạn bè sau giờ làm việc mệt mỏi cuối cùng phát hiện người ta không còn đó nữa, tâm tình cũng sẽ không quá tốt.

Thực tế Tần đại thần rất coi trọng cô, nếu không sau khi hợp xong cũng sẽ không lập tức tới câu lạc bộ tìm cô.

Tần đại thần hoàn toàn có thể bảo bí thư của mình đi một chuyến, không cần tự mình đi...

Nghĩ đến đây, Phó Cửu buông đĩa gỗ xuống, nâng mắt lên nhìn Tần Mạc, thở dài một hơi: “Anh chưa đưa cho tôi thư giới thiệu, giám đốc kia lại nói chuyện quá khó nghe nên tôi bắt buộc phải đi.”

Tần Mạc nghe giọng nói hơi trầm thấp của thiếu niên, băng hàn ở đáy mắt cũng dần dần biến mất.

Xác thật anh đã quên đưa thư giới thiệu cho gia hỏa này. Ban đầu cứ cho rằng có Phong Dật ở đó sẽ không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Nghĩ tới đây, Tần Mạc nhìn thoáng qua thiếu niên đang cúi đầu lấy đĩa gỗ, một cỗ cảm giác đầy tội ác kỳ diệu nảy ra trong lòng.

“Chuyện đã qua rồi, không cần nhắc lại. Mau ngồi xuống ăn lẩu.” Phó Cửu túm lấy cánh tay của Tần Mạc. Đại thần tới khẳng định có thể nhiều thêm mấy năm thịt!

Tần Mạc không dự đoán được thiếu niên bỗng nhiên sẽ có động tác như vậy. Anh vẫn chưa có phản ứng đã bị cô kéo xuống ngồi trên ghế, bả vai còn dựa rất gần nhau. Khoảng cách giữa hai người ngày càng gần, gần đến mức chỉ cần anh nghiêng đầu sang có thể thấy rõ lông tơ thật nhỏ trên má trắng nõn của thiếu niên. Thân cận như vậy làm anh có chút không được tự nhiên. Anh cau mày ngồi thẳng lưng, lạnh lùng trong giọng nói phai nhạt dần: “Chuyện giám đốc Lý tôi đã xử lý giúp cậu. Com nước xong cậu theo tôi về Tần thị.”

“Đại thần, chúng ta là anh em.” Phó Cửu cũng không ngẩng đầu lên, tay vớt được miếng thịt bò non, trên mặt mang theo tà nịnh cười nhạt: “Tôi cũng là một người sĩ diện. Anh nghĩ xem, nếu anh bị người nhục nhã như vậy, nói trở về sẽ trở về?”

Sau khi Tần Mạc nghe được hai từ nhục nhã, ngón tay dừng một chút. Xác thật anh không suy xét đến điểm này.

Lại nhìn thiếu niên gắp thịt bò cho mình, Tần Mạc càng nhú chặt lông mày. Khi nào anh lại suy nghĩ giúp người khác, chẳng lẽ bởi vì biểu tình hiện tại của thiếu niên nhìn qua tương đối thuận mắt?

Hay bởi vì hai chữ bạn bè kia?

Anh vẫn chưa quên vừa rồi mình hận không thể dùng thêm lực bóp chết gia hỏa này.

Cũng nhớ ra anh luôn kiên nhẫn với những khiêu chiến của cậu ta.

Nhưng mà, nói đi nói lại thì chuyện này đúng thật là bên anh xảy ra vấn đề...

Phong Thượng ngồi một bên lại đứng ngồi không yên, đôi mắt liên tục quan sát biểu tình của Tần Mạc, thấy ánh mắt của anh lạnh băng nhìn chằm chằm Phó Cửu. Chẳng lẽ anh ấy hận thân tượng đến nghiêng răng nghiêng lợi nên đang suy nghĩ biện pháp giết cậu ấy sao?

Không được, cậu cần thiết cứu vớt thân tượng của cậu!

Đứa trẻ ngoan Phong Thượng hít sâu một hơi, da đầu căng chặt vừa muốn mở miệng liền thấy môi mỏng của người đàn ông ngồi đối diện với cậu câu lên một chút, giống như không còn lạnh lẽo: “Chuyện Phong nhị thiếu đi tham gia thi đấu điều động nội bộ của Tần thị, người trong nhà có biết hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Tần đại thần cảm thấy áy náy

Nghe vậy, phía sau lưng Phong Thượng đột nhiên cứng đờ, tất nói lắp càng thêm nặng: “Tần, Tần thiếu, anh, anh đừng nói chuyện này cho anh hai của tôi. Anh, anh ấy khẳng định sẽ nhờ quan hệ mà cho tôi đi cửa sau. Tôi, tôi...”

“Xem ra là không biết.” Tần Mạc thông thả ung dung lau khóe miệng, nụ cười kia như cây đao lẳng trì.

Vốn dĩ Phong Thượng hay đồ mặt, hiện tại sốt ruột hận không thể giải thích rõ ràng.

Phó Cửu ngồi bên cạnh nhìn, nuốt thịt bò trong miệng xuống rồi nói: “Đại thần, anh đừng khi dễ Phong Thượng. Hiện tại cậu ấy là đồng đội của tôi.”

“Đồng đội của cậu không phải chỉ có tôi sao?” Tần Mạc hạ khóe mắt, ngã người dựa vào ghế, cầm chìa khóa xe ném lên mặt bàn, phát ra tiếng vang khá to.

Đây là... Phó Cửu dừng một chút, tiếp theo đột nhiên cười. Cô nâng tay trái lên đặt trên vai Tần Mạc, bộ dáng thiếu gia ăn chơi trác táng nói: “Lại ghen tị nha. Đại thần yên tâm, trong trò chơi vốn dĩ chỉ có hai người chúng ta liên thủ cường cường vô cùng kiên định.”

Khóe miệng Tần Mạc câu lên, đẩy tay cô xuống, hồn nhiên lạnh lẽo: “Nếu cậu không thay đổi được tật xấu động thủ loạn này, hôm nay phải ăn hết hai mươi bần thịt bò.”

Lại ăn? Hai mươi con tôm hùm lần trước khiến cô dùng một ngày mới tiêu hóa hết.

Thật ra ăn chỉ là việc nhỏ, chủ yếu là ai chịu trách nhiệm trả tiền... Phó Cửu cười cười, buông lỏng tay ra: “Quan hệ tốt mới như vậy, thật đó. Anh đừng khi dễ Phong Thượng.”

“Che chở cậu ta như vậy?” Mắt Tần Mạc có chút trầm.

Phó Cửu thân nhiên nói: “Tôi muốn cùng cậu ấy tham gia đấu vòng loại Điện Cạnh vào tháng sau, đây là biện pháp duy nhất có thể tiến vào chiến đội.”

“Tôi mang cậu đi, cậu không đi. Một hai phải tham gia thi đấu.” Tần Mạc giương mắt nhìn thiếu niên, ngón tay vươn ra đẩy gương mặt đang tới gần chớp mũi của mình, ý cười lạnh lùng: “Cách xa tôi một chút. Đừng nói biện pháp duy nhất, cũng đừng nghĩ tới việc đùa giỡn người. Nói thật một chút sẽ có lợi đối với cậu.”

Phó Cửu cười: “Thành thật mà nói, trải qua nhục nhã ngày hôm qua, tôi cảm thấy yên lặng tiến vào Tần thị không giống tác phong của tôi. Không làm ra chuyện lớn nào đó thì quá mất mặt.”

“Mất mặt? Tôi thấy cậu đang muốn đánh vào mặt của ai thì đúng hơn.” Tần Mạc nâng rồi hạ mắt, rút ra một điều thuốc ngậm giữa môi mòng, tiếng nói thân nhiên: “À tiểu tam kia làm cậu tức giận?”

Đôi mắt xinh đẹp của Phó Cửu hí lên: “Không nghĩ tới đại thần cũng dùng từ tiểu tam này. Gần đây tôi chưa từng thấy người phụ nữ kia, nhưng lại đụng mặt với con trai của bà ta. Không phải tôi đã nói cho anh rằng hôm nay tôi đi mua thiết bị máy tính sao? Tôi coi trọng con chuột loại hình giống như của anh, cậu ta lại khi dễ tôi nghèo nên muốn đoạt nó. Lúc ấy giám đốc câu lạc bộ kia cũng có mặt. Chấn hấn ông ta nhìn tôi không vừa mắt nên thời điểm thi nghiệm mới gây khó dễ cho tôi.”

Rõ ràng là Cửu gia làm Phó Hi Minh rơi vào bẫy, nhưng khi đến miệng cô lại là Phó Hi Minh đoạt con chuột của cô.

Không thể không nói, đối đãi với kẻ thù, Cửu gia của chúng ta chính là thích tùy hứng không có nguyên tắc như vậy!

Phong Thượng nghe đến đó, rất vất vả chen vào một câu: “Tôi, tôi cũng không có tiền nên có, có thể cảm nhận được tư vị bị người khi dễ kia!”

Phó Cửu vỗ vai cậu một cái, hai người rất có phong thái anh em có cùng cảnh ngộ.

Phong Thượng an ủi cô: “Thật trùng hợp. Thân tượng, tôi, tôi có thể cho cậu con chuột của tôi.”

“Không cần, tối hôm nay tôi đi đánh phó bản cùng đại thần là có thể kiếm chút tiền.” Phó Cửu vừa nói, một bên gấp thịt bò bỏ vào trong miệng. Bởi vì ăn cay nên đôi môi kia càng thêm đỏ.

Ngón tay thon dài trắng nõn của Tần Mạc dùng một chút, nhìn thiếu niên tóc bạc đang vui đầu ăn thịt bên cạnh, trong lòng có một tia áy náy quý dị bùng lên...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Ý tưởng của Tần đại thần

Ăn xong một bàn lẩu thơm ngào ngạt, Phó Cửu liền muốn cáo biệt với Tần đại thần, cô phải về nhà để trang trí notebook loại nhỏ. Tuy rằng linh kiện mua chưa được đầy đủ nhưng vẫn có thể lắp ráp bên trong.

Không nghĩ tới Tần đại thần sẽ mở miệng giữ cô ở lại: “Tối nữa tôi có một bữa tiệc ở chỗ này, cậu đi cùng tôi, ăn xong tôi đưa cậu về nhà.”

Phó Cửu vừa muốn cự tuyệt.

Tần Thần biểu tình thân nhiên nói tiếp một câu: “Ăn xong lại cùng cậu đánh phó bản.”

Ý tứ này là không đi ăn cùng sẽ không giúp đánh phó bản?

Nhưng cô mới vừa ăn xong lẩu, lại ăn...

Như là nhìn ra ý tưởng của cô, ngón tay Tần Mạc khẩy nhẹ đầu mẫu thuốc lá, tiếp tục nói: “Uống hai ngụm rượu rồi đi ngay, không cần cậu ở lại ngăn trở.”

“Thật ra tôi còn có thể ăn thêm một mâm thịt bò.” Phó Cửu chống cằm cười: “Bồi anh.”

Tần Mặc không nói thêm gì, nhưng mà Phong Thượng ở bên cạnh nhìn cảm thấy từ lúc đi vào đến bây giờ, sắc mặt Tần thiếu xem như đã hòa hoãn bớt.

Trong lúc hai người nói chuyện, Phong Thượng đang ngồi trên ghế lại không tốt. Chủ yếu là cậu lo lắng tí nữa anh trai tới phát hiện chuyện cậu trộm dự thi.

Nói tới dự thi, Phong Thượng còn có vài câu muốn hỏi Phó Cửu: “Còn nữa, thần tượng, ba người khác trong chiến đội của chúng ta là ai? Có, có thể nói biệt danh của bọn họ trong trò chơi cho tôi không? Tôi, tôi cho bọn họ đồng vàng!”

Phó Cửu rất vừa lòng với đồng đội có tài thiện giải mà cô thông đồng, nhưng mà...

“Trước mắt thành viên trong chiến đội...” Phó Cửu nói tới đây hơi dừng một chút.

Phong Thượng ngồi thẳng thân mình, hai mắt tỏa sáng chờ Phó Cửu nói tiếp.

“Chỉ có tôi và cậu.” Phó Cửu vừa dứt cậu, vẫn cười tà nịnh như cũ: “Có phải cảm thấy rất kiêu ngạo hay không? Cậu được trở thành đội viên cấp bậc nguyên lão.”

Tuy Phong Thượng là đứa trẻ ngoan nhưng nghe được lý do thoái thác như vậy, nhìn không được khoe miệng cũng giật giật. Hóa ra các vị trí trong chiến đội vẫn chưa lấp đủ... Vì sao cậu luôn có loại cảm giác bị sập bẫy của thần tượng!

“Có tôi ở đây còn sợ không chiêu mộ được người sao?” Phó Cửu vừa nói vừa giơ tay chụp vai Phong Thượng.

Đột nhiên Tần đại thần vươn tay chặn lại động tác của cô, ánh mắt thâm thúy, dùng bật lửa gõ gõ trên cổ tay trắng nõn: “Móng vuốt của cậu.”

Đây là thật sự muốn quản lý cô? Phó Cửu bĩu môi, cảm giác hứng thú tan rã đi, thu rồi cánh tay lại rồi nói: “Tóm lại Thượng bảo bảo, cậu cứ yên tâm. Đến lúc đó không sợ không có ai bồi chúng ta đánh.”

Phong Thượng suy nghĩ về năng lực ở trong trò chơi của thần tượng mới thấy yên tâm một chút. Nhưng mà Thượng bảo bảo là cái quái gì?!

Trong lòng Thượng bảo bảo đau khổ nhưng Thượng bảo bảo lại không nói.

Hơn nữa cậu được thần tượng chiêu mộ vào chiến đội, chuyện này xác thật rất hạnh phúc. Mặc dù hiện tại không có quy mô to lớn gì, nhưng cậu tin tưởng về sau bọn họ khẳng định sẽ sớm nổi danh!

Thần tượng cũng đã nói muốn mang theo cậu chinh phục hạng nhất!

Nếu đến lúc đó thật sự không có đồng đội, cậu sẽ dùng đồng vàng trong trò chơi mua thêm ba người gia nhập.

Dù sao trong trò chơi cậu có rất nhiều tiền!

Nghĩ như vậy, Phong Thượng luyến tiếc đứng lên: “Kia, thần tượng, tôi đi trước đây. Về nhà đổi bộ trang bị. Dù sao tôi cũng muốn đi theo thần tượng đánh, đánh với thiên hạ. Cậu, cậu cứ đi xã giao cùng Tần thiếu!”

“Ừm.” Phó Cửu nhếch môi, đôi mắt phản chiếu ánh sáng vô cùng xinh đẹp.

Nhìn thần tượng như vậy, khuôn mặt của Phong Thượng lại bắt đầu đỏ bừng. Nghĩ hồi lâu vẫn quyết định dặn dò thần tượng một câu, vì thế trộm kéo góc áo Phó Cửu một chút.

Không nghĩ tới một động tác này của cậu lại bị Tần thiếu nhìn qua.

Anh cứ nhìn cậu như vậy, gương mặt tuấn mỹ tựa thiên thần hơi nghiêng, mắt phượng khép hờ, rõ ràng là con người đang nửa cong cười nhạt lại mang theo âm ngoan lạnh lẽo.

Làm người cảm thấy da đầu đều lạnh đến tê dại...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Tần Thần chống lưng giúp Cửu gia

Phó Cửu: “...”

Đại thần, anh chưa đọc tiểu thuyết hay sao, chuyện này rất khó làm anh có biết không?!

Tần Mặc nhìn về buồn bực trên mặt thiếu niên, môi mông câu ra ý cười nhàn nhạt, dùng thêm thức xách cổ áo phía sau của Phó Cửu, đem người nhét vào ghế phó điều khiển. (Cái ghế kế bên ghế điều khiển.)

Thời điểm lên xe nhìn qua rất phong cách.

Đặc biệt bên trong đồng dạng còn có hai người xuất sắc ngồi.

Tóc bạc của Phó Cửu bị gió thổi qua cửa xe làm cho hỗn loạn, mang theo một loại cảm giác mạnh mẽ tàn khốc nói không nên lời.

Khuôn mặt tuấn mỹ cộng thêm diễn xuất xa hoa.

Đến khi chiếc xe xinh đẹp lướt qua trung tâm thành phố, mọi người còn tưởng rằng hai siêu sao đang đóng phim điện ảnh.

Hình ảnh như vậy hấp dẫn không ít người dừng lại bước chân, đợi lúc xe thả phanh ngừng lại đợi đèn đỏ sang đèn xanh để chụp ảnh.

Nhưng mà, tay phải Tần Mặc nắm bánh lái, sườn mặt đậm mạc tự phụ gần như chột lóe theo tốc độ của xe, dừng lại trước cửa thành** máy tính.

** Tường lớn bao quanh kinh đô hoặc một khu vực để phòng vệ. Chỗ này giống như là một khu chuyên dành cho máy tính.

Phó Cửu nhìn nơi đó không khỏi nhướng mày.

Tần Mặc ra khỏi xe, dáng người cao lớn đứng thẳng.

Người trong tiệm cũng không nhiều, nhưng phàm là người đi vào cửa hàng đều đang nhìn về phía hai người Phó Cửu.

Nói đúng ra là bọn họ đang nhìn Tần đại thần.

Dù sao nơi này cũng không giống như bên ngoài, là nơi thường xuyên tới của các game thủ.

Tần Mặc vừa tiến vào cửa tiệm liền bị những fan tiềm tàng của anh nhận ra.

“Là Tần Thần!”

“Anh ấy cũng tới mua linh kiện sao?”

“Thật không nghĩ tới có thể gặp được Tần Thần ở nơi như thế này!”

Tới mua thiết bị phần lớn đều là nam sinh, cũng sẽ không điên cuồng giống với các nữ sinh.

Nhưng bởi vì danh tiếng của Tần Mặc quá lớn nên vẫn tạo thành một cỗ oanh động không nhỏ.

Giám đốc cửa hàng nghe được tin Tần Thần tới lập tức bước nhanh ra ngoài, không dám có một chút chậm trễ.

Đối với thương nhân như bọn họ, Tần Mặc không chỉ là đại thần Điện Cảnh, mà còn là đại thiếu gia nhà họ Tần. Với một cái dặm chân của cậu ấy cũng có thể làm cho Giang Thành từng trận rung lên.

Khuôn mặt của giám đốc cửa hàng đầy ý cười, vừa định mở miệng liền nhìn thấy Phó Cửu đứng bên cạnh Tần Mặc.

Chuyện đoạt con chuột mới phát sinh không lâu, trong đầu giám đốc cửa hàng tự nhiên vẫn còn ấn tượng. Đặc biệt là một đầu tóc bạc huyền soái của Phó Cửu và khuôn mặt tuấn mỹ kia, muốn người khác quên cũng rất khó.

Chỉ là hắn không nghĩ đến, thiếu niên này sẽ xuất hiện cùng với Tần Thần!

Trong lòng giám đốc cửa hàng lộp bộp một tiếng, giọng nói cũng lắp ba lắp bắp theo: “Tần, Tần thiếu...”

Tần Mặc liếc mắt quét qua người giám đốc cửa hàng kia, giọng điệu lạnh lùng ném ra một câu rất ngắn gọn: “Đem con chuột mà cậu ấy coi trọng lúc giữa trưa lấy ra đây.”

Tổng cộng cũng không có bao nhiêu chữ lại làm giám đốc cửa hàng gian nan giật giật yết hầu: “Tần thiếu, con chuột mà vị khách nhân này coi trọng xác thật là trong tiệm chỉ còn một cái. Hồi trưa đã được người mua, trong tiệm vẫn chưa kịp nhập về. Tôi sẽ phân phó nhân viên đi lấy chúng. Chỉ là phiền toái Tần thiếu chờ, chờ một lát...”

Giám đốc cửa hàng nói đến khúc sau đã không dám nhìn mặt của Tần Mặc, bị khí tràng cường đại của người đàn ông này áp bách gần như khiến hắn không dám ngẩng đầu.

Giọng nói của Tần Mặc vẫn nhạt như cũ, ngón tay chỉ chỉ Phó Cửu nói với giám đốc cửa hàng: “Nhớ kỹ khuôn mặt này. Về sau nếu cậu ấy đến đây mua

cái gì thì ưu tiên cho cậu ấy cái đó.”

“Vâng, vâng!” Giám đốc cửa hàng biết tổng giám đốc Tần đây là mang theo người tới tìm công đạo. Hắn cũng may mắn vì không làm cái gì quá phận lúc giữa trưa. Nếu không dựa theo tác phong của Tần thiếu, cậu ấy cũng không dễ dàng bỏ qua như vậy, rất có thể sẽ dẹp cửa hàng của hắn!

Hiện tại giám đốc cửa hàng nhớ tới, trong lòng nghĩ lại mà thấy sợ. Chỉ là không biết thiếu niên này có quan hệ gì với tổng giám đốc Tần. Thế nhưng lại có thể làm tổng giám đốc Tần đưa mình đi mua đồ vật?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Tần Thần phúc hắc muốn giảng bầy Cữu gia

Kỳ thật Phó Cữu cũng có chút ngoài ý muốn. Cô cho rằng tiêu thực theo như lời của người đàn ông này chính là chạy xe hừng gió.

Hiện tại xem ra... Phó Cữu nâng mắt lên, mỉm cười nhìn Tần Mặc. Không nghĩ tới đại thần đối xử với bạn bè mới nhận thức cũng không tệ lắm.

Thời điểm Tần Mặc vừa quay đầu liền thấy thiếu niên đang nhìn mình, anh nhướn mày, túm cổ áo phía sau của cô kéo lại gần: “Thích cái nào, chọn đi.”

“Đại thần, thật sự không có người nào lại thích bị người khác xách tới xách lui như vậy.” Phó Cữu vừa nói vừa sửa sang cổ áo của mình lại một chút, vẫn là bộ dáng đẹp trai xấu xa, nghiêng người cười tà nói: “Lại động tay động chân với tôi một lần nữa, tôi sẽ cho rằng anh đang yêu thầm tôi nha.”

Hiện tại Tần Mặc sẽ không vì những lời nói của cô mà tức giận lần nữa, vươn tay ra chụp lấy cái ót mềm mại của thiếu niên, tươi cười lạnh lùng: “Câm miệng, chọn đồ đi.”

Trong cuộc đời của Phó Cữu, đây là lần đầu tiên cô bị người khác chụp ót. Bởi vì không có phòng vệ sẵn, khuôn mặt tuấn tú kia đều vui vào cổ áo phía trước.

Nếu là người khác tìm tới đây để đánh cô, cô chắc chắn sẽ đánh hắn thành đầu heo, khiến hắn không còn đường trở về. Nhưng người này lại không dễ chọc, nghiêm túc suy nghĩ một hồi, cô quyết định trả thù anh bằng cách lấy thật nhiều đồ.

Tần Mặc không để bụng chuyện tiêu tiền nhiều hay ít, thấy thiếu niên sau khi bị anh đánh lập tức giơ tay lên che lại cái ót, vẻ mặt rất không cam lòng, khóe miệng của anh vô ý thức nhếch lên, tâm tình cũng tốt hơn.

Phó Cữu cũng đã nhìn ra hứng thú hiện tại của Tần đại thần là khi dễ cô.

Thành thật mà nói, trước kia chưa tiếp xúc với Tần đại thần, cô chỉ cho rằng người đàn ông này không dễ chọc.

Sau khi tiếp xúc rồi cô mới phát hiện người đàn ông này căn bản là một kẻ có lòng dạ hiểm độc.

Một người bình thường sẽ dùng cách khi dễ bạn bè để làm thú vui ư?

Khắp thiên hạ cũng chỉ có một mình Tần đại thần là người như vậy...

Lấy độ nổi tiếng của Tần Mặc chú định là không thể gốc lâu ở thành máy tính.

Phó Cữu nhìn đồng hồ, vô cùng nhanh nhẹn chọn một đồng lớn linh kiện nội trí, còn có vài thứ linh tinh bên ngoài.

Thời điểm cô chọn những vật linh tinh dùng để lắp ráp bên ngoài, giám đốc cửa hàng kinh ngạc nhìn về phía cô: “Ngài, ngài xác định là sẽ mua những thứ này? Loại đồ vật rải rác này có thể làm được gì? Sao ngài không mua thành phẩm cho tiện lợi?”

Phó Cữu cười: “Xác định.”

Tính nguy trang bên ngoài của notebook lắp ráp sẵn không tốt lắm. Cô muốn làm một cái có tính năng nguy trang tốt, đến lúc đi học mới có thể yên tâm gõ chữ.

Lúc này Tần Mặc đang ngồi ở bên cạnh, hai chân thon dài gác lên nhau, trên tay cầm một quyển tạp chí Điện Cảnh. Sau khi nghe Phó Cữu nói liền động mi mắt nhìn về phía cô, ánh mắt thâm thúy như cổ đàm*, nhìn như gợn sóng bất kinh**, kỳ thật dấu điểm rất nhiều điều huyền bí.

* Vực nước sâu cổ xưa.

** Trái lẽ thường.

Phó Cửu cũng chú ý tới Tần Mặc đang nhìn mình. Dù sao người đàn ông này đã biết cô là hacker từ lâu, lúc này cũng không có việc gì tốt để che dấu, nghiêng đầu cười với anh: “Muốn tự làm notebook cho riêng mình.”

Tần Mặc nhướn mày, đứng lên dạo bước đi tới gần, ngón tay thon dài chỉ cặp linh kiện kia, bản tính thương nhân không thay đổi: “Ồ cứng ở đây làm notebook không tốt lắm, chỗ tôi còn dư một khối, khi nào vào Tần thị rồi cho cậu.”

Ý tứ chính là nếu cô không gia nhập vào Tần thị, muốn mơ tưởng đều không cần mơ tưởng.

Kỳ diệu là Phó Cửu lại nghe ra tầng ý tứ khác trong lời nói của đại thần: “Vậy còn chúng thì sao?”

“Nếu thi đấu kết thúc mà cậu chưa đi đến Tần thị thì cứ dựa theo giá gốc mà trả tiền cho tôi.” Tần Mặc nói xong liền ném túi đồ vào trong lòng ngực cô, một tay cầm túi quần, cười như không cười.

Phó Cửu thấy thế liền nhướn mày. Tiêu thực cái gì chứ, căn bản đều là vì sau này có thể sai bảo cô tốt hơn nên mới nghĩ ra chiêu này!

Trước tiên là đem cô dưỡng béo, đợi thời cơ đến lại chậm rãi làm thịt... Bẫy rập của đại thần quả thật rất sâu...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Tần Thần nói gọi anh trai

Quên đi. Dù sao đại thần cũng không phải vô si một ngày hai ngày.

Những loại phản ứng đó xác thật đều rất tuyệt.

Chủ yếu vẫn là công sức của cô.

Phó Cửu hơi cúi đầu, tiến lên phía trước một bước, nâng tay lên muốn chụp vai trêu đùa anh.

Không nghĩ tới lúc này Tần Mặc phản ứng cực kỳ nhanh, tay cô chưa kịp chạm vai đã bị anh bắt lấy cổ tay, xoay người một cái đem cô đè lên vách tường, trong hơi thở đều là lạnh lùng: “Không muốn giữ móng vuốt?”

Phó Cửu tiếp tục cười, đôi mắt lại có chút tỏa sáng: “Tần đại thần, tôi phát hiện dường như lỗ tai của anh đặc biệt yếu ớt...”

Khán giả vây xem rất nhiều, người nào thấy được một màn đó đều không khỏi mở to mắt mà nhìn.

Đặc biệt là giám đốc cửa hàng đang đứng bên cạnh, cả người run rẩy.

Này... Rốt cuộc tình huống này là như thế nào?

Trước kia cũng không nghe nói qua Tần thiếu còn có sở thích này...

Mỹ thiếu niên tóc bạc... Đó là người nhà họ Tần, cậu có biết không?

Nhóm trẻ nam đi mua thiết bị đang xem cũng trộm nuốt nước miếng, muốn chụp ảnh nhưng lại không dám làm.

Với thế lực của nhà họ Tần, sẽ có người dám chọc bọn họ sao?

Chỉ là tư thế như vậy khiến người ngoài rất dễ hiểu lầm.

Hơn nữa hai người kia đều đẹp quá phận, mỗi người tựa như ở chỗ nào cũng có thể tản ra hormone, càng làm người khó tránh khỏi suy nghĩ tới phương diện kia.

Thật ra Phó Cửu không cảm thấy điều gì bất thường, nhưng mà bị người đè lên tường như vậy xác thật không tốt lắm. Nhìn gương mặt tuấn tú gần trong gang tấc kia, ý cười trên khóe miệng cô càng đậm, đem đầu xoay qua một bên...

Thấy thiếu niên lại muốn thổi khí vào tai mình, Tần Mặc dùng thêm sức đem cô ấn mạnh vào vách tường, ánh sáng nơi đáy mắt phóng ra tia khiến người mê muội: “Phó Cửu!”

Có lẽ là do khuôn mặt của thiếu niên quá non nớt, còn nhỏ nhưng lại rất xinh đẹp. Vì thế nên khiến cho anh không nỡ dùng tay sức bóp chết cô.

Nhưng mà Tần Mặc vẫn muốn giáo huấn thiếu niên một lần. Anh nhanh chóng hành động, cúi người vô cùng bá đạo, môi mòng nhích đến gần lỗ tai đeo

khuyên màu đen ở bên trái, hơi thở ấm áp phối hợp với sườn mặt tuấn mỹ không kiềm chế được của anh, làm cho người ta cảm thấy một loại mập mờ nói không nên lời. Chỉ là giọng nói của anh rất lạnh, nặng nề phả vào tai của cô, xác thật rất dễ dàng làm người tê dại: “Anh trai đây lấy tư cách một người từng trải nói cho cậu, về sau đừng tùy tiện thổi khí vào lỗ tai của một người đàn ông, hiểu không?”

Tần Mặc nói xong câu đó liền đứng thẳng thân mình.

Anh không hiểu tại sao gia hỏa này lại có thể dùng thái độ thờ ơ mà trêu chọc người khác.

Chỉ là đến khi nhìn thấy lỗ tai trắng nõn như sứ ngọc, vành tai mượt mà tinh xảo kia, anh lại có loại xúc động muốn đi thường thức chúng.

Nhất định là anh bị điên rồi!

Gia hỏa này chọc người loạn chẳng phân biệt trường hợp, đến cả anh cũng bị cậu ta ảnh hưởng.

Nhưng người nào lại cố tình trưng vẻ mặt cười xấu xa, hoàn toàn không có bộ dáng bị anh chấn trụ, đôi mắt đẹp hơi híp: “Anh trai?”

Tần Mặc nhướn mày, sửa sang cà vạt của mình lại, bộ dáng vô cùng có cảm giác cảm dục: “Tôi lớn hơn cậu, không gọi anh trai thì gọi là gì?”

Mặc dù đúng như thế, nhưng mà chính miệng Tần đại thần nói làm anh trai... Hẳn là cũng có chút áp lực.

Nhìn chỗ nào của Tần đại thần cũng cảm thấy đây là một gian thương. Nếu lại giăng bẫy cô, làm cô ký vào hợp đồng bán mình gì đó...

Phó Cửu nhướn mày, có cảm giác mất nhiều hơn nhận.

Tần Mặc thấy thiếu niên còn đang ngây người suy xét, trong lòng lập tức vui vẻ lên, giọng nói cũng giảm bớt khí lạnh theo: “Thế nào? Cậu rất ủy khuất khi phải gọi anh trai sao?”

“Đương nhiên không ủy khuất.” Phó Cửu giương môi cười: “Nhưng mà nếu anh Mặc là kiểu người đệ không*** vậy thì càng tốt.”

*** Đệ không, muội không... Ý chỉ đối với đệ đệ, muội muội có ý rất "thích, cưng chiều, bảo hộ".

Nghe thiếu niên gọi một tiếng anh Mặc, Tần Mặc nghĩ thầm, mặc dù biết gia hỏa này đang diễn kịch nhưng vẫn thấy cậu ta tương đối thuận mắt. Dù sao cũng nhỏ hơn anh...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: cùng nhau ăn cơm, khác nhau một trời một vực

Buổi chiều sáu giờ.

Thừa dịp phía trước vẫn chưa bị kẹt xe.

Phó Cửu và Tần Mặc mua xong linh kiện liền chạy tới tiệm lẩu Michelin kia.

Bí thư Lương cũng đã đợi ở đó, một thân tây trang phẳng phiu đứng trước cửa, thỉnh thoảng lại nâng tay nhìn đồng hồ. Cho đến khi nhìn thấy chiếc xe màu đen của tổng giám đốc nhà bọn họ xuất hiện, hẳn mới chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chỉ là ngay sau đó, hai mắt bí thư Lương đều trừng lớn!

Hắn lại có thể nhìn thấy một người ngồi bên cạnh tổng giám đốc Tần.

Phải biết rằng thời điểm tổng giám đốc Tần lái xe sẽ có rất ít người được ngồi vị trí bên cạnh cậu ấy. Rốt cuộc người nọ là ai?

Bí thư Lương tiến lên phía trước thêm vài bước, muốn cẩn thận nhìn một chút.

Nhưng kết quả lại làm hắn mở rộng tầm mắt. Thế nhưng hắn đã từng gặp qua người kia!

Thời điểm tổng giám đốc Tần tới trường học gặp được kia... vị thiếu gia phé vật của nhà họ Phó kia sao?

Không thể trách tại sao bí thư Lương sẽ xưng hô với Phó Cửu như vậy. Trên thực tế mấy năm gần đây việc làm ăn nhà họ Phó càng ngày càng phát đạt, thanh danh của Phó Cửu cũng càng thấp theo năm tháng.

Bí thư Lương cũng không phải là người đầu tiên biết đến cái tên Phó Cửu này. Chỉ cần là thượng lưu ở Giang Thành, mỗi khi nghe đến tên cậu ấy chắc hẳn sẽ cười nhạo.

Một số quán ăn đêm đã xem cậu ấy thành khách hàng không được chào đón nhất. Đặc biệt là những nơi cao nhã, vừa nghe được tên Phó Cửu đều sẽ lắc đầu.

Nhờ chuyện ầm ĩ mà cậu ta đã tạo ra, hiện tại có rất nhiều người đều đang chờ xem Hạ Hồng Hoa và đứa con trai phế vật này bị chê cười...

Tuy rằng những chuyện đó không phải là điểm quan trọng, nhưng tại sao tổng giám đốc ở bên cạnh với người như vậy!

Suy nghĩ một chút đều thấy bạn bè bên cạnh tổng giám đốc gần như đều đến từ khu đại viện quân đội. Nếu không làm chính trị thì cũng là quân nhân, không có người nào không phải là nhân vật nổi tiếng.

Hiện tại một người này... Bí thư Lương nhìn tổng giám đốc nhà hần thuận tay tiếp nhận túi đồ của thiếu niên, sau đó tùy ý ném nó vào ghế sau xe, tựa như đang nói: “Lát nữa tôi đưa cậu về nhà, cậu còn lấy chứng làm gì?” Đại loại là như vậy,

Bí thư Lương cảm thấy không phải hần ngũ chưa tỉnh thì chính là đôi mắt hoặc lỗ tai xảy ra vấn đề: “Tổng, tổng giám đốc Tàn...” Hần kêu Tàn Mặc, ánh mắt lại dừng trên người thiếu niên kia.

Phó Cửu thông minh như vậy, đương nhiên đã nhận ra tầm mắt đang đánh giá của vị bí thư Lương này. Cô cũng không nói lời nào, chỉ đứng đó cười nhạt, tóc bạc mắt đen, mang theo một cỗ khí chất tôn quý không rõ ràng.

Bí thư Lương càng nhìn càng thêm căm giận. Thời điểm trước kia hần đối mặt với vị Phó thiếu này, cậu ta cũng không phải giống như bây giờ. Bộ dạng lúc đó của cậu ta là nhà giàu mới nổi, suốt ngày khoe khoang không biết thu liễm. Tại sao hôm nay nhìn qua lại thấy có vài phần ưu nhã?

Nhưng mà bí thư Lương cũng là người lăn lộn đã lâu, lời nào không thích hợp nói ra thì hẳn sẽ không nói, hần cung kính nói với Tàn Mặc: “Tổng giám đốc Tàn, tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương đã đợi ở bên trong. Anh bạn này của ngài trước tiên có muốn...”

“Cậu ta đi cùng tôi.” Giọng nói của Tàn Mặc rất nhạt.

Phó Cửu nhếch môi nhìn anh.

Bí thư Lương thấy hai người kia cùng nhau đi tới gần nhà ăn lại thêm căm giận.

Tuy rằng bữa tiệc này là do tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương vì muốn nịnh bợ tổng giám đốc Tàn của bọn họ nên mới mở ra.

Nhưng mà... Vị Phó thiếu này có tư cách ngồi trên bàn cơm như vậy sao?

Không phải là do bí thư Lương khinh thường Phó Cửu, chỉ là hần cảm thấy kỳ quái!

Từ khi nào mà tổng giám đốc nhà bọn họ lại thân mật với vị thiếu gia phế vật nhà họ Phó kia như vậy?

Này quả thật là vòng luẩn quẩn tương phản lớn nhất trong giới thượng lưu của Giang Thành.

Một người trên trời một kẻ dưới đất. Hai người khác nhau một trời một vực thế nhưng lại... Đi ăn cùng nhau?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Tổng giám đốc không bình thường, nhận sai người

Tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương thấy Tàn đại thiếu mang theo một thiếu niên đi vào cũng bị cả kinh, vội vàng đứng bật dậy.

“Ngồi xuống đi.” Giọng nói của Tàn Mặc vẫn nhạt như cũ, lại vô cùng có hiệu quả. Anh tiến tới bàn ăn ngồi xuống, để Phó Cửu ngồi bên cạnh mình, tay nói lòng cả vạt, sườn mặt tuấn mỹ: “Sao không gọi món ăn?”

Tổng giám đốc Lý cười nói: “Chúng tôi đều đang đợi Tàn thiếu.” Vừa dứt câu, hần nhìn thoáng qua người phục vụ đứng bên cạnh.

Phục vụ lập tức đem thực đơn dâng lên, bí thư Lương tiếp nhận rồi đặt ở trước mặt Tàn Mặc.

Sau đó cúi đầu dùng ánh mắt xem kỹ nhìn tổng giám đốc của bọn họ chọn hai dạng đồ ăn khác biệt.

Khi bí thư Lương nhìn thấy hai chữ lòng bụng kia, đôi mắt trừng lớn!

Trước nay tổng giám đốc nhà bọn họ sẽ không bao giờ ăn loại đồ này, nói là dơ bẩn không vệ sinh!

Nhưng hôm nay làm sao... Hơn nữa cậu ấy còn chọn món thịt bò viên? Là ai đã nói không ăn loại thích gia công?!

Chẳng lẽ... Máy thứ này đều dựa theo khẩu vị của thiếu gia phở vật nhà họ Phó mà chọn?

Bí thư Lương bị kết luận này của mình dọa cho kinh sợ.

Không, không phải là phương hướng kia!

Nhất định là do hấn nhìn thấy Phó Cửu đi xuống từ trên xe của tổng giám đốc nên đã chịu kinh hách quá lớn, vì thế mới suy nghĩ nhiều như vậy. Tổng giám đốc Tần cậu ấy sao có thể sẽ...

“Cậu xem bao nhiêu đây đã đủ chưa, nếu thiếu thì tự mình chọn thêm.” Tần Mặc vừa nói vừa nghiêng người châm một điếu thuốc, cổ tôn quý thuộc về đại thiếu của Giang Thành hiện lên rõ ràng.

Bí thư Lương chỉ cảm thấy mình bị ù tai rồi. Tổng giám đốc cậu ấy... Đúng thật là cậu ấy dựa theo khẩu vị của thiếu niên để chọn món!

Phó Cửu nghiêng mắt qua, bả vai cọ vào người Tần Mặc, nhìn thực đơn một chút rồi câu môi: “Thêm một phần cháo yến mạch.”

Nghe vậy, Tần Mặc cầm bút chì viết vào giấy.

Tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương ngồi bên cạnh cảm thấy Tần đại thiếu đối xử với thiếu niên này không bình thường, lập tức nhìn thoáng qua nhau, trong lòng tính toán.

“Tần thiếu, vị này là...”

Tần Mặc ngậm điếu thuốc lá, mũi thẳng dọc dừa ném ra ba chữ: “Em trai của tôi.”

Em trai?

Khi nào mà Tần đại thiếu lại có thêm một em trai?

Chưa từng nghe qua nhà họ Tần còn có con trai khác ngoại trừ đại thiếu nha?

Lúc này bí thư Lương còn đang uống trà. Sau khi nghe được câu em trai của tôi liền ho khan!

Tổng giám đốc Tần, cậu nói như vậy thế thì đã hỏi qua ông chủ với phu nhân chưa?

Tần Mặc thần nhiên nhìn lướt qua người hấn, chậm rãi giải thích thêm: “Em trai kết nghĩa.”

Nghe vậy, tổng giám đốc Lý lập tức nói tiếp: “Có thể được Tần thiếu nhận làm em trai khẳng định có chỗ hơn người. Không biết nên xưng hô với vị thiếu gia này như thế nào, trong nhà làm nghề gì?”

“Tôi họ Phó.” Phó Cửu cảm chén trà lên, ý cười nhợt nhạt: “Tôi không thường xuyên đụng tới việc làm ăn trong nhà, gần đây đang định tiếp nhận.”

Tổng giám đốc Trương vừa nghe chữ “Phó”, lại nhìn nhìn bộ dáng của cô, đột nhiên như nghĩ tới cái gì: “Chẳng lẽ là nhà họ Phó kia? Lần trước ở trong phòng khách thương nghiệp tôi đã gặp qua cha của cậu. Hiện tại việc làm ăn của nhà họ Phó càng ngày càng có quy mô, không tôi không tôi! Nghe nói Phó thiếu gia chơi game cũng rất giỏi, được khá nhiều chiến đội nhìn trúng. Trách không được tổng giám đốc Tần nhận làm em trai, các cậu đều là thiếu niên anh tài nha!”

“À, tôi cũng nhớ ra rồi!” Tổng giám đốc Lý không cam lòng bị yếu thế cũng nịnh bợ theo: “Lại nói tiếp, Phó thiếu gia và anh trai của cậu đúng là khác nhau một trời một vực. Vị Phó thiếu kia thật là...”

Bí thư Lương vừa nghe những lời này liền biết tổng giám đốc Lý nhận sai người, chưa kịp mở miệng ngăn cản đã nghe thiếu niên tóc bạc ở bên cạnh lười biếng cười, đáy mắt mang theo tia lạnh lẽo rõ ràng: “Thật là cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Tần Thần chống lưng

“Thật là không nói được.” Tổng giám đốc Lý lắc đầu: “Phẩm vị của cậu ta kém hơn Phó nhị thiếu cậu rất nhiều. Mẹ của cậu ấy cũng đến từ nông thôn, không biết rõ hết chữ cái còn dám mở công ty, cũng không xem lại năng lực của chính mình, cuối cùng là vẫn bị mọi người giẫm đạp đầy thôi. Cậu nhìn xem, không chỉ riêng đứa con trai là đối tượng bị chê cười, đến cả người làm mẹ cũng bị vạ lây. Đây không phải là giúp người ta tìm thú vui sao?!”

“Vẫn chưa hết đâu.” Tổng giám đốc Trương phụ họa thêm: “Nghe nói vị kia còn có sở thích đặc biệt, trách không được tổng giám đốc Phó sẽ xóa tên cậu ta không gia phả. Nếu tôi có đứa con trai như vậy, khẳng định cũng sẽ chịu không được, may mắn tổng giám đốc Phó vẫn còn một người con như Phó nhị thiếu.”

Bí thư Lương nghe hai vị này nói hết liền cảm thấy xong rồi.

Thật sự xong rồi!

Tuy rằng này giờ tổng giám đốc của bọn họ không nói câu nào, nhưng mà khóe miệng kia gợi lên ý cười, còn có động tác nhấp mồi kia là có thể nhìn thấy hàn ý cuộn cuộn không ngừng phát ra từ trên người cậu ấy.

Phải biết rằng nếu tổng giám đốc nhận thiếu gia phế vật của nhà họ Phó làm em trai thì chính là xem đối phương thành người một nhà.

Tổng giám đốc lại luôn luôn bênh vực người của mình... Không biết tí nữa sẽ như thế nào...

Tay trái Phó Cửu chống hàm dưới, bộ dạng ăn chơi trác táng vô cùng tà nịnh: “Xem ra tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương chưa gặp qua đứa con riêng kia, nói cách khác hai người cũng không có khả năng nhận biết kẻ nào là cậu ta. Thật đáng tiếc, tôi chính là vị Phó đại thiếu gia có sở thích đặc biệt kia trong miệng hai vị.”

Trên bàn ăn tức khắc an tĩnh lại.

Sắc mặt của hai người tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương lập tức thay đổi.

Khóe miệng đang cười vì thế mà cứng ngắc.

Tóm lại đây là hoàn cảnh xấu hổ nhất từ trước đến nay trong công việc buôn bán mà bọn họ gặp phải.

Trên mặt nóng bừng, hận không thể lập tức tìm một khe hở dưới đất để chui vào. Nhưng trên gương mặt tuấn tú của tổng giám đốc Tần đang ngồi phía đối diện không lộ ra bất cứ cảm xúc vui vẻ hay tức giận gì.

Này không phải là đại biểu cho việc bọn họ còn có đường hòa hoãn*?

* Làm cho tình thế đang căng thẳng trở nên êm dịu thông thả.

Tổng giám đốc Lý nghĩ vậy, khí phách nói: “Cậu xem, tôi đúng là có mắt lại không thấy Thái Sơn. Tôi tự phạt mình một ly, tự phạt mình một ly!”

“Lúc trước đều do tôi nghe người ta nói quá nhiều nên mới có thành kiến với Phó thiếu, ly rượu này cần phải uống!” Tổng giám đốc Trương cũng nâng đầu nâng chén theo.

Thời điểm hai người uống ly rượu này vào bụng đều cảm thấy có chút khó sở.

Bọn họ sẽ không bao giờ nghĩ đến việc Tần thiếu có quan hệ với một vị nhà giàu mới nổi tiếng xấu lan xa này.

Vì thế nên mới theo bản năng đem Phó Cửu trở thành Phó nhị thiếu.

Hiện tại tốt rồi, bị người ta vạ mặt một cái rồi đau.

Phó Cửu cũng không có tính toán sẽ tha thứ cho bọn họ. “Cô” của trước kia đúng là có vấn đề, nhưng mà Hạ Hồng Hoa lại không phải đối tượng để mọi người chê cười, giễu cợt như vậy. Cô sẽ không để chuyện đó tiếp tục xảy ra. Đáy mắt cô tràn đầy lạnh lẽo, sau đó đứng lên, khóe miệng vẫn đang cười, giọng nói không có chút độ ấm nào: “Anh Mạc, hai người ăn trước đi. Đúng thật là con người tôi không có phẩm vị giống như lời nói của hai vị tổng giám đốc này. Chung một bữa cơm với người xa lạ, tôi nuốt không nổi, cũng không uống được hai ly rượu này!”

Tay của tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương đang nâng chén đều dừng lại, thầm nghĩ người này không muốn cho bọn họ mặt mũi có phải hay không?!

Nếu không phải có Tần thiếu ở đây, có ai sẽ kính cậu ta ly rượu này?

Cậu ta nói như vậy, không chỉ làm mất mặt bọn họ mà còn cả Tần thiếu.

Vừa được Tần thiếu nhận làm em trai, cậu ta liền cho rằng mình là ruột thịt?

Không hiểu chuyện như vậy, lại không cần bọn họ thì làm được gì? Tần thiếu sẽ vì cậu ta mà trở mặt với bọn họ ư?!

Nhưng sự thật lại không như suy nghĩ của bọn họ, thế nhưng Tần thiếu lại dùng sức kéo cánh tay tên phế vật nhà họ Phó kia, giọng nói vẫn rất nhạt,

không nghe ra vui hay giận: “Không phải tôi đã nói là đưa cậu trở về?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Muốn thân thiết?

Hai người nghe thế đều tròn tròn mắt, cứ như vậy nhìn Tần đại thiếu đứng lên, một thân tây trang phẳng phiu, áo khoác màu đen đặt ở trên vai, từ trên cao nhìn xuống.

Người đàn ông vẫn còn nắm chặt tay Phó Cửu, ánh mắt lướt qua phía bọn họ, lạnh lẽo trong đáy mắt làm người ta run rẩy.

“Tần thiếu, công việc của chúng ta ngày hôm nay...” Tổng giám đốc Lý còn muốn giữ người.

Tần Mặc âm ngoan cười một tiếng: “Người mà em trai tôi nhìn không vừa mắt, ông cảm thấy tôi nhìn sẽ vừa sao?”

Một câu như vậy hoàn toàn làm hai người cảm giác được sợ hãi, phảng phất như hàn ý kia chui vào tận bên trong xương cốt, lan tỏa khắp cả người.

“Tần thiếu, đây là hiểu lầm. Tần thiếu!” Hai người liều mạng muốn giải thích, đuổi theo từ nhà ăn ra tới bên ngoài, cuối cùng bị bảo tiêu chặn lại, không tiến thêm được bước nào nữa.

Hai người sốt ruột, liếc môi khô khốc nhìn bí thư Lương bị cản ở phía sau: “Bí thư Lương, cậu nói giúp chúng tôi với Tần thiếu là... Là lời nói của Phó thiếu rất đúng, cậu ấy không vừa mắt chúng tôi ở chỗ nào, chúng tôi sẽ lập tức sửa!”

Bí thư Lương đẩy đẩy mắt kính, đôi mắt nhìn tổng giám đốc nhà mình vẫn đang lơ đãng kéo cổ tay trái của thiếu niên, trong lòng nói thầm thối ở sạch của Tần thiếu khi nào đã được trị hết, cũng không quên ứng phó với hai vị trước mặt này: “Tổng giám đốc Lý, tổng giám đốc Trương, ánh mắt của tổng giám đốc Tần độc hơn so với người khác. Thái độ vừa rồi của hai người lúc uống rượu, ngài ấy chắc hẳn đã nhìn ra. Tôi chân thành khuyên hai vị đừng xuất hiện trước mặt tổng giám đốc Tần một lần nữa. Ngài ấy... tương đối thích bệnh vực người của mình.” Em trai của tôi cũng dám nói, xem ra tổng giám đốc rất nghiêm túc muốn che chở Phó đại thiếu. May mắn có hai vị này chắn đao trước mặt giúp hắn, bằng không hẳn cũng không nhìn ra ý tứ của tổng giám đốc là gì.

Bí thư Lương quyết định, từ nay về sau, Phó thiếu gia nói cái gì, hắn liền làm cái đó!

Đụng tới Phó thiếu tương đương với việc chọc giận tổng giám đốc của bọn họ. Hậu quả kia... Thật là làm người ta không dám tưởng tượng.

Nghe bí thư Lương nói xong, hai người tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương đều ngừng tại chỗ, vẻ mặt chỉ còn lại đồng tro tàn!

Vừa rồi trong lòng bọn họ nằng có bao nhiêu ngoan độc, lúc này có bấy nhiêu hối hận.

Nếu biết Tần thiếu đề ý vị Phó thiếu gia kia như vậy, bọn họ làm gì dám lộ ra một chút biểu tình khinh thường nào?

Bây giờ muốn bọn họ uống một chai rượu để nhận tội, hai người đều nguyện ý. Chỉ là trong Giang Thành có người nào lại không biết tính tình của Tần thiếu?

Ngài ấy sẽ không cho bọn hắn cơ hội thứ hai!

Lần buôn bán này coi như bị gió thổi bay đi mất.

Hiện tại mong ước của bọn họ chính là Tần thiếu có thể nhanh chóng quên chuyện này. Nếu không thì công ty của bọn họ sẽ ngày càng đi xuống!

Vị Phó thiếu gia kia rốt cuộc đã làm gì mà lại khiến cho Tần thiếu che chở cậu ta như vậy?

Hai người họ có thể nhận thức cũng là một chuyện rất kỳ quái rồi. Thế nhưng Tần thiếu thật sự... Thật sự đối đãi với cậu ta như em trai ruột!

Nếu tin tức này lọt ra ngoài, toàn bộ người trong giới thương nghiệp đều sẽ khiếp sợ!

Thật ra Phó Cửu cũng không nghĩ tới Tần Mặc sẽ vì cô mà gây ra tình trạng này, lúc đầu cứ tưởng rằng gọi anh trai em trai chỉ là một cách xưng hô...

“Ngốc cái gì, lên xe.” Tần Mặc tùy tay kéo cửa xe ra, sừng mặt tuấn mỹ vẫn làm người cảm thấy rất có hương vị.

Lúc này vị trí tài xế do bí thư Lương đảm nhiệm, hai người ngồi ở ghế sau.

Phó Cửu bắt gặp bí thư Lương trộm nhìn cô qua kính sau xe không chỉ một lần, vì thế cười xấu xa chớp mắt trái một cái.

Tay bí thư Lương đang cầm bánh lái trượt xuống, chiếc xe thiếu chút nữa là bị lệch đường đi.

Tần Mặc cau mày nâng mắt lên từ cuốn tạp chí thương nghiệp, tay trái vừa nhắc liền túm chặt cổ áo sau của Phó Cửu, cứ như vậy làm mặt cô nhìn thẳng về phía mình...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Bị bẻ cong?

Môi mỏng xinh đẹp, giọng nói trầm thấp mang theo cảnh cáo nặng nề: “Không được gặp ai cũng đùa giỡn.”

“Tôi chỉ là chào hỏi bí thư Lương mà thôi.” Phó Cửu lười biếng dựa lưng vào ghế, một tay gác sau cổ, vô cùng tiêu sái.

Tần Mặc nghĩ tới bản lĩnh chọc người của gia hỏa này, căn bản không tin lời cô nói, lấy một quyển sách ném vào trong tay vô, giọng nói không nói cũng không lạnh: “Cúi đầu xem tạp chí của cậu đi. Bí thư lương là một ông già, có cái gì đẹp.”

Bí thư Lương ngồi ở phía trước nghe xong những lời này thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu.

Tuy rằng xác thật hẳn cũng không còn trẻ!

Nhưng hẳn đã đắc tội ai mà phải bị tổng giám đốc độc miệng như vậy?!

Phó Cửu mở tạp chí ra, hai mắt nhìn hồi lâu thì cảm thấy không có hứng thú, quay đầu đối mặt với người đàn ông vô cùng tự phụ nói: “Có loại tạp chí nào liên quan tới mỹ nam và xe không, đưa tôi một quyển xem thử.”

Bí thư Lương nghe xong lời này, trong lòng cả kinh.

Hắn chợt nhớ tới một sự kiện.

Đó chính là vị Phó đại thiếu gia này, cậu ấy... Cậu ấy là cong!

Tổng giám đốc không phải đã bị... Bị cậu ấy bẻ... Bẻ cong ?!

Không, không có khả năng!

Mặc dù thiếu gia nhà bọn họ không thích phụ nữ, nhưng cũng sẽ không thích đàn ông!

Nhưng lỡ như là sự thật thì làm sao bây giờ?

Đội một chút.

Sao hắn lại quên hiện tại tổng giám đốc đang yêu qua mạng, trong game vẫn còn tiểu yêu tinh đang chờ cậu ấy, mỗi ngày nhắn tin với nhau qua WeChat.

Cho nên tổng giám đốc tuyệt đối không có khả năng bị cong!

Sức tưởng tượng của hắn quá phong phú haha... Vào lúc bí thư Lương muốn cười to liền thấy tổng giám đốc nhà bọn họ vươn tay ra nhéo nhéo cằm nhỏ của thiếu niên, khuôn mặt tuần tú cách rất gần, tư thế kia giống như động tác trước khi hôn môi, đánh vỡ khoảng cách mà anh đã bảo trì với người khác trong nhiều năm qua.

“Tôi mặc kệ cậu có sở thích gì, nhưng sau khi cậu vào chiến đội thì không được tùy tiện trêu chọc người khác. Nếu cậu muốn xem những vật không bình thường như thế, tốt nhất nên bỏ ý định đó rồi yên lặng xem tạp chí thương nghiệp. Còn không chịu cảm miệng liền ném cậu ra ngoài.”

Ngữ khí không có một chút uy hiếp, ngoại trừ cảm giác mát mẻ do nghiêng răng nghiêng lợi, thật sự giống như là đang dạy dỗ em trai.

Chỉ là tổng giám đốc nói cái gì?

Vào chiến đội?!

Nói cách khác hôm nay tổng giám đốc dành thời gian để đi câu lạc bộ tìm tiểu yêu tinh chính là... Chính là muốn tìm vị Phó thiếu gia này?!

Là như thế sao?

Không được, hấn cần thêm manh mối. Không nên tùy tiện đoán mò như vậy!

“Tiểu tình nhân bí mật trên internet” khiến cho tổng giám đốc nhớ mãi không quên sao có thể là nam?!

“Cửu thiếu, cậu nhận thức tổng giám đốc của chúng tôi bằng cách nào vậy? Nói thật thì vừa rồi nhìn thấy cậu tôi cũng rất hoảng sợ.”

Phó Cửu cảm thấy bí thư Lương người này không tồi, tay cầm tạp chí, thuận miệng nói một câu: “Nhận thức trong trò chơi, hôm nay đi tham gia để gia nhập vào bên trong Tần thị, anh Mạc tới tìm tôi chính là muốn nhìn thành tích của tôi ra sao.”

Đúng thật là tiểu yêu tinh kia!

Bí thư Lương đã không nói được cảm tưởng hiện tại trong nội tâm của hấn là cái gì, mắt nhìn chăm chăm vào đường phía trước, lòng bàn tay ứa ra mồ hôi.

Phó Cửu cứ như vậy mà bị đuổi về nhà. Vừa xuống xe liền nghiêng người lấy túi đựng linh kiện, giữa vạt áo trắng và dây lưng màu đen lộ ra vòng eo bóng loáng trắng nõn, độ cong làm người nhìn kinh tâm động phách.

Tần Mạc ngồi một bên nhanh chóng hạ mi, không biết vì cái gì lại kéo kéo cả vạt, cuối cùng như là thật sự không nhìn được nữa, vươn tay ra đè lại vạt áo của cô, biểu tình đậm đặc nhìn vào mắt Phó Cửu, dùng tư cách của một người anh trai, giọng nói rất lạnh, khuôn mặt vẫn tuấn tú như cũ: “Trời lạnh, về sau đừng mặc quần áo ngắn như vậy. Còn nữa, một đứa con trai như cậu lại quá trắng. Sau này ngấm lại nên làm cách nào để mình nhìn qua có khí khái của đàn ông một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Cậu chính là lớn lên quá xinh đẹp

Quần áo cô mặc... quá ngắn?

Phó Cửu thấp mắt nhìn lướt qua chính mình, kích cỡ áo rất bình thường, những thiếu niên khác không phải đều mặc như vậy sao?

Đến cả chuyện cần có khí khái đàn ông này, một người phụ nữ như cô càng không cần.

Đương nhiên cô sẽ không nói ý tưởng này ra.

Chỉ không chút để ý đáp một câu: “Đã biết.”

Tần Mạc nhìn bộ dáng thiếu niên không để lời này vào trong lòng, hơi nhàu mày: “Ngày mai tôi đi đánh tennis, cậu theo cùng.”

“Ngày mai tôi phải đi học.” Có phải Tần Thần đã quên cô vẫn là một học sinh hay không?

Giọng nói của Tần Mạc rất nhạt: “Chờ cậu tan học rồi đi. Em trai của tôi không được có bộ dáng này.”

“Bộ dáng này... Là kiểu gì?” Phó Cửu cười, đưa tay đặt lên trên vai Tần Mạc, chậm rãi tiến tới gần: “Anh Mạc, anh dám nói tôi không đẹp trai sao?”

Tần Mạc đẩy tay thiếu niên ra, lại nheo nheo cảm cô, trong ánh mắt còn có một chút ý tứ ghét bỏ, ngữ điệu cao lãnh: “Cậu chính là lớn lên quá xinh đẹp, đẹp trai cái rắm. Đi theo tôi rèn luyện, đừng suốt ngày ở nhà chơi game, khiến cho mình yếu đuối như vậy.”

Làn da của cô rất kỳ quái? Phó Cửu phát hiện Tần Thần tính toán muốn đem cô thành em trai mà dưỡng.

Này... Nếu như bị Tần Thần phát hiện cô là nữ, có thể một phen bóp chết cô hay không?

Phó Cửu hơi chột dạ liếc mắt nhìn Tần Mạc một cái: “Thật ra ngày mai tôi có việc...”

Tần Mạc cười có chút phúc hắc, vô cùng bá đạo: “Thu hồi lại lời ngụy biện. Ngày mai tan học tôi đến trường đón cậu.”

Phó Cửu: “...”

Thật đúng là muốn giữ cũng không có cách giữ.

“Vào nhà đi.” Tần Mạc nghiêng đầu chăm chú thuốc, dựa người vào xe thể thao nhướng mày nhìn cô.

Phó Cửu giương môi: “Được rồi. Anh Mặc về tới nhà nhớ gửi tin nhắn WeChat, chúng ta lên trò chơi đánh một ván.”

“Ừm.” Tần Mặc trả lời một tiếng rồi lên xe đi trước.

Sau khi Phó Cửu nhìn chiếc xe màu đen biến mất mới đi vào cửa nhà.

Trong nhà giống như là có người tới, đồ vật nằm ngổn ngang trên mặt đất, lộn xộn khắp nơi.

Con ngơoi của Phó Cửu lập tức lạnh xuống, hỏi Trần Hiểu Đông đứng bên cạnh: “Đã xảy ra chuyện gì?”

“Những đội viên còn sót lại của công ty đã bỏ đi hết rồi. Hiện tại công ty thành cái vỏ rỗng, trong lòng phu nhân rất khó chịu nên đã, đã...” Trần Hiểu Đông nắm chặt đôi tay, cắn chặt hàm răng: “Bọn họ còn cười nhạo Phu Nhân không hề có năng lực, cần bản không thành lập được chiến đội gì cả.”

Phó Cửu nâng tay cầm đồ vật ném mạnh vào sô pha, ý cười lạnh lùng: “Ai đã tới đây?”

“Lương Húc Quang, Trương Đình Siêu, còn có Nhiếp Húc, ba người này đều có mặt trên bảng xếp hạng. Lúc bọn họ vừa mới gia nhập công ty, điều kiện cũng không vượt trội cho lắm, rất nhiều nơi đều không cần bọn họ. Phu nhân lại thấy bọn họ đến từ các tỉnh nhỏ, không đành lòng nên đã thu nhận họ, sau đó tốn nhiều công sức để bồi dưỡng. Bây giờ bọn họ đã có fan, kỹ thuật cũng tăng lên theo, lại trở mặt đâm đạp phu nhân như vậy. Thiếu gia, thực tế thì phu nhân không phải tức giận vì bọn họ bỏ đi, mà là gần đây bị người mình tin tưởng phản bội nên cảm giác rất khó chịu.” Trần Hiểu Đông nói xong câu cuối cùng, hai mắt đều đỏ.

Phó Cửu nghe xong liền bỏ ý định đi lên lầu, lấy áo khoác vừa cởi ra mặc vào lại, tóc màu bạc bị gió thổi bay, dưới đáy mắt đầy sự lạnh lẽo.

“Đội một chút, cậu muốn đi đâu?” Trần Hiểu Đông bám theo phía sau cô.

Phó Cửu buông ván trượt xuống, mắt cá chân trắng nõn dùng sức một cái, bóng lưng lạnh băng kia chỉ để lại hai chữ ít ỏi: “Tiệm internet.”

Chương 90: Và mặt? Anh trai đây đánh giúp cậu

Trời đã sang thu, thời tiết rất lạnh.

Cô lại dùng ván trượt đi ra ngoài, xác thật có chút lạnh chết người.

Thời điểm tiến vào bên trong tiệm, Phó Cửu trực tiếp dựng cổ áo khoác lên.

Vụ máy tính bị hư lần trước thiếu niên này cũng có mặt, cho nên ông chủ cửa tiệm cũng có ấn tượng đối với Phó Cửu.

“Lần này lại chơi ba mươi phút sao?” Ông chủ đang ngâm thuốc lá, cúi đầu chỉnh sửa gì đó: “Không cần trả tiền, máy bên kia đã mở, cậu qua chơi đi.”

Từ lần đầu tiên Phó Cửu gặp người này đã cảm thấy có thiện cảm, vì thế nên bây giờ vẫn tới tiệm internet này: “Tôi nay chơi hơi lâu, có thể tới mười hai giờ, cho tôi máy tính tốt một chút.”

“Để làm gì? Chơi game?” Ông chủ nâng mắt lên, cảm vẫn còn rất đẹp trai.

Khóe miệng Phó Cửu hơi cong “Ừm” một tiếng, ánh mắt lại là lạnh.

“Vậy thì khu A số 19 đi, cậu muốn chơi game gì? Nghe nói hôm nay có chiến đội không tôi muốn phát sóng trực tiếp trò chơi 'Anh hùng', cậu có thể vào xem”

Phó Cửu cười: “Tôi đến đây chính là muốn xem trận phát sóng trực tiếp này.”

“Hả?” Ông chủ nghe có chút không hiểu, chỉ cảm thấy hôm nay trên khuôn mặt tuần tú của thiếu niên kia lạnh hơn bình thường.

Quy mô của tiệm internet không nhỏ, Phó Cửu đi men theo dãy máy tính tìm số 19 ngồi xuống, khởi động máy đăng nhập vào trò chơi, sau đó đảo mắt qua bảng xếp hạng.

Lợi dụng công cụ tìm kiếm nhanh, trực tiếp cố định vị trí ba người kia.

Lương Húc Quang, Trương Đình Siêu, Nhiếp Húc, trước kia khi ba người bắt đầu chơi game vẫn dùng nick name khác. Đến hiện tại đã ký hợp đồng với công ty, vì chào mời thêm người biết đến nên dứt khoát dùng tên thật làm biệt danh trong trò chơi để thu hút người xem phát sóng trực tiếp.

Phó Cửu nhìn thoáng qua đồng hồ hiển thị trên máy tính, thời gian phát sóng trực tiếp còn ba mươi phút nữa...

Cũng đủ để cô công phá màn bên ngoài.

Hai mắt Phó Cửu nhú lại.

Chỉ nghe “Lạch cạch...”

Đôi tay thon dài trắng nõn bay múa trên bàn phím màu trắng, tiết tấu phát ra từ tiếng gõ bàn phím gần giống như là màn dạo đầu nhẹ nhàng của một bản nhạc.

Thời điểm ông chủ cửa tiệm cầm kẹo que mà thiếu niên yêu cầu đi tới gần đúng lúc nhìn thấy cảnh này.

“Tốc độ tay không tồi, nhưng mà cậu đang làm cái gì vậy?”

Phó Cửu nhanh chóng tắt cửa sổ, mở giao diện trò chơi lên, môi mông hơi nhếch: “Không có gì, gõ bài tiếng Anh thôi.”

“Làm bài tập ở trên máy tính?” Ông chủ cảm thấy rất có hứng thú nên đứng lại tâm sự với Phó Cửu vài câu: “Hóa ra cậu cũng chơi ‘Anh hùng’. Trong tiệm có thi đấu, thắng sẽ nhận được tiền thưởng, cậu muốn bảo danh hay không?”

Phó Cửu mở bọc một cây kẹo que ngậm vào trong miệng, lười biếng cười cười: “Tôi chơi không giỏi lắm.”

“Thế thì thật đáng tiếc, tôi thấy tốc độ tay của cậu cũng không tệ lắm...” Ông chủ lắc đầu đi khỏi, trong lòng nói thầm tại sao tiếng Anh kia nhìn qua có chút kỳ quái, còn mang theo con số? Chẳng lẽ hẳn đã rời khỏi trường học quá nhiều năm nên không theo kịp thời đại?

Thấy bên cạnh không có người, Phó Cửu lại nhấn mở khung số hiệu, tóc bạc khẽ nhúc nhích, nhìn qua vô cùng xinh đẹp. Cô trực tiếp xâm nhập vào phòng điều khiển phát sóng.

Đúng lúc cô vừa muốn hành động, di động liên vang lên, trên màn hình là tin nhắn WeChat Tàn Mạc gửi: “Ở đâu?”

“Tiệm internet.” Phó Cửu không suy nghĩ liền đáp trả hai chữ.

Tàn Mạc ngồi trên ghế da nhướng mày: “Tôi hỏi cậu đang ở đâu trong trò chơi?”

“Hôm nay không đánh, có chút việc.” Phó Cửu gõ chữ rất nhanh.

Ánh mắt thâm thúy của Tàn Mạc trầm xuống: “Lại có người chọc tới cậu vì thế nên cậu đến tiệm internet giải quyết? Giống như vụ của chủ nhiệm Trương lần trước sao?”

Phó Cửu nghiêng đầu ghi âm giọng nói trả lời: “Anh Mạc, anh cũng không nên nói vậy. Tôi cũng chỉ là đơn thuần muốn tìm người đánh một trận trong game.”

“Cậu muốn tìm ai đánh?” Tàn Mạc cười như không cười buông hợp đồng trong tay xuống, ngừng lại hồi lâu mới gõ một hàng chữ: “Có cần anh trai đây ra tay đánh giúp cậu hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Muốn chỉ đạo Cửu gia chơi game?

Phó Cửu nhìn thoáng qua số lượng người xem phát sóng trực tiếp không ngừng tăng lên, miệng cười đầy hàm ý: “Nếu anh Mạc có mặt vậy thì quá tốt...”

Tàn Mạc nghe tiếng nói trầm thấp bên kia liền biết có chuyện gì, nghiêng đầu châm một điếu thuốc, gõ bàn phím đăng nhập vào game, dựa theo số hiệu mà Phó Cửu đưa cho anh nhập vào, tự động đi tới phòng điều khiển phát sóng trực tiếp.

Trên màn hình có ba thiếu niên ăn mặc đồng phục chiến đội đang tiếp thu phỏng vấn trực tuyến.

“Nghe nói ba vị mới vừa thay đổi công ty, không biết phúc lợi lúc này như thế nào? Các fan đều rất quan tâm tới vấn đề đãi ngộ theo như lời của các cậu trên Weibo lần trước.”

Trong ba người, ngoại hình của Lương Húc Quang được coi là đẹp trai nhất, vì thế chủ yếu do hắn trả lời. Trên lỗ tai hắn mang tai nghe, ngồi trước màn hình máy tính, đến lúc ông kính chuyển tới mặt, hắn cười một chút rồi nói: “Công ty mới tốt hơn gấp mười lần so với công ty hát hui người trước kia. Các bạn fan cứ yên tâm, từ nay trở về sau, chúng tôi sẽ nỗ lực giữ gìn trạng thái tốt nhất cho cuộc thi đấu sắp tới.”

“Chuyện về công ty cũ của các cậu tôi cũng nghe được, đúng thật là chẳng ra gì cả.” Vì muốn tăng thêm lượt xem, người chủ trì vẫn không chịu kết thúc đề tài này.

Lương Húc Quang chỉ “Đúng vậy” một tiếng, sau đó nhún vai: “Thật ra cũng không còn cách nào tốt. Bà chủ đến từ nông thôn, lúc nói chuyện rất hay hét

lớn kêu to, chắc hẳn người trong chiến đội vì không chịu nổi điểm này nên mới rời đi.”

“Một bà chủ không biết tôn trọng người khác, việc kinh doanh cũng không làm lâu dài được.” Người chủ trì khép lại kịch bản cười nói: “Nhưng bây giờ các cậu gặp được Bá Nhạc, sau này khẳng định sẽ phát triển càng ngày càng tốt.”

Lương Húc Quang cười theo: “Tôi cũng cho rằng như vậy.”

“Được rồi, chúng ta không nói nhiều nữa, các bạn fan đã nóng này chờ đợi khá lâu.” Người chủ trì ra vẻ hưng phấn nói: “Tôi nghe đồng nghiệp nói rằng ba người các cậu, ai cũng đều là cao thủ có mặt trên bảng xếp hạng, được không ít người sùng bái. Chỉ là công ty cũ không tuyên truyền nên làm chậm trễ sự phát triển của các cậu, rốt cuộc bây giờ đã có thể làm chúng tôi mở rộng tầm mắt! Hiện tại là thời gian của các tuyển thủ tiến vào trò chơi, các bạn fan nếu có điều gì thắc mắc hãy hỏi những quản trị viên ở phòng điều khiển, nhớ tặng quà cho...”

Người chủ trì vừa nói ra những lời này.

Phòng điều khiển đã bị một người spam.

Đó là Phó Cửu, cô mang tai nghe màu đen, tóc bạc lấp lánh: “Nếu đã là đại thần, cậu có dám chấp nhận đánh nhau tại đây không?”

Sao lại nhảy ra câu hỏi như thế?

Này căn bản là không có trong kịch bản đâu nhỉ?!

Người chủ trì nhú mày, theo bản năng nhìn về phía đạo bá. (Tựa như đạo diễn.)

Đạo bá lại dùng tay đan thành chữ X đáp trả nàng.

Càng quý dị chính là bọn họ cũng không biết internet có xảy ra vấn đề gì hay không.

Bọn họ ở phòng điều khiển thế nhưng lại bị người khác khống chế, trong khi toàn bộ fan ở đây không thể lên tiếng được.

Vì thế nên câu nói kia tựa như lời khiêu chiến, lạnh lẽo hoang vắng như núi đêm lan tỏa khắp màn hình.

Phát sóng trực tiếp, bốn chữ này có ý nghĩa gì, hiện giờ sẽ không có người không biết.

Lúc này nếu cự tuyệt sẽ mất hết thể diện, còn bị gắn thêm cái mác “Chưa chuyên nghiệp”.

Hơn nữa xem áo choàng của người nọ cũng đủ biết hắn vẫn là tay mới.

Gia hỏa không biết trời cao đất dày là gì, nếu muốn dâng mình để bị đánh, hắn sẽ thành toàn “hắn”.

Lương Húc Quang nghiêng đầu, cao lãnh mở miệng: “Bạn fan này, nhìn cậu hẳn là một game thủ nghiệp dư, chưa được hiểu rõ sự chênh lệch giữa có chức nghiệp và không có chức nghiệp. Nhưng mà cũng có vấn đề gì, nếu đã ra mặt lúc đang phát sóng trực tiếp, chúng tôi sẽ tận lực thỏa mãn lòng hiếu kỳ của cậu, chỉ đạo cậu một ván. Cậu muốn đánh với ai?”

Chương 92: Bằng hắn cũng xứng chỉ đạo em trai tôi?

Chỉ đạo?

Tần Mặc cũng ở bên trong đám quần chúng vây xem phát sóng trực tiếp, giữa hai ngón tay đang kẹp điếu thuốc lá, sau khi nghe được hai chữ kia, duỗi tay buông lỏng cả vật ra, cứ vậy mà ngồi trên ghế da xa hoa, hai chân vắt chéo, khoe miệng cong lên tạo ra một hình cung lạnh lẽo.

Loại trình độ này cũng xứng chỉ đạo em trai anh?

Nhớ lại thao tác sạch sẽ ưu nhã mà xinh đẹp của thiếu niên lần trước, lại nhìn vẻ mặt đắc chí có cảm giác tốt đẹp của Lương Húc Quang ở trước mắt, Tần Mặc lập tức cảm thấy em trai nhà mình xuất sắc hơn vô số lần, bỏ đi cái tật thích chọc người sẽ càng tốt hơn.

Đương nhiên Tần Thần một chút cũng không nhận ra được ý tưởng lúc này của anh chính là suy nghĩ tiêu chuẩn của một người đệ không.

Tiệm internet, Phó Cửu đeo tai nghe màu đen, tà nhỉnh* cười đáp lại một chữ: “Cậu.”

*Tà: xấu xa. Nhỉnh: ra vẻ mê hoặc.

“Tôi?” Lương Húc Quang cười lớn hơn nữa: “Bạn fan này, tôi khuyên cậu nên chọn một trong hai người khác sẽ tốt hơn. Nói tôi đánh với cậu, thanh máu của cậu khẳng định sẽ rất nhanh bị hút cạn.”

Phó Cửu ngậm kẹo que, “A” một tiếng: “Chưa đánh thì làm sao biết được? Thế nào? Không dám tiếp?”

“Bạn fan này, tôi chỉ là muốn cho cậu cơ hội không bị mất mặt, nếu cậu không quý trọng cơ hội này, vậy đến đây đi.” Ngón tay Lương Húc Quang vừa nhả vào “Anh hùng”.

Trong tức khắc, trên màn hình hiện lên hai nhân vật đứng đối diện nhau.

Xác thật con số của Phó Cửu mới không thể thêm mới. Chỉ là nếu Lương Húc Quang muốn nghiêm túc đối kháng trận thi đấu này, xem một chút chiến tích của cô, sẽ không giống hiện tại mà tự bành trướng mình như vậy.

Một tay mới có thể hoàn thành 29 trận đối kháng trong vòng một một tháng ngắn ngủi, với số liệu như vậy, ở câu lạc bộ nào cũng đủ tư cách để đứng đầu một chức nghiệp!

Lương Húc Quang nhìn thấy trên người tên Hắc Đào Z trước mắt này không có một bộ thứ trang bị nào ra hồn, phía sau lưng cũng chỉ đeo một thanh kiếm bằng đồng thau, còn lại là kỹ năng được tặng hoặc mua ở các tiệm tạp hóa, miệt thị trên mặt càng thêm nặng: “Anh bạn, trang bị của cậu cũng quá kém đi, có cần tôi nhường cậu mấy chiêu không?”

“Không cần.” Sau khi Phó Cửu gõ chữ xong liền phun ra cây kẹo que đang ngậm trong miệng, thay vào đó là một cây vị chocolate, nghiêng đầu cười nhạt: “Chức nghiệp tuyên thủ lúc thi đấu đều nhiều lời như vậy sao?”

Hai mắt Lương Húc Quang hí lại, đây là mặt dày không biết xấu hổ?

“A, nếu như vậy thì bắt đầu đi.” Trên mặt Lương Húc Quang cười lạnh, người đang theo dõi phát sóng trực tiếp đều có thể xem được.

Trương Đình Siêu và Nhiếp Húc ngồi ở bên cạnh cổ động: “Húc Quang, dù sao đối phương cũng chỉ là tên nghiệp dư, tùy tiện dạy dỗ cậu ta là được, đừng quá nghiêm túc.”

“Cho tớ một phút đồng hồ làm an tâm mọi người rồi chúng ta phát sóng trực tiếp đánh phó bản.” Lương Húc Quang tràn đầy tự tin mang tai nghe lên, ngón tay đặt ở trên bàn phím, đợi hệ thống đếm ngược ba giây. Hắn chính là muốn trước tiên làm đối phương hoảng sợ choáng váng, sau đó ra chiêu liên tục để giết chết tiểu tử kia, như vậy mới có hứng thú phát sóng trực tiếp.

Nhưng mà thực tế lại không giống tưởng tượng của hắn. Hắn vừa mới di chuyển ngón trỏ, chưa kịp phát ra kỹ năng trong trò chơi mà hắn tự hào nhất đã thấy trên màn hình máy tính chọt lóe qua rất nhiều vòng sáng rực rỡ, thanh máu của hắn nhanh chóng tuột xuống với tốc độ sét đánh, thậm chí hắn còn không thấy rõ động tác của đối phương, ngay lập tức giọt máu cuối cùng trên người hắn bắn ra ngoài, cứ thế ngã thật mạnh xuống đất!

Trong tiệm internet, con chuột của Phó Cửu đang nhảy múa, tay gõ bàn phím, thao tác xinh đẹp, đến cả một cơ hội sống lại cũng không để cho đối phương, sau đó kết thúc bằng một đại chiêu!

Lương Húc Quang còn không kịp phòng thủ đã thấy trên màn hình nhảy ra hai chữ to đùng: “K O!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Tôi tới hạ gục cậu

Thua?

Thế nhưng hắn lại làm trò trước mặt các fan, thua?!

Biểu tình của Lương Húc Quang cứng đờ, thông qua phát sóng trực tiếp truyền tới tất cả các góc trong cả nước.

Lúc này mới bao lâu?

10 giây?

20 giây?

Tuyệt đối vẫn chưa đến nửa phút, kết quả thì sao?

Người vừa ồn ào nói muốn giáo huấn Lương Húc Quang, mới bắt đầu một giây đã hạ gục?!

Toàn bộ nhóm quần chúng đang xem phát sóng trực tiếp đều bị chấn kinh!

Không ít người ở tiệm internet ngừng lại việc chơi game, đứng bật dậy nhìn màn hình lớn của tiệm, điên cuồng loại bỏ các chương ngại vật, trường hợp

hòa bạo kia căn bản không có cách nào khống chế!

“Rốt cuộc người này là ai? Quá soái, quá soái!”

“Đợi một chút, hình như có thể nhấn lại, nhanh hỏi cậu ấy là ai!”

“Có phải là game thủ chức nghiệp liên đội hay không?”

“Tuyệt đối không phải, tôi cảm thấy tên nhân vật của cậu ta có chút quen mắt... À, tôi nhớ ra rồi, Hắc Đào Z, cậu ấy là Hắc Đào Z, người mà giết boss quét sạch khu C!”

“Sao tôi lại cảm thấy Hắc Đào Z có ý ẩn chiến tích...”

“Đừng nói, tôi cũng có loại cảm giác này ha ha! Hắc Đào Z thật phúc hắc! Chức nghiệp Tấn Vương mới cái gì chứ, ở trước mặt Hắc Đào đại thần cũng là một kẻ yếu đuối mà thôi! Vừa rồi còn đồng đặc nói muốn để mặt mũi cho người ta, kết quả là một chiêu cũng chưa kịp phóng ra... Lần này đúng thật rất xấu hổ!”

Ông chủ cửa tiệm không khoa trương như những người trẻ tuổi này, tuy rằng rất thích chơi game, nhưng cũng không đến mức điên cuồng theo đuổi thần tượng như vậy. Hắn cảm thức ăn mà khách yêu cầu đi ngang qua, tình cờ quét mắt tới màn hình máy tính mà thiếu niên tóc bạc đang ngồi, lập tức ngay ngắn cả người.

Thiếu niên nói chơi “Anh hùng” không giỏi, trên đầu đeo tai nghe màu đen, miệng ngậm kẹo que, sullen mặt tuấn mỹ như bước ra từ trong tranh vẽ, nhân vật của “hắn” đang đứng đối diện với người khác ở đầu trường, di chuyển con chuột trong tay, thao tác mạnh mẽ mà xinh đẹp bỗng nhiên ngừng lại, toàn bộ màn hình đều bị pháo hoa rực rỡ mừng người chiến thắng lấp kín.

Đáng vẻ kia một chút cũng không giống như người không biết chơi, ngược lại là cao thủ trong cao thủ!

Ông chủ đi tới gần, muốn cẩn thận xem lại, sau khi nhìn rõ tên nhân vật trên màn hình, hai mắt kịch liệt lay động!

“Hắc... Hắc Đào Z?!”

Cả người Phó Cửu tựa như vừa bước ra từ trong chiến tranh, sắc bén ngoài đầu nhìn lại, cây kẹo que còn đang ngậm trong miệng, ngón tay thon dài đặt giữa môi ý bảo im lặng, cười xấu xa.

Ông chủ có chút kinh ngạc, nhìn khuôn mặt khó phân biệt nam nữ của thiếu niên, lại xem màn hình lớn treo trên vách tường của tiệm, trên đó còn đang phát hình ảnh phát sóng trực tiếp vừa rồi, tiếng nói phấn khởi quanh quần toàn bộ tiệm internet, mỗi người chơi yêu thích game đều có vẻ mặt sùng kính Hắc Đào Z!

Công kích mãnh liệt mà xinh đẹp ngạo mạn kia, chiêu thức phong lưu đánh kẻ địch gãy chân kia!

Một người vốn dĩ có tư cách gia nhập vào chiến đội nổi danh thế nhưng lại là con Thần Long thấy đầu không thấy đuôi, còn đến tiệm internet của hắn để chơi game!

Dùng năm nhân nhân tệ mở máy.

Hắn vẫn luôn xem đối phương là một tiểu quỷ học cao trung chỉ biết chơi game vật vãn, không nghĩ tới...

Kích động, kinh ngạc, ảo não tràn ngập trong lòng ngực hắn!

Cuối cùng chịu không được, ông chủ tiệm internet che ngực của mình lại rồi nói: “Trước tiên tôi muốn lắng lắng đi uống một ly nước lạnh.”

Phó Cửu cười với hắn một chút sau đó xoay đầu lại nhìn màn hình trước mắt, ung dung thông thả gõ chữ gửi qua một câu: “Không mang trang bị cao cấp lên sân đấu chính là vì muốn nói cho cậu, chỉ cần dựa vào thao tác tôi cũng có thể hạ gục cậu!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 69: Vũ nhục em trai tôi?

Một câu vô cùng cuồng vọng cứ như vậy chiếm đóng toàn bộ màn hình.

Phòng điều khiển phát sóng trực tiếp gần như bị người xem làm cho lúng túng, bọn họ chính là mê phong cách của Hắc Đào Z!

Không mang theo trang bị cũng có thể hạ gục cậu!

Vốn dĩ mặt Lương Húc Đông đã tái nhợt sẵn, sau khi nhìn thấy câu này lại nhiễm thêm một tầng phần nộ!

Ngón tay hắn gắt gao nắm chặt con chuột. Nếu không phải cố kỵ còn đang phát sóng trực tiếp, hắn đã sớm mở miệng mắng to!

Rõ ràng là gia hỏa này tới tìm hắn gây khó khăn, cậu ta còn ần chiến tích, căn bản chính là cố ý!

Người chủ trì cũng nhìn ra đầu mối bên ngoài của phương diện này, vội vàng mở miệng nói giúp Lương Húc Đông: “Tốc độ chơi game khi đang phát sóng trực tiếp cũng chịu ảnh hưởng nên làm người tới khiếu chiến dính được vinh dự. Mặc dù kết quả này có chút ngoài ý muốn, nhưng mà cũng không đến mức hạ thấp nhân phẩm Húc đại thần của chúng ta. Cậu ấy vì fan mà suy nghĩ, có thắng lợi sẽ công bố ra ngoài. Tuyển thủ như vậy không phải nên được các bạn yêu nhiều hơn sao?”

Người chủ trì nói ra lời này liền biết nàng không hiểu trò chơi.

Hội thi đấu vừa rồi không liên quan gì tới vấn đề tốc độ internet, càng không phải do Lương Húc Đông nhường lại thắng lợi.

Mà là hắn từ đầu tới cuối đều bị nghiền áp không có sức lực đánh trả!

Nhóm quần chúng xem phát sóng trực tiếp mới là game thủ chân chính, lời này của người chủ trì vừa phát ra liền có người đáp trả: “Cục diện rõ ràng như vậy, người chủ trì cũng có thể viện cớ che dấu? Hành vi thường ngày của chức nghiệp đâu? Vô si!”

“Có phải người chủ trì ăn hối lộ hay không?”

“Về sau không thêm xem nữa. Cái gì mà chức nghiệp tuyển thủ, thua thì chịu thua, người chủ trì còn ra mặt nói chuyện giúp!”

Người chủ trì vừa thấy nòng súng nhắm thẳng vào mình liền nhìn về phía đạo bá.

Nhưng lúc này phản ứng của đạo bá hoàn toàn không giống bình thường!

Cách vách tường pha lê hiện ra một tờ giấy to: “Phòng vấn tên Hắc Đào Z kia! Nhanh lên!”

Số lượng thảo luận nhiệt liệt như vậy, tuyệt đối không thể ngừng lại nữa chừng!

Người chủ trì bị sai khiến như vậy, cảm thấy hơi khó chịu.

“Ai biết hắn có phải là dùng hack hay không.” Lương Húc Quang lạnh lùng mở miệng: “Rõ ràng biết chúng ta đang phát sóng trực tiếp, còn cố ý một mình tới khiếu chiến, muốn nổi sao? Thủ pháp lằng xê không tồi.”

Người chủ trì ra vẻ kinh ngạc: “Hack? Nói cho dễ hiểu, tôi cũng biết sơ lược về tên Hắc Đào Z này, nghe nói cậu ta vừa vào liền quét sạch khu C, nhân vật vẫn là tân thủ, dựa theo đạo lý thì cơ bản là không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ giết boss, hơn chín mươi phần trăm là do mụn phần mềm hack hỗ trợ.”

Tần Mặc vừa mới đổ rượu vang đỏ ra ly cho mình, tay cầm nắp chai còn chưa ngồi xuống ghế đã nghe thấy một đoạn đối thoại như vậy.

Ánh mắt thâm thúy kia dần dần lạnh xuống.

Em trai của anh, anh có quyền quản.

Khi nào thì đến lượt người khác xen miệng vào?

Hướng chi anh là người biết rõ tốc độ tay của tên kia nhất.

Hack?

Này là đang nhục nhã ai?

Cho rằng em trai của anh ngu xuẩn giống đám người đó sao?

Tần Mặc ngừng đầu uống một ngụm rượu vang đỏ, vươn tay một bàn tay, hơi cúi người xuống, ngón tay thuần thục đánh vài chữ trên bàn phím: “Nếu các cậu vẫn còn nghi ngờ vậy thì đánh với tôi một ván, tôi cũng không mang theo trang bị.”

Một câu lạnh lùng cứ như vậy phát ra.

Trong tức khắc, trên màn hình phát sóng trực tiếp tạo thành dấu cộng vài giây!

Ngay cả Phó Cửu cũng cảm giác được một phút tạm dừng kia, rõ ràng cô đã buông quyền hạn ra, nhưng xác thật ở một khắc kia không có người nào lên tiếng, toàn bộ thế giới phẳng phát đều yên lặng như nhau.

Ngay sau đó chính là một trận mưa to gió xoáy spam!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Tần Thần lên sân khấu

“Tần, Tần Thần!”

“Thật là Tần Thần!”

“Tần Thần hạ thư khiêu chiến! Mẹ kiếp, này không phải là mơ! Tôi lại có thể tận mắt nhìn thấy Tần Thần đến phát sóng trực tiếp của người khác chơi game, tôi muốn xem tay của Tần Thần!”

Phó Cửu ở tiệm internet cũng chịu ảnh hưởng theo. Thời điểm Tần Mạc xuất hiện, toàn bộ người chơi đang quan sát màn hình lớn đều hóa đá.

Kế tiếp, một đám cực kỳ hưng phấn kêu lên!

Không khí trong tiệm bùng nổ như đêm giao thừa, ngoại trừ Phó Cửu còn đang ngồi tại chỗ, những máy tính khác không còn người nào. Mỗi người đều tỏa sáng hai mắt nhìn màn hình TV, vì ồn ào nên ông chủ mở âm lượng to thêm một chút.

Tần Mạc.

Tần Mạc.

Tần Mạc.

Chỉ cần nhìn hai chữ kia là có thể làm người ta nhiệt huyết sôi trào!

Tần Thần chỉ xuất hiện trên phòng điều khiển ở minh tinh phát sóng trực tiếp mỗi năm một lần.

Hôm nay, anh ấy lại tới!

Dù sao thì nhóm quần chúng đến cùng cũng chỉ là vây xem, Lương Húc Quang mới là người chân chính bị dọa tới!

Tần Thần nhấn những lời này là cho hấn xem.

Kỹ thuật của hấn sao có thể so với Tần Thần?!

Nói không chừng chết còn thảm hơn vừa rồi!

Người chủ trì nhìn thấy tên nhân vật kia cũng khiếp sợ, sau đó lòng dạ đàn bà bắt đầu tràn lan.

Nàng không chơi game. Nhưng mà ở Giang Thành này có người phụ nữ nào không khát vọng có thể được tiếp cận Tần thiếu?!

Người chủ trì bắt đầu thất thần, suy nghĩ xem tí nữa nên đối thoại với Tần thiếu như thế nào, kết quả là đạo bá hậu trường nhện không được liên tục mình đi tới bên cạnh người chủ trì, dùng tay gạt micro nói: “Tôi nghĩ lúc này các bạn có cảm xúc giống như tôi, đều muốn Tần Thần ra tay đúng không?”

Đạo bá nói ra tiếng lòng của mọi người, hiện tại bọn họ không quan tâm tên Lương Húc Quang kia làm gì, chỉ mỗi mắt trông mong hy vọng Tần Thần có thể mở camera lên!

Lướt xem phát sóng trực tiếp trong phút chốc đã chạm đến mốc hơn mười nghìn người, không ít truyền thông đã tụ tập đông đúc, người đại diện của các câu lạc bộ khác cũng nhanh chóng gọi điện tới các tuyến thủ: “Vào phát sóng trực tiếp! Tần Mạc muốn đánh PK! Các cậu mau xem!”

Thay vì nói gọi bọn họ vào xem thì hãy nói để bọn họ học tập một chút.

Ngoại trừ lúc Tần Thần thi đấu mang chiến đội đi chém giết, cũng không dễ dàng PK!

Này quả thật là thời cơ trăm năm khó gặp!

Cùng lúc đó, Phong Dật còn đang nói sẽ tài trợ sau cũng nhận được tin tức.

Hắn buông ly rượu xuống, rất nghiêm túc nhìn tổng giám đốc Tần: “Tay của ngài là vàng là bạc, sao có thể công khai PK với một kẻ không có tiếng tăm như thế?”

Đại thần, Tần thiếu, tổ tông của tôi, ngài biết số tiền cho lời nói của ngài có bao nhiêu con số sao? Cứ như vậy tùy tùy tiện tiện xuất hiện trên phòng điều khiển phát sóng trực tiếp?!

Bí thư Lương đã không còn can đảm nhìn khuôn mặt của tổng giám đốc nhà hắn. Nói thật, có ai sẽ vì em trai mình mà tìm đến phát sóng trực tiếp để trả thù sao? Từ trước đến nay, Tần thiếu chắc chắn là người đầu tiên. Cậu ấy cũng quá bệnh vực người của mình...

Không được, hắn không thể suy nghĩ bậy bạ!

Tổng giám đốc là thắng!

Chẳng qua là từ nhỏ lớn lên một mình, bây giờ có thêm một người em trai nên có đôi chút khuynh hướng đệ khổng!

Không sai, là khuynh hướng đệ khổng!

Tần Mặc lại hồn nhiên không thêm đề ý ảnh hưởng từ hắn, bộ dạng vẫn cao lãnh khí phách như cũ, nhú mày gõ năm chữ gửi qua: “Đánh hay là không đánh”

Đến cả dấu chấm câu cũng không có, giọng điệu lạnh băng cơ hồ có thể đông chết người.

Lương Húc Quang ngồi trước máy tính, rõ ràng là có máy điều hòa trong phòng phát sóng trực tiếp nhưng hắn vẫn không khống chế được mà tay run rẩy.

Nếu chấp nhận lời thách đấu của Tần Thần, khẳng định hắn sẽ trở thành kẻ bị tàn phá. Đến lúc đó mọi người chỉ nhớ kỹ bộ dáng uất ức của hắn, làm gì còn ai sẽ thích hắn?!

Lần đối kháng này, hắn không thể đánh!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: CỬ gia nói chuyện

Lương Húc Quang liêu mạng lui về phía sau, đạo bá lại dùng sức đè vai hắn: “Tất nhiên là phải đánh. Húc Quang, có Tần Thần chỉ đạo cho cậu, cậu nên cảm thấy vinh hạnh.”

Vinh hạnh cái gì?

Sao có thể là vinh hạnh?

Nếu thật là đánh với Tần Thần, cả đời còn lại của hắn sẽ không thoát khỏi hai chữ “Trò hề” này!

“Chú Lý, tôi...” Lương Húc Quang còn muốn nói thêm

Đạo bá đã cắt đứt lời của hắn, thừa dịp trực bánh xe thay đổi vận tốc, nhẹ nhàng nói một câu bên tai hắn: “Lần này không đánh, về sau cậu đừng nghĩ sẽ được đánh tiếp.”

Ý đồ uy hiếp rất rõ ràng.

Cái mà đạo bá cần chính là hiệu quả, lượt xem và lợi ích.

Nếu hắn không tiếp trận đấu này, Tần Thần sẽ không ra tay, làm sao có thể tăng lượt xem?

“Thế nào? Cậu đã cho rằng mình chính là một đại thần? Ông chủ của các cậu đưa các cậu về công ty cũng không phải vì kiếm thêm tiền. Tiếp tục đánh, đợi sau khi kết thúc, chỗ tốt tự nhiên sẽ không thiếu cậu.”

Lúc này Lương Húc Quang mới hiểu ra, hắn đã không thể muốn làm gì thì làm kể từ lúc bước chân vào công ty mới. Loại tuyển thủ như bọn họ ở trong mắt ông chủ cũng lắm chỉ là một quân cờ.

Những người này sẽ không suy xét tới tương lai của hắn, chỉ nhìn trúng ích lợi trước mắt.

Về mặt của Lương Húc Quang lúc này đều là chán nản và thất bại. Hắn tiến lại gần máy tính, sau khi đăng nhập vào trò chơi liền nhìn thấy nhân vật tựa như thiên thần ở trước mắt.

Hắn cắn chặt răng, muốn ra chiêu chống cự cuối cùng.

Nhưng mà công kích của Tàn Thần không kịch liệt giống như Hắc Đào Z.

Mà là trực tiếp định thân hắn, làm hắn không thể nhúc nhích, từng giọt máu rơi xuống, chậm chạp giết chết hắn!

Lương Húc Quang vốn tưởng rằng hắn bị làm cho mất mặt cũng chỉ hơn mười giây.

Thế nhưng Tàn Thần giống như đang chơi hắn, làm hắn chết vật hơn ba phút.

Ba phút này, muốn hắn có bao nhiêu khó coi liền có bấy nhiêu.

Trên màn hình bắt đầu phát ra tiếng cười, chói tai đến mức muốn mạng người. Cuối cùng Lương Húc Quang nhìn không nổi nữa, tháo tai nghe ném mạnh lên bàn.

Cách chết như vậy còn uất ức hơn so với vừa rồi!

Dù sao nhà họ Tần cũng xuất thân từ quân đội.

Bề ngoài của Tần Mặc rất tuấn mỹ thanh quý*, nhưng một khi ra tay lại tàn nhẫn như muốn lột da rút xương người.

* Thanh cao, tôn quý.

Sau khi giết người xong, Tàn đại thần biểu tình thần nhiên gửi qua một hàng chữ: “Cậu xem thao tác của tôi chậm như vậy cũng là đang dùng hack sao?”

Lời này chính là muốn vả mặt người!

Biểu tình của Lương Húc Quang cứng ngắc.

Không ít fan của Tàn Thần sau khi nghe được câu nói kia, lập tức ngầm hiểu ra mà gõ chữ: “Không chơi game được vậy thì đừng chơi, bị người ta hạ gục liên vu oan dùng hack, kẻ như vậy cũng xứng làm chức nghiệp tuyến thủ sao?”

“Xác thật không xứng.” Người mở miệng lúc này chính là thành viên ở chiến đội khác, tên chói lọi của đại thần còn treo ở đó.

Bởi vậy cũng có thể nhìn ra đến lúc này trên phòng điều khiển phát sóng trực tiếp có bao nhiêu chức nghiệp tuyến thủ đang trực tuyến!

Số lượng người xem đã đạt tới mức mà từ trước đến nay chưa từng có. Đạo bá kêu người bật hình ảnh hiện lên trên màn hình, hưng phấn trong mắt rất rõ ràng.

Lương Húc Quang chỉ cảm thấy khó lòng chịu đựng nổi, muốn đứng dậy rồi đi.

Chỉ là sự việc không như hắn tưởng tượng, hết thấy chuyện này còn chưa xong!

Một giọng nói trong trẻo tà nịnh truyền tới thông qua microphone, mang theo hương vị của thiếu niên, cô cười khê: “Thế nào? Muốn đi rồi? Lương Húc Quang, cậu nghĩ rằng chuyện đã đến bước này, tôi sẽ để cho cậu đi sao? Vừa rồi cậu nói cái gì, tôi từ nông thôn, thích lớn tiếng ồn ào đúng không?”

“Thời điểm cậu đang nói những lời này, có vẻ như đã quên một điều rằng cậu cũng tới từ nông thôn. Ngày ấy cậu nghèo đến mức chỉ có thể ăn mì gói ở tiệm internet. Người mà cậu khinh thường nhất kia đã đưa cậu vào công ty, cho cậu ăn cho cậu chỗ ở, lúc cậu không có một chút tài năng cũng hết lòng hết dạ đối tốt với cậu. Cậu thì sao? Không biết ơn nghĩa, sau khi phản bội đối phương vì tiền bạc còn lên Weibo cắn ngược lại chủ nhân một ngụm, nói bà ấy hà khắc với cậu?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Cửu gia khí phách, đánh sừng mặt các cậu!

Lời nói này của Phó Cửu vừa ra.

Trong phòng điều khiển phát sóng trực tiếp nhắc lên một trận “Ồ” tựa sóng lớn.

Ngay cả nhân viên công tác bên cạnh cũng có vẻ mặt kinh ngạc nhìn Lương Húc Quang, giống như là không có ai nghĩ đến nội tình sự việc sẽ là dạng này!

Lương Húc Quang đã không còn mặt mũi nhìn thẳng vào camera, liều mạng dùng tay che mặt mình lại.

Nhưng mà giọng nói của Phó Cửu không dừng lại, cô cứ như vậy ngồi ở bên trong đám người vô cùng ầm ĩ, vắt chéo hai chân, nhìn giống như vương giả khổng chế toàn cục diện, dưới mái tóc màu bạc là môi mỏng hơi cong. Thời điểm tất cả mọi người đang nhìn chăm chăm phát sóng trực tiếp chiếu trên màn hình lớn, không ai biết được ngay lúc đó, tại góc nào đó ở tiệm internet có một thiếu niên diện mạo xinh đẹp đeo tai nghe màu đen, bàn tay trắng nõn vừa động đậy, điều khiển toàn bộ giang sơn.

“Bây giờ mới biết mất mặt? Không phải các cậu vừa mới cười nhạo công ty của Hạ Hồng Hoa không duy trì lâu được, vì thế sẽ không bồi dưỡng người sao? Lương Húc Quang, Trương Đình Siêu, còn có Nhiếp Húc, tôi nói cho các cậu biết, tôi chính là tuyên thủ của Hạ thị, chỉ cần ngược các cậu một lần như vậy là đủ. Trở về nói cho bà chủ của các cậu, đợi đến ngày thi đấu Điện Cạnh sắp tới đây, tôi sẽ đánh sủng mặt học viên của ả!”

Tiếng nói của Phó Cửu vừa rơi xuống, lượt xem phát sóng trực tiếp lập tức phá mốc một trăm triệu người!

Hóa ra người này không phải fan bình thường tới PK, mà là đến tuyên chiến với chiến đội khác!

Nhóm truyền thông ngời được hưởng vị nhiều chuyện, chen chúc tới gần như thủy triều.

Trên màn hình có rất nhiều người đang hỏi: “Hạ thị là công ty nào?”

Còn có người lấp bắp kinh hãi, bởi vì người đã nghe qua tên Hạ thị này đều biết đó là công ty sắp bị phá sản.

Vừa xuất hiện liền quét ngang khu C, liên tục hoàn thành 29 nhiệm vụ giết boss, dùng gần 18 giây để giết chết một chức nghiệp tuyên thủ, Hắc Đào Z thế nhưng lại ký hợp đồng làm học viên của công ty này?!

Bọn họ suy đoán rất nhiều về xuất thân của Hắc Đào Z, nhưng không có ai nghĩ vị cao thủ thần bí như thế lại đến từ một công ty sắp phá sản!

Đêm hôm đó, điện thoại của Hạ Hồng Hoa liên tục bị các nhà đầu tư gọi đến.

Bà còn chưa biết chuyện gì xảy ra đã nghe được người bên kia la hét dữ dội: “Tổng giám đốc Hạ, sao bà không nói cho tôi biết sớm một chút rằng công ty của chúng ta có một tuyên thủ là Hắc Đào Z?! Nếu bà nói từ sớm, tôi đã không cắt đứt quan hệ với bà rồi! Hợp đồng kia đã bị tôi xé, chúng ta hợp tác lại lần nữa. Lần này tôi đầu tư thêm cho bà năm trăm nghìn nhân dân tệ nữa có được không?”

Hạ Hồng Hoa ngơ ngác nhìn di động của mình, không thể tin được người luôn ngại đầu tư cho bà lại nói muốn đầu tư thêm, còn... Còn gọi bà là tổng giám đốc Hạ?

Quả thật chuyện này hiếm lạ hơn rất nhiều so với trên trời rơi xuống cái bánh có nhân!

Phản ứng đầu tiên của Hạ Hồng Hoa chính là nghĩ tên này nhất định là một kẻ lừa đảo. Trên đời này làm gì có chuyện tốt như vậy!

Khẳng định là đang nghĩ cách muốn lấy đi số tiền còn dư lại của bà.

Chỉ là cuộc gọi thứ nhất vừa xong, bà đã nhận tiếp tám cuộc gọi nữa. Trong đó năm cái là do nhà đầu tư gọi tới, còn lại do ba công ty truyền thông nổi danh nhất Giang Thành gọi đến, nói rằng muốn phỏng vấn tuyên thủ của công ty bọn họ, tên nhân vật trong game là “Hắc Đào Z”.

Bà cũng nghe nói qua cái tên Hắc Đào Z này, đại thần quét sạch khu C.

Nhưng mà công ty của bọn họ không có tuyên thủ nào tên “Hắc Đào Z”!

Bên phía truyền thông còn nói tốt nhất bà nên gửi một tấm ảnh qua, như vậy mới thuận tiện cho việc bọn họ tuyên truyền.

Mấu chốt là bên bà thật sự không có người này nha!

Hạ Hồng Hoa mơ màng.

Bên phía truyền thông cũng phát hiện bà không tập trung, dứt khoát gửi một đoạn phát sóng trực tiếp qua, thái độ vẫn rất phản kháng: “Hạ nữ sĩ*, trước hết bà cứ nghe cái này, đợi sau khi bà suy xét kỹ lưỡng thì có thể gọi điện thoại cho tôi bất cứ lúc nào!”

* Người phụ nữ có học. Cách gọi này cũng giống như lúc gọi đàn ông là “Tiên sinh”.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 73: CỬU GIA PHÚC HẮC, CAO THỦ KIỂM TIỀN

Hạ Hồng Hoa không hiểu là chuyện gì, càng không biết cách mở nó ra. Cuối cùng phải gọi Trần Hiểu Đông tới đây, hai người cùng nhau nhìn về phía máy tính, nhận video rồi cẩn thận xem

Lúc Trần Hiểu Đông nghe xong câu cuối cùng, cả người đứng ngồi không yên, lập tức bật dậy hô to một tiếng: “Thật là con bà nó há giận! Phu nhân, lần này người dân cả nước đều biết được bộ mặt của ba người kia, về sau sẽ không có người chịu thu nhận bọn họ, làm chúng hủy bỏ giao ước với chúng ta. Xứng đáng!”

“Hắc, Hắc Đào Z...” Hạ Hồng Hoa mơ hồ cảm thấy giọng nói kia có chút quen tai, kết quả đã chạm tới gần mép mồm lại đột nhiên không nhớ nổi đã nghe qua ở đâu: “Vì cố gì mà cậu ấy muốn giúp tôi?”

Trần Hiểu Đông cười to một tiếng: “Khẳng định là gặp chuyện bất bình nên rút đao tương trợ! Phu nhân, người không biết những cao thủ trên mạng đều thích làm ra bắt ngờ lớn cho người ta!”

“Nhưng công ty của chúng ta không có người như cậu ấy, đến lúc truyền thông lại gọi tới thì tôi nên giải thích như thế nào đây?” Dù sao Hạ Hồng Hoa vẫn là một bà chủ, suy nghĩ khác rất nhiều so với những người khác.

Trần Hiểu Đông buồn rầu. Thật ra thì cậu cũng không biết rõ sự tình này là như thế nào. Vì sao Hắc Đào Z lại nói rằng cậu ta thuộc công ty của bọn họ?

Nếu công ty bọn họ có một đại thần như vậy, phu nhân làm gì phải phát sầu đến nước này?

Cậu đang suy nghĩ thì cửa lớn bị đẩy ra, tay trái thiếu niên đặt ván trượt xuống, tay phải phui phui đầu tóc ướt nhẹp của mình, toàn thân mang theo bụi bặm từ bên ngoài, lộ ra gương mặt tuấn tú làm điên đảo chúng sinh kia: “Mẹ, sao hôm nay về nhà sớm thế ạ?”

Hạ Hồng Hoa vừa thấy con gái liền vui vẻ trong lòng, lôi kéo Phó Cửu nói: “Cửu Cửu, công ty của chúng ta được cứu rồi!”

“A?” Trong lòng Phó Cửu đã sớm biết chuyện như thế nào, việc không có ích lợi, cô sẽ không tùy tiện ra tay, chỉ nhếch môi mỉm cười, tà nhỉnh cười: “Có phải những nhà đầu tư đó gọi cho người bảo là muốn hợp tác lại hay không?”

Hạ Hồng Hoa vui vẻ, giọng cũng lớn theo: “Không chỉ riêng nhà đầu tư, ngay cả truyền thông cũng gọi điện tới, một hai phải giúp công ty chúng ta tuyên... Khoan đã, sao con lại biết nhà đầu tư muốn hợp tác lại?”

“Chuyện của mẹ đương nhiên là con phải để ý rồi.” Phó Cửu vươn cánh tay ra ôm lấy vòng eo không lồ của Hạ Hồng Hoa, kéo người tới trên ghế sofa.

Hạ Hồng Hoa nghe thế liền cảm động, cũng không muốn chinh đón lại sự kiện này, đôi tay thô ráp kia luyến tiếc buông con gái ra: “Cửu Cửu à, chờ mẹ kiểm tra sau vụ này liền đem công ty giao lại cho con, những chuyện đó cũng không khó làm. Con yên tâm, mẹ sẽ luôn ở bên cạnh hỗ trợ cho con, không để con bị người khác chê cười.”

“Có mẹ ở bên tất nhiên con sẽ yên tâm.” Phó Cửu nhẹ nhàng cười, ôm lấy vai bà: “Trước hết chúng ta nói về chuyện kia đi, bọn họ muốn tuyên truyền giúp công ty chúng ta như thế nào?”

Hạ Hồng Hoa hoàn toàn không có ý định nói lời khách sáo với con gái, vô cùng ảo não sờ tóc xoắn của mình một chút: “Nói là muốn phóng vấn đại thần trong trò chơi, Hắc Đào Z. Nhưng quan trọng là công ty của chúng ta không có người này, cũng không thể biến ra một người như vậy!”

“Ừm...” Phó Cửu cười, ba phần phong lưu: “Mẹ nói đúng, không làm thế được.”

Một câu khích lệ làm Hạ Hồng Hoa trở tay không kịp, mặt bà nhanh chóng đỏ lên. Con gái nhà bà sao có thể đẹp trai như vậy nha?

Phó Cửu quay đầu nhìn vào mắt Hạ Hồng Hoa, tiếp tục nói: “Mẹ, nếu lần sau lại có phóng viên gọi điện thoại cho ngài, ngài cứ nói cho bọn họ rằng Hắc Đào Z là vương bài tuyển thủ của công ty chúng ta, đợi đến ngày thi đấu Điện Cạnh mới có thể gặp mặt người nọ, người nào trong phòng điều khiển cảm thấy có hứng thú thì lúc này có thể tìm ngài để ký hợp đồng hợp tác.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: ĐỪNG GỬI LOẠI ẢNH CHỤP NÀY CHO TÔI

Hạ Hồng Hoa nghe vậy, hai mắt chợt tỏa sáng: “Cửu Cửu, sao con có thể nghĩ đến mảnh khốe này nha! Nếu vậy thì công ty của chúng ta sẽ kiếm được một khoản lớn!”

Phó Cửu không mở miệng nói tiếp, chỉ cười nhạt.

Rất nhanh, Hạ Hồng Hoa như vừa nghĩ tới chuyện gì đó, nhú mày lại: “Chỉ là công ty chúng ta thật sự không có người tên Hắc Đào Z kia, cũng không thể gạt người như vậy.”

“Mẹ, như thế này sao có thể tính là gạt người được?” Phó Cửu vỗ vai Hạ Hồng Hoa, giọng nói trầm thấp: “Hôm nay con cũng xem phát sóng trực tiếp. Nếu Hắc Đào Z đã nói mình thuộc công ty chúng ta thì tới ngày thi đấu Điện Cạnh, cậu ấy khẳng định sẽ lên sân khấu, bằng không chính là tự hủy thanh danh của mình. Cho nên ngài cứ yên tâm về việc này. Đến lúc đó cậu ấy nhất định sẽ xuất hiện, ngài cứ lớn mật đi ứng phó với truyền thông đi.”

Hạ Hồng Hoa nghe con gái bà bày chiêu xong, nhảy nhót đi gọi điện các vị bạn truyền thông cho người ta câu trả lời.

Trần Hiểu Đông ở bên cạnh nhìn thiếu gia nhà mình bỗng nhiên trở nên thông minh, hết sức nghiêm túc nói: “Thiếu gia, sao tôi lại có cảm giác vừa rồi cậu có ý phóng điện tới phu nhân, cậu muốn che dấu cái gì?”

“Hiểu Đông à!” Phó Cửu duỗi cánh tay ra, đặt lên trên vai tiểu thư đồng của cô: “Ngày thường cậu xem nhiều phim điện ảnh như vậy, chẳng lẽ còn không hiểu được đạo lý này sao? Trong tình huống bình thường, người biết càng nhiều thì chết càng nhanh. Tôi chơi game cả đêm nên giờ rất mệt mỏi, cậu đi làm sandwich hoặc pha một ly rượu đem lên cho tôi, tôi sẽ suy xét lại về việc có nên giết cậu hay không.”

Trần Hiểu Đông bị động tác này của Phó Cửu làm cho cậu nổi da gà: “Tôi sẽ đi ngay. Thiếu, thiếu gia, cậu không được bẻ cong tôi!”

Bẻ cong?

Phó Cửu hơi nhú mày, trầm nghĩ nếu muốn bẻ cong, cô cũng sẽ ra tay với Tần đại thần, sao có thể tới lượt một đứa nhỏ còn chưa mọc lông đầy đủ chứ!

Thổi tóc trên trán một chút, Phó Cửu thuận tay lấy di động đang rung từ trong túi quần ra, là tin nhắn Tần Mặc gửi qua WeChat, vài chữ ngắn ngủn vô cùng khí phách, giọng điệu vẫn lạnh nhạt như cũ: “Bên ngoài đang mưa, không có việc gì thì đừng dạo chơi ở tiệm internet.”

Rất có khí chất của một người làm anh trai!

Phó Cửu lấy khăn lông lau tóc, nhìn Hạ Hồng Hoa đang gọi điện thoại ở bên cạnh. Nếu mẹ cô biết mình tìm một đứa con nuôi như vậy đến cho bà, không biết bà ấy sẽ có phản ứng gì.

“Anh Mặc, tôi đã về tới nhà.” Sau khi nói xong, Phó Cửu vì chứng minh mình không nói dối, dứt khoát tự chụp một tấm ảnh gửi qua.

Tần Mặc nhìn khuôn mặt cực kỳ non nớt còn đang nhỏ nước của thiếu niên, phảng phất như lông tơ nhỏ đều ngoan ngoãn dựng đứng trên gương mặt, uyển chuyển năm xuống, đặc biệt là xương quai xanh xinh đẹp tinh xảo kia.

Ngón tay Tần Mặc dừng một chút, phản ứng đầu tiên là buông điện thoại xuống, yên lặng đưa mắt nhìn dòng xe cộ ngoài cửa sổ sát đất vài giây, sau đó mới cầm điện thoại lại, giọng điệu khiến người ta không chống cự được mệnh lệnh: “Tôi đã nói rồi, về sau đừng gửi loại ảnh chụp như vậy cho tôi. Bây giờ đi ngủ, ngày mai tôi tới trường học đôn cậu.”

Phó Cửu hơi khó hiểu.

Ảnh của cô làm sao vậy? Nhìn rất rõ ràng cơ mà?

Quả nhiên không có người có thể đoán được tâm tư của đại thần.

Nhưng mà có một việc cần phải ghi chép lịch trình lại.

Nếu cô đã tuyên bố muốn làm ba người kia ném thứ đau khổ trong ngày thi đấu Điện Cạnh, yêu cầu cấp bách lúc này chính là cô phải chiêu mộ đủ thành viên cho đội của mình.

Tay Phó Cửu chống cằm dưới, chột cười: “Giờ học vào ngày mai, chúng ta vào trò chơi đi dạo đi. Những linh kiện mà đại thần mua, vừa vặn đêm nay có thể sử dụng tới.”

Hạ Hồng Hoa vừa nói chuyện điện thoại xong đã không thấy con gái của bà nữa, chỉ còn ly rượu vang đỏ và Trần Hiểu Đông đang loay hoay trong bếp làm bánh sandwich.

“Cửu Cửu đâu?” Bà hỏi.

Trần Hiểu Đông đau khổ lắc lắc đầu, cậu cố gắng nhịn lắm mới không nói cho phu nhân rằng thiếu gia vì theo đuổi Tần thiếu nên mới tự nhốt mình ở trong phòng chơi game

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Bảo hộ nữ khuê mật* của Cữu gia

* Bạn thân cùng giới.

Ngày hôm sau, Phó Cữu ngáp ngủ đến trường học. Cả đêm ngồi lắp ráp notebook, bả vai cô đau như bị gãy, lần này cô không lướt ván trượt mà là đi xe buýt, lộ trình gồm hai trạm, dọc theo đường đi có không ít nữ sinh mặc đồng phục trường cao trung Giang Thành chụp hình cô.

Phó Cữu ngậm kẹo que mỉm cười với bọn họ. Có người còn giả vờ ngã vào người cô, cô càng ra dáng một quý ông đỡ tay thiếu nữ kia.

Lúc xuống xe, các nữ sinh đều đỏ mặt, hưng phấn đi theo phía sau Phó Cữu cho đến khi cô vào lớp học mới tiếc nuối thở dài một hơi.

Nhưng mà trong phòng học lại không có vui vẻ như vậy.

Phó Cữu vừa bước vào cửa liền thấy một màn hỗn loạn.

Tiết Dao Dao đang ngồi xổm trên mặt đất, tóc dài rũ xuống che khuất mặt của cô, chỉ là không khó để nhìn ra cảm xúc lúc này của cô có bao nhiêu tức giận, ngay cả khi ngón tay chạm đến sách giáo khoa cũng căng chặt.

“Con mập chết tiệt, ngoại hình xấu như vậy thì nên biết điều mà cách xa tao một chút!” Nam sinh vừa nói vừa giơ chân đá rớt lá thư trên tay Tiết Dao Dao xuống: “Còn dám nhặt lại? Tao nói cho mày biết, ông đây đã chịu đựng con heo mập như mày đủ lâu rồi. Nếu mày còn muốn ở lại ban D thì xin chú nhiệm đôi chỗ cho mày gấp, đừng có hòng mà giờ trở! Đã nghèo lại còn xấu, đúng thật là vũ nhục đôi mắt của tao!”

Tiết Dao Dao lại siết chặt ngón tay thêm một chút, lực độ toàn thân gần như tập trung hết tại lòng bàn tay.

Phó Cữu biết cô đang cố nén, bởi vì chuyện này không đáng để cô khóc, một khi khóc coi như thua một cách triệt để.

Đám người xung quanh đều đang xem diễn, đặc biệt có vài nữ sinh che miệng cười nhạo, ánh mắt bắt bẻ liên tục đảo qua trên người Tiết Dao Dao.

“Cậu nói cũng đúng, bị nhà trường đuổi học còn trở lại làm gì. Tuy rằng cậu ta bị vu oan vì chuyện ăn trộm lần trước, nhưng nhà cậu ta nghèo chính là sự thật. Thời tiết bên ngoài rất lạnh, cậu ta lại không thay quần áo mới, đồng phục chỉ có một bộ, ngay cả giặt cũng không giặt. Đầu tóc dài kia lại tỏa ra mùi đồ ăn, có phải lúc tắm không chịu gội đầu đúng không nhỉ?”

“Gi cơ? Cậu đừng nói nữa, thật ghê tởm!”

Tiếng cười nhạo làm người ta khó chịu hơn so với nắm đấm, Tiết Dao Dao cúi đầu càng thấp, thấp đến mức gần như muốn đụng xuống đất.

Nam sinh đứng bên cạnh cô vừa muốn động chân đã bị một cái chân khác đá sang một bên.

Một tiếng “Ầm” vang lên.

Nam sinh kia chưa kịp kêu đau đã thấy Phó Cữu duỗi tay ra kéo Tiết Dao Dao đứng dậy, tay trái vịn cái ót của Tiết Dao Dao ấn vào trong ngực mình, tay phải trực tiếp nắm áo hần, trong ý cười mang theo vài phần tàn nhẫn: “Con trai mà đánh con gái thì không bằng một tên phế vật. Hiện tại mày nên ngoan ngoãn cầm miệng hoặc là đi theo tao ra sân thể dục phía sau, để xem nắm tay của ai cứng rắn hơn!”

Cú đá vừa rồi của Phó Cữu khiến hần ngay cả đứng cũng không làm được, hơn nữa ánh mắt người này nhìn hần khiến hần chỉ cảm thấy toàn thân đều nổi da gà, nghe lời lui về phía sau một bước.

Phó Cữu nhướn mày, buông lỏng tay đang nắm cổ áo hần ra, nghiêng người lấy ba lô, đồng phục để hờ, giọng nói thân thiện: “Mày không muốn dựa gần vào người Tiết Dao Dao đúng không?”

Sắc mặt nam sinh tái nhợt, há miệng thở dốc: “Ai sẽ thích dựa... Dựa gần vào người một đứa con gái như vậy!” Hần không dám “Heo mập” nữa, hần sợ Phó Cữu lại dùng chân đá chết hần.

Tại sao trước kia hần không phát hiện được tên bị cong này lúc đánh lộn lại tàn nhẫn như vậy?

“Tao đối với mày.” Trước tiên là Phó Cữu để Tiết Dao Dao ngồi xuống ghế, sau đó tiêu sái ném ba lô của mình vào bên cạnh cô, hất cằm về phía nam sinh kia: “Mày tới chỗ của tao.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Ghen. Rốt cuộc Phó Cửu là thắng hay cong?

Thời điểm Phó Cửu ôm lấy Tiết Dao Dao, những người có mặt trong phòng học đều bị chấn động.

Có vài nữ sinh tròn tròn mắt, không thể tin được nhìn một màn này!

Cả người Tiết Dao Dao cứng ngắc, muốn mở miệng nói cảm ơn lại sợ mình không kiềm chế được mà bật khóc.

Phó Cửu giống như người không có việc gì, ngồi xuống ghế, tay trái tùy ý đặt ở phía sau lưng Tiết Dao Dao, mỉm cười nhợt nhạt: “Bánh bao lần trước ăn rất ngon, hôm nay không có sao?”

Tiết Dao Dao không nói gì, gật đầu rồi lại lắc đầu, sau đó cúi đầu, từng giọt rồi lại từng giọt nước mắt rơi xuống trên sách giáo khoa.

Cô cũng không rõ vì có gì mà lúc bị người khi dễ như vậy đều không bao giờ khóc.

Cổ tình thiếu niên kia chỉ hỏi thăm một câu cực kỳ bình thường lại có thể làm cô khóc không thành tiếng.

Tiết Dao Dao nghĩ đại khái là vì cái ôm vừa rồi quá ấm áp, ấm áp đến mức có thể quên đi nỗi nhục nhã ấy.

“Không có thật rồi.” Phó Cửu vô cùng tiếc nuối sờ soạng bụng nhỏ của mình, kế tiếp vừa cử động tay trái, một cây kẹo que xuất hiện ở trước mắt Tiết Dao Dao, trên khóe miệng còn mang theo ý cười: “Cầm đi, con gái nên ăn ngọt nhiều một chút.”

Các bạn học xung quanh nhìn hai người hành động thân mật, có hâm mộ cũng có ghen ghét.

Nữ sinh xinh đẹp nhất ban D không hiểu rõ nhỏ heo mập kia có gì tốt, đáng giá để Phó Cửu quan tâm như vậy!

“Chẳng lẽ Phó Cửu thật sự thích nhỏ heo mập?”

“Cũng không hẳn. Không phải đã nói Phó Cửu là cong sao?”

“Cậu xem thái độ của cậu ấy đối với nữ sinh nhìn rất giống cong sao? Rõ ràng là thắng!”

“Chỉ là chuyện trước kia cậu ta thích Tưởng soái ca lại nói muốn bao nuôi Tần Thần nên giải thích như thế nào đây?”

“Tớ mặc kệ, dù sao hiện tại Cửu điện hạ đã là thắng!”

Vì giữ gìn thanh danh của Phó Cửu, trong trường học đã thành lập một đội fan nhỏ, các cô gọi Phó Cửu là Cửu điện hạ một cách rất thân thiết.

Bởi vì mỗi lần điện hạ của các cô lên sân khấu, bộ dáng tà nịnh kia, thái độ ngược nam căn bã kia, ánh mắt sáng ngời kia, thần thái điềm tĩnh khi đối mặt với truyền thông kia nhìn rất giống với Thái tử nắm trong tay quyền lực thâm sâu ở cổ đại.

Do đó biệt danh Cửu điện hạ nhanh chóng lan ra.

Rất có thể nguyên nhân là do ngu tầm ngu, mã tầm mã. Mỗi người yêu thích Phó Cửu đều có định hướng vô cùng ngay thẳng. Chẳng hạn như chuyện ngày hôm nay, các cô cũng muốn ra mặt từ sớm, bắt đầu đi vì sức mạnh cá nhân có hạn. Hơn nữa nam sinh kia ở trường học vốn dĩ không dễ chọc, còn có quan hệ với người bên ngoài trường học. Lúc ba người các cô đang do dự có nên xuất đầu lộ diện hay không đã thấy Cửu điện hạ đạp chân qua, động tác kia cực kỳ phiêu dật, đá một cái cũng đủ để trút hết giận!

Từ khoảnh khắc kia, ba người quyết định mặc kệ Cửu điện hạ là thắng hay cong, thiếu niên này, các cô đã xác định sẽ bảo hộ cả đời!

Bản thân Phó Cửu hoàn toàn không biết vì hành động kia của cô mà đã thu hoạch được ba fan hâm mộ.

Cả đêm hôm qua ngồi lắp ráp notebook, lúc này cô chỉ muốn nằm lên bàn học để bổ sung thêm giấc ngủ.

Có thể nói trong hai tiết học đầu, Phó Cửu đều được Tiết Dao Dao che chở, đến cả giáo viên cũng không phát hiện được.

Tưởng Phi Dương ngồi bàn khác lại có chút thất thần, từ sáng sớm đã chứng kiến được chuyện kia. Hắn không thể tưởng tượng được tên nhóc cặn bã yếu đuối đã từng nói thích hắn kia lại có thể bỏ được cơ hội ngồi chung bàn với hắn.

Hắn có cảm giác hoàn toàn bất đồng so với ngày hôm qua hắn tức giận vì bị tiểu nhược tra này trêu chọc giáo huấn, không biết vì sao trong lòng có chút rầu rĩ...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 77: Tàn Thần nói mang cậu đi ăn cơm

Thời điểm Phó Cửu tỉnh lại đã là giữa tiết học thứ ba.

Cô cũng không biết bạn học Tường Phi Dương suy nghĩ cái gì, thế nhưng lại đi tới bên cạnh, gõ gõ bàn học của cô, thấp giọng hỏi: “Cậu thật sự muốn ngồi ở chỗ này?”

Phó Cửu cảm thấy thú vị nhìn hắn một cái, tay trái lười biếng chống cằm, ánh mắt nóng bỏng như vậy nhanh chóng làm Tường Phi Dương tỉnh táo.

Hắn đang làm cái gì vậy?

Muốn khuyên tên tiểu nhược tra này trở về sao?

Mình điên thật rồi!

Nhưng Tường công tử vẫn mặt dày nói: “Thật ra cậu cũng không cần như vậy. Cuối tuần này giáo viên sẽ thay đổi chỗ ngồi một lần nữa, để Tiết Dao Dao ngồi chung với nữ sinh sẽ tốt hơn.”

“Tôi cảm thấy nơi này không tồi.” Phó Cửu cười: “Ít nhất không cần phải lo lắng bị người khác mách lẻo.”

Tường Phi Dương biết cô đang nói mình, trên mặt hơi trắng, cảm thấy căn bản không thể nói lý với tên tiểu nhược tra này. Hắn luôn cho cậu ta bậc thang, cậu ta lại không biết đường leo xuống.

“Tùy cậu!”

Tường Phi Dương bỏ lại những lời này liền trở về chỗ ngồi, trong mắt còn mang theo tức giận, khiến cho các nữ sinh thích hắn đều mờ mịt không rõ hắn bị làm sao.

Tiết Dao Dao cũng ngẩng đầu lên: “Có, có phải tớ gây ảnh hưởng không tốt đối với cậu hay không?”

“Ảnh hưởng?” Phó Cửu lấy sách giáo khoa tiếng Anh đã được cải tạo từ trong ngăn bàn ra, câu môi cười: “Tớ là một tên xếp hạng nhất đếm ngược từ dưới lên trên thì sợ ảnh hưởng gì? Cậu học giỏi hơn tớ, đặc biệt là môn vật lý, nó xác thật là dành cho con người học sao?”

Đây không phải lần đầu tiên Phó Cửu chửi rủa vật lý, có thể thấy được oán niệm của cô đối với môn học này có bao nhiêu sâu.

Tiết Dao Dao liếc mắt nhìn thiếu niên tóc bạc ngồi ở bên cạnh mình. Bởi vì vừa mới tỉnh ngủ nên trên đỉnh đầu của cậu ấy vẫn còn vài cọng tóc dựng đứng, bên trong sự hỗn độn mang theo vài câu thả, phảng phất như có thể mọc ra hai cái lỗ tai, làm người ta cảm thấy cậu ấy vừa đẹp trai vừa đáng yêu dễ xấu hổ.

Trước nay đều chưa từng thấy hạnh phúc như bây giờ. Tiết Dao Dao thật sự rất thích Phó Cửu, không phải loại tình cảm giữa nam và nữ. Cô biết với ngoại hình của mình căn bản không có một chút nào xứng với thiếu niên này. Cô chỉ hết lòng muốn báo đáp, nhưng lại sợ cậu ấy không cần, cô cũng muốn để thiếu niên cảm giác được thoải mái.

“Về sau vấn đề nào liên quan tới vật lý mà cậu không hiểu, tớ đều có thể...”

Tiết Dao Dao còn chưa nói xong, điện thoại bên tay Phó Cửu rung lên chứ không phải là tiếng chuông chấn động.

Vốn dĩ nhà trường cấm học sinh mang điện thoại tới lớp, nhưng quy định là quy định, vẫn có vài người đem theo.

Phó Cửu làm động tác ý bảo chờ một tí, sau đó mở màn hình lên, là tin nhắn WeChat Tàn Mặc gửi, tiếng nói lạnh nhạt, vừa nghe đã biết chính là loại tổng giám đốc cấm dục: “Giữa trưa tôi đợi ở gần trường học, khi nào xong tôi đưa cậu đi ăn cơm.”

“Xả giao? Tôi sẽ không đi, tí nữa lên trò chơi dạo một vòng. Và lại anh Mặc... Tôi thật sự vẫn là một học sinh nha.” Phó Cửu cảm thấy ở trong mắt Tàn đại thần, việc học giống như không phải rất quan trọng. Loại người còn chưa tốt nghiệp đã được cử đi làm học bá đại diện cho đại học này làm sao có thể hiểu rõ nỗi đau của học tra các cô chứ!

(Học bá là một từ trên mạng, dùng để chỉ người vừa thông minh, vừa chăm chỉ và có thành tích học tập vô cùng xuất sắc. Học tra: Từ này có nghĩa tương phản với “Học Bá”, “Học Tra” chỉ những người không thích học, thành tích học tập kém cỏi. Nguồn: kienthucitiengtrung)

Tàn Mặc ở bên kia dùng một chút, lại dùng ngữ điệu cao lãnh của một người anh trai dặn dò thêm lần nữa: “Đi học cho tốt.”

Phó Cửu nghe vậy liền cười, nghiêng đầu ghi âm giọng nói gửi qua: “Yên tâm, trong tình huống bình thường tôi sẽ thật ngoan ngoãn, bạn cùng bàn mới đang định về sau giúp tôi học bù. Anh đi làm việc đi, sau khi tan học rồi gặp.”

Vốn tưởng rằng chuyện này đến đây đã kết thúc rồi, dù sao bên kia cũng im lặng vài phút chưa trả lời lại.

Lúc Phó Cửu đang định suy nghĩ nên dùng cách nào để khai quật thành viên cho chiến đội, di động lại rung lên một lần nữa: “Hóa ra thành tích của cậu đã kém đến mức phải yêu cầu học bù để đạt được tiêu chuẩn.”

Phó Cửu: “...”

Đại thần, không biết là vì cái gì, anh có thể không cần phải trả lời độc miệng như vậy không? Trách không được anh tìm không thấy bạn gái!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Tàn Thần đùa giỡn Phó Cửu

Chỉ là sau khi nói xong những lời này, tổng giám đốc Tàn cũng không có một chút ý tứ muốn thu liễm, gửi tiếp một câu: “Lần trước thi cậu đứng thứ mấy?”

Ngón tay Phó Cửu hơi dừng lại, thật sự là không muốn trả lời vấn đề này, nó quả thực là một bạo kích đối với cô.

Cô có chút hoài nghi đại thần cố ý nói như vậy.

Dựa vào tính tình phức tạp của đại thần thì rất có khả năng.

Thật sự không thể trả lời WeChat cho người đàn ông như vậy.

Phó Cửu rất quyết đoán đặt điện thoại lên trên bàn học.

Vài giây sau lại rung lên: “Lớp học của cậu có hơn năm mươi người, chắc hẳn là có thể nằm trước hạng bốn mươi nhỉ?”

Phó Cửu vẫn không nói gì như cũ, xác định đại thần tuyệt đối là cố ý!

“Trước bốn mươi ăm?”

Khuôn mặt tuấn tú kia của Phó Cửu lại suy sụp thêm một chút.

Đại khái là cảm thấy không sai biệt lắm, người đàn ông mới thông thả ung dung gửi lại đây một câu: “Đừng nói cho tôi rằng cậu ở trong ba người hạng cuối.”

Cứ bị đại thần một nhát lại một nhát chém như vậy, còn không bằng chính mình tự thừa nhận... Phó Cửu hơi buồn bực gửi qua hai chữ: “Nhất ngược.”

“Hửm?” Tàn Mạc ở bên kia chọn một âm cuối hoa lệ, mang theo ý cười rõ ràng: “Hóa ra là như thế.”

Phó Cửu: “...”

Bằng không thì có thể là như thế nào. Đại thần, anh hỏi nhiều như vậy không phải đã sớm xác định được tôi là học tra sao?!

Mười một giờ năm phút, tại khách sạn năm sao, trên bàn đầy thức ăn thừa, ăn cơm giờ này đối với người bình thường có vẻ hơi sớm, nhưng đối với chuyện công việc thì không quá sớm.

Thừa dịp thời gian ăn cơm để tâm sự với thiếu niên quả nhiên sẽ giúp người có cảm giác ăn uống ngon hơn.

Tàn Mạc nhìn dấu ba chấm trên màn hình, trước mắt phảng phất như hiện ra bộ dáng buồn bực của thiếu niên kia, khóe miệng không khỏi nhếch cao lên.

Bí thư Lương đứng ở bên cạnh nhìn tổng giám đốc nhà bọn họ đột nhiên cười, cả người chấn động mạnh.

Thời điểm xã giao, tổng giám đốc Tàn đã từng cười bao giờ?

Hơn nữa tổng giám đốc Tàn cũng không có thói quen cầm di động... Trộm liếc mắt nhìn một cái liền thấy hai chữ Phó Cửu ở trên màn hình điện thoại... Giờ khắc này, nội tâm của bí thư Lương rất phức tạp, cảm giác khổ mà không nói nên lời!

Tiếp theo nói đến đối tác làm ăn cũng là thế gia, lớn hơn so với Tàn Mạc hơn mười tuổi, thấy ông ta cười, mày nhướng lên.

Đợi đến lúc các hạng mục được quyết định, Tàn Mạc giọng điệu thân nhiên hỏi một câu: “Nghe nói tổng giám đốc Tiêu còn có một đứa em trai đang học cao trung.”

Tổng giám đốc Tiêu sừng sốt, có vẻ như là không nghĩ tới Tần thiếu quyền khuynh tam tính sẽ thích nói loại việc riêng tư này, cười nói: “Đúng là có một em trai.”

“Cậu ấy học tập thế nào?” Tần Mặc cầm lấy ly rượu vang đỏ nhấp một ngụm, khuôn mặt tuấn mỹ như thiên thần không có chút gọn sóng nào, tựa như đang nói chuyện phiếm.

Tổng giám đốc Tiêu lại cười khò một tiếng: “Thành thật mà nói thì không tốt lắm, ngày mai tôi còn phải đi họp phụ huynh cho nó.”

“Họp phụ huynh...” Tần Mặc lặp lại ba chữ này, đôi mắt hoa đào thâm thúy, không có người nào biết được anh đang suy nghĩ gì.

Tổng giám đốc Tiêu tiếp tục nói: “Nhưng mà cũng không trách nó được, đến cả tôi xem sách giáo khoa cao trung bây giờ cũng không hiểu, những đề đó quá khó lắm, tôi đang định tìm gia sư dạy kèm cho nó.”

Tần Mặc không đáp lời lại.

Tổng giám đốc Tiêu tưởng rằng anh không cao hứng, cũng hiểu được mức độ vừa phải: “Nhìn tôi xem, vừa nhắc đến đứa em trai này liền nói hơi nhiều.”

“Không có gì, tôi cũng có em trai, hiểu rõ loại cảm giác này.” Biểu tình của Tần Mặc vẫn nhạt như cũ, một thân tây trang phẳng phiu, tôn quý xa hoa.

Câu này lại làm bí thư Lương thiếu chút nữa phun ra ngụm rượu trong miệng. Tổng giám đốc Tần, người kia là em trai ruột của tổng giám đốc Tiêu, còn cậu thì không phải!

Cho nên cậu rốt cuộc hiểu rõ cảm giác gì?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Sách của Cử gia

Sau khi Phó Cử gửi đi dấu ba chấm cuối cùng liền tắt đi động đang nóng, dựng “Sách giáo khoa tiếng Anh” chuyên chúc của cô lên.

Tất cả mọi người đều cho rằng cô đang xem sách, bao gồm cả giáo viên ở trong lớp.

Chỉ có Tiết Dao Dao ngồi ở bên cạnh cô mới biết được không phải Phó Cử đang xem sách mà là một notebook loại nhỏ!

Cô nhìn notebook loại nhỏ tinh xảo như vũ khí thần, giật mình bưng kín miệng, sợ mình kêu lên sẽ khiến cho giáo viên tiếng Anh phát hiện bí mật của Phó Cử.

Có ai sẽ nghĩ đến lúc đầu rõ ràng là một quyển sách giáo khoa tiếng Anh, sau khi mở ra bên trong lại là máy tính. Rốt, rốt cuộc cậu ấy đã làm như thế nào?!

Hai tròng mắt Tiết Dao Dao lay động nhìn sườn mặt hoàn mỹ của thiếu niên.

Cô không ngu ngốc, notebook cấu tạo như vậy không phải là có thể mua được, hơn nữa mặt trên cũng không có nhãn hiệu.

Chỉ cần người đã từng học qua cơ bản về máy tính đều biết đây là notebook tự lắp ráp đỉnh cấp.

Cậu ấy... Làm sao sẽ có một cái notebook như vậy?

Rõ ràng chỉ là một thiếu niên rất bình thường.

Cũng đã từng là tên nhà giàu mới nổi kiêu ngạo ương ngạnh.

Chẳng lẽ tất cả chuyện này... Đều là ngẫu trang sao?

Tiết Dao Dao nhìn đôi tay thon dài khây ra chỉ pháp xinh đẹp ở trên bàn phím kia.

Cô cũng chơi game nên biết rất rõ, người càng lợi hại khi gõ chữ càng không có tiếng động.

Hơn nữa... Thời điểm thiếu niên gõ chữ căn bản không có cúi đầu, một bàn tay chống hàm dưới, hai mắt xinh đẹp nhìn về phía bảng đen, tựa như cậu không phải đang gõ chữ mà là nghe giảng.

Rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại mới có thể đạt tới trình độ như vậy?!

Tiết Dao Dao kích động nắm chặt bàn tay.

Làm một người nghèo, cô rất rõ sự kiện lần trước của chủ nhiệm Trương kia cũng không phải dễ dàng điều tra ra bằng chứng cụ thể như thế.

Quan hệ của chủ nhiệm Trương ở trong trường học có bao nhiêu sâu, cô đã sớm biết.

Tin tức tư mật như vậy, rốt cuộc đã tìm bằng cách nào?

Là ai lại có thể phát động hiệu ứng dây chuyền bằng internet cường đại chỉ trong vòng một đêm như vậy?

Sau lưng khẳng định có kẻ thúc đẩy.

Có lẽ chủ nhiệm Trương rất hận kẻ thúc đẩy này.

Nhưng đối với người bị hại như bọn họ, có thể trở lại trường học một lần nữa, có thể xóa bỏ tội danh ăn trộm của cô, toàn bộ đều nhờ vào kẻ thúc đẩy này.

Đó là anh hùng trong lòng mà cô muốn cảm tạ nhất.

Càng ngày càng ồn ào hơn, bởi vì không có quan hệ rộng rãi, không có đủ tiền nên mới bị người đề đầu cười cở.

Cho đến thời khắc đó, Tiết Dao Dao thấy được rất nhiều rất nhiều hy vọng.

Cô vẫn luôn suy đoán người kia sẽ là ai, thậm chí đến cả cảnh sát cũng không có đầu mối.

Lúc này cô đã biết được người nọ là ai.

Hóa ra cậu ấy an vị ở bên cạnh mình, bảo vệ cô một lần lại thêm lần nữa.

Tiết Dao Dao vươn cánh tay phải còn đang run rẩy ra lấy viết chì, viết một tờ giấy đầy qua, bởi vì kích động quá mức nên nét chữ luôn luôn xinh đẹp kia có chút vụng vọ.

“Chuyện của chủ nhiệm Trương do cậu làm đúng không?”

Phó Cửu còn đang nhất tâm nhĩ dụng* ở trong trò chơi tìm đội viên, sách giáo khoa tiếng Anh trên tay chỉ là cái xác bên ngoài, là thành quả một đêm gian khổ ngày hôm qua. Phần bên ngoài do cô tiêu tiền đặt trước trên mạng, phí trang thiết bị vận hành khá cao, tốn không ít công phu.

*Nhất tâm nhĩ dụng: Thể hiện của việc phân chia ý thức thành 2, có suy nghĩ và cảm nhận hoàn toàn tách biệt với nhau. Ví dụ như việc điều khiển linh khí, Linh đồ bình thường dùng toàn bộ ý thức mới điều khiển được 1 cái, nhưng với “nhất tâm nhĩ dụng” thì bản thân có 2 ý thức, mỗi ý thức tập trung vào điều khiển 1 cái linh khí nên có thể sử dụng đc 2 linh khí cùng lúc. Với trường hợp của Phó Cửu thì cô vừa chơi máy tính vừa tập trung nghe giảng.
Nguồn: bachngocsach.

Trước mắt thỉnh linh xuất hiện một mảnh giấy nhỏ, chữ viết trên giấy bị nước mắt nhòe to ra càng thêm rõ ràng.

Phó Cửu dừng tay lại, nghiêng đầu nhìn về phía Tiết Dao Dao.

Tiết Dao Dao thấy thế lại xé một tờ giấy, nhanh chóng viết: “Tớ không có ý gì xấu, cũng sẽ không nói cho người khác biết. Tớ chỉ là muốn...”

Không đợi Tiết Dao Dao viết xong, Phó Cửu liền lấy bút trong bóp viết ra, dứt khoát để lại một chữ trên tờ giấy: “Đúng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Xung bá thi đấu Điện Cạnh

Sau khi Tiết Dao Dao nhìn thấy một chữ kia bỗng nhiên ngừng lại.

Suy đoán là một chuyện, xác nhận lại là chuyện khác.

Cô đột nhiên nghĩ đến ngày hôm đó, thiếu niên kiên định đối mặt với rất nhiều phóng viên, phảng phất như được phủ thêm chiến giáp, đôi mắt sáng ngời nói: “Bởi vì chúng em đều tin tưởng rằng chính nghĩa có lẽ sẽ đến trễ, nhưng từ trước đến nay nó đều sẽ không vắng hợp.”

Hóa ra là như thế.

Hóa ra vẫn luôn là dạng này...

Hốc mắt Tiết Dao Dao đỏ bừng, tay bưng kín môi. Cô rất muốn khóc, không phải vì khổ sở mà là rất vui vẻ.

Cô vừa nghèo vừa xấu xí, thân hình lại rất mập.

Ở trường học, cô đã chịu qua rất nhiều khi dễ.

Trong số đó có vài lần không hẳn được tính là khi dễ, chỉ là ánh mắt khinh thường liếc tới, chỉ là khe khẽ nói nhỏ, là cười nhạo. Chỉ cần một ít cũng đủ phá hủy lòng người.

Tiết Dao Dao cảm thấy mình rất may mắn mới có thể gặp một người như vậy.

Cậu ấy có gương mặt xinh đẹp và thân thiện hơn so với người khác. Ngay cả ánh mắt cậu ấy nhìn mình lúc này đều tràn ngập ảm áp.

“Tớ sẽ không nói với người khác.”

Chẳng những không nói ra bên ngoài, cô còn sẽ bảo mật giúp thiếu niên.

Phó Cửu cười cười, viết ba chữ đưa qua: “Tớ đã biết.”

Tiết Dao Dao ngừng một chút, lại viết một câu: “Tớ thấy cậu hình như đang tìm người ở trong trò chơi? Tớ cũng đánh “Anh hùng”, tớ tìm giúp cậu nhé?”

Phó Cửu vừa nghe được Tiết Dao Dao nói rằng cũng đánh “Anh hùng”, hai mắt cô sáng ngời, cũng không hỏi trình độ của Tiết Dao Dao ra sao, trực tiếp đẩy notebook của mình qua: “Thử đánh một ván xem.”

Đây là lần đầu tiên Tiết Dao Dao chơi game trong lúc đi học, sau khi khắc phục gánh nặng tâm lý mới bắt đầu ra tay. Hơn nữa notebook loại nhỏ này dùng tốt hơn ngoài dự đoán của mọi người, thao tác bàn phím không có một chút tạm dừng, hình ảnh cũng rất mượt, thậm chí tốc độ còn nhanh hơn một số loại máy tính cao cấp.

Thực tế thì Tiết Dao Dao chưa từng đụng tới đồ vật cao cấp nào. Bởi vì người quá béo, ngoại trừ chơi game, cô cũng không có bất cứ hạng mục giải trí khác.

Nói thêm cũng chỉ có đau buồn, nhưng trong cái rủi có cái may. Loại tiểu khiển như vậy, cô cũng có thể dùng tiền tiết kiệm để trả. Đến tiệm internet mở máy tính ba giờ đồng hồ cũng chỉ mất sáu nhân dân tệ, cũng không cần phải mua một ly Starbucks như các bạn học khác. Cho nên thao tác của Tiết Dao Dao không yếu, thậm chí kỹ năng còn thành thạo hơn so với một game thủ bình thường.

Phó Cửu ngồi bên cạnh nhìn, lông mày hơi nhíu lại, không đợi Tiết Dao Dao đánh xong liền viết một câu lên mảnh giấy: “Chỗ tớ có một công việc, thù lao không tồi, cậu có hứng thú tới giúp tớ hay không?”

Tiết Dao Dao chưa hỏi nội dung công việc là gì đã lập tức viết: “Tớ nguyện ý!” Sau khi trả lời xong mới phát hiện hình như mình nhiệt tình quá mức, sợ Phó Cửu sẽ ghét cô nên hơi rụt tay lại.

Không nghĩ tới bộ dáng của Phó Cửu lại rất cao hứng, khóe miệng nhếch lên, đầu bút lưu chuyển: “Nội dung công việc chính là mỗi ngày chỉ cần chơi game, lợi dụng thời gian sau khi tan học. Tớ thấy thao tác của cậu thoát nhìn khá tốt, chỉ là còn vài chỗ bị khiếm khuyết, chúng ta sẽ khắc phục chúng sau. Tóm lại mục tiêu của chúng ta chính là phải xưng bá thi đấu Điện Cạnh năm nay, vì thế cậu nên sắp xếp việc học cho tốt. Đừng để đến lúc đó không đạt tiêu chuẩn, không lấy được tư cách dự thi.”

Tiết Dao Dao nghe bốn chữ “Không đạt tiêu chuẩn” kia, nhẹ nhàng ho một tiếng, kế tiếp trả lời một câu: “Cửu điện hạ, thật ra thì cậu có cảm thấy về phương diện học tập, chắc hẳn cậu là người nên đề ý nhiều hơn mới đúng.”

Cả người Phó Cửu chợt cứng lại, nhớ tới phiếu điểm trước kia Trần Hiểu Đông đưa, ngoại trừ ngữ văn, các môn còn lại của cô đều là ba mươi mấy điểm...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Mang cậu đi đánh tennis

Này... Xác thật là cô nên lưu ý một chút.

Phó Cửu giờ tay vuốt tóc bạc của mình ra đằng sau: “Yên tâm, lần này cùng lắm chỉ có vật lý không đạt tiêu chuẩn.”

Tiết Dao Dao nhắc nhở thiếu niên: “Vật lý không đạt tiêu chuẩn, thành tích cũng sẽ không đạt tiêu chuẩn. Vì đề phòng thanh thiếu niên trầm mê vào trò chơi quá mức, thi đấu Điện Cạnh năm nay quy định tất cả các môn đều phải đạt tiêu chuẩn.”

Phó Cửu hơi ngừng lại: “Quy định mới là như vậy? Không phải tổng điểm đạt tiêu chuẩn là được sao?”

“Không phải.” Bởi vì bản thân Tiết Dao Dao rất thích “Anh hùng”, cho nên sẽ chú ý quy định mới của thi đấu Điện Cạnh: “Cửu điện hạ, cậu cần phải nỗ lực.”

Lúc này Phó Cửu mới cảm thấy yêu cầu tất yếu nhất căn bản không phải mua đồ vật trang bị notebook, mà là lấy sách vật lý ra và thay đổi cách học chúng. Quan trọng cô là trời sinh không có duyên với vật lý!

“Muốn tìm giáo viên để học bù hay không?” Tiết Dao Dao viết lên giấy.

Phó Cửu nhìn dòng chữ kia, tức khắc có chút phiền muộn nhỏ, nhưng mà có thể tìm được đội viên thì vẫn nên cao hứng, tùy tay viết: “Đưa số điện thoại di động của cậu cho tớ đi.”

Mặt Tiết Dao Dao đỏ lên, vừa mới thấp giọng trả lời một câu: “Tớ không có di động.” Đã thấy giáo viên tiếng Anh chợt xuất hiện ở bên cạnh cô!

Phó Cửu phản ứng rất nhanh, tay trái động một cái liền đổi notebook thành sách giáo khoa tiếng Anh chân chính, những tờ giấy kia cũng bị cô giấu đi chỗ khác.

Chỉ có tờ giấy vừa viết kia vừa vụn bị giáo viên tiếng Anh bắt được.

Giáo viên tiếng Anh nhìn hàng chữ trên tờ giấy, hơi nhui mày, hỏi Tiết Dao Dao: “Đây là có chuyện gì?”

Tiết Dao Dao nắm chặt tay, vừa định mở miệng đã nghe thiếu niên ở bên cạnh cô khẽ cười nói: “Cô Trần, tờ giấy này là do em viết cho cậu ấy.”

Giáo viên tiếng Anh không nghĩ tới Phó Cửu sẽ xin số di động của Tiết Dao Dao, lúc này cũng không biết nên nói cái gì cho tốt, chỉ đẩy đẩy mắt kính: “Khụ, Phó Cửu, lo học đi, gần đây em tiến bộ không nhỏ, là một hạt giống tốt. Dù sao vẫn là học sinh, em nên đem tâm tư của mình đặt hết vào trong học tập, đừng xem thiện cảm của em đối với bạn học Tiết trở thành thích.”

Tin tức của những lời này quá lớn, tất cả bạn cùng lớp đều khiếp sợ nhìn về phía Phó Cửu.

Có ý tứ gì?

Phó Cửu thích Tiết Dao Dao?

Này... Hai người này không xứng đôi chút nào.

Chẳng lẽ Phó Cửu thích mẫu người như thế?

Có vài nữ sinh không thể tiếp thu chuyện này, Tường Phi Dương càng nắm chặt tay, thật sự hấn không nghĩ ra được Phó Cửu thích đứa con gái kia ở điểm nào. Nếu diện mạo xinh đẹp thì không nói, dáng này lại là một người như vậy...

Tiết Dao Dao muốn giải thích, lại thấy Phó Cửu chớp chớp mắt trái với cô, đẹp trai tà mị.

Cô biết thiếu niên này vì bảo hộ cô nên mới để mọi người tùy ý hiểu lầm như vậy.

Loại sự tình truyền giây như thế này, nếu để người khác biết do cô chủ động, những lời đồn đãi vớ vẩn về cô ở trong trường học càng nhiều thêm.

Cô và thiếu niên là người của hai thế giới khác nhau, Tiết Dao Dao vẫn luôn hiểu điều này, cho nên cô căn bản không dám yêu cầu cái gì xa xôi.

Tựa như cô và người kia, mặc dù hiện tại cô đã trở thành em gái kế của hắn, nhưng ở trong trường học bọn họ vẫn khác nhau một trời một vực...

Bởi vì giáo viên tiếng Anh cảnh cáo, kế tiếp Phó Cửu cũng không đăng nhập vào trò chơi lại, như là chợt nhớ tới cái gì, lấy di động ra gửi một tin nhắn qua WeChat cho Tần Mặc: “Anh Mặc, hôm nay đi đánh tennis, tôi có thể đưa bạn học theo cùng không?”

Mặc dù tính cách cô rất ương ngạnh, nhưng trong xương cốt của Phó Cửu vẫn có lễ phép. Nếu đối phương nói sẽ mang cô đi thì có một số việc cần thiết phải hỏi trước.

Tần Mặc bên kia đáp lại hai chữ rất nhạt: “Có thể.”

Phó Cửu nhìn màn hình câu môi cười, đợi đến lúc tiếng chuông kết thúc tiết học vang lên mới quay đầu nói với Tiết Dao Dao: “Buổi chiều tan học cậu có thời gian rảnh không? Nếu có thì nói, tớ đưa cậu đi đánh tennis.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 82: Tàn Thần xuống xe tóm Phó Cửu

Ngay từ đầu Tiết Dao Dao cũng không đồng ý lời mời của thần tượng. Nói thật thì từ trước đến nay, cô chưa từng đến sân tennis chuyên nghiệp để đánh bao giờ, phí ở nơi đó hẳn là không thấp.

Hơn nữa đáng người của cô không tốt, tới nơi như vậy sẽ bị coi thành dị loại.

Đại khái là nhìn ra cổ kị của cô, thiếu niên cười khẽ bỏ thêm một câu: “Yên tâm, cậu không cần phải ra sân đánh. Cậu ngồi tại khu nghỉ ngơi cầm notebook của tớ đánh cũng đủ rồi, chủ yếu là tớ có thể ở bên cạnh sửa giúp cậu vài khuyết điểm trong game.”

Hóa ra vừa rồi thiếu niên đã nhìn ra việc cô không có đi động.

Chỉ là cậu ấy dịu dàng đến mức không nói ra.

Thời điểm tan học, một vai thiếu niên vác cặp sách màu đen đi cạnh cô, đẹp trai không thể tả.

Bên ngoài trời có vài hạt mưa nhỏ rơi xuống.

Phó Cửu không đem dù, sau khi tóc màu bạc bị ướt nhẹ càng hiện rõ khuôn mặt xinh đẹp tinh xảo kia.

Còn có khuyên tai hình viên tròn màu đen trên lỗ tai, phối hợp với ý cười nhợt nhạt đúng thật là vũ khí sắc bén dùng để hạ gục các thiếu nữ.

“Phó Cửu, cậu đợi một chút được không?”

Bỗng nhiên có một nữ sinh đỏ mặt chắn trước người Phó Cửu, bị hai người bạn ở phía sau đẩy tới, hai má càng nóng thêm: “Hôm nay có bộ phim điện ảnh mới rất hay, cậu có thể đi cùng tớ hay không?”

Phó Cửu cười cười, “À” một tiếng mới nói: “Hôm nay có việc gấp, xin lỗi.”

Tư vị bị cự tuyệt luôn luôn không dễ chịu. Tuy rằng biết đối phương rất có khả năng sẽ không chấp nhận, nhưng là... Nữ sinh kia vẫn cúi đầu, tay nắm chặt vé xem phim cũng hơi run: “Kia, vậy thì cậu đi làm việc kia trước đi.”

Phó Cửu nhìn đầu ngón tay dần trở nên trắng bệch của nữ sinh, nâng tay trái lên vén tóc dài của cô ra phía sau tai, khóe miệng nhếch cao: “Hôm nay trời mưa, cậu nên về nhà sớm một chút, chú ý đừng để bị cảm mạo.”

Trong nháy mắt, ba nữ sinh kia hét to lên!

Nữ sinh được vén tóc kia càng nhận rõ cảm giác ấm áp xưa nay chưa từng có.

Đây là Cửu điện hạ của các cô, đến cả cự tuyệt người khác cũng dịu dàng như vậy!

Lúc Tàn Mạc mở cửa kính xe xuống liền nhìn thấy một màn như thế, anh vẫn ngồi ở phía sau xe, hai chân vắt chéo, bên trên là máy tính làm việc cứng nhắc, như vừa mới kết thúc cuộc video hội nghị.

Nguyên bản anh muốn châm một điếu thuốc, tay trái còn đang thưởng thức bật lửa màu bạc số lượng có hạn kia, sau khi nhìn thấy thiếu niên ở bên ngoài xe, cả người hơi cứng lại, con ngươi thâm thúy càng thêm trầm thấp, trong ánh mắt anh chỉ toàn băng hàn.

“Tổng giám đốc Tàn, chúng ta phải chạy tới phía trước một chút sao?” Tài xế còn tưởng rằng anh có vấn đề, rất cẩn thận hỏi.

Tàn Mạc thu lại bật lửa làm vang lên một tiếng “Cạch”, trực tiếp đẩy cửa xe ra, bỏ lại một câu: “Không cần.” Sau đó đi về phía thiếu niên.

Mưa thu ở miền bắc trong tình huống bình thường đều vô cùng lạnh, vì thế nên trang phục của Tàn Mạc ngày hôm nay cũng khác so với những ngày trước. Bên ngoài tây trang phẳng phiu là một chiếc áo gió gồm hai khuy cài màu đen, trên cổ áo gió còn có một vòng lông hồ ly màu trắng, chỗ nào cũng lộ ra nét tự phụ bá đạo của anh, gương mặt tuấn mỹ không tì vết kia chỉ trong vài giây đã hấp dẫn rất nhiều ánh mắt!

Chỉ là không đợi mọi người điên cuồng gọi tên anh, anh liền vươn tay tóm lấy cổ áo đồng phục phía sau của thiếu niên kéo lại gần, lạnh lùng cười như không cười: “Cậu đã quên những lời tôi nói với cậu rồi sao?”

Phó Cửu bị động tác thành linh xảy ra như vậy, mũ bị úp lên trên đầu, lúc quay đầu lại, tóc bạc vênh cao, đôi mắt xinh đẹp: “Anh Mạc, đừng vu oan cho tôi, lần này tôi bị người ta chọc.”

Chương 83: Cữu gia lại bắt đầu chọc Tần Thần

“Vu oan?” Tần Mạc nhướn mày nhìn thiếu niên trước mắt, khuôn mặt kia rõ ràng chọc người thích, chỉ là quá giáo hoạt, ngón tay gõ gõ trên tay phải của cô: “Móng vuốt này của cậu vừa rồi mới vuốt tóc người ta?”

Phó Cửu còn đang cười, giọt mưa nhỏ giọt từ tóc bạc dừng lại trên mặt: “Kia không tính là đùa giỡn người.”

Sau khi Tần Mạc nhìn thẳng vào hai mắt cô, cầm lấy chiếc ô màu đen do tài xế đem lại đây, trực tiếp chống lên trên đầu thiếu niên, làm lơ tiếng hét chói tai nồng đậm nhiệt liệt ở bốn phía, giọng điệu thần nhiên nói: “Lên xe trước.”

Phó Cửu biết anh đã hết giận, nghiêng mắt liếc nhìn Tiết Dao Dao một cái, mở cửa xe đằng sau ra, ý bảo cô ngồi vào.

Tần Mạc đứng bên cạnh nhứ chặt mày rậm: “Đây là người cậu nói muốn đưa theo tới sân bóng qua WeChat?”

“Đúng vậy.” Phó Cửu đẩy đẩy sau lưng Tiết Dao Dao.

Tiết Dao Dao lại cảm giác được áp lực xưa nay chưa từng có.

Cửu điện hạ chưa từng nói qua, người mà cậu ấy muốn cùng nhau đánh tennis là Tần Thần!

Hơn nữa ánh mắt của Tần Thần nhìn cô tuy rằng không có nơi nào không lễ phép, nhưng mà cổ mưa đá lạnh lẽo kia thật sự rất dễ dàng khiến toàn thân người ta phát lạnh.

“Sao lại không đi vào?” Phó Cửu nhẹ nhàng cười một chút: “Vào đi thôi, tớ đã nói với anh Mạc rồi, được dẫn người theo.”

Tiết Dao Dao gian nan nuốt nước miếng, cô thậm chí còn không dám tưởng tượng ánh mắt của mọi người xung quanh nhìn lúc cô tiếp cận chiếc xe này ra sao.

Nói thật thì bọn học sinh đứng gần đó đều đã khiếp sợ nói không nên lời.

Trước không nói tới việc Tần Thần bỗng nhiên xuất hiện, thế nhưng nữ sinh mập mập kia cũng có thể đứng gần anh như vậy, còn có khả năng rất lớn sẽ được lên xe của Tần thần, các cô liền cảm thấy một trận hâm mộ lẫn ghen tị.

Nữ sinh kia rốt cuộc đã tích lũy phúc khí mấy đời rồi?!

Da đầu Tiết Dao Dao có chút tê dại, do dự thật lâu vẫn không di chuyển cái chân kia được.

Mất thấy Phó Cửu định đẩy mạnh người ta, cổ áo sau lại bị Tần Mạc túm chặt. Một tay anh bung dù, trên bàn tay bung dù kia còn mang theo bao tay màu đen, nhìn có chút giống như ác ma thời cổ đại, một bàn tay khác bắt lấy Phó Cửu, gương mặt tuấn mỹ tự phụ: “Có hiểu quy củ hay không? Để con gái ngồi ở phía trước, hai người đàn ông chúng ta ngồi ghế sau.”

Phó Cửu nghĩ thầm, tôi cũng là nữ.

Nhưng mà cũng sẽ không nói như vậy được.

Khỏe miệng nhếch lên cao, rất có tư thế của một quý ông, nghiêng người mở cửa xe trước ra.

Lúc này Tiết Dao Dao mới có dũng khí bước đi, chủ yếu là cảm thấy ánh mắt của Tần Thần không lạnh như vừa rồi một cách kỳ diệu.

Sau khi ba người lên xe mới ngăn cách được oanh động bên ngoài.

Với thời tiết như vậy, trong xe đều sẽ dễ sẵn khăn lông.

Tần Mạc không chút để ý giạt một cái, tùy tay ném tới trên đầu thiếu niên, vươn ra một bàn tay cầm khăn lông xoa đầu giúp cô.

Tiết Dao Dao nhìn thấy một màn như vậy qua kính sau xe liền kinh sợ, cô không biết nên phản ứng thế nào, chỉ có thể cứng ngắc ngồi ở đó.

Thực tế thì tâm tình của tài xế rất phức tạp, dù sao đây cũng là lần đầu tiên hắn thấy thiếu gia xuống xe vào ngày mưa.

Không chỉ riêng việc xuống xe, sau khi lên xe lại không lau tay mình trước mà là đầu của người khác.

Này... Quá không phù hợp với tác phong yêu sạch sẽ ngày thường của thiếu gia.

Không, không đúng.

Tại sao thiếu gia lại cho phép một nữ thiếu niên toàn thân ướt nhẹp ngồi bên người cậu ấy? Không phải nếu giống như vậy đều sẽ bị cậu ấy đá xuống xe sao?

Ngược lại Phó Cửu cảm thấy không có gì, vì để Tần Mặc dễ dàng lau đầu cho mình còn nhích qua bên này một chút, trên khóe miệng vẫn luôn mang theo ý cười, dựa gần vào người Tần Mặc: “Anh Mặc, chờ tôi rất lâu sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Tần Thần rất tốt với Em trai

Tần Mặc nghe vậy, sợi tóc ướt của thiếu niên chọt lướt qua môi, sau đó chạm vào đầu anh, ngón tay anh tức khắc cương một chút, trên môi còn hơi phát ngửa, tiếng nói cũng lạnh dần xuống: “Cầm khăn lông, tự mình lau.”

Nói xong câu đó, anh liền lấy máy tính làm việc cứng nhắc để lên tay một lần nữa, cầm tai nghe vào, biểu tình cao lãnh tính toán muốn tiếp tục mở họp.

Phó Cửu xoa tóc mình, không hiểu rõ anh Mặc của cô bị làm sao.

Thay đổi cảm xúc quá đột ngột, không thể hiểu được, cô còn chưa bắt đầu chọn cơ mà!

Nhưng mà thấy đại thần mở họp, Phó Cửu không quấy rầy, cũng không có ý định lấy khăn lông trên đỉnh đầu xuống, mở bọc một cây kẹo que ngậm vào trong miệng.

Một phút đồng hồ cứ như vậy trôi qua, Phó Cửu còn tưởng rằng đại thần vì mở họp đã sớm quên cô đi.

Ai biết được vừa ngược mắt, người đàn ông ngồi ở bên cạnh bỗng lấy khăn lông trên đầu cô ra, đôi mày rậm nhấn chặt: “Cậu không sợ cảm mạo?”

Phó Cửu cười: “Hóa ra anh Mặc đang quan tâm tôi.”

“Nề mặt bạn học của cậu, tôi sẽ không đá cậu xuống xe, có thời gian rảnh nên đọc sách nhiều một chút.” Trên tai Tần Mặc mang theo khuyên tai màu đen, vẻ mặt thần nhiên xốc hạ mí mắt, môi mỏng cười như không cười: “Ít nhất cũng không phải là hạng nhất đếm ngược.”

Phó Cửu: “...”

Nhắc tới thành tích, Phó Cửu an tâm ngay, ngậm kẹo que suốt đường đi, không nói lời nào, càng không làm ra hành động dùng tóc chọc Tần Mặc.

Tổng giám đốc Tần rất hài lòng đối với điểm này, thậm chí bảo tài xế dừng xe lại để cô và bạn học đi mua nước.

Dù sao cũng là em trai mình nhận về, tật xấu loạn đùa giỡn từ từ sửa lại thành đúng, trước mặt người ngoài vẫn nên để chút mặt mũi cho em trai.

Đây là ý tưởng trực quan* nhất của tổng giám đốc kiêm đại thiếu gia nhà họ Tần.

*(Phương pháp giảng dạy) dùng những vật cụ thể hay ngôn ngữ cử chỉ làm cho học sinh có được hình ảnh cụ thể về những điều được học.

Đặc biệt khi anh nghiêng mắt nhìn thiếu niên đang cúi đầu thổi hơi nóng từ chén nước, sương trắng bốc lên dính vào tóc màu bạc kia càng cảm thấy mình làm như vậy rất chính xác.

Giống với con mèo anh nuôi, đưa đồ ăn sẽ ngoan ngoãn ngay lập tức.

Tần Mặc vắt chéo hai chân, mở tạp chí thương nghiệp ra, tay trái vô ý thức xoa nhẹ đầu của thiếu niên, môi mỏng cũng cong lên theo, bộ dáng như có tâm tình rất tốt.

Sau khi Phó Cửu bị sờ đầu theo bản năng quay sang nhìn đại thần, lại xoay trở về tiếp tục uống nước của mình, uống những thứ ảm áp vào ngày mưa xác thật khiến người cảm thấy thoải mái.

Tay Tiết Dao Dao bụng lý Mã Kỳ Đóa tiêu đường nóng hầm hập, trong lòng đã hiểu rõ, đây là do cô dính được ánh sáng của Cửu điện hạ. Chỉ là cô thật sự không nghĩ tới quan hệ của Cửu điện hạ với Tần Thần sẽ tốt như vậy.

Tuy rằng lần trước cô cũng nhìn thấy Cửu điện hạ lên xe của Tần Thần, nhưng là... Nguyên nhân lên xe không có được vài người biết, bởi vì họ còn suy đoán có phải Tần Thần cho Cửu điện hạ một bài học hay không.

Dù sao những việc Cửu điện hạ đã làm trước kia... Khụ, chắc hẳn là Tần Thần không nhìn nổi cậu ấy.

Hơn nữa, toàn bộ người trong trường đều nói Cửu điện hạ là công đang yêu thầm Tần Thần.

Nhưng cô nhìn cách hai người ở chung, quyền chủ động cũng không phải chỉ xuất phát từ phía Cửu điện hạ, ngược lại... Tần Thần đối với Cửu điện hạ rất tốt...

Không, cô không nên nghĩ như vậy!

Tiết Dao Dao lắc lắc đầu của mình, động tác của Tần Thần và Cửu điện hạ chỉ là tình bạn bè đơn thuần.

Tài xế nhìn một màn này, ngón tay mắt không chế, ly cà phê định đưa cho thiếu gia nhà bọn họ cứ thế mà oanh liệt rơi ra ngoài xe.

Tần Mặc nhìn thoáng qua phía bên này.

Tài xế lập tức nói: “Thiếu gia, tôi đi mua ly khác!”

“Không cần.” Tần Mặc úp tạp chí thương nghiệp lại, sườn mặt vẫn tuấn mỹ tôn quý như cũ: “Tôi uống chung ly với cậu ấy.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Hôn môi gián tiếp?

Phó Cửu bị điểm danh liền ngẩng đầu lên, tóc bạc trên đầu hơi cong lên về phía trước, có cảm giác hơi giống tai mèo, xinh xắn đáng yêu.

Tài xế nghe đến câu sau của Tần Mặc, cả người chột cứng lại, thậm chí ông còn hoài nghi có phải tai mình xuất hiện vấn đề gì hay không!

Thiếu gia nhà bọn họ vẫn luôn có bệnh thích ở sạch nghiêm trọng, thiếu gia nhìn ai đều giống như đang nhìn vi khuẩn lại nói ra muốn uống chung ly cà phê với người khác.

Nếu ông chủ và phu nhân biết chuyện này, khẳng định sẽ kinh ngạc mà đến gặp thiếu gia vài lần.

Này căn bản không giống với tác phong ngày thường của cậu ấy!

Phó Cửu nhướn mày, khoe miệng câu lên, cũng không để ý: “Anh Mặc muốn uống ngay bây giờ sao? Tôi vừa mới thổi, chắc không còn nóng.”

Thiếu niên này... Tài xế tức khắc cảm thấy đầu to ra, người thường không nên đáp lời như vậy đâu nhỉ?

Tần Mặc không mở miệng mà dè tay Phó Cửu lại, nghiêng đầu qua, trực tiếp đem môi mỏng chạm vào mép ly cà phê, sườn mặt cảm xúc tuấn mỹ mông lung như trong mưa bụi, có vẻ vô cùng anh đĩnh, đặc biệt anh còn mặc tây trang màu đen.

Phó Cửu lại hồn nhiên trở thành mỹ thiếu niên đầy sức sống, cổ áo đồng phục cọ qua vai Tần Mặc, hình ảnh như vậy nhìn lướt qua hết sức duy mỹ*.

*Chỉ có sự đẹp đẽ.

Tiết Dao Dao chỉ cảm thấy khi hai người đẹp trai nhất thiên hạ tựa vào nhau nhìn cực kỳ đẹp mắt.

Chỉ là... Tiết Dao Dao có chút rối rắm liếc mắt quét qua kính sau xe một cái, cô cảm thấy mấy chuyện như uống chung ly cà phê gì đó, căn bản không phải là gián tiếp... Hôn môi sao?

“Hơi ngọt.” Thời điểm Tần Mặc nói chuyện, hơi thở rất gần.

Phó Cửu lại uống một ngụm, đầu lưỡi liếm bọt nước trên môi dưới: “Đúng là có chút, chắc do vừa rồi tôi ăn kẹo que, hương chocolate.”

Tần Mặc nhìn khuôn mặt gần trong gang tấc của thiếu niên, lúc này mới phát hiện khoảng cách giữa hai người quá gần, lông tơ trên mặt thiếu niên lại nhảy vào đáy mắt anh lần nữa, môi mỏng nhạt màu kia rất thích hợp dùng để hôn môi, nếu thế càng thêm ướt át mê người...

Tần Mặc nhử mày một chút, thu ánh mắt trở về, quay đầu về, đôi mắt thâm thúy nhìn ra ngoài cửa xe, lại xoay đầu đối mặt với tầm mắt đánh giá của tài

xế, giọng nói trầm xuống, giọng điệu ra mệnh lệnh trước sau như một: “Lái xe.”

“Vâng, thiếu gia!”

Tài xế cũng cảm thấy không thể dừng lại được, lần đầu tiên ông thấy thiếu gia có quan hệ tốt với người khác như vậy.

Kể cả vài vị ở trong sân lớn của khu quân đội kia dường như cũng chưa được thiếu gia đối đãi như thế.

Đương nhiên Tần Mặc biết tài xế suy nghĩ điều gì, nhưng mà anh không cần phải nói cho đối phương biết rằng cách anh đối đãi với bạn bè và em trai không giống nhau.

Đối đãi với em trai sẽ tận lực nhường nhịn cậu ấy.

Mặc dù đôi khi Tần Mặc vẫn cảm thấy có ý muốn làm gia hỏa này cách xa mình một chút, cũng khiến cậu ta bỏ suy nghĩ phóng điện mọi nơi mọi lúc.

Phó Cửu chớp chớp mắt nhìn bộ dáng kia của đại thần, tay trái chống cằm, xấu xa cười.

Quả nhiên anh Mặc không bị chọc sẽ rất đáng yêu.

Nhưng mà rất nhanh Phó Cửu không còn vui vẻ như vậy.

Người đã từng đến sân tennis chính quy hẳn đều biết cơ bản là độ ẩm nơi đó không cao cũng không thấp, có người phục vụ chuyên môn cung cấp khăn lông và nước trà, đồng dạng theo đó cũng cần phải thay trang phục vận động, mang bao đầu gối vào chờ dụng cụ chuyên nghiệp, luyện tập trước mới được ra sân chơi bóng, như vậy cũng vì phòng ngừa người chơi bị căng cơ bắp trong quá trình đánh...

Mang bao đầu gối thì không đáng nói, quan trọng là chuyện phải thay quần áo vận động nam... Phó Cửu...

Tác giả: Gửi các bạn đọc một màn kịch nho nhỏ.

Tần Mặc cười lạnh: Bạn học Tiết, cô không cảm thấy trên người mình có rất nhiều mỡ hay sao?

Phó Cửu: ...

Tiết Dao Dao: Đại thần bắt đầu ăn dấm chua, rất đáng sợ!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giảo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Thay quần áo

Phó Cửu thật là có chút không quá tiện lợi.

Một tay cô cầm túi quần, ngừng lại một chút, nghiêng mắt nhìn về phía Tiết Dao Dao.

Thật ra Tiết Dao Dao cũng không muốn thay quần áo, dáng người của cô... Quần áo chỗ này hẳn là mặc không vừa đâu nhỉ...

Nhưng mà Tiết Dao Dao đã xem nhẹ ảnh hưởng của cái tên Tần Mặc này ở ba tỉnh miền Đông Bắc, chỉ cần là sản nghiệp trong Giang Thành đều sẽ có cổ phần của Tần thị.

Cho nên ở chỗ này, bọn họ được hưởng đãi ngộ của khách quý.

Tiếp tân đứng bên cạnh đều rất xinh đẹp, ăn mặc đồng phục nói với cô: “Tiết tiểu thư, chúng tôi đã chuẩn bị tốt trang phục vận động dành riêng cho ngài, mời đi theo tôi.”

Tiếp tân kia nói xong, hơi cúi người với Tần Mặc mới dẫn người rời đi.

Đây là lần đầu tiên Tiết Dao Dao đến loại địa phương này, khó tránh khỏi có chút câu nệ, thế nên cũng không nhận thấy được Phó Cửu có điều gì không ổn.

Trong đại sảnh trang hoàng hoa lệ ngoại trừ tiếp tân cũng chỉ dư lại hai người Phó Cửu và Tần Mặc.

Vị trí phòng thay quần áo nam ở phía tay trái bọn họ, cách không xa lắm.

Phó Cửu đang suy nghĩ nên viện có như thế nào đã bị Tần Mặc dùng một tay túm lấy cổ áo cô, xách người vào cửa phòng, tay trái còn không quên lấy trang phục vận động được tiếp tân đưa tới.

Tổng giám đốc có một thói quen, đến nơi thế này anh sẽ không để người khác hầu hạ, cho dù là thay quần áo, anh cũng sẽ bảo những tiếp tân đó chờ bên ngoài.

Tuy rằng là đãi ngộ của khách quý, nhưng thay quần áo vẫn chung một phòng.

Phó Cửu vừa vào phòng liền đánh giá bốn phía, ngoại trừ sau khi mở ngăn tủ có thể tạo được công năng che đậy một chút, các nơi còn lại đều là trống rỗng.

Muốn cô thay quần áo ở chỗ này, không tới ba giây đồng hồ sẽ bị bại lộ giới tính ngay.

Kỳ thật lúc Tần Mặc nói muốn đánh tennis, Phó Cửu cũng đã chuẩn bị tốt việc tiếp xúc thân thể từ sớm, hôm nay không chỉ có ý quần một vòng băng vải ở trước ngực, còn mặc thêm áo phông trắng che ngực lại.

Nhưng dù vậy cũng không thể cởi sạch trước mặt đại thần ha?

Phó Cửu ôm trang phục vận động màu đen Tần Mặc đưa cho cô, mày đẹp nhú một chút, hai mắt cũng trầm xuống theo.

Tần Mặc đã giao áo gió cho tiếp tân lúc mới tiến vào, hiện tại trên người chỉ còn lại tây trang, một tay anh cởi áo sơ mi ra, quay đầu nhìn Phó Cửu, khóe miệng hơi nhếch lên, không che dấu được tia cảm dục tuần mỹ kia: “Sao đây? Cậu còn muốn tôi cởi đồ giúp cậu?”

Phó Cửu biết đại thần nhắc lại lời nói của cô trong lần gặp mặt đầu tiên.

Xem ra không có khả năng trả thù lại chuyện cũ, đại thần lúc này với người đàn ông soạn sẵn giáo trình lần đầu gặp mặt kia có bản chất khác nhau hoàn toàn.

Cái khác chính là anh ta thật sự xem cô là em trai..

“Vẫn không nhúc nhích?” Ngón tay thon dài của Tần Mặc tháo cúc áo, tùy tay ném áo sơ mi tới tủ quần áo, sau đó lấy bật lửa ra nghiêng đầu châm một điếu thuốc, xuyên qua làn khói bốc lên có thể nhìn thấy nửa người trên trần trụi hoàn mỹ của anh, mỗi tác đường cong trên cơ bụng đều gọi cảm muốn mạng người, chỉ còn mặc quần tây thủ công đen tuyền, che đậy hai chân phà lệ thon dài kia, đai lưng màu đen đã bị anh cởi ra một nửa, lơ lửng sang một bên, quyến rũ trí mạng.

Anh hít một hơi thuốc mới di chuyển, ngón tay vừa động liền túm Phó Cửu lại gần, ánh mắt đậm đặc như nước, bá đạo rất có hương vị đàn ông: “Còn đang suy nghĩ cách đùa giỡn người giống như lần trước trong WC sao? Nơi này không có đối tượng thích hợp để cậu ra tay, đừng ở đó nghĩ ra tâm tư mèo mói gì. Bất động lần nữa, tôi sẽ cởi giúp cậu.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Chương 112

Phó Cửu nghe vậy liền cười, ngẩng đầu nhìn Tần Mặc, đôi mắt đẹp có chút quá phận.

Kế tiếp, cô nhón mũi chân, môi mỏng đến gần tai trái của Tần Mặc, khoảng cách kia chỉ hơn một centimet, giọng nói nhẹ nhàng quyến rũ: “Anh Mặc, anh cứ muốn nhìn tôi cởi quần áo như vậy, tôi sẽ cho rằng anh có hứng thú với tôi.”

Hai tròng mắt Tần Mặc chột trầm xuống, một tay đem thiếu niên kéo ra.

Lực đạo như vậy làm Phó Cửu không kịp đứng vững, thiếu chút nữa đụng vào giá áo phía sau, cũng may Tần Mặc đuổi tay đứng lúc, túm thiếu niên trở về.

Khuôn mặt kia tựa như có chút rét run, lại cười như không cười: “Cậu học những lời này từ đâu?”

Phó Cửu nhìn đại thần không có ý tứ buông mình ra, mùi thuốc lá rất dễ ngủi quần quanh trong hơi thở, cô cũng không nóng nảy, lười biếng nói: “Đi quán ăn đêm nhiều lần, đến trường sẽ học được, anh Mặc hẳn là không phải không biết thanh danh trước kia của tôi.”

“Trước kia cậu rất nổi tiếng?” Con người Tần Mặc càng thêm trầm, đem điếu thuốc chưa hút xong nhét vào giữa môi của thiếu niên, vươn tay tới vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ lại làm anh tức giận kia, giọng nói vẫn nhạt, khí thế không để người chống cự: “Cậu lần qua bên kia thay quần áo. Lần sau lại nói chuyện

ở bên tai của tôi... Tôi lột cậu.”

Phó Cửu rất tin tưởng bản lĩnh nói được thì làm được của đại thần, đặc biệt ở phương diện quân giáo cô.

Làm em trai của đại thần thật là có nhiều chuyện cần phải đề phòng .

Nhưng mà may mắn chính là sau khi đại thần đẩy cô ra, giống như rất ghét bỏ cô tới gần, tốc độ thay quần áo vô cùng nhanh, vẻ mặt “Cậu cũng thay quần áo nhanh một chút rồi lần ra đây”.

Từ đầu tới chân đại thần đều là cao lãnh, chỉ có khuôn mặt kia xác thật rất tuần mỹ, mặc dù đã mặc trang phục vận động vào nhưng vẫn không che dấu được khí chất như siêu sao, kiêu ngạo tự phụ.

Phó Cửu nhìn bóng lưng người nọ đi ra, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, đi đến trước tủ quần áo, đầu tiên là cởi áo khoác đồng phục ném qua một bên, ngay sau đó khom lưng lột áo sơ mi.

Tư thế cởi quần áo của Phó Cửu rất soái khí, cũng rất nhanh nhẹn.

Nhưng cô lại không nghĩ tới chính là khi cô vừa lấy trang phục vận động tới... Cách một tiếng!

Cửa phòng thay đồ bị mở ra!

Người đàn ông cứ như vậy ưu nhã dựa vào trên khung cửa, dù bận vẫn ung dung nhìn cô, có chút ý tứ muốn ôm cây đợi thỏ, nhún mày lại: “Đây là nguyên nhân vừa rồi cậu không muốn thay quần áo sao? Bởi vì quá gầy?”

Lúc này Phó Cửu vô cùng may mắn, vừa rồi cô cũng không đóng tủ quần áo lại, cánh cửa kia mở ra nửa chừng, vừa vặn có thể che khuất vị trí trước ngực của cô.

Ý thức được người đàn ông muốn đi tới bên này, Phó Cửu nhanh chóng đem áo chùng từ trên đầu xuống, lúc vạt áo vừa vặn kéo tới eo cô, Tàn Mặc đi tới bên cạnh cô, một tay túm cô lại gần, chỉnh lại vài sợi tóc màu bạc bị rối, đôi mắt thâm thúy nhìn cô: “Hoảng hốt cái gì?”

Phó Cửu rũ mắt, cổ tình hạ thấp âm điệu của mình: “Tôi sợ anh Mặc nhìn thấy sẽ chê cười tôi. Dáng người của tôi không tốt như anh Mặc, khô queo khô quắt, lại trắng hơn người, đến cả cơ bụng cũng không có.”

Nghe thiếu niên nói như vậy, ngón tay Tàn Mặc dừng lại một chút. Thời điểm anh bằng tuổi thiếu niên, hình như cũng rất để ý dáng người của mình.

Trách không được vừa rồi gia hỏa này luôn giận dữ, không chịu cởi quần áo.

Hóa ra là thời kỳ phản nghịch ở tuổi dậy thì tới quá phá.

Tàn Mặc vẫn có thể lý giải điểm này.

Theo anh thì xem ra, thiếu niên ngoại trừ thích phóng điện, những mặt khác đều rất tốt, chút phản nghịch nho nhỏ này cũng không có gây ra ảnh hưởng xấu gì, hơn nữa việc này còn có quan hệ tới lòng tự trọng của thiếu niên.

Làm một người anh trai, tựa hồ anh nên để thiếu niên có một chút không gian riêng tư.

Dù sao bọn họ cũng không phải ruột thịt...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Tàn Thần càng ngày càng đê không

Nếu để bí thư Lương biết ý tưởng này của Tàn Mặc, nhất định hắn sẽ cảm thấy may mắn vì tổng giám đốc nhà bọn họ cuối cùng đã ý thức được anh và người ta không phải ruột thịt!

Nhưng mà phản ứng lúc này... Ngược lại càng có khuynh hướng đê không nha...

Bản thân Tàn Mặc hoàn toàn không cho rằng ý nghĩ của mình có bao nhiêu quan tâm tới thiếu niên, hai tròng mắt thâm thúy chỉ nhìn chăm chăm vào Phó Cửu, tiếng nói rất nhạt: “Đúng thật không có hương vị đàn ông gì cả, lát nữa ra ngoài chạy thêm vài vòng.”

Anh nói xong liền quay lưng lại, ngón tay thon dài tùy ý đùa nghịch găng tay màu đen, nghiêng khuôn mặt tuần tú thanh lãnh như thường: “Thay đi, tôi không nhìn nữa.”

Phó Cửu: “...”

Đại thần, anh không thể đi ra ngoài chờ sao?

Quên đi, đại thần ở trước mắt cô sẽ tốt hơn.

Tâm tư quá kín đáo, làm người quá phúc hắc, gài bẫy quá thành thạo, không cẩn thận một chút sẽ khiến người nghi ngờ.

Trước kia Phó Cửu làm hacker cũng chưa từng gặp qua người khó đối phó như vậy, nếu mỗi cảnh sát đều giống với đại thần...

Thật đúng là cô cần phải suy xét kỹ lưỡng nhiều hơn khi bắt đầu làm việc.

Nhưng mà hình như đại thần thích ăn mềm không ăn cứng... Chỉ cần cô ngoan một chút, có vẻ như đại thần thật sự sẽ dùng cách yêu thương em trai để đối đãi cô... Phó Cửu nhìn bóng lưng cao lớn của người đàn ông, chậm rãi câu môi dưới. Sau khi thay quần áo xong cũng không hề phòng ngừa, dù sao trước ngực cô đã quấn băng vải, lại mặc thêm áo khoác, cơ bản không cần để ý cái gì, trực tiếp đặt tay lên vai Tàn Mặc từ sau lưng, bộ dáng một em trai tốt: “Anh Mặc, tí nữa nhớ nhường tôi, tôi đánh bóng không tốt lắm.”

Tàn Mặc cố gắng nhịn hết mức mới không đụng vào móng vuốt của thiếu niên.

Đại thần vô cùng cao lãnh tự nhủ với bản thân rằng hiện tại thiếu niên đang trong thời kỳ phản nghịch tuổi thanh xuân, bất luận hành vi kháng cự nào của anh có lẽ đều tạo thành thương tổn nhất định đối với tâm linh của cậu ấy.

Chỉ là thiếu niên cách gần quá, lúc hơi thở sạch sẽ ngọt lành quen thuộc kia truyền tới, làm anh có ý tưởng muốn cạy miệng thiếu niên ra xem rốt cuộc cậu ta ăn bao nhiêu đường...

Lúc này Tiết Dao Dao đã ngồi đợi ở bên ngoài sân bóng, gần cánh tay là ly nước trà, giữa bàn trà là mâm trái cây lớn vô cùng xinh đẹp. Tới nơi này để đánh tennis, chi bằng nói là tới hưởng thụ sẽ đúng hơn.

Ngoại trừ thảm cỏ xanh nhân tạo ở bên ngoài sân, độ ẩm trong nhà đều được điều chỉnh thích hợp, dựa người vào ghế sofa màu nâu cũng đặc biệt thoải mái, xung quanh còn thoảng thoảng hương nước hoa Cologne.

Tiết Dao Dao rất ngại ngùng, chân cô quá thô, chỉ muốn đem giấu đi mà thôi.

Đến khi cô ngẩng đầu nhìn thấy tư thế thân mật của hai người kia, ngại ngùng cũng quên đi mất... Chỉ biết ngờ ngác nhìn thiếu niên cười với cô, sau đó lại nghiêng đầu khẽ gật tai Tàn Thần nói nhỏ.

Để cho người ta giật mình chính là Tàn Thần còn cười theo, khẽ tiếp đuôi tay nhéo nhẹ sau cổ thiếu niên: “Không cần phải cò kè mặc cả với tôi, ba mươi phút, một giây cũng không được thiếu.”

Khuôn mặt tuấn tú của Phó Cửu suy sụp, có chút buồn bực nhỏ: “Tôi lớn lên đẹp trai cũng không được sao?” Đệ không có gì tốt.

“Thân hình đến cả một múi đều không có còn dám nói mình đẹp trai?” Tàn Mặc cầm lấy vợt đánh bóng trên tay tiếp đãi sinh ấn vào trong ngực thiếu niên, miệng lưỡi không chút để ý: “Đánh cho tốt, không được lười biếng.”

Tiếp đãi sinh kia không nghĩ tới Tàn thiếu sẽ đem vợt đánh bóng của anh cho người khác, kinh ngạc nhìn về phía Phó Cửu.

Phó Cửu cũng thông minh, vừa thấy ánh mắt của tiếp đãi sinh liền biết vợt đánh bóng này hơn chín mươi phần trăm không phải do sân tennis cung cấp mà là đồ riêng của đại thần.

Vừa nghiêng vợt đánh bóng lập tức thấy được, quả nhiên... Trên khung vợt tennis màu đen khắc một chữ Tàn màu bạc sáng bóng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Tàn đại thần bắt đầu ghen tị

Phó Cửu ngừng một chút, sau đó nâng mắt đặt lên trên người đàn ông đứng cách đó không xa.

Anh đang chọn lựa vợt tennis do sân bóng cung cấp, đôi tay thon dài cầm chính giữa giữa tay chơi bóng màu đen, trên người mặc trang phục đánh bóng có vẻ rất chuyên nghiệp. Khi cúi đầu, lông mi dài đen bóng rũ xuống hình thành cánh quạt nhỏ, làm cả người anh phát ra hương vị không chút để ý như có như không, cực kỳ giống với mình tinh đang chụp ảnh quảng cáo.

Với vẻ ngoài phúc hắc của Tần đại thần, nếu xuất hiện trên phát sóng trực tiếp phỏng chừng trình độ được hoan nghênh sẽ lại nâng cao thêm một cấp bậc...

Đại khái là chú ý tới ánh mắt của thiếu niên, Tần Mặc ngừng đầu lên, thân nhiên nhìn về phía Phó Cửu: “Lại có chủ ý gì đây?”

Phó Cửu lắc lắc vợt tennis, mỉm cười sáng lạn, giữa miệng lộ ra răng nanh nhỏ: “Không có nha, chỉ là thấy anh Mặc quá đẹp trai nên muốn nhìn nhiều lần.”

Tiết Dao Dao ở bên cạnh nghe hết sức rối rắm.

Vì cái gì mà cô lại cảm giác được Phó Cửu đang phóng điện tới Tần Thần?

Rõ ràng là hai nam ở bên nhau đánh tennis, Tiết Dao Dao lại có một loại ân ái đến mức ảo giác!

Nhưng mà... Hai người kia xác thật rất xứng đôi...

Tiết Dao Dao bưng chén trà, hăm mộ liếc mắt nhìn trên sân bóng một cái.

Phó Cửu đối mặt với tầm mắt của cô, nhẹ nhàng cười, ôm vợt tennis đi tới gần, sau đó lấy notebook của mình ra từ cặp sách, cúi người nói với cô: “Trước tiên cậu đánh thử hai ván, tới thời gian nghỉ giải lao tớ sẽ giải quyết vấn đề giúp cậu.”

“Biết rồi.” Tiết Dao Dao không nghĩ tới lúc này thiếu niên còn quan tâm tới mình, có một loại cảm giác được chiều cổ đang tới, mặt từ từ đỏ lên.

Ánh mắt Phó Cửu đảo qua mâm đựng trái cây trên bàn trà, lấy một khối dưa hấu bỏ vào trong miệng, giọng nói dịu dàng: “Hoa quả gì đó đều có thể ăn thoải mái, không cần câu nệ.”

“Ừm.” Tiết Dao Dao dùng sức gật gật đầu, nhìn khuôn mặt của thiếu niên, trong mắt tràn đầy tôn sùng.

Tần Mặc đứng trên sân nhìn thấy một màn như vậy, đem bóng tennis ném mạnh vài cái, đôi mắt thâm thúy càng thêm tối như ban đêm.

Lúc Phó Cửu đi lại đây liền thấy khuôn mặt đại thần dường như lạnh nhạt thêm không ít.

Chẳng lẽ do sắp mở màn... Vì thế nên sát khí của đại thần cũng tăng lên?

“Ném bóng.” Tần Mặc chỉ ném cho tiếp đãi sinh đứng cạnh giữ ở bên cạnh hai chữ, thân hình cao lớn đứng trước lưới.

Ánh mắt Phó Cửu cũng nghiêm túc lên, cô hơi khụy đầu gối, sườn mặt nghiêng vừa sạch sẽ vừa tuấn mỹ, tóc bạc đánh vào bên tai, phối hợp với khuyên tai màu đen, một lần dùng sức cảm giác như muốn giết người!

Tần Mặc không chút hoang mang quan sát phương hướng bóng bay tới, kế tiếp nghiêng thân mình qua một bên, dùng loại tư thế vô cùng xinh đẹp, tay nắm chặt vợt tennis nhắm ngay quả bóng trắng mà đánh mạnh vào.

Bịch một tiếng!

Cái trán của Phó Cửu tức khắc bị trúng chiêu.

Cô nâng tay xoa nhẹ, khuôn mặt nhăn nhó vì đau có chút đáng thương: “Anh Mặc cố ý đúng không? Muốn đánh vào mặt tôi?”

Này thật là mời cô tới đánh tennis chứ không phải mượn cơ hội trả thù cô ư?

Tần Mặc nhìn thiếu niên như vậy, con người trầm trầm: “Nếu là tới đánh bóng thì nên toàn tâm toàn ý đánh bóng, không cần phải luôn nghĩ cách đùa giỡn con gái người ta.”

“Lúc nào mà tôi luôn nghĩ cách đùa giỡn chứ!” Phó Cửu nói thầm một câu, có chút cảm giác bị oan uổng.

Hai mắt Tần Mặc đảo qua người thiếu niên đang rũ đầu như cục bông xù kia xuống, cuối cùng vẫn không thắng được trái tim, trong lòng bắt đầu nảy lên cảm giác áy náy, nghiêng đầu liếc mắt nhìn tiếp đãi sinh một cái, giọng nói cũng không phải rất vui sướng: “Đi lấy đá chườm lại đây.”

“A? Vâng!” Nhóm tiếp đãi sinh vẫn chưa rõ Tần thiếu muốn lấy đá chườm làm cái gì.

Sau đó thấy anh rút một cái khăn lông bao đá chườm lại, đặt lên trên trán thiếu niên...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sùng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Tàn thần đối xử với thiếu niên không giống bình thường

Phó Cửu sừng sốt, nhìn gương mặt gần trong gang tấc kia, sau đó câu môi cười: “Không nghiêm trọng như vậy, chỉ là hơi đau một chút.”

Tiếp đãi sinh đứng bên cạnh cũng cảm thấy Tàn thiếu có chỗ nào giống đối đãi với em trai, nói là đối đãi với búp bê sứ thì đúng hơn.

Trước kia Tàn thiếu đánh bóng còn ác hơn, nhưng đến bây giờ chưa gặp qua anh ấy tự mình chườm đá cho người khác...

Ngón tay thon dài của Tàn Mặc dùng thêm chút sức, tiếng nói rất nhạt: “Lại loạn phóng điện, lần sau sẽ càng đau.” Anh vừa nói vừa nắm cầm thiếu niên, lòng bàn tay khẽ nhủ: “Xoay mặt qua đây, đừng nhìn chỗ khác.”

Thật ra Phó Cửu không cảm thấy có gì không ổn, thời gian cô ngừng mặt để Tàn Mặc chườm đá giúp khoảng chừng một phút đồng hồ.

Tiết Dao Dao đang chơi game không được tự nhiên giật mình, cảm thấy mình ngồi ở nơi này có chút dư thừa.

Cô vẫn không nên ngấm sang hướng trên sân bóng, tận lực giảm cảm giác tồn tại của mình sẽ tốt hơn.

Sau khi chườm đá giúp, Tàn Mặc tự mình phát bóng, lực đạo nhẹ hơn rất nhiều so với vừa rồi.

Thời điểm Phó Cửu chơi bóng còn đẹp trai hơn ngày thường, đặc biệt lúc này cơ hồ cô không dừng lại, không ngừng chạy qua chạy lại, sức bật kinh người phối hợp với khuôn mặt cô, tuổi trẻ sục sôi làm người cực kỳ hâm mộ.

Kỹ thuật của hai người đều không tồi, đặc biệt là Tàn Mặc. Anh chỉ đứng ở nơi đó, về mặt bình tĩnh nhìn xung quanh rồi đi tới phía trước, chạy qua trái sang phải, không chút để ý giờ vọt chụp, kỹ thuật đánh bóng kinh người cùng với dáng người hoàn mỹ tràn ngập cảm giác làm chủ, dẫn tới từng đợt kinh hô từ người ở sân bóng khác.

“Đây đều là vận động viên chuyên nghiệp sao? Người đánh bóng là ai nhỉ?”

“Anh không biết cậu ấy ư? Anh hẳn là đã nghe nói qua nhà họ Tàn?”

“Cậu chỉ nói vô nghĩa, không phải tôi hỏi Tàn thiếu, người tôi hỏi chính là thiếu niên đánh bóng cùng cậu ấy!”

“Không biết, chắc hẳn là vị thiếu gia nào đó trong đại viện khu quân đội.”

Loại sân bóng này dù sao cũng rất lớn, hết sức chú trọng riêng tư, đặc biệt là khách quý như Tàn Mặc.

Lúc người bên kia quan sát bên này chỉ có thể nhìn thấy dáng người, không thấy được khuôn mặt.

“Ai nha, Phó thiếu, cậu lại đây nhìn xem có thể thấy rõ hay không.”

Phó Hi Minh lớn lên khá thấp, ba đối tác làm ăn kia đều không nhìn được thì cậu càng không thấy rõ, đùa nghịch vợt tennis trên tay một chút, nói: “Tôi đã gặp Tàn thiếu vài lần, bên người anh ấy ngoại trừ vài vị trong đại viện khu quân đội kia cũng sẽ không có ai khác, thân phận của đối phương hẳn là không cần đoán đâu.”

Mấy người kia vừa nghe, lập tức nở nụ cười, nịnh nọt nói: “Nói vậy cũng đúng, nhưng mà tôi còn chưa gặp được Tàn thiếu trong đời sống hiện thực lần nào cả, Phó thiếu quả nhiên lợi hại.”

“Không có gì.” Phó Hi Minh thân nhiên nâng cằm, nhưng thật ra trong lòng rất kiêu ngạo.

Phó Trung Nghĩa nghe thấy con trai được khen, vô cùng cao hứng: “Đứa con trai này của tôi ngày thường thoát nhìn như không thích nói chuyện cho lắm, nhưng chơi game lại lợi hại, Tàn thiếu cũng có chơi, thường xuyên qua lại như thế nên quen biết được.”

“Nếu quen biết vậy chúng ta cần phải đi qua kia chào hỏi một tiếng nhỉ?” mấy người khác nghe đến đó liền động tâm tư.

Phó Hi Minh lại nhủ mày một chút: “Tàn thiếu không thích bị người quấy rầy lúc chơi bóng, vẫn nên chờ cơ hội lần sau.”

“Lần sau à...” Thái độ mát mát rất rõ ràng, nhưng mà ít nhất còn có hi vọng: “Vậy nhờ Phó thiếu dẫn dắt.”

Phó Hi Minh “Ừ” một tiếng, sau đó nhìn thoáng qua hướng bên kia.

Thật ra cậu cũng nghĩ đến việc có nên chờ một lát hay không, tìm cơ hội ngẫu nhiên gặp được rồi trò chuyện đôi câu với Tàn thiếu.

Lý do cậu đến nơi này đánh tennis cũng là vì nghe nói Tàn thiếu thường xuyên tới đây vận động.

Trước kia đúng thật là cậu đã gặp mặt Tàn thiếu vài lần, tất cả đều ở trước cổng lớn kia, cũng chưa từng nói với nhau câu nào.

Lúc này đây, cậu nhất định phải nỗ lực, nỗ lực...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Dấm chua Tần Mạc thẳng cấp

Đánh xong một loạt bóng, ngay cả phụ đạo viên ở bên cạnh nhìn cũng nhận không được muốn khen trận này đánh rất xinh đẹp.

Kết cục đương nhiên là Tần Mạc thắng.

Thể lực của Phó Cửu xác thật theo không kịp, lúc tới hiệp sau, trên trán trắng nõn bao phủ một tầng mồ hôi hơi mỏng, tóc bạc gần đó đều ướt, dính vào tên lỗ tai, cô giơ tay xoa một cái, câu môi cười: “Anh Mạc, tôi nghỉ ngơi một lát, đợi tí nữa chúng ta đánh trận thứ hai.”

Tần Mạc liếc mắt nhìn cô một cái, tùy tay lấy ly giữ ấm của mình đưa cho thiếu niên.

Phó Cửu cũng khát, người vừa vận động xong cần bổ sung thêm nước, tiếp nhận ly giữ ấm, cúi đầu uống vài ngụm to.

Nhân viên tiếp tân lại bị chấn kinh một lần nữa.

Yên lặng quay đầu nhìn thoáng qua với người bên cạnh.

Hôm nay Tần thiếu thật sự không giống ngày thường!

Không còn thói ở sạch chút nào cả!

Phó Cửu uống vào hai hớp mới phát hiện Tần Mạc không uống nước, theo bản năng trả ly giữ ấm lại.

Nhóm nhân viên tiếp tân nghĩ thầm, đưa đồ vật cậu đã uống cho Tần thiếu, anh ấy tuyệt đối sẽ lạnh mặt nhìn một cái, vẻ mặt không quan tâm.

Nhưng...

Người đàn ông thế nhưng cứ như vậy ấn tay thiếu niên, cúi đầu uống vào hai ngụm nước, sau đó quay đầu phân phó bọn họ: “Nhặt bóng.”

“Hả, vâng!”

Không thể trách được phản ứng của nhóm nhân viên tiếp tân ngày hôm nay có chút chậm chạp.

Lực đánh từ một màn này thật sự quá mạnh mẽ!

Phó Cửu thấy bộ dáng của đại thần hình như không quá khát, cứ như vậy ôm ly giữ ấm đi tới bên cạnh Tiết Dao Dao, bóc một khối dưa hấu bỏ vào miệng, sau đó nghiêng đầu nhìn màn hình notebook, một cánh tay chống sau lưng Tiết Dao Dao, tay khác đặt lên trên con chuột cô đang cầm: “Chức nghiệp của cậu đôi khi không cần thao tác nhanh như vậy, ngoại trừ sử dụng bàn phím, phải phối hợp với con chuột, thời điểm kẻ địch công kích lại đây, trước tiên cứ lóe sáng rồi xoay tay chụp chết nó!”

Tiết Dao Dao thấy thiếu niên nhẹ nhàng tung ra một tuyệt chiêu trên màn hình, trong mắt tràn ngập chấn động.

Kỳ thật cô vẫn luôn muốn hỏi rằng thao tác của Cửu điện hạ lợi hại như vậy, rốt cuộc tên nhân vật trong trò chơi là gì?

Không chờ cô mở miệng đã thấy Tần Thần vắt chéo chân ngồi trước mặt bọn họ, anh không có giọt mồ hôi nào cả, chính là bởi vì như vậy mới có thể càng làm người cảm thấy người đàn ông này trời sinh không thể đuổi kịp, anh nghiêng đầu châm một điếu thuốc, toàn thân tỏa ra ung dung xa hoa.

Chỉ là ánh mắt kia lạnh lẽo đến mức khiến người không dám nhìn thẳng.

Tiết Dao Dao không rõ tại sao Cửu điện hạ lại dám kề vai sát cánh cùng người đàn ông này.

Dù sao chính là cô cũng sợ không làm được.

Hơn nữa... Ánh mắt Tần Thần dừng ở trên tay cô làm người ta có cảm giác áp bách mãnh liệt!

Tiết Dao Dao nhận không được cúi đầu, lúc này mới phát hiện Tần Thần không phải nhìn cô, mà là bàn tay của Cửu điện hạ đang đặt trên mu bàn tay cô...

“Đã rõ sao?” Giọng nói của thiếu niên còn đang vang bên tai, vẫn mang theo dịu dàng: “Sau này cậu cứ đánh như vậy.”

Tiết Dao Dao căng chặt da đầu “Úm” một tiếng.

Tần Mặc ngồi bên kia mở miệng, một tay túm Phó Cửu kéo qua, tiếng nói có hơi thấp: “Tôi đưa cậu tới đây đánh tennis, không phải để cậu dạy người khác chơi trò chơi. Vừa nãy đã nói rồi, cậu đừng chân trong chân ngoài*, quên nhanh như thế sao, hửm?”

*Tả thái độ làm việc nước đôi, vừa làm việc ăn lương ở nơi này lại vừa tranh thủ làm ở nơi khác để kiếm thêm.

Phó Cửu sờ sờ mũi.

Tiết Dao Dao giải vây giúp thiếu niên: “Cửu điện hạ, những lời cậu vừa nói tớ đã hiểu rõ, hai người tiếp tục đánh bóng đi, tớ dọn đồ đi trước đây.”

“Đi trước?” Phó Cửu nhướng mày: “Đón xe ở nơi này không tiện lắm. Đợi chúng tớ đánh xong sẽ đưa cậu trở về, đừng không anh Mặc?”

Tuy rằng Tần Mặc cảm thấy hành vi đùa giỡn như vậy của thiếu niên khiến người không nhìn quen, nhưng giáo dưỡng cơ bản nhất vẫn phải có, thân nhiên “Úm” một tiếng.

Phó Cửu đứng lên, lười biếng duỗi eo, mỉm cười với Tiết Dao Dao: “Tóm lại chơi trò chơi nhiều cũng không tốt, tớ đưa cậu đi đánh một trận tennis được chứ?”

“Không, không cần!” Tiết Dao Dao vội vàng xua tay, lúc cô nói những lời này không tự giác nhìn thoáng qua hướng Tần Mặc đang đứng. Tần Thần hẳn là không quá muốn để cô đánh tennis cùng với Cửu điện hạ. Đừng hỏi vì cớ gì cô sẽ có cảm giác như vậy, đây là phản ứng đầu tiên của cô!

Phó Cửu lại hiểu lầm ý tứ ánh mắt kia của cô: “Hay là cậu thích đánh cùng với anh Mặc hơn? Hai người chúng tớ, cậu chọn một đi.”

Tần Mặc nghe vậy, mặt không biến sắc nhú mày rậm xuống.

Phó Cửu đã đứng lên từ sớm, miệng vẫn đang cười: “Chọn ai?”

Tiết Dao Dao khổ mà không nói nên lời, cuối cùng đành phải mở miệng: “Vậy thì đánh với Cửu điện hạ.” Cô thật sự không dám chọn Tần Thần, người tự phụ từ lúc mới sinh ra như vậy luôn áp chế làm cô có chút không thở nổi.

“Xem ra sức quyến rũ của tôi mạnh hơn anh Mặc.” Lúc Phó Cửu nói những lời này là nhìn về phía Tần Mặc, cô cười một chút, lộ ra răng nanh nhỏ trắng, tóc màu bạc hơi rối, thật sự khiến người ta cảm thấy chán ghét không muốn đứng dậy.

Nhưng là... Hai trông mắt Tần Mặc đảo qua thiếu nữ ở bên cạnh thiếu niên, ngón tay ngừng lại một chút. Đứa em trai này của anh có phải đối xử quá tốt với Tiết Dao Dao hay không?

Thời gian anh biết Phó Cửu cũng không tính là dài.

Mặc kệ là thiếu niên ở bên ngoài hay Hắc Đào Z trong trò chơi đều không dễ tiếp cận như vậy.

Tần Mặc vẫn luôn cho rằng mình là người duy nhất được thiếu niên đối đãi đặc biệt.

Có vẻ như lúc này cậu ấy đối xử với Tiết Dao Dao càng tốt hơn...

Tần Mặc nghĩ đến đây, không khỏi nhìn dáng người mập mạp của Tiết Dao Dao thêm nhiều lần...

Tiết Dao Dao chỉ cảm thấy con gió lạnh quét tới phía sau cổ làm cô lạnh cả người, ngượng ngùng quay đầu lại.

Nói thật là cô quá béo.

So sánh với thời điểm vừa rồi thiếu niên trên sân bóng không giống nhau. Trên đùi cô đều là thịt mỡ, tí nữa chạy tới khẳng định sẽ run lên từng đợt, thật sự không quá đẹp mắt.

Không có người nào thích bị bại lộ khuyết điểm trước mặt thần tượng của mình, nhưng trở về chơi game lại không tốt lắm. Hiện tại Tần Thần không muốn nhìn bọn họ ngồi tại đó đùa nghịch máy tính...

Phó Cửu ở bên cạnh cô cũng nhìn ra cớ kỵ của cô, thừa dịp lúc chọn lựa vợt tennis, khẽ cười nói: “Vừa rồi tớ muốn rất hỏi vì cái gì mà cậu lại gọi tớ là Cửu điện hạ?”

“Này... Đây là do các nữ sinh thích cậu ở trường học, không phải loại thích này mà là loại thích kia!” Tiết Dao Dao sợ mình giải thích không được rõ ràng, trên mặt vẫn hồng: “Tóm lại chính là tên gọi khác do nhóm fangirl của cậu và chúng tớ cùng nhau đặt cho cậu. Bởi vì cậu rất giống với thái tử thời cổ đại, tà nịnh khí phách!”

Phó Cửu cảm thấy rất thú vị khi nghe xong lời giải thích này.

Thái tử?

Cô?

Ý tưởng của các em gái này vừa rất đáng yêu lại thật ngốc ngếch.

“Vậy bốn thái tử sẽ dạy cho cậu làm thế nào để đánh tennis tốt, rất nhiều nữ sinh không am hiểu lắm về phương diện này.” Vì để Tiết Dao Dao nhìn qua không xấu hổ như vậy, Phó Cửu cười nhạt chớp mắt trái một cái, sau đó vòng một bàn tay qua vạt trên tay Tiết Dao Dao, gương mặt tuấn mỹ sạch sẽ hơi nghiêng, không chỉ tư thế soái khí, giọng nói còn vô cùng dễ nghe.

“Ngón tay dùng sức, lúc chơi bóng nên tận lực áp thân thể xuống dưới, tầm mắt hướng theo vợt tennis và để ngang đánh vào bóng, lợi dụng mắt cá chân kéo hết lực toàn thân, tựa như vậy.”

Phó Cửu nói xong liền nắm lấy tay Tiết Dao Dao, cầm luôn cả vợt tennis dùng chút sức vung lên phía trên, động tác rất dứt khoát, tóc bạc lay động nhanh nhẹn trong gió lướt qua tai Tiết Dao Dao.

Trong nháy mắt, xung quanh cô chỉ dư lại hơi thở nồng đậm mùi kẹo trên người thiếu niên, thanh đậm như nước suối, làm mặt cô không tự chủ được nóng bừng lên...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Tàn Thần ăn ghen đến cảnh giới nhất định

Trái tim Tiết Dao Dao đập nhanh không có quy tắc.

Trước nay cô cũng không dám tưởng tượng có một ngày cô sẽ cách thiếu niên gần như vậy.

Cửu điện hạ đặc biệt dịu dàng... Thật sự có thể hòa tan người thành nước.

“Nhớ chưa?”

Giọng nói dễ nghe lại vang bên tai, nghiêng đầu sang một bên lập tức thấy thiếu niên câu môi cười.

Ngay cả các mỹ nữ ở những sân tennis khác đều nhìn không được nhìn về hướng này, ánh mắt tràn ngập hâm mộ.

“Tôi cũng muốn một anh chàng đẹp trai như vậy dạy mình đánh tennis.”

“Cười thật xinh đẹp, anh ấy là ai vậy?”

“Không biết, lần đầu tiên thấy...”

Các mỹ nữ không khỏi dừng động tác lại, toàn bộ ánh mắt nóng rất đều đặt trên người Phó Cửu cách lưới bóng.

Chỉ có nhiệt độ trong phòng nghỉ thấp.

Tiếp đãi sinh đứng bên cạnh Tàn Mạc cũng không dám nhúc nhích.

Không phải do cậu ảo giác, hàn khí phát ra từ trên người Tàn thiếu cơ hồ có thể đông máu người.

Rốt cuộc chuyện này là như thế nào...

Hai trông mặt Tàn Mạc nhìn sân bóng, một tay chống cằm dưới, ngón tay thon dài mang theo bao tay màu đen đặt ở trên thành ghế, cặp mắt hẹp dài thâm thúy lạnh tới cực điểm, ngay cả tiếng nói cũng tựa như hoa nở tại bắc cực, lạnh từ trong xương cốt: “Đi kêu bọn họ trở về.”

Dù sao anh cũng từ đại viện quân khu ra tới, tàn nhẫn trên người trước nay đều không bị vùi lấp: “Đánh xong ba mươi phút phải nghỉ ngơi, đạo lý này cậu ấy không hiểu, các cậu cũng không hiểu sao?”

Vừa nói xong, anh không để tâm ngắt đầu lên liếc mắt nhìn nhân viên tiếp tân một cái.

Cặp mắt thâm thúy kia khiến da đầu người ta tê rần lên.

Tiếp đãi sinh không dám phản bác. Tuy rằng mỗi lần Tần thiếu tới chơi bóng đều đánh hơn hai tiếng mới ngừng lại, nhưng hiện tại Tần thiếu nói đánh đủ ba mươi phút phải nghỉ ngơi thì cần thiết nên nghỉ ngơi!

“Cửu thiếu.” Kỳ thật tiếp đãi sinh cảm thấy lúc này mà đi ngăn cản thiếu niên dạy người đánh bóng cũng có chút không đành lòng. Nhưng bây giờ có thể làm sao đây, Tần thiếu phát lệnh, cậu không dám không tuân theo.

Phó Cửu nghiêng mắt: “Chuyện gì?”

“Tôi thấy đáng về vị tiểu thư này có vẻ rất nóng, hẳn là do vừa rồi không nghỉ ngơi đủ.” Tiếp đãi sinh trả lời, mặt không nháy mắt tìm lý do: “Lúc đầu không khởi động mà thời gian vận động quá dài ngược lại không tốt đối với thân thể. Trước tiên để chúng tôi rửa sạch sân bóng một chút, lát nữa hai vị lại đánh tiếp được chứ?”

Đánh tiếp thì ngại nên bởi Tần thiếu đánh đi, đừng bỏ Tần thiếu một mình mà ở chỗ này dạy nữ sinh. Nếu không tôi phải viện cớ một lần nữa!

Phó Cửu cảm thấy kỳ quái, sân bóng này mới đánh ba mươi phút sao lại phải rửa sạch? Nhưng mà nếu tiếp đãi sinh đã nói như vậy, cô cũng không nên nhiều lời, dẫn Tiết Dao Dao đi về phòng nghỉ.

Mới vừa chạm mắt còn tưởng sắc mặt người đàn ông kia sẽ lạnh nhạt hơn chút, không ngờ vẫn một mực tôn quý, ngón tay di chuyển trên notebook cô tự chế, bàn tay khác bưng ly cà phê, toàn thân toát lên khí chất vương giả: “Máy không tòi.”

Lời nói khích lệ, Phó Cửu đương nhiên sẽ tiếp thu toàn bộ: “Ồ cứng tốt, tốc độ vận hành rất nhanh, về sau dùng nó đánh phỏ bản cùng anh Mạc.”

Tần Mạc “Ừ” một tiếng, cũng không tiếp tục đề tài này, ngược lại nghiêng đầu nhìn Tiết Dao Dao, không chút để ý xoay chiếc bao tay màu đen trên tay: “Tiết tiểu thư và em Cửu của tôi quen biết như thế nào? Tôi thấy quan hệ giữa hai người không tồi.”

Em Cửu?

Tiết Dao Dao có chút ngại dại đối với cách xưng hô này, nhưng mà vẫn muốn trả lời vấn đề của Tần Thần, mặc kệ da đầu căng lên: “Hiện tại em là bạn cùng bàn của Cửu điện hạ. Cậu ấy rất tốt, hay giúp đỡ em.”

“Hả?” Tần Mạc nhướn mày, sau đó mỉm cười, có chút lạnh lùng: “Xem ra cậu ấy ở trong trường học cũng không quá tệ...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Sau này để tôi bỏ đạo* môn vật lý

*Bỏ sung, chỉ đạo.

Tiết Dao Dao không hiểu vì sao Tần Thần lại hỏi như vậy, chỉ mờ mịt gật đầu một cái.

Phó Cửu còn đang đứng bên cạnh uống nước, khi ngẩng đầu, cổ trắng nõn đặc biệt thon dài.

Tần Mạc nhìn thoáng qua người thiếu niên, vừa vặn thấy động tác này của Phó Cửu, ánh mắt thâm thúy đảo qua mặt bóng loáng kia, giống như có chút không nhận được nên duỗi tay kéo người lại gần: “Thời gian rảnh rỗi tại trường đã nhiều đến mức cậu có thể tự do phóng điện, không cần đọc sách phải không?”

“Cái gì mà tự do phóng điện chứ?” Phó Cửu khụ một tiếng: “Anh Mạc đừng vu oan tôi. Dao Dao là đồng đội của tôi, cũng là cô giáo nhỏ dạy bỏ túi môn vật lý cho tôi, thành tích của tôi sau ngày đều nằm trong tay bạn ấy.”

Chỉ là học tập?

Tần Mạc cảm thấy nghi vấn này cần thêm thời gian khảo chứng, nghiêng mắt nhìn gương mặt tuần mĩ trắng nõn kia, thần nhiên nói: “Việc học bỏ túi không nên phiền toái nữ sinh, đặc biệt là Tiết tiểu thư, ngày thường chắc hẳn em ấy cũng rất bận.”

“Em, em...” Vốn dĩ Tiết Dao Dao muốn nói mình không bận, chỉ là sau khi tiếp xúc với ánh mắt lạnh như băng của Tần Thần, lời nói cứ thế bị nghẹn lại, sau đó nuốt vào trong bụng.

Đúng thật là Phó Cửu chưa từng suy xét đến vấn đề này, gia cảnh của Tiết Dao Dao không phải rất tốt, đến lúc đó chơi trò chơi khẳng định sẽ chiếm dụng của cô ấy một phần thời gian. Ngày thường cô ấy hẳn là cũng muốn nấu cơm cho mình ăn, hơn nữa phải chỉ đạo cô học vật lý... Đường như phương diện thời gian không ổn lắm.

“Không sao, tớ mời giáo viên phụ đạo vật lý ngoài giờ cũng được.” Phó Cửu mỉm cười nhìn Tiết Dao Dao, rất rõ ràng là ở thế giải vây giúp cô.

Tần Mặc ngồi bên cạnh nhìn, hai mắt trầm trầm “Để người ngoài biết loại sự tình như không đạt tiêu chuẩn môn vật lý, cậu cảm thấy rất kiêu ngạo sao?”

Phó Cửu: “...”

Anh Mặc, anh không cần phải luôn nói chuyện như mang đao giết người như vậy. Tình bạn bè tan vỡ đều do cách lật thuyền như thế.

Nói đến thành tích của Phó Cửu hơi tệ, đặc biệt là vật lý: “Không có biện pháp, điều kiện tham gia thi đấu Điện Cạnh là môn nào cũng phải đạt tiêu chuẩn mới được.” Nói tới đây, Phó Cửu lại mỉm cười, dựa gần vào người Tần Mặc, bộ dáng phong lưu xấu xa: “Nếu không thì tôi tiêu tiền mua anh Mặc, anh cho tôi đi cửa sau được chứ?”

“Có thể.” Tần Mặc liếc mắt nhìn thiếu niên một cái: “Mười triệu, để cậu vượt qua.”

Khuôn mặt tuấn tú của Phó Cửu suy sụp: “Anh vẫn nên cho tôi một nghìn vạn để tôi mời giáo viên phụ đạo sẽ tốt hơn.”

Tần Mặc nhìn về mặt kia của thiếu niên, lạnh lẽo trong mắt cuối cùng cũng tan bớt một chút: “Sau này về vật lý, tôi tới phụ đạo cho cậu.”

Tiết Dao Dao: “...”

Tiếp đãi sinh: “...”

Vì có gì bọn họ lại cảm thấy Tần thiếu vòng một vòng cũng chỉ vì muốn nói những lời này nhỉ?

Phó Cửu sững sốt: “Anh Mặc, chắc là ngày thường anh càng bạn hơn”

“Thời gian phụ đạo học tra như cậu vẫn có.” Tần Mặc vừa nói vừa đứng lên, bàn tay to xoa cục bông xù xù trên đầu thiếu niên: “Về sau chuyện mắt mặt như thế này nên giao cho anh trai làm, đã hiểu chưa?”

Phó Cửu: “...”

Tóm lại đại thần vì ngại đứa “Em trai” này làm mất mặt nên mới muốn dạy cô học vật lý.

Đột nhiên cô có cảm giác chuyện học tập này, áp lực thật lớn...

“Sao? Không muốn ư?” Tần Mặc đánh giá khuôn mặt kia của thiếu niên, cười lạnh một tiếng, mang theo tà khí không bao giờ muốn che dấu, gần từng chữ nói: “Có phải muốn tôi ném cậu ra ngoài hay không?”

Phó Cửu cười: “Trước cứ làm vậy đi, lúc dạy tôi đừng chê chỉ số thông minh của tôi thấp.”

Tần Mặc cũng cười, đáng vẻ vô cùng đẹp trai, duỗi tay nheo nheo cầm thiếu niên, trên đầu ngón tay còn lưu lại mùi hương thuốc lá nhàn nhạt: “Loại đồ vật như chỉ số thông minh này, cậu có sao?”

Phó Cửu: “...”

Khóa phụ đạo ngoài giờ còn chưa bắt đầu, cô đã cảm giác được toàn thế giới đối với cô có ác ý rất sâu...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Tần Thần và mặt

Kế tiếp hai người lại đánh tennis thêm một ván.

Lúc này Tiết Dao Dao thật sự tự giác đem mình trở thành giấy dán tường.

Tần Mặc đối chiến với Phó Cửu rất có hứng thú.

Nhưng đối với người muốn ngẫu nhiên gặp Tần Mặc như Phó Hi Minh lại là một loại tra tấn chờ đợi.

Tốt xấu gì thì cậu cũng là thiếu gia nhà họ Phó, cậu đứng tại cửa người tới lui lui nhiều như vậy tựa như một tiếp đãi sinh, thật sự không còn chút mặt mũi nào.

Mười lăm phút trước cậu cũng đã sai người đi tìm Tần thiếu, nói rằng cậu muốn đánh với Tần thiếu vài ván.

Dựa theo đạo lý mà nói, chuyện giống như vậy sẽ không bị cự tuyệt.

Nhưng bên kia trả lời lại là Tần thiếu đang bận, đến cả phòng nghỉ cũng không để cậu đi vào.

Mười lăm phút, cậu đã đứng chỗ này khoảng chừng mười lăm phút.

Quan trọng là Tần thiếu cũng không cho cậu một câu từ chối.

Nếu tiếp tục chờ đợi, tí nữa những đối tác làm ăn với nhà họ Phó ra tới, cậu nên xử lý như thế nào đây? Lúc này nếu biết từ sớm việc này, cậu đã không khoác lác.

Phó Hi Minh nắm chặt vợt tennis trên tay, mỉm cười với bảo tiêu mặc quần áo đen nói: “Anh lại đi hỏi giúp tôi một chút xem khi nào Tần thiếu có thể ra ngoài?”

Bảo tiêu mặc đồ đen rất lễ phép, đi hỏi thêm lần nữa.

Chỉ là sau khi Tần Mặc nghe được vấn đề này, vẫn chỉ đạm mạc ném qua ba chữ: “Để cậu ta chờ.”

Phó Cửu thấy cảnh bảo tiêu mặc đồ đen tiến vào đi ra bốn lần, vịn chặt băng vải màu đen trên cổ tay, tò mò chen đầu vào: “Có việc gì sao?”

“Không có gì.” Tần Mặc nhìn mờ mờ còn dính lại trên người thiếu niên, xoay mặt cô lại, lạnh nhạt nói: “Lần trước tên Phó Hi Minh kia từng khi dễ cậu sao?”

Phó Cửu nhướn mày. Lần trước? Khi dễ cô?

Thằng con riêng kia đã từng khi dễ cô... Nhưng mà nếu đại thần đã hỏi như vậy, cô đương nhiên phải gạt đầu: “Ừm, đúng vậy.”

“Vậy đúng rồi.” Tần Mặc quơ vợt tennis của mình vài cái, nói một câu khá kỳ lạ.

Phó Cửu nghe như lọt vào trong sương mù, hoàn toàn không biết ý của đại thần. Nhưng này cũng không ảnh hưởng tới việc vẽ đẹp của cô, tiếp tục cười cười với Tần Mặc.

Tần đại thần cảm thấy cách làm này của anh không có vấn đề.

Có người khi dễ em trai của anh, người làm anh trai như anh đương nhiên phải trút giận giúp em trai.

Phó Hi Minh vẫn không biết được khi nào cậu chọc tới người đàn ông này, vững chắc đứng bên ngoài bốn mươi phút, khuôn mặt nhỏ tuần tú bị nhìn đến vô cùng xấu hổ.

Còn có khách nhân trực tiếp xem cậu thành huấn luyện viên phụ trợ, vẫy tay kêu cậu đi qua nhật bóng.

Một màn này vừa vịn bị đoàn người Phó Trung Nghĩa đi ra thấy được.

Phó Hi Minh thật sự chịu đựng không nổi, hung hăng nhìn thoáng qua khách nhân kia: “Ông con bà nó mới là người nhật bóng!”

Khách nhân kia cũng bức: “Cậu không phải người nhật cầu thì đứng ở chỗ này làm gì!”

Phó Hi Minh không nói rõ ra rằng đến cả cửa cậu cũng chưa đi vào, chỉ đậm chân mạnh đi ra bên ngoài.

“Phó thiếu, làm sao vậy? Tần thiếu đâu?” Đoàn người kia vội vã hỏi.

Con tức này của Phó Hi Minh không có chỗ xả, nói thẳng một chữ: “Cút.” Dù sao những người này cũng không có tiền như nhà cậu.

Sắc mặt những trưởng bối đó lập tức thay đổi.

Phó Trung Nghĩa còn muốn giải thích: “Đứa nhỏ này...”

Khách nhân kia lại cười lạnh một tiếng: “Hả? Tần thiếu? Muốn gặp cậu ấy là gặp được sao? Đứng ở bên ngoài đợi hơn ba mươi phút chứng minh là đã bị Tần thiếu cự tuyệt còn chưa từ bỏ ý định, loại người này tôi thấy rất nhiều! Cho rằng tới đánh tennis hai lần, đến lần thứ ba là có thể gặp Tần thiếu. Kết quả làm cho con tức của mình càng thêm lớn! Xuy*, đóng giả người giàu có làm cái gì!”

*Tiếng thổi gió, ý muốn cười nhạo.

Một câu như vậy làm Phó Trung Nghĩa lâm vào tình cảnh cực kỳ xấu hổ.

Sau khi bảo tiêu nhìn thấy một màn này, lại đi vào nói nhỏ bên tai Tần Mặc vài câu.

Biểu tình của Tần Mặc không thay đổi, cầm vợt tennis trên tay, giọng nói rất nhạt: “Đã biết.”

Nhưng mặc dù là vậy, báo tiêu cũng có thể nhận thấy được, lúc này rõ ràng là bố cục do chính tổng giám đốc Tần bài trí...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Trở về cùng tôi

Hai người đánh tennis tới trời tối mới tan cuộc.

Tần Mặc thật sự bận, làm tổng giám đốc một tập đoàn lớn, trên người còn kiêm chức đội trưởng chiến đội Đế Minh, lâu lâu lại có vài cuộc gọi đến.

Phó Cửu thừa dịp đại thần không chú ý tới mình, lặng lẽ đi vào phòng thay đồ nhanh chóng đổi quần áo, sau đó cầm một tay trong túi quần, xấu xa cười với người đàn ông còn đang nghe điện thoại, khoa tay múa chân làm động tác tỏ ý cô đi ra ngoài trước.

Tần Mặc vốn không muốn để Phó Cửu ra cửa trước, nghĩ tới bản lĩnh chộc người của gia hỏa này, không giữ cậu ta bên người lập tức sẽ gây phiền toái cho anh.

Nhưng anh nghĩ đi nghĩ lại, lúc này thiếu niên đang trong thời kỳ phản nghịch tuổi thanh xuân nên không thể quản quá nghiêm. Vì thế anh gật đầu, nhưng mà ánh mắt kia vẫn tràn ngập cảnh cáo, ý tứ đơn giản là muốn cô thành thật một chút.

Người ở đầu dây bên kia không biết tổng giám đốc nhà bọn họ vì có gì lại an tĩnh như vậy, còn tưởng rằng báo cáo của anh ta xảy ra vấn đề, run rẩy nói: “Tổng giám đốc Tần?”

“Anh tiếp tục đi.” Tần Mặc buông vợt tennis xuống, dạo bước đi vào phòng thay quần áo, một tay cầm điện thoại, hàm răng cắn trên khóa kéo trang phục đánh bóng, bàn tay khác dùng thêm chút sức, tư thế cởi quần áo rất tàn khốc, bên trong đó lộ ra soái khí.

Phó Cửu quay đầu lại nhìn thoáng qua đường cong gợi cảm đủ khiến phụ nữ điên cuồng, đàn ông ghen ghét kia, sau đó đem ánh mắt dùng trên người của mình.

Về sau cô vẫn không nên nói muốn so lớn nhỏ với đại thần.

Cảm giác có chút nguy hiểm...

Ba người ngồi một chiếc xe, vẫn dựa theo vị trí như cũ.

Chỉ là lúc này năng lực tiếp thu của tài xế hay Tiết Dao Dao đều mạnh hơn khá nhiều so với vừa rồi.

“Đưa Tiết tiểu thư về nhà trước.”

“Vâng.”

Tài xế lái xe rất ổn.

Nhưng nhà Tiết Dao Dao lại có chút khó đi vào.

Đó là chợ bán thức ăn bên cạnh khu chung cư cũ, tới tới lui lui đều là xe đạp.

Đừng nói tới Tần Mặc, ngay cả tài xế cũng rất ít tới loại địa phương như thế.

Tiết Dao Dao hiểu chuyện, không để bọn họ đi vào sâu bên trong: “Đến đây được rồi, nhà em không xa, đoạn đường còn lại em đi bộ qua là tới. Cảm ơn Tần Thần, cảm ơn Cửu điện hạ.”

Phó Cửu thấy cô xuống xe cũng bước xuống theo.

“Thật sự không xa?”

“Ừm.”

Tiết Dao Dao đứng ngoài xe, gương mặt mồm mỉm rất đáng yêu: “Cửu điện hạ cậu yên tâm, sau khi về tới nhà tớ sẽ luyện tập kỹ năng cậu dạy cho tớ ngày hôm nay thật tốt.”

“Cái đó à, tùy ý là được.” Phó Cửu cười, thấy cô cả ngày có chút khấn trương, vuốt tay vỗ nhẹ cái ót của Tiết Dao Dao: “Có tớ làm đội trưởng ở bên sẽ không thua được.”

Tiết Dao Dao sừng sốt che cái trán của mình lại, cũng nở nụ cười theo. Quả nhiên Cửu điện hạ rất dịu dàng..

Hai người đều mặc giáo phục*, bản thân Phó Cửu đã dễ hấp dẫn người khác, hơn nữa thêm một động tác như vậy, người lui tới không khỏi ngoái đầu lại nhìn nhìn.

*Đồng phục của trường.

Hơi thở thanh xuân rất nồng đậm, đặc biệt là cảnh tượng đời thường đầy sức sống như vậy.

Tần Mặc ngồi ở ghế sau xe nhìn cửa kính đang hạ xuống, đôi mắt đen kịt tựa đêm lạnh lẽo, tất cả cảm xúc đều bao phủ ở trong đó, tay cầm máy tính làm việc cứng nhắc dùng sức ghì chặt như đang ấn nhấn điều gì đó...

Lúc này anh không xuống xe mà chờ đến khi thiếu niên lên xe mới thông thả ung dung sửa sang lại ống tay áo của mình một chút: “Hủy bỏ bữa tiệc ngày hôm nay, trực tiếp về biệt thự.”

Tài xế: “...”

Về biệt thự?

Nhưng trên xe còn có người khác nha!

Có phải thiếu gia đã quên việc đuổi Cửu thiếu về nhà hay không?

Phó Cửu cũng chờ người ra, nhướn mày hỏi: “Còn tôi?”

Tần Mặc nghiêng đầu cười một chút, dáng vẻ cũng không phải rất vui sướng, tay mang bao tay màu đen nhẹ nhàng vỗ vỗ mặt thiếu niên, hơi thở như gió mùa đông ở miền Bắc, lạnh thấu xương.

“Trở về cùng tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Đại thần mang Cửu gia về nhà dạy dỗ

Về nhà cùng đại thần?

Phó Cửu nghĩ nghĩ, cũng không có gì là không thể.

Nhà đại thần chắc hẳn có rất nhiều linh kiện máy tính tốt.

“Được, tôi đó còn có thể tham quan phòng của anh Mặc.”

Phó Cửu thần nhiên nói.

Lúc tài xế nghe tới câu kia của thiếu gia nhà ông, cả người đều chấn kinh.

Thiếu gia muốn đưa người ở ngoài đại viện về biệt thự?

Này quả thật là chuyện trước nay chưa từng có.

Kể cả thời điểm thiếu gia còn đi học cũng sẽ không mời ai về nhà... Tuy rằng thái độ vừa rồi của thiếu gia không giống như mời khách, ngược lại giống kiểm chuyện phiền toái với người hơn...

Nhưng... Bao nhiêu đó cũng đủ để người ta cảm thấy đây là giấc mộng!

Xe chạy không nhanh, Phó Cửu có thể nhìn thấy tiêu chí đặc trưng của đại viện quân khu dọc theo đường đi.

Những nơi như thế đều là lấy yên tĩnh trong ồn ào, xe ra vào phải trải qua kiểm tra, người thường căn bản không vào được. Mỗi ngày đều có quân nhân mang võ trang chuyên môn đứng gác, cao quyền trong cao quyền.

Kiếp trước cô cũng không phải chưa từng tới nơi như vậy.

Chỉ là khi đó cô đang thu nhặt một số hạt giống tuyền thủ từ các cơ quan tình báo lớn...

Tần Mặc vừa xuống xe, nhóm binh lính mặc quân trang trắng thỏm “A” một tiếng rồi nâng tay lên.

Rất dễ để người ta cảm giác được nơi này hoàn toàn bất đồng với bên ngoài.

“Thiếu gia.” Một người hầu trang điểm như phụ nữ trung niên đi lên đón.

Tần Mặc dùng một tay tóm Phó Cửu kéo lại đây, tiếng nói rất nhạt: “Di Trương, đây là Phó Cửu, em trai của con, sau này cậu ấy sẽ thường xuyên tới, đi xem rồi an bài.”

Di Trương ngây ra, bà làm việc ở nhà họ Tần lâu như vậy cũng khá rõ ràng chuyện trong nhà. Từ khi nào thiếu gia lại có thêm em trai?!

Ông chủ và phu nhân hẳn là cũng không biết nhỉ...

Phó Cửu còn muốn nói chuyện cùng Di Trương, nụ cười ma quái mê hoặc người vừa mới xuất ra đã bị Tần đại thần nắm cổ tay: “Đừng tùy tiện phóng điện, đã hiểu?”

“Tôi chỉ muốn chào hỏi...”

Tay Tần Mặc dùng thêm chút sức, thản nhiên nói: “Chào hỏi cũng không được, lên lầu.”

Phó Cửu có chút buồn bực nho nhỏ ngâm kẹo que. Tần đại thần làm anh trai có thể đừng quản cô quá nghiêm được hay không!

Tần Mặc vừa vào phòng lập tức ném áo khoác lên ghế sofa, tay trái mở cúc áo sơ mi ra, cứ như vậy nhướn mày nhìn thiếu niên, dáng vẻ bá đạo tàn nhẫn: “Cảm thấy tôi quản cậu quá nghiêm sao?”

Phó Cửu cũng ngồi xuống, lười biếng ngáp một cái: “Có chút.”

Tần Mặc nhìn đầu của thiếu niên cách mình rất gần, không biết tại sao hân ý lại tan bớt một ít, tự phụ đầy người: “Chúng ta nói một chút về đề tài đàn ông đùa giỡn với nhau.”

Phó Cửu: “...”

Đề tài đùa giỡn giữa hai người đàn ông?

Cô đùa... Không thích hợp đâu nhỉ...

Cô cũng không phải là đàn ông...

Thành thật mà nói thì anh Mặc à, anh thật sự tìm nhầm người.

“Hiện tại cậu rất muốn yêu đương ư?” Tần Mặc thấy thiếu niên một bộ ừ rừ không có sức sống, cảm thấy thái độ của mình có vẻ quá cứng cỏi. Dù sao cũng không nên đối xử với em trai như với cấp dưới, không tự giác bỏ thêm một câu: “Tôi cũng không phản đối yêu sớm, chỉ là lúc này nên đặt lực chú ý vào học tập nhiều hơn.”

Phó Cửu nghe đến ngây người, cô không có muốn yêu đương nha!

“Về sau cách xa nữ sinh một chút.” Tần Mặc thấy thiếu niên không chịu ngắt đầu, giọng nói cũng phai nhạt đi: “Trước khi yêu đương với người khác, ít nhất phải đạt được tiêu chuẩn đúng không? Hạng nhất đếm ngược, hửm?”

Phó Cửu lại bị chọc một đao, nhin không được nhắc cánh tay đặt lên trên vai anh, đôi mắt rất xinh đẹp: “Anh Mặc, không bằng chúng ta bàn một chút về đề tài làm thế nào để trở thành người anh trai tốt đi.”

“Hả?” Tần Mặc nhìn sùnn mặt thiếu niên, lòng bàn tay lướt qua môi mỏng của mình, cười lạnh: “Ý của cậu là nói anh trai như tôi còn chưa đủ tốt sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Tần Mặc dung túng em trai

Nếu là người khác ở trong hoàn cảnh như lúc này sẽ không dám trêu chọc Tần Mặc.

Nhưng Phó Cửu không giống thế, ở trong mắt cô không có gì là cực kỳ đáng sợ cả: “Thêm chút khoan dung sẽ càng tốt hơn.”

“Đến giờ khắc này tôi còn chưa ném văng cậu ra ngoài đã rất khoan dung đối với cậu rồi.” Ánh mắt Tần Mặc rất nhạt nhòa qua bàn tay kia của thiếu niên, tiếng nói cũng thấp.

Phó Cửu cũng nhìn tư thế của mình, nghiêm túc giải thích nói: “Có quan hệ tốt với anh Mặc mới làm như vậy.”

“Tôi thấy người có quan hệ tốt với cậu không ít, ví dụ như Tiết Dao Dao.” Lúc Tần Mặc nói tới đây liền cười lạnh một tiếng, anh không nghĩ tới gia hỏa này sẽ có thiện cảm đối với nữ sinh như vậy, tùy tay cởi áo sơ mi của mình ra, thay đổi chủ đề: “Có đói bụng không?”

Phó Cửu ngậm kẹo que gât đầu: “Đói bụng từ sớm.”

Tần Mặc nghe vậy, liếc mắt nhìn thiếu niên một cái.

Cảm thấy mình có chút xem thường mọi chuyện.

Cùng lắm chỉ là có thiện cảm, cũng không phải thích.

Tuổi này có thiện cảm với người khác rất bình thường.

Quản quá mức xác thật sẽ gây ra phản cảm.

Thời kỳ phản nghịch tuổi thanh xuân, tưởng tượng tới những chữ này, Tần Mặc quyết định nên quản giáo thích hợp, không cần quá mức.

“Muốn ăn cái gì?” Tần Mặc vừa hỏi Phó Cửu, vừa bước tới cạnh điện thoại trên bàn.

Phó Cửu suy nghĩ hồi lâu: “Lẩu cay, nhiều lòng bụng, nhiều thịt bò, thêm nhiều rau xanh nữa.”

Tần Mặc nghe xong cũng không chê bai thiếu niên là đồ tham ăn, hạ mắt ấn gọi điện thoại trong nhà: “A lô, di Trương, di vào phòng bếp chuẩn bị một nồi lẩu cay, còn có...”

Phó Cửu có chút ngoài ý muốn đứng ở bên cạnh nhìn sườn mặt tuấn mỹ tự phụ của anh, cô còn tưởng rằng bọn họ sẽ đi ra ngoài ăn, không nghĩ tới lại là ăn tại nhà họ Tần.

“Cậu cứ thoải mái xem, tôi đi thay quần áo.” Tần Mặc nói xong câu đó liền lười kéo cổ áo, như đang định đi vào phòng ngủ của anh. Kế tiếp anh như nghĩ tới điều gì, ngừng lại hỏi: “Cậu muốn đổi bộ khác hay không?”

Đương nhiên Phó Cửu sẽ không đáp ứng. Chuyện ở phòng thay đồ tại sân tennis, cô không muốn trải qua lần nữa.

“Quần áo của anh Mặc quá lớn, tôi mặc không vừa.”

Tần Mặc nghe xong, liếc mắt nhìn thiếu niên một cái, đúng thật là hơi lùn.

Nhưng mà anh không nói ra những lời này.

Làm một người anh trai tốt, cần thiết chừa chút mặt mũi cho em mình.

Đáng tiếc là Phó Cửu hoàn toàn không lĩnh ngộ được chuyện đại thần giữ mặt mũi giúp cô, dù sao ý tứ trong ánh mắt kia của Tần đại thần quá phong phú.

Cô không ngốc, đương nhiên biết anh suy nghĩ gì.

Cúi đầu nhìn kĩ mình, dáng cao một mét bảy ba, đối với một nữ sinh, cô cũng không thấp...

Không có mặt chủ nhân, tất nhiên Phó Cửu sẽ đi dạo. Đặc biệt đối với người đàn ông thiếu chút nữa bắt được cô này, cô càng cảm thấy có hứng thú.

Dù sao cô cũng tiêu dao ở cơ quan phía tây nhiều năm như vậy, cảnh sát phải bao nhiêu nhân lực tới bao vây đều không bắt được cô, thậm chí còn không biết cô là nam hay nữ.

Lúc này cô bị phát giác, phần lớn nguyên nhân bởi vì công cụ cô dùng trước kia không theo kịp.

Nhưng mặc dù là như vậy, năng lực trinh thám của đại thần cũng thật sự có chút không giống con người.

Phòng của Tần Mặc giống với con người anh, trắng đen phân chia rõ ràng, dùng kệ sách làm từ gỗ nguyên chất, xa hoa, thói quen ở sạch, yên tĩnh lạnh lẽo không có gì sánh bằng.

Trên kệ đặt đầy sách, ngoại trừ vài thể loại liên quan tới máy tính, còn lại đều là về tâm lý học và phân tích động cơ gây án.

Phó Cửu nhú mày một chút, tùy tiện rút một quyển sách ra xem, đôi mắt hơi rờn hiện lên tia sáng. Đây là thứ yêu thích của đại thần trừ việc chơi trò chơi sao?

Tâm lý tội phạm?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Tàn Thần nói xử lý cậu

Ở đại lục này, người có thể nghiên cứu tâm lý tội phạm chắc hẳn không nhiều lắm.

Huống chi có thể lưu lại chú giải trong sách càng hiếm hơn.

Phó Cửu nghiền ngẫm nhếch môi mỉm cười.

Đại thần giấu còn rất sâu.

Trách không được bọn họ đều nói người như Tàn thiếu, toàn bộ ba tỉnh miền Đông Bắc không ai dám trêu chọc.

Nếu cảnh sát nào cũng giống như đại thần, phỏng chừng cô che dấu sẽ mất rất nhiều công sức.

Tâm lý tội phạm, trong xương cốt là một quân nhân, hơn nữa hay nghiên cứu về máy tính...

Phó Cửu tin tưởng rằng trên thế giới này có một số người không kể trùng sinh bao nhiêu lần đều không so sánh được.

Đại thần có lẽ chính là người duy nhất trong mười nghìn người đó...

“Có hứng thú với sách của tôi sao?” Tàn Mặc đã tắm rửa xong, anh mặc áo dệt kim mỏng nhạt màu phối hợp cùng quần vải dài, nhìn anh nhu hòa hơn rất nhiều, có nét như bộ dạng ở nhà của những nam minh tinh tại quốc gia H, tóc màu đen cũng dán vào bên tai, mang theo hơi ẩm ướt, cổ tay lộ ra bên ngoài nhìn qua đặc biệt trắng.

Anh cứ như vậy từ phía sau Phó Cửu bước lại đây, ngón tay thon dài đặt trên cuốn sách “Trong lòng tội phạm” cô đang đọc.

Hơi thở mùi bạc hà thanh đậm như nước, trộn lẫn một chút hương thuốc lá, rơi xuống từ trên đỉnh đầu Phó Cửu, vô cùng quen thuộc cũng vô cùng dễ ngửi.

Với tư thế như vậy, lúc Phó Cửu quay đầu lại vừa vặn nhìn thấy cảm tron bóng của anh.

Phó Cửu nghĩ tới vấn đề chiều cao, cô không được tính là thấp, người đàn ông này lại cao hơn cô một cái đầu.

Trách không được thời điểm vừa rồi đại thần đi tới, ánh mắt lại ghét bỏ như vậy... Cao như thế đúng thật có tư cách ghét bỏ cô...

Tàn Mặc cũng hạ mắt, ánh mắt thâm thúy dừng trên mặt của thiếu niên, tựa như muốn động lại trong tức khắc.

Anh rất nhanh đã rút quyển sách trên tay cô ra nhét vào kệ sách lại, bàn tay khác trực tiếp túm chặt cổ áo sau của giáo phục cô đang mặc, cứ vậy mà nghiêng thân mình hỏi Phó Cửu, môi mỏng cách mặt cô rất gần, hơi thở cũng có thể phả vào mặt Phó Cửu: “Rất đẹp sao?”

“Có lẽ vậy.” Phó Cửu nhẹ nhàng cười, có chút quyến rũ người: “Trách không được anh Mặc có thể định vị phạm vi của tôi nhanh như vậy, năng lực trình thám mạnh thế mà. Nếu biết trước tôi đã không nhảy ra ngoài sớm như vậy mà trốn đi bởi anh Mặc chơi mấy trận.”

Tàn Mặc lại tự nhủ với bản mình lần nữa, thiếu niên đang trong thời kỳ phản nghịch.

Làm anh trai, dù thẳng thắn này có tùy tiện động vào đồ vật của anh, anh cũng không thể bóp gãy móng vuốt của cậu ta.

Nhưng mà đứa nhỏ này vẫn muốn xen vào.

Tàn Mặc dùng thêm sức, mặc kệ thiếu niên đang trong tư thế gì, túm cô đi ra ngoài: “Sách học bù tí nữa hẳn xem, đi ăn cơm trước.”

Từ sau khi gặp được đại thần, số lần cô bị người xem thành bao tải nhiều lên rõ ràng: “Anh Mặc, chúng ta thương lượng chút. Anh đừng luôn kéo tôi đi như vậy, quá ảnh hưởng tới hình tượng của tôi.”

“Nhìn lên sách của người khác không ảnh hưởng hình tượng của cậu ư?” Tần Mạc bắt lấy vẻ mặt của thiếu niên, giống như đang giáo huấn con mèo nhỏ không nghe lời.

Phó Cửu cũng không phủ nhận: “Tôi chỉ muốn nhìn một chút xem người có thể bắt được tôi rồi cuộc có bao nhiêu lợi hại. Anh Mạc, anh ngoại trừ chơi trò chơi còn làm gì không?”

“Kiếm tiền.” Sau khi Tần Mạc nói xong, dùng sức nheo nheo cảm thiếu niên: “Đừng hỏi thăm nhiều như vậy, lại vô nghĩa tôi sẽ xử lý cậu. Đi hâm lẩu thôi.”

Phó Cửu cảm thấy nên thừa dịp cơ hội này giáo dục đại thần một chút, thò mặt lại gần, hết sức xấu xa cười: “Anh Mạc, thực tế thì vai trò làm anh trai này, anh còn vài chỗ không đạt tiêu chuẩn. Nói thật, nếu anh cứ nói chuyện thô lỗ như thế sẽ không theo đuổi bạn gái được.”

--- -----

Chương 125 + 126: Ai nói tôi làm anh trai không đạt tiêu chuẩn

“Tôi không cần theo đuổi bạn gái, sẽ có phụ nữ tự động tới theo đuổi tôi.” Tiếng nói của Tần Mạc rất nhạt, khuôn mặt tuấn tú đề thấp theo, đến cả hơi thở đều đánh vào trên môi Phó Cửu: “Cho nên cậu nói những lời này cũng không thích hợp suy xét trong phạm vi của tôi. Ngoan một chút, nghe lời một chút, đừng để tôi vận gậy cổ cậu mới khiến cậu tuân thủ theo, hiểu chưa?”

Tần Mạc nói xong câu này liền buông thiếu niên ra, tầm lưng cao lớn kia thậm chí khá chắc chắn.

Chỉ là lời nói này của đại thần, Phó Cửu xác thật có chút khó có thể phản bác.

Dựa theo loại hình của người đàn ông này, đúng thật sẽ không lo chuyện bạn gái.

Ở Giang Thành, không chỉ riêng các thiếu nữ chơi trò chơi cung phụng anh như thần, ngay cả những tiểu thư thế gia không chơi game đều không có ai có thể cự tuyệt được dụ hoặc quyền thế của nhà họ Tần.

Hơn nữa... Mặc dù đem những thứ đó vứt bỏ, với dáng người và gương mặt kia của đại thần phòng chừng chỉ cần đi làm Ngưu Lang* tại quán ăn đêm cũng sẽ là kẻ đoạt vị trí đầu bảng... Sau này cô vẫn không nên lấy chuyện bạn gái đến công kích đại thần, hoàn toàn công kích không tới.

*Ngưu Lang là cách gọi những người trong đội ngũ “trai đẹp” tiếp rượu tại các quán bar, sàn nhảy.

Không giống như đại thần công kích thành tích của cô, một phát đánh một phát chuẩn... Nghĩ đến đây, Phó Cửu lại có chút buồn bực nho nhỏ, chuẩn bị dùng nỗi lười biếng bỏ nóng hằm hấp để an ủi chênh lệch trong lòng mình.

Nhưng sự thật lại không giống suy nghĩ, sau khi ngồi xuống, trên bàn cơm chỉ bày một chén dưa, nó được đặt tại vị trí trước mặt người đàn ông kia.

Phó Cửu cười nhạt ngược mắt nhìn đi Trương, khuôn mặt tuấn mỹ sạch sẽ tràn ngập ánh mặt trời.

Di Trương lại không dám đối diện với ánh mắt của thiếu niên xinh đẹp này, chỉ luôn liên tiếp nghiêng đầu nhìn bên phía Tần Mạc, vẻ mặt muốn nói lại thôi.

Phó Cửu vừa thấy tình huống này liền biết đại thần đã phân phó gì đó, không quanh co lòng vòng nói với Tần Mạc: “Anh Mạc, chén dưa của tôi đâu?” Thịt bò cay trong nồi lẩu sôi sùng sục, nếu lúc này gấp ra, nhét thành một miếng to, giữa môi răng đều toàn hương thơm, chỉ cần tưởng tượng thôi cũng cảm thấy ngon.

Tần Mạc thần nhiên nháy mắt một chút, sau đó dùng thìa gấp vài miếng thịt bò bỏ vào trong chén của mình: “Tôi làm anh trai không đạt tiêu chuẩn, tất nhiên là tôi ăn, cậu nhìn.”

Phó Cửu: “...” Đại thần, làm người thật sự không thể tàn nhẫn như vậy, nếu không sẽ không có bạn bè, anh biết không?

Tần Mạc lại liếc mắt quét cô một cái, chỉ thấy khuôn mặt nhỏ tuấn tú của thiếu niên tức khắc suy sụp xuống, đôi mắt xinh đẹp còn đang nhìn mình, tóc màu bạc mượt mà nhìn có chút vô tội.

Này lại làm anh nhớ tới chuyện thiếu niên vẫn đang trong thời kỳ phản nghịch, bắt đầu tự nhủ với chính mình xem có phải hơi quá phận hay không.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên thiếu niên tới làm khách trong nhà...

“Rất muốn ăn thịt bò?” Tần Mạc hỏi người đối diện.

Phó Cửu chống cằm, đầu lưỡi liếm môi dưới, soái khí tà nịnh: “Anh còn hỏi? Anh Mạc, tôi bồi anh đánh tennis lâu như vậy, đã đói bụng từ sớm.”

“Trong lúc cậu bồi tôi đánh tennis cậu trêu chọc bao nhiêu người, cậu nhớ nổi không?” Tần Mạc cười cười, cũng không tính là ầm ập: “Còn có một phần ba thời gian dạy người khác.”

Phó Cửu hơi dừng lại, kế tiếp lập tức đứng bật dậy, cánh tay chống trên bàn ăn, cúi người nhích gần lại, khoe miệng hàm chứa ý cười mòng: “Ghen?”

“Ghen?” Độ ẩm trên người Tần Mạc càng thấp, cầm đũa gỗ trên tay, dùng ánh mắt ý bảo thiếu niên xem đáy nồi: “Lại muốn biến thành nó?”

Phó Cửu cảm thấy đại thần quá khó chọc, không thổi khí vào lỗ tai của anh, anh sẽ vẫn cao lãnh như vậy. Khi nào mới có thể ăn thịt bò đây? Cô thật đói...

Thiếu niên lại chán nản, Tần Mạc không phải không nhìn ra được, con người thâm thúy đảo qua đầu nhỏ rừ xuống của Phó Cửu, khóe miệng hơi nhếch lên, lấy tư thế làm anh trai ra: “Về sau còn tùy tiện yêu sớm sao?”

Phó Cửu lắc đầu một chút, lại cảm thấy không đúng. Cô yêu sớm từ khi nào? Cô chỉ trêu chọc vài bạn nữ mà thôi.

Nguyên bản cô muốn nâng mắt, mở miệng nói rõ ràng, không nghĩ tới mới vừa há miệng đã bị người đàn ông nhồi nhét một ngụm thịt bò non.

Thịt bò lạnh vừa, không quá nóng, ăn vào rất vừa miệng.

Trên tay anh vẫn cầm đũa gỗ, chẳng qua đôi đũa kia đã quay ngược đầu đút cho thiếu niên.

Thấy được một màn như vậy, không chỉ riêng dì Trương há to miệng đứng ở bên cạnh, ngay cả bọn lính gác gần đó cũng không dám tin tưởng nhìn lẫn nhau.

Này... Đây là tình huống như thế nào?!

Thiếu gia cậu ấy thế nhưng... Thế nhưng sẽ đút người khác ăn?!

Dì Trương còn nhớ rõ thời điểm thiếu gia khoảng tám tuổi ngồi đọc sách ở trong sân, tuy cậu ấy còn nhỏ tuổi nhưng cũng đã rất giống một quý ông, ăn mặc một thân tây trang màu đen loại nhỏ, bên ngoài khoác áo gió lông tơ, trong tay luôn bung một ly trà, tất cả người trong đại viện đều quay đầu nhìn.

Lúc ấy trong lòng phu nhân cũng gọn sóng, muốn đút thiếu gia ăn một miếng trái cây.

Ngay từ đầu thiếu gia không nói gì, đại khái là cảm thấy phu nhân ẩm ỉ một hồi sẽ mệt mỏi rồi ngưng.

Thiếu gia cực kỳ bình tĩnh buông sách xuống, về mặt tự phụ nói với phu nhân: “Mẹ, con đường truyền bá vi khuẩn của nước miếng nhanh hơn gấp mười lần hô hấp bình thường, không được lấy tâm xía rằng mình đã dùng qua để đút người khác ăn gì đó, đây là kiến thức cơ bản.”

Một màn này đến bây giờ vẫn luôn quanh quẩn trong đầu dì Trương.

Một đứa trẻ chưa tới mười tuổi thế nhưng sẽ nói ra loại chuyện truyền bá vi khuẩn như thế, đối tượng lại còn là mẹ của mình.

Hình ảnh như vậy vừa đáng yêu lại khiến người ta giật mình.

Vì thế nên sau này, lúc dì Trương nấu đồ ăn, phản ứng đầu tiên sẽ là nghĩ đến cơm này làm ra có sạch hay không.

Dù sao thiếu gia nhà bọn họ có thói ở sạch... Là sự thật.

Nhưng... Từ bao giờ thiếu gia lại dùng đũa của mình để đút cho người khác?!

Không phải nói sẽ truyền bá vi khuẩn sao?

Hiện tại thiếu gia không còn chê vi khuẩn nữa?

Nếu để phu nhân nhìn thấy một màn này, nhất định sẽ không còn ưu nhã!

Bản thân Phó Cửu cảm thấy không có gì nghiêm trọng, có thịt ăn hàng ngày thì không gì vui vẻ hơn.

Trong nháy mắt cô đã đem vấn đề yêu sớm hay không yêu sớm vứt sang một bên.

Tần Mạc nhìn thiếu niên cười cong mắt cũng không nói thêm gì nữa.

Nếu đã là em trai do chính anh nhận về, tất nhiên phải nuôi dưỡng tỉ mỉ.

Đối phương chắc hẳn cũng đã ý thức được vấn đề của mình.

Nói không hề yêu sớm, đại biểu còn được tính là nghe lời anh.

So với những kẻ làm xằng bậy cả ngày đó, điểm này tương đối thuận mắt.

Hơn nữa bộ dáng thiếu niên ăn cái gì cũng giống đang ăn cơm.

Càng nhìn càng giống con mèo anh nuôi, chỉ cần ăn no sẽ ngoan ngay. Quan sát thì quan sát, không nên quá gắt gao, dù sao cũng đang trong thời kỳ phản nghịch.

Sau khi Tần Mặc tự nói cho chính mình cũng ăn một lát thịt bò, vẫn dùng đôi đũa gỗ kia.

Điều này càng khiến di Trương bị chần trệ một lần nữa, cầm đũa gỗ dự phòng lấy tới cho Phó Cửu trên tay cũng vô dụng. Cả ngày nay bà đều cảm giác được kỳ ảo là thế nào.

Nhưng mà bà cũng vì thiếu gia mà cảm thấy cao hứng.

Dù sao đây vẫn là lần đầu tiên bà nhìn thấy thiếu gia thân cận với người khác như vậy. Cuối cùng thiếu gia cũng có chút tình người...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Học bù ngọt ngào

Ăn xong một nồi lẩu, Phó Cửu cực kỳ thỏa mãn, vừa muốn hẹn đại thần ngày mai gặp đã nghe người nọ chậm rãi mở miệng: “Tôi sai người chuẩn bị sách vật lý đầy đủ rồi, chúng ta học bù túc từ hôm nay trở đi.”

Phó Cửu trời sinh có mâu thuẫn với vật lý, bàn tay chống hằm dưới của mình, bộ dáng ăn chơi trác táng cười: “Tốc độ nhanh như vậy, hiệu suất học tập sẽ không tốt.”

“Trường học của cậu chỉ còn chưa tới bảy ngày nữa sẽ bắt đầu thi tháng. Cậu cảm thấy bằng năng lực học tra của cậu, không học bù cấp tốc thì môn vật lý có thể đạt tiêu chuẩn sao?” Tần Mặc cầm lấy cây bút máy, sùnn mặt vẫn tuần nỡ như cũ, giọng nói nhạt phảng phất như đang trần thuật lại một sự kiện có thật.

Nhưng mặc dù là như thế, Cửu gia của chúng ta vẫn cảm giác được mình bị công kích.

Phó Cửu không khỏi bắt đầu tự hỏi bản thân, cô tìm ai dạy mình học thêm cũng được mà, vì có gì lại cố tình tìm đại thần chứ...

“Ăn no rồi thì đi lên lầu cùng tôi, đàn ông không cần phải cọt cọt lui như vậy.” Tần Mặc mặc áo dệt kim mỏng nhạt màu, một tay cầm vào túi quần, không còn khiến người ta cảm giác áp bách nặng nề, chính là vì nguyên nhân đó mà Phó Cửu mới không tiếp tục trêu chọc được.

Đại thần quá thanh trần thoát tục, không cần thận một chút sẽ bị khuôn mặt kia hấp dẫn.

Ở thời cổ đại, người ta nói hồng nhan họa thủy không phải là không có căn cứ.

Cô chính là bị gương mặt kia mê hoặc.

“Tập trung một chút.”

Hai người cùng nhau ngồi trước chiếc bàn dài hẹp kiểu cổ, trên bàn ngoại trừ sách giáo khoa vật lý còn có đủ loại sổ liệu tuyến, tạp chí kinh tế, Ipad chuyển dụng của đại thần và bảng liệt kê phân tích môn tâm lý học.

Phó Cửu cảm thấy tương đối hứng thú đối với người phía sau.

Ngón tay thon dài của Tần Mặc đập lên trên mặt bàn, biểu tình thần nhiên mở sách giáo khoa vật lý ra.

Lúc này Phó Cửu mới đem lực chú ý kéo trở về.

Di động của Tần đại thần đặt ở một bên bỗng nhiên chấn động, anh không lập tức xem mà ngược mắt hỏi Phó Cửu một câu: “Cậu không hiểu chỗ nào?”

Ngón tay Phó Cửu còn đang xoắn tóc bạc của mình, sau khi nghe thấy vấn đề này liền cứng đờ một chút, kế tiếp rất nghiêm túc nhìn Tần Mặc nói: “Tôi không hiểu chỗ nào hết.”

Tần Mặc dùng tay đang lật sách lại, nghiêng đầu nhướn mày nhìn về phía thiếu niên còn phóng điện với anh: “Rất kiêu ngạo?”

Phó Cửu sờ sờ mũi: “Tôi chưa nói rằng rất kiêu ngạo.”

“Bắt đầu học từ đầu.” Ngón tay Tần Mặc dừng lại trên một công thức trong sách: “Trước tiên nhớ kỹ công thức này, sau đó...”

Thật ra Phó Cửu rất nghiêm túc nghe giảng, dù sao cũng có quan hệ tới việc kế tiếp cô có thể tham gia thi đấu Điện Cạnh lần thứ hai hay không.

“Chỗ này không đúng...”

Ngoài dự liệu, thời điểm Tần Mạc dạy người khác học phá lệ có kiên nhẫn.

Có lẽ học bá đều là cái dạng này. Ở trong mắt bọn họ, hóa học hay vật lý gì đó cùng lắm là vài con nòng nọc nhỏ hợp với nhau, để bọn họ tùy ý đùa nghịch.

Trong lúc này Tần Mạc còn tiếp hai cuộc điện thoại về chuyện làm ăn, tất cả đều bị đại thần nhất tâm nhị dụng xử lý, hơn nữa cách xử lý hết sức xinh đẹp. (Nhất tâm nhị dụng đã chú thích chương 104 trang 18)

Dường như bên kia còn có người hỏi qua: “Tổng giám đốc Tần, cậu nói công thức gì? Tốc độ? Mật độ?”

“Giúp em trai tôi học bù.” Tần Mạc rất nhạt nhẽo nói ra mấy chữ.

Ông giám đốc ở đầu dây bên kia hơi ngạc nhiên, nghiêng đầu hỏi bạn tốt ngồi kế bên: “Tổng giám đốc Tần khi nào có em trai vậy? Vị nào là bào thai thứ hai? Không có khả năng đâu nhỉ?”

“Em trai?” Về mặt của bạn tốt cũng ngây dại.

Ông giám đốc gật đầu: “Không sai, là em trai, còn nói tự mình giúp cậu ấy học bù.”

Bạn tốt: “...”

Tay trái Tần Mạc còn cầm di động, sau khi phát hiện vấn đề của Phó Cửu liền cong lưng tới, trực tiếp cúi xuống từ phía sau lưng cô, ngón tay vòng qua chỉ vào trên sách bài tập trước mắt thiếu niên, tiếng nói chậm rãi: “Nơi này...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 100: Sự khác nhau giữa học tra và học bá

Anh cúi đầu, tất cả hơi nóng tỏa ra theo động tác nói chuyện của Tần Mạc đều phun vào phía sau lỗ tai Phó Cửu.

Phó Cửu cong lưng, ngẩng đầu nhìn hai tròng mắt thâm thúy như biển của người đàn ông, thấy anh nói một câu cuối cùng: “Hôm nay không ra đi.” Sau đó ngắt máy, lúc lòng mi rũ xuống chạm vào mí mắt tạo thành một mảnh bóng ma nồng đậm, có vẻ như toàn bộ sườn mặt đều tuần mỵ dị thường.

Phó Cửu ngả người xuống tránh động tác này đi.

Tần Mạc cũng không nói gì, ánh mắt xét qua gương mặt của thiếu niên: “Viết thêm một lần nữa.”

Có thầy giáo như vậy thật là áp lực.

Bút máy trên tay Phó Cửu bay nhanh, tựa như tiểu cường đang phấn đấu.

Cảm giác tồn tại của đại thần quá mạnh, không phải ai cũng có thể so sánh.

Nhưng mà có một chút vẫn thật tốt.

Sự bất đồng giữa học bá và người thường chính là anh rất nhanh nhận biết được đáp án vô cùng chuẩn xác: “Phó Cửu.”

“Há?” Thiếu niên nói bằng giọng mũi, rất tuần tú nhìn anh.

Tần Mạc nâng ngón tay thon dài xoa huyệt thái dương của mình một chút: “Cậu xác thật không thích hợp học vật lý.”

“Anh Mạc, để cho tôi tới chửi rửa nó. Chẳng lẽ anh không cảm thấy cái ngành vật lý học này có mặt để phản nhân loại sao?” Phó Cửu nghiêm túc nói.

Tần Mạc cười lạnh một tiếng: “Tôi cảm thấy cậu có thể được sinh ra mới là có mặt để phản nhân loại.”

Phó Cửu: “...” Còn có thể vui sướng nói chuyện phiếm hay không?!

“Con đường này đi không thông.” Ngón tay Tần Mạc vừa chuyển, đem sách vật lý ném qua một bên: “Dựa theo tốc độ như vậy mà tiếp tục học, bảy ngày sau cậu tuyệt đối sẽ không đạt tiêu chuẩn.”

Lần đầu tiên Phó Cửu thống nhất ý kiến cùng với đại thần: “Tôi cũng cảm thấy như vậy.”

“Lấy chương trình học gần đây nhất của cậu ra đi.” Tần Mặc lật tạp chí.

Phó Cửu nhìn nhìn sách vở vật lý trên tay, quyết định ăn ngay nói thật: “Vấn đề này cần phải hỏi giáo viên.”

Tần Mặc nghiêng mắt nhìn thiếu niên, giọng nói thần nhiên: “Nếu tôi là thầy dạy vật lý của các cậu, lúc này tôi sẽ ném văng cậu ra ngoài.” Học tới bài nào cũng không biết.

Phó Cửu không cảm giác được tội ác, chỉ tò mò hỏi: “Biết chương trình học làm cái gì?”

“Đoán đề giúp cậu.”

Đại thần không chút để ý thốt ra bốn chữ, lại làm Phó Cửu ý thức được bản chất khác nhau giữa học tra và học bá một lần nữa.

Hóa ra học bá còn có loại công năng đoán đề này.

Này đối với nhóm học tra như bọn họ không công bằng. Đoán đề và biết đáp án trước khi thi có khác biệt chỗ nào đâu?

Phó Cửu bên này còn đang buồn bực, Tần Mặc đã đứng lên từ chỗ ngồi.

“Anh đi đâu?”

Đại thần quyết định đại phát từ bi để cô nghỉ ngơi sao?

Tần Mặc liếc mắt nhìn thiếu niên một cái: “Gọi điện thoại cho chủ nhiệm của cậu, hỏi một chút về tiến trình học tập.”

Đại thần rõ ràng không nói cái gì, nhưng Phó Cửu lại kỳ diệu nhìn ra bất đắc dĩ ở bên trong...

Đại thần thật vất vả, Phó Cửu nghĩ thế, mở bọc cây kẹo que đặt vào trong miệng, cúi đầu xem một chuỗi lại thêm một chuỗi công thức kia.

Cô lớn lên đẹp trai như vậy.

Công thức vật lý khó coi như thế.

Rõ ràng là vật lý tương đối phản nhân loại...

Sau khi chủ nhiệm của trường cao trung Giang Thành nhận được điện thoại từ Tần Mặc, phản ứng đầu tiên là ngây ngốc hồi lâu, hoài nghi có phải do mình nghe lầm hay không. Đến khi Tần Mặc nói câu thứ hai, ông mới nhanh chóng dựng thẳng người: “Tần thiếu?! Môn vật lý học tới chỗ nào sao? Cái này... Hiện tại tôi sẽ lập tức gọi điện thoại hỏi giáo viên bộ môn!”

Tần Mặc không ngắt máy ngay, anh duỗi tay lấy chai nước khoáng đặt trong tủ lạnh ra, đậm mặc tiếp tục nói: “Nghe nói bây giờ trường học sắp xếp bàn cũng không phân biệt nam nữ phải không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Về sau nam nữ đừng ngồi cùng bàn

Chủ nhiệm kia cũng không rõ tại sao Tần thiếu đột nhiên lại quan tâm tới vấn đề phân bàn, chỉ cung kính đáp một tiếng: “Vâng.”

“Chẳng lẽ chủ nhiệm Toàn không cảm thấy nam nữ ngồi chung bàn rất dễ khiến học sinh nảy ra một loại tình cảm sai lầm hay sao?” Ngón tay thon dài của Tần Mặc còn đang cầm chai nước khoáng kia, hình ảnh phản chiếu từ trong ánh mắt giống như mặt nước nơi đó, mang theo hơi lạnh lẽo.

Chủ nhiệm Vương nghe đến ngây dại: “Tình cảm sai lầm?”

“Yêu sớm.”

Sau khi Tần Mặc nói xong hai chữ này, chủ nhiệm Toàn bên kia lập tức hiểu rõ ý tứ trong lời nói của Tần đại thần: “Vâng, vâng, Tần thiếu nói đúng! Đám người chủ nhiệm chúng tôi cũng đã từng thương lượng với nhau về vấn đề này, nam nữ ngồi chung bàn gì đó cần phải thay đổi!”

Tần Mặc thần nhiên “Ừ” một tiếng.

Chủ nhiệm Toàn không rõ cảm xúc của người bên kia, khẩn trương hỏi lại một câu: “Tần thiếu, trong ban D có người của ngài sao?” Bằng không dựa theo tính cách của Tần thiếu, tuyệt đối sẽ không hỏi tới người trong trường học.

Lúc này Tần Mặc không nói nữa, bởi vì thiếu niên đang ngược mắt nhìn anh, hai mắt hẹp dài xinh đẹp sáng sủa.

Phó Cửu cũng không biết Tần đại thần nói gì, chỉ là cô đang khát nên đứng lên đi đến, thấy trong tay người đàn ông còn cầm điện thoại, hơi nhú mày: “Anh Mặc, không hỏi được sao?”

“Hỏi ra được.” Tần Mặc một bên đưa chai nước khoáng trên tay cho thiếu niên, một bên nói với người trong điện thoại: “Trước cứ như vậy, tí nữa gửi tiến độ chương trình học cho tôi.”

Tần đại thần cũng không cho rằng cách làm của mình có vấn đề.

Với vai trò là anh trai, có một số việc cần thiết ngăn lại, cắt đứt nó từ cơ bản để phòng ngừa nảy sinh.

Nếu thiếu niên thích trêu đùa người khác như thế, vậy thì làm cậu ta sống yên ổn một chút, đừng lúc nào cũng thân cận với con gái.

Nhưng mà loại sự tình này để người khác biết cũng không tốt, đặc biệt là thiếu niên. Người trong thời kỳ phản nghịch chắc hẳn sẽ không hy vọng bị ai quản như vậy.

Nghĩ đến đây, Tần Mặc lại nhìn thoáng qua Phó Cửu ngồi bên cạnh.

Phó Cửu nhận lấy chai nước khoáng liền uống vào mấy ngụm, phần cổ trắng nõn và cằm bóng loáng luôn gây cho người ta một loại cảm giác xinh đẹp nói không nên lời.

Như là ý thức được ánh mắt của Tần Mặc, thiếu niên xoay đầu qua, tóc màu bạc ngậy ngó dựng lên hai ba sợi, cười nhạt nhìn anh chớp chớp mắt trái.

Tần Mặc vươn một tay ra đem người túm về chỗ ngồi, lại thêm một lần cảm thấy cách làm của mình rất chính xác. Muốn thằng nhóc này thay đổi tật xấu đó, anh phải mạnh tay.

Chủ nhiệm Toàn bên kia càng gấp gấp, mới vừa ngắt điện thoại liền gọi cho giáo viên vật lý ban D. Chuyện thứ nhất ông hỏi chính là: “Trong các học sinh cậu dạy có ai họ Tần hay không?”

Chủ nhiệm Toàn nói một câu như vậy, giáo viên vật lý cũng mơ màng: “Đúng là có một nam sinh họ Tần.”

“Cậu ấy lớn lên thế nào? Điều kiện sinh hoạt ra sao?” Nếu là thân thích của Tần thiếu, mặc dù là bà con xa, gia đình cũng sẽ không kém chút nào.

Giáo viên vật lý lắc đầu: “Một học sinh rất bình thường, đáng người béo, nhà bán tạp hóa.”

“Vậy không phải... Nếu không phải là người thân ở xa, còn có thể là cái gì? Chẳng lẽ... Là bởi vì nữ sinh?” Chủ nhiệm Toàn như vừa bừng tỉnh đại ngộ, rất nghiêm túc dặn dò: “Về sau loại chuyện phân chia bàn học nên xếp nam sinh một bàn, nữ sinh một bàn.”

Nơi đó chắc chắn có bạn gái của Tần thiếu, vì thế nên cậu ấy mới có thể bỏ thời gian gọi điện thoại nhắc nhở ông!

Giáo viên vật lý dừng lại: “Chủ nhiệm, hôm trước không phải ngài còn nói nên văn minh, tư tưởng của chúng ta không thể bảo thủ như vậy, nam sinh và nữ sinh ngồi chung bàn mới có thể thúc đẩy thái độ học tập của nhóm nam sinh lên cao hay sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Qua đêm cùng nhau

Chủ nhiệm Toàn trầm nghĩ đó là trước kia!

Trước kia ông cũng không biết loại người luôn không gần phụ nữ như Tần thiếu sẽ có bạn gái!

Nếu không đánh chết ông, ông sẽ không nói ra những lời như vậy!

Nhưng mà khi đối xử với cấp dưới, ít nhất vẫn phải có phong độ.

“Thầy Trương à, này cũng không phải tư tưởng bảo thủ.” Chủ nhiệm Toàn vừa nói vừa nhớ tới lời của Tần thiếu: “Chuyện nam nữ ngồi chung bàn sẽ kích phát thái độ học tập của nhóm nam sinh thì không giả, nhưng rất dễ dàng khiến bọn nhỏ nảy sinh loại tình cảm sai lầm. Chúng ta muốn ngăn chặn tình

trạng yếu sớm thì phải xuống tay từ việc sắp xếp chỗ ngồi đầu tiên.”

Giáo viên vật lý: “...”

“Được rồi, chuyện này dừng tại đây, anh hãy nhớ kỹ.” Chủ nhiệm Toàn nghiêm túc nói: “Môn vật lý của anh đã học tới phần nào? Nói những điểm quan trọng thôi, anh gửi tới hòm thư cho tôi...”

Sau khi Tần Mặc nhận được tập tư liệu kia chỉ quét mắt nhìn vài lần, bắt đầu cầm bút đánh dấu những điểm quan trọng, dùng hết khả năng đào toàn bộ liên quan tới kì thi ra hết. Càng trâu hơn chính là anh tìm ra bốn phương pháp từ trong tờ đề lớn, ngón tay thon dài gõ lên trên: “Thời điểm các cậu thi cuối tháng, toàn quốc sẽ ra một trong bốn cách làm này. Cậu không muốn làm thi nhớ kỹ đáp án, năng lực ghi nhớ của cậu chắc hẳn không tồi.”

“Đã biết.” Thiếu niên ngậm kẹo que thông thả cười. Bản thân mỗi người làm hacker đều có trí nhớ tốt, đặc biệt là trí nhớ về số liệu.

Nếu không phải ngành học vật lý này có ảnh hưởng tới sự nghiệp ăn uống của Cửu gia, cô cũng không thăm đến mức như vậy, còn cần đại thần tới giúp cô học bù.

Nhưng mà người đàn ông này thật sự rất lợi hại, nhiều đề lớn như vậy cũng có thể lọc ra được. Trước tiên cứ tùy tiện chọn một đề điền thử, hẳn là có thể đạt tiêu chuẩn.

Phó Cửu tưởng tượng đến đây lập tức vui vẻ, lộ ra răng nanh trắng tinh: “Anh Mặc, nếu đã có thể không chế được phần điểm, vậy hiện tại có phải chúng ta nên tan học hay không?”

“Có thể không chế điểm thi?” Tần Mặc hơi nhú mày đẹp.

Phó Cửu chỉ vào bài thi: “Chỗ này, chỗ này, còn có chỗ này, tổng cộng lại cũng đủ điểm đạt tiêu chuẩn.”

“Học sinh do Tần Mặc tôi dạy ra làm sao chỉ có thể đạt tới điểm tiêu chuẩn là được.” Ngữ điệu của anh rất đậm mạc, là kiểu người trời sinh tự phụ.

Phó Cửu: “...”

Vì cái gì cô lại cảm thấy đề loại học bá như đại thần đến dạy cô học vật lý căn bản là tới hất hủi.

Yêu cầu điểm số của học bá quả thực không cùng một cấp bậc với loại học tra như cô.

Cô chỉ muốn đạt tiêu chuẩn, không muốn trở thành một người yêu thích vật lý gì cả!

Chỉ là không có biện pháp, dù sao cô còn phải dựa vào đại thần đoán đề giúp cô.

Cẩn thận chút cũng có chỗ lợi.

So với việc chịu đựng các loại công thức kia tra tấn, đoán đề như thế rồi để cô học thuộc lòng, cô càng dễ thích ứng hơn.

Phó Cửu nghĩ đến đây lại bắt đầu gặm đầu bút viết, quyết chí tự giỏi lên!

Lúc kim đồng hồ chạy tới khoảng chừng mười giờ, cô vươn tay xoa nắn cái ót của mình một chút, nhú mày.

“Anh Mặc, hôm nay học tới đây thôi được không?”

Tần Mặc đang mở hội nghị qua video, rất ung dung tạm dừng bên này, nghiêng mắt nhìn về phía đỉnh đầu màu bạc xù xù của thiếu niên, ánh mắt thâm thúy: “Được.”

Phó Cửu vừa nghe lời này liền lười biếng duỗi eo, cười hết sức tà khí, thu thập xong đồ đạc đứng dậy tính toán đi.

Bắt xe về nhà lúc mười giờ hơn chắc hẳn không khó...

Suy nghĩ hình thành trong não, cô còn chưa kịp cất bước đi, bên cạnh đã truyền đến giọng nói thư thả mang đặc trưng của đàn ông. Tần Mặc ấn gọi điện thoại trong nhà, sườn mặt vẫn thanh lãnh theo khuynh hướng tuần mỹ: “Di Trương, lấy bộ đồ ngủ mới đem lên đây, Phó Cửu muốn mặc.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Cần phải ngủ lại

Cô muốn mặc?

Khi nào cô nói muốn mặc đồ ngủ?

Sao lại thành dạng này?

Rõ ràng cô là người phải về nhà.

Phó Cửu nghiêng đầu qua nhìn gương mặt gọi cảm anh tuần kia, hơi nhũn mảy: “Anh Mặc, tôi cảm thấy trên cách giao tiếp của chúng ta xuất hiện vấn đề rất cơ bản.”

“Từ từ, chú Trương không có ở đây, cậu tự mình đi về không an toàn.” Giọng nói của Tần Mặc rất nhạt, chân dài khụy xuống ngồi lên ghế sofa: “Phòng dành cho khách nhiều như vậy, cậu tùy tiện tìm một căn rồi ngủ.”

Phó Cửu cười: “Bắt xe về nhà rất an toàn.”

“Cậu muốn bắt xe ở gần đây sao?” Tần Mặc liếc mắt nhìn thiếu niên một cái, sửa sang lại cặp sách của Phó Cửu rồi treo lên trên giá gỗ, giọng điệu đậm mặc không có chút cảm xúc gì: “Có đôi khi thế giới may mắn này quan tâm tới giá trị nhan sắc chứ không phải là chỉ số thông minh.”

Phó Cửu: “...” Đại thần lại công kích cô!

Nhưng mà trong phố Trường An này không cho xe nơi khác tiến vào, đúng thật không thể bắt xe.

Phó Cửu cầm lấy di động ra nói: “Tôi gọi điện thoại báo tài xế trong nhà tới đón tôi.”

Nghe vậy, tay trái cầm tài liệu công việc cứng nhắc của Tần Mặc dừng một chút. Kế tiếp anh chậm rãi hít hai hơi, lạnh lẽo nơi đáy mắt không rõ ràng: “Đề cậu ngủ lại chỗ tôi là rất uy khuất cho cậu sao?”

Lúc này Phó Cửu mới dừng lại động tác muốn bấm số điện thoại, cảm thấy đại thần dạy dỗ vật lý cho cô hai tiếng đồng hồ cũng mệt mỏi. Cô không thể dùng người xong còn nói đi là đi ngay, ít nhất phải viện cớ: “Nếu là thứ bảy sẽ ngủ lại. Hôm nay là thứ năm, ngày mai tôi còn phải đi học, tôi sợ không ngủ được vì lạ chỗ...”

Tần Mặc ngẩng đầu nhìn thiếu niên một cái, sau đó buông xấp tài liệu về công việc ở công ty ra, đứng dậy, nhẹ nhàng vỗ vỗ má phải của Phó Cửu: “Từ khi nào cậu trở thành học sinh ngoan đi học đúng giờ vậy? Đừng viện cớ hù người như vậy. Ngày mai tôi tới công ty thuận đường đưa cậu đến trường học, bây giờ đi lấy đồ ngủ từ chỗ đi Trương đi. Hay là cậu muốn tiếp tục học thêm một đề nữa?”

Phó Cửu: “...”

Loại áp đề vật lý này kêu chọn thêm là chọn được sao?

Ngực cô còn đang quần băng vải, ngủ ở chỗ này sợ sẽ bại lộ.

Phó Cửu rũ mắt xuống, suy nghĩ xem nên cự tuyệt như thế nào.

Bên ngoài đã vang lên tiếng đập cửa.

“Thiếu gia, đồ ngủ của Cửu thiếu gia đã chuẩn bị tốt.”

Sau khi đi Trương biết tin tức thiếu niên này sẽ ngủ lại nhà họ Tần, bà rất kinh ngạc.

Thiếu gia càng ngày càng có hương vị tình người. Cậu ấy thế nhưng mời bạn bè ngủ lại! Thay đổi trọng đại như vậy, nếu phu nhân biết khẳng định sẽ tra hỏi tư liệu của vị Cửu thiếu gia này.

Trên thực tế ngay cả bản thân đi Trương cũng tò mò. Rốt cuộc là đứa nhỏ nào trong nhà họ Phó có thể hợp ý với thiếu gia nhà bọn họ như vậy?

Tần Mặc thu hồi tay từ trên mặt thiếu niên về: “Đi vào.”

Hai tay đi Trương ôm đồ ngủ, con người nhìn về phía Phó Cửu tràn ngập hòa ái: “Cửu thiếu gia, tôi thấy cậu thấp hơn thiếu gia một cái đầu nên lấy quần áo thời trung học của thiếu gia cho cậu mặc. Mong Cửu thiếu gia không cần để ý.”

Phó Cửu có thể cự tuyệt đại thần, nhưng hiện tại nếu cô không nhận lấy đồ ngủ trên tay đi Trương thì sẽ làm tổn thương tấm lòng người già.

Nghĩ tới Hạ Hồng Hoa, lại nhìn nhìn đôi mắt nhỏ lóe sáng kia của đi Trương.

Cửu gia của chúng ta chỉ hơi do dự một chút, đang suy nghĩ nên nói như thế nào để đi Trương không quá thất vọng. Tần Mặc ở bên cạnh đã mở miệng: “Cậu không hài lòng quần áo đi Trương chuẩn bị cho cậu sao? Cho nên mới phản ứng chậm như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 104: Tần Thần giảng bầy Cừu gia. Ngủ lại

Gần như trong nháy mắt, Phó Cừu thấy cặp mắt của dì Trương âm ảm đạm xuống. Cô vội vàng duỗi tay ra, ý cười nhợt nhạt rất soái khí: “Sao lại không hài lòng được, dì Trương nấu lẩu thịt bò ngon như vậy, chuẩn bị quần áo khăn đờng mặc cũng rất thoải mái...”

Dì Trương được thiếu niên khen một tràng, cả khuôn mặt hiện lên vui vẻ, còn có chút hồng kỳ lạ. Cừu thiếu gia thật sự quá dịu dàng, hoàn toàn không giống với loại hình của thiếu gia nhà bọn họ.

Phó Cừu đang định không ngừng cố gắng mê hoặc...

Tần Mặc đã nhanh miệng ngắt lời thiếu niên, giọng nói rất nhạt: “Cảm thấy dì Trương tốt thì hôm nay hãy ngủ lại.”

Phó Cừu: “...” Đại thần lại giảng bầy cô!

“A? Cừu thiếu gia hôm nay không ở lại được sao?” Dì Trương ngược mắt nhìn thiếu niên xinh đẹp này, vẻ mặt hết sức thất vọng nói: “Tôi còn nấu thức ăn khuya cho Cừu thiếu gia, cháo thịt nạc trứng muối. Bình thường thiếu gia không ăn mấy thứ này, hiện tại hiếm lắm mới có người ăn...”

Phó Cừu cẩn thận suy nghĩ một chút, phòng tắm và phòng ngủ riêng biệt. Mặc dù cô ngủ lại đây, chỉ cần phòng khác nhau cũng không đến nỗi bị phát hiện cái gì.

Đã nói đến loại tình trạng này, nếu cô còn cự tuyệt thì với tài năng thần thám đã đọc qua tâm lý học như đại thần, nói không chừng sẽ hoài nghi cô.

Quan trọng là cô không nỡ khiến người phụ nữ đối xử tốt với cô thương tâm, đặc biệt là phụ nữ giống như dì Trương.

“Cháu đương nhiên muốn ở lại.” Phó Cừu giương môi lên, bộ dáng ngạo mạn khí chất công tử, vươn tay trái cầm lấy áo ngủ, lại vén tóc ra sau tai giúp dì Trương: “Cháu thích ăn như vậy, sao có thể buông tha cháo thịt nạc trứng muối do chính tay dì Trương làm.”

Dì Trương vừa nghe những lời này lập tức cao hứng giống như một đứa trẻ: “Tôi đi bung lên cho Cừu thiếu gia ngay.”

“Được.” Không người nào nhìn ra được, trong lòng Cừu gia của chúng ta xuất hiện mặt khóc nhỏ.

Ở lại có nghĩa là cô phải quần băng vải ngủ cả đêm. Là nữ sinh đều biết đó quả thật chính là dày vò!

Tần Mặc thấy mục đích đã đạt được liền quay đầu đi, tiếp tục mở video hội nghị, trong tiếng Anh vô cùng lưu loát ngẫu nhiên pha trộn vài câu tiếng Pháp.

Cuộc hội nghị kia không phải loại hội nghị nhỏ gì, cũng làm khó đại thần, đã mở ra hội nghị thương nghiệp vượt quốc tế như vậy, còn có thể dành thời gian lợi dụng dì Trương giảng bầy cô.

Quả nhiên là không buôn bán sẽ không gian dối.

Phó Cừu một bên chải rửa, một bên thừa dịp đại thần còn đang họp, nhanh chóng thay bộ đồ ngủ.

Nói cách khác chuyện ở phòng thay quần áo tại sân tennis xuất hiện lần nữa... Cô thật đúng là không dễ đối phó.

Vì phòng ngủ nửa đại thần lại giảng bầy cô, Phó Cừu đi xuống lầu xác nhận phòng dì Trương chuẩn bị cho mình trước, quen thuộc hoàn cảnh.

Giường khác nhau, hệ số an toàn sẽ cao hơn.

Tựa hồ cũng không có yêu cầu gì đáng lo lắng.

Nghĩ như vậy, Phó Cừu móc ra notebook được mình cải trang, rất thành thạo đăng nhập vào trò chơi.

Cô vừa mới vào game đã thấy một người gửi cho cô khoảng chừng một trăm lời mời kết bạn.

Phó Cừu kéo giao diện ra, tất cả đều là “Thương Ngươi Một Quyền Tiêu Tiêu Nhạc”.

“Thần tượng, thần tượng, vì sao cậu không chấp nhận tôi?”

“Thần tượng, 'Anh Hùng Không Phải Đồ Vật' lại dám nói tôi ác ý quấy rầy người chơi! Tôi rõ ràng chỉ gửi cho cậu một trăm lời mời! Tôi còn muốn gửi cho cậu một nghìn lần nữa kia! Trong trò chơi tôi có rất nhiều tiền!”

“Thần tượng đã nói mang tôi đi đánh phở bún, mang tôi bay cơ mà? Sao cậu còn chưa chịu xuất hiện?”

“Thần tượng, vì có gì cậu không lên trò chơi, chẳng lẽ cậu đã bị đại thần bắt cóc rồi sao?”

Lúc ban đầu là hứng thú bùng bùng, cuối cùng lại là mặt uể oải, đủ để nhìn ra được hòn vọng phu Phong Thượng đã mỏi mắt ngóng trông Cửu gia cỡ nào...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Ngủ cùng đại thần?

Sau khi Phó Cửu ngâm một cây kẹo vào trong miệng mới bắt đầu ôm notebook đặt lên chân dài bắt đầu trả lời: “Không phải đại thần bắt cóc tôi mà là tôi thành công ở lại nhà của anh ấy.”

Trận này tuyệt đối không thể thua.

Tuy rằng đúng thật do đại thần giăng bẫy cô.

“Ồ... Ở lại nhà đại thần?” Thương người Một Quyền Tiêu Tiêu Nhạc gửi về mặt hoảng sợ lại đây. Bạn học Phong không bao giờ nghĩ tới thần tượng của cậu vừa mới xuất hiện đã thông báo cho cậu một tin tức chấn động như vậy!

Phó Cửu cũng không thể nói dối được, nhưng mà miếng da trâu này đã thối ra thì đương nhiên phải tận lực làm nó trở nên tròn trĩnh đúng không?! Bằng không hình tượng soái khí bá đạo công của cô sẽ bị ảnh hưởng xấu: “Này có cái gì đáng kinh ngạc. Về sau nếu tôi có thể khiến anh ta ngủ trên giường của tôi, có phải cậu còn kích động nhảy cẫng lên hay không?”

Ngủ... Ngủ ở trên giường... Khuôn mặt của bạn học Phong lại bắt đầu đỏ bừng, lời lẽ hết sức nghiêm túc nói: “Thần tượng, chúng ta không được tán gẫu về đề tài dơ bẩn như vậy, sẽ bị báo cáo đó.”

Phó Cửu buồn cười nhìn màn hình, vừa định nâng tay lên gõ chữ, một bóng dáng cao lớn che phủ từ phía sau cô, giọng điệu nặng nề hiện rõ: “Về sau nếu tôi có thể khiến anh ta ngủ trên giường...”

Phó Cửu vừa nghe tiếng nói thanh lãnh dễ nghe quen thuộc kia, cả người đều cứng ngắc.

Chuyện làm cô hối hận nhất trong lúc còn sống chính là vừa rồi không khóa cửa!

Ai biết được đại thần đang đánh trực bánh xe biến tốc cũng có thể đi lại đây. Hơn nữa đi đường lại không có một chút động tĩnh, anh ta cho rằng mình là mèo sao?

Phản ứng đầu tiên của Tần Mặc là cười lạnh một tiếng, sau đó nghiêng đầu qua nhìn thiếu niên trước mặt, cặp mắt kia thâm thúy như nước chảy vào đêm tối: “Hóa ra cậu muốn ngủ chung giường với tôi đến như vậy, xem ra hoàn toàn không cần phải tốn công sắp xếp một phòng ngủ dành cho khách, căn bản là lãng phí không gian.”

Biểu tình như vậy nhìn không ra vui giận được, lại đủ để khiến không khí bốn phía lạnh xuống trong nháy mắt.

Phó Cửu ho nhẹ một tiếng: “Đây là hiểu lầm.”

“Đúng không?” Tần Mặc nhướn mày, duỗi tay cầm notebook cải trang của thiếu niên lại gần, đầu ngón tay đặt ở trên mặt bàn phím, lười biếng có chút không để ý: “Hiểu lầm như vậy thật đúng là không thường thấy, giống như đạo lý cậu thi được hạng nhất đếm ngược vậy.”

Phó Cửu: “...”

Mỗi lần công kích bằng ngôn ngữ đều có tính kỹ thuật như thế!

Thật là... Cái thói quen này của đại thần rốt cuộc đã dưỡng thành như thế nào... Học bá ghê gớm lắm sao?

“Về sau trong trò chơi không cần thêm bạn bè, đồng đội cũng như thế, sẽ ảnh hưởng tới chỉ số thông minh của cậu.” Tần Mặc một bên thân nhiên nói, một bên thao tác tài khoản của thiếu niên, thật tự nhiên đem “Thương Người Một Quyền Tiêu Tiêu Nhạc” từ trong danh sách bạn tốt của “Hắc Đào Z” đá ra ngoài. Sau đó vừa động con chuột, trực tiếp chụp hình gửi cho nhân viên trò chơi, điểm danh khiếu nại bạn học Phong.

Phó Cửu trở tay không kịp nhìn động tác tựa nước chảy mây trôi kia của đại thần, thầm nghĩ chỉ sợ lúc này Phong bảo bảo muốn nổi điên...

Bạn học Phong xác thật là nổi giận!

Có phải khi để cậu nhiều tiền hay không?!

Rõ ràng cậu chỉ tâm sự với thần tượng vài câu, còn chưa ngỏ lời gặp mặt đâu, cái gì đều không có làm!

Tại sao lại nói cậu ác ý muốn quấy rầy chứ!

Không được, cậu cần thiết phải điều tra ra là ai khiếu nại cậu!

Vì thế sau khi lợi dụng một chút quan hệ, quyết đoán đi hỏi lộ nhân viên công tác trò chơi.

Không tra thì không biết, đến khi tra ra càng thương tâm... Người cử báo cậu thế nhưng lại là thần tượng của cậu!

Không chỉ cử báo không... Còn kéo cậu vào danh sách đen... Vì cái gì?!

Bạn học Phong ủ rũ, mặt rất ủy khuất ngồi ở trước máy tính, chọn một mặt khóc nhỏ gửi cho Hắc Đào Z: “Thần tượng, cậu muốn cử báo tôi thì đã đành, đừng kéo tôi vào danh sách đen chứ!”

Tin tức nghiệm chứng lóe lên, Tần Mặc cũng không nhấp chuột mở, chỉ pháp xinh đẹp vừa chuyển động đã đăng nhập tài khoản của mình vào, sau đó mới trả notebook lại cho Phó Cửu...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Cửa gia tắm rửa

Tiếng nói của người đàn ông rất đậm đặc, không nghe ra bất cứ cảm xúc nào: “Vì phòng ngừa lâu lâu cậu lại nói lung tung, trước khi thi đấu Điện Cạnh lần hai bắt đầu, cậu dùng tài khoản của tôi, tôi dùng tài khoản của cậu.”

Phó Cửu cười nhợt nhạt: “Anh Mặc, như thế không tốt lắm. Trong trò chơi chúng ta dùng kỹ năng khác nhau mà.”

“Làm hacker còn không thao tác được kỹ năng khác trong trò chơi sao?” Ý cười của Tần Mặc thêm lạnh, giữa khuôn mặt mang theo tia tự phụ, đưa cho thiếu niên một cái khăn tắm: “Đừng đem chỉ số thông minh của tôi và cậu đặt trên cùng một trục hoành. Viết tài khoản xuống rồi đi rửa móng vuốt của cậu cho sạch sẽ, hay cậu đồng ý để tôi rửa giúp cậu?”

Lúc này Phó Cửu mới nghĩ đến mình còn chưa tắm rửa, cũng không rảnh rồi lo an ủi Phong bảo bảo trong trò chơi, cầm lấy khăn tắm trong tay đại thần rồi vọt vào phòng tắm.

Cô cũng không quên khóa cửa lại, hơn nữa còn mở đóng hơn hai lần.

Phó Cửu hoàn toàn tin tưởng, một khi chứng không biết xấu hổ của đại thần nổi lên sẽ thật sự lột quần áo người ta.

Cô vẫn nên đảm bảo đường đi an toàn một chút.

Nghĩ đến đây, Phó Cửu nâng mắt lên nhìn thoáng qua chính mình trong gương, rõ ràng lớn lên đẹp trai như vậy còn bị uy hiếp, haizz...

Dường như ý thức được thiếu niên đang buồn bực trong phòng tắm, Tần Mặc đứng dậy, chậm rãi dạo bước tới trước cửa, một tay cầm túi quần màu kaki, nhìn qua vô cùng thoải mái, giọng nói vẫn nhạt, lại mang theo khẩu vị mệnh lệnh trời sinh: “Tiền trong trò chơi trên tài khoản, cậu có thể dùng. Nhưng mà có một chuyện, không được thêm bạn.”

Tiền trong trò chơi?

Cặp mắt hẹp dài kia của Phó Cửu sáng lên, xoay người mở cửa phòng ra, cánh tay chống ở một bên, cả người hơi nghiêng về phía Tần Mặc, gương mặt tuấn tú xấu xa dào dạt ý cười: “Anh Mặc yên tâm, ít nhất hành vi dùng tiền thưởng ngày của tôi vẫn còn.”

Tần Mặc cũng có thời điểm trở tay không kịp, chẳng hạn như anh căn bản không đoán trước được rằng thiếu niên sẽ mở cửa. Anh nhìn người gần trong gang tấc kia, đầu tóc màu bạc mang theo hơi ẩm, trực tiếp vurun một bàn tay ra đẩy vai Phó Cửu trở về: “Tắm rửa cho kỹ.”

Thật ra lúc này Phó Cửu không để bụng giọng điệu của đại thần đối với cô có bao nhiêu quạnh quẽ, cười cười chói lọi, khóa cửa một lần nữa rồi bắt đầu cởi quần áo.

Nhưng thời điểm cởi được một nửa, cô vẫn có chút không được tự nhiên.

Bởi vì cô có thể nhận thấy được Tần Mặc không đi ra ngoài, còn ngồi trên ghế sofa ngoài phòng tắm như đang tiếp tục mở hộp, lúc không có tiếng nước vẫn nghe được tiếng Anh và tiếng Pháp từ anh.

Vắt và vắt mới còi ra một tầng bên ngoài kia, chỉ là băng vải bên trong..

Phó Cửu nhìn lướt qua chính mình, dứt khoát ngồi ven bồn tắm, hai chân thon dài trắng nõn, gương mặt tuấn tú hơi khuất chỉ lộ ra phần má trái, nghiêng đầu cẩn thận mở vài bộ trắng đang quần trước ngực ra.

Tóc màu bạc rũ xuống theo động tác của cô, chậm rãi đánh vào sườn mặt xinh đẹp kia.

Thoạt nhìn cô hết sức đẹp trai, tựa như một mỹ thiếu niên tràn đầy sức sống.

Nhưng giờ phút này nếu Tần Mặc tiến vào nhất định sẽ phát hiện đứa em trai mà anh nhận cũng không phải là em trai mà là em gái.

Phó Cửu, tên gay thích đàn ông trong truyền thuyết kia.

Thực chất thì trước nay cô đều là thẳng.

Chẳng qua không có ai nghĩ đến cô sẽ là một nữ sinh..

Bởi vì sau khi tắm rửa xong còn cần dùng tiếp mảnh vải nên không thể để bị ướt, cũng không thể tùy tay xé mất.

Loay hoay một hồi cuối cùng băng ngực cũng bị cô mở ra, một đôi thỏ ngọc nhỏ trắng tinh nhanh chóng nhảy ra.

Phía sau cô chợt liên tục vang lên tiếng đập cửa.

Ngón tay Phó Cửu đặt trên mảnh vải màu trắng hơi ngừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Bị đại thần nhìn thấy cái dạng này của cô

Gần như chỉ trong giây tiếp theo, cô đã cầm lấy áo sơ mi chắn trước người của mình!

Nhưng Tần Mặc cũng không tiến vào, dáng người cao lớn đứng thẳng ở ngoài cửa, sườn mặt tự phụ tuấn mỹ, trên tay có thêm một đồng hồ dùng rửa mặt thường thấy: “Mở cửa, có cái này cho cậu.”

Thứ gì mà cố tình đưa cho cô vào lúc này?

Phó Cửu ấn áo sơ mi nói: “Chờ tôi tắm rửa xong rồi lấy.”

“Trong đó đến cả sữa tắm cũng không có, cậu tắm như thế nào?” Tần Mặc nhướn mày, tiếng nói nặng nề: “Mở cửa, lấy đồ di Trương chuẩn bị cho cậu vào rồi tắm tiếp.”

Tần Mặc nói xong câu này lại thấy bên trong chậm chạp không có động tĩnh gì, ngón tay thon dài đặt trên then cửa, vừa muốn mở khóa...

Cửa gỗ trước mắt liền mở ra một khe hở nhỏ, thiếu niên thò đầu ra dò xét, dường như không mặc quần áo, cổ trắng nõn cùng xương quai xanh tinh xảo đều nấp ở bên trong, chỉ lộ khuôn mặt tuấn tú ẩm ướt, phía sau lan tràn ra hơi nước nồng đậm từ phòng tắm, đến cả lông mi dài cong vút cũng dính hơi nóng.

“Anh Mặc, đồ ở đâu?” Phó Cửu tự nhiên nói, khóe miệng còn mang theo ý cười nhợt nhạt.

Tần Mặc nhìn thoáng qua xương quai xanh bóng loáng của thiếu niên sau đó dời ánh mắt đi, lấy túi đồ dùng rửa mặt ném cho cô.

Phó Cửu gơ tay tiếp nhận, còn huyết sáo một tiếng.

Tần Mặc giống như không có biện pháp xử lý gia hỏa luôn phóng điện ở bất cứ thời khắc nào này, thẳng tay đóng cửa lại, đem thiếu niên nhốt vào trong phòng tắm, mắt không thấy tâm không phiền.

Phó Cửu mới thật sự thờ dài nhẹ nhõm một hơi, cửa phòng tắm chỉ cần mở ra thêm chút nữa, cô khẳng định sẽ bị phát hiện.

Lộ một chút như vậy khiến đại thần không kiên nhẫn cũng tốt hơn so với việc trực tiếp đi vào.

Phó Cửu nghĩ đến đây liền nhìn nhìn sữa tắm trên tay, kế tiếp vừa nhấc tay phải, một tảng vải bố trắng cuối cùng kia cũng bị tháo ra.

Từ trong gương phản chiếu lại, từ một mỹ thiếu niên soái khí tà nịnh tức khắc biến thành thiếu nữ có diện mạo cực kỳ xinh đẹp, đồng dạng là tóc màu bạc, chẳng qua vì trước ngực có thêm đôi thỏ ngọc nhỏ nên khuôn mặt của Phó Cửu nhìn qua càng thêm mê người.

Dáng người của cô rất tốt, chân dài eo nhỏ, dừng lại ngay phía sau lưng, mớ hồ có thể nhìn thấy bụng nhỏ bằng phẳng, hai bên lỗ rốn ngay bụng lõm vào đối xứng nhau, bộ ngực trắng nõn mượt mà, cứ đứng như vậy trong phòng tắm tràn ngập sương mù càng hiện rõ đường cong kia, thậm chí bởi vì quá mức đầy đặn nên khiến người ta có một loại xúc động muốn đi xoa bóp.

Phó Cửu nhắm hai mắt nằm trong bồn tắm, giọt nước tùy ý đổ xuống chạm vào trên gương mặt tuần tú trắng nõn của cô, khi cô hạ mí mắt xuống xếp thành cánh quạt nhỏ, phối hợp với tóc màu bạc bên tai tạo ra một loại cảm giác xinh đẹp nói không nên lời.

Nếu để Tàn đại thần nhìn thấy cái dạng này của cô... Phó Cửu chỉ cảm thấy... Đại thần tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha cho cô.

Nhưng mà cô cũng may mắn vì phát dục không tệ lắm, không do việc buộc vải bố mà ngực nhỏ.

Nhưng luôn dùng cách như thế che giấu cũng không phải biện pháp.

Hiện tại ở trường tới học kỳ II, cô đã bắt đầu phát dục, tới đầu mùa xuân năm sau cũng không biết còn có thể quần băng vải không... Phó Cửu nghiêng đầu nhìn, có đôi khi nơi đó quá lớn cũng sẽ trở thành một loại buồn rầu.

Lát nữa đi ra ngoài, cô phải cẩn thận một chút, vừa rồi cô đã xem qua bộ đồ ngủ, không an toàn cho lắm.

Dù được quần vải bố trắng lại cũng nhìn thấy được một phần cổ... Phó Cửu nghĩ đến đây chợt mở to hai mắt, tay trái ấn tóc bạc, động tác vẫn xinh đẹp như thường.

Nếu đã quyết định ở lại, cô sẽ tận lực giải quyết những vấn đề khác, dù sao cùng lắm cũng chỉ là ngủ một giấc...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Sủng Trong Lòng: Giáo Thảo Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.